

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

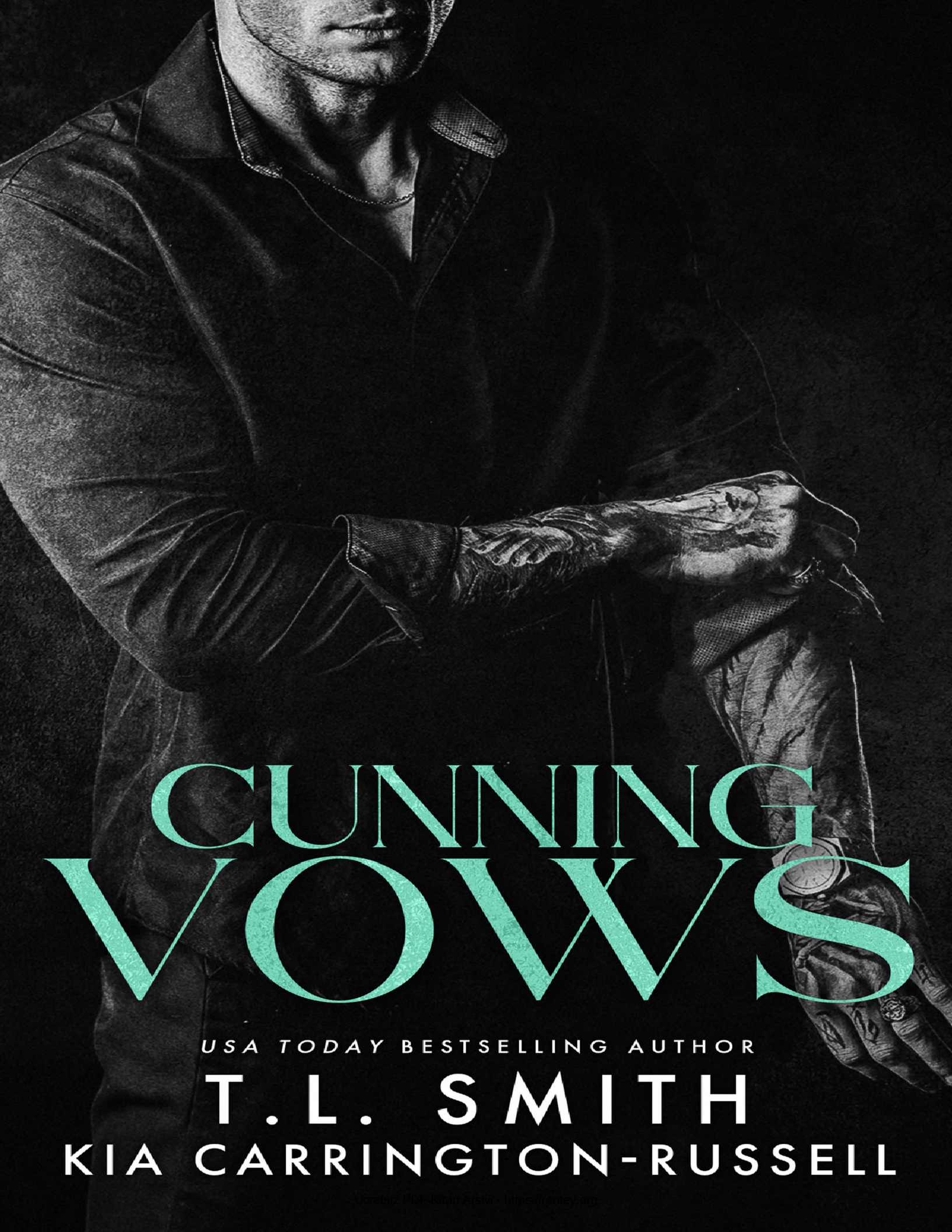
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CUNNING VOWS

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

T.L. SMITH

KIA CARRINGTON-RUSSELL

www.tlsmithbooks.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

CUNNING VOWS

ABD IOOAY 8E3T5EtŁiN G YAZAR

T

SMITH

K IA CA R RI N

GTON - RU S S E LL

*Merhaba sevgilim, diğ er sayfaları karıştırdırken beni özledin mi?
Saygılarımla,
Kitap erkek arkadaşı ın.*

TELİF HAKKI @ T.L. SMITH & KIA CARRINGTON-RUSSELL 2024

Tüm Hakları Saklıdır

Bu kitap bir kurgu eseridir. Gerçek olaylara, gerçek kişilere ve gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. Diğer isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve yaşayan ya da ölmüş kişilerle, gerçek olaylarla, organizasyonlarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap SADECE bu kitabı satın alan kişi için hazırlanmıştır. Bu kitabın hiçbir bölümü Yazarın açık yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt, bantlama veya herhangi bir bilgi depolama erişim sistemi dahil olmak üzere grafik, elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. Bu kitapta yer alan tüm şarkılar, şarkı adları ve sözleri ilgili şarkı yazarlarının ve telif hakkı sahiplerinin mülkiyetindedir.

Warning

Bu kitap cinsel içerikli sahneler ve yetişkin dili içermektedir ve bazı okuyucular için rahatsız edici olabilir. Bu kitap SADECE yetişkinler için hazırlanmıştır. Lütfen kitaplarınızı akıllıca ve reşit olmayan okuyucuların erişemeyeceği bir yerde saklayın.

Blurb

Kurnaz, ölümcül ve dirençli, erkeklerin Anya Ivanov'u tanımlamak için kullandıkları birkaç kelimedir. Bazıları çok daha kötü kelimeler kullanabilir. Şüpheli müzayedelerin başı, çok acımasız bir işadamı olan River Bently'nin gözüne girmiştir.

River onu gördüğü anda onun olduğunu anlamıştı. Ve ona hiçbir yere gitmeyeceğini anlaması için zaman tanıyarak sabırlı olmaktan fazlasını yaptı. Onun bölgesini zorluyor olsa bile, kalmak için oradaydı.

Anya ile vakit geçirmenin tek yolu, ona eşlik edecek paranız olmasıdır.

Hem de çok.

Herkesin korktuğu kadınla aynı odada olabilmek için talep ettiği her son doları ödeyebilir. Kendisine diz çöktürebilecek bir kadın görmüyor. Hayır, uğruna seve seve diz çökeceği bir kadın görüyor.

Contents

1. [Anya](#)
2. [Nehir](#)
3. [Anya](#)
4. [Nehir](#)
5. [Anya](#)
6. [Anya](#)
7. [Nehir](#)
8. [Nehir](#)
9. [Anya](#)
10. [Anya](#)
11. [Nehir](#)
12. [Nehir](#)
13. [Anya](#)
14. [Nehir](#)
15. [Anya](#)
16. [Anya](#)
17. [Anya](#)
18. [Nehir](#)
19. [Anya](#)
20. [Nehir](#)
21. [Anya](#)
22. [Anya](#)
23. [Nehir](#)
24. [Nehir](#)
25. [Anya](#)
26. [Anya](#)
27. [Nehir](#)
28. [Anya](#)
29. [Nehir](#)
30. [Anya](#)
31. [Nehir](#)
32. [Anya](#)
33. [Nehir](#)
34. [Anya](#)
35. [Nehir](#)
36. [Anya](#)
37. [Anya](#)
38. [Nehir](#)
39. [Anya](#)
40. [Nehir](#)

41. [Anya](#)
42. [Anya](#)
43. [Anya](#)
44. [Nehir](#)
45. [Anya](#)
46. [Anya](#)
47. [Nehir](#)
48. [Anya](#)
49. [Anya](#)
50. [Anya](#)

[Ayrıca T.L. Smith tarafından](#)

[Ayrıca yazar: Kia Carrington Russell](#)

[T.L. Smith](#)

[Kia Carrington-Russell](#)

BÖLÜM 1

Any

"İ Doğru nokta burası mı, bayan?" Hayal kırıklığı içinde başımı sallıyorum. Hiçbir şey işe yaramıyor. Klitorisimin üzerindeki ağzı bile. Clay ruh halimdeki değişimi fark ediyor ama Vance ağzını göğsümde çalıştırmaya devam ediyor.

"Peki ya burası, bayan?" diye soruyor dişleriyle meme ucumu çekiştirirken.

"Durun. İkiniz de durun. İşe yaramıyor." Onları itiyorum ve itaatkâr bir şekilde geri çekiliyorlar. İkisi de yatağın ucunda çıplak bir şekilde oturmuş, benden onay ya da başka bir emir bekliyorlar. Tıpkı Tanrı'nın olmasını istediği gibi.

Ama gerçekçi olalım, Tanrı'nın bu odada yeri yok. Sadece sevişmenin. O bile olması gerektiği gibi dikkat dağıtmıyor.

Telefonuma uzanıp mesajlarımı kontrol ediyorum, umarım özel dedektif bana faydalı bir güncelleme göndermiştir.

Hiçbir şey yok. İkiz kardeşim Alek'ten iz yok.

Tek kelime etmeden kalkıp gitmesi beni delirtiyor, o kadar delirtiyor ki. O bunu asla yapmazdı. Biz ikiziz, ama bundan daha fazlası, biz en iyi arkadaşız. Onun için her şeyi yaparım.

Bu hayatta kimseye güvenmiyorum. Onun dışında.

Peki neden nerede olduğuna dair tek bir iz bile bırakmadan beni terk etti?

"Tekrar deneyebiliriz hanımefendi," diye teklif ediyor Clay, beni memnun etmeye her zaman hevesli. Vance'in başını sallayarak onayladığını görmek için başımı kaldırıyorum.

Libidomu bozacak bir şey olabileceğini hiç düşünmemiştim ama kardeşimin düşüncesi çok itici.

"Git, ben buradayken ne yapıyorsan onu yap."

"Sen buradayken seni yapıyoruz." Vance göz kırpmıyor. Benden bir gülümseme alamayacak. Ben bir şey istemedikçe hiçbir erkek bunu yapmaz ama bu ikisinin benim için ne kadar istekli olduğunu bilmek gerginliğimi biraz olsun azaltıyor. Ne zaman istersem emrime amadeler. Bu çok güçlü ve tadını çok sevdiğim bir şey.

Söyleneni yaparak kıyafetlerini giymeye başlarlar. Vance ve Clay birden fazla şekilde benim için çalışıyorlar. Dikkatimi dağıtmak için ihtiyaç duyduğum için son zamanlarda daha çok buradalar.

Kardeşim beni yüzüstü bıraktı.

Çünkü öldürülmesi ya da kaçırılması mümkün değil. Alek böyle bir şeyin olması için çok zeki... çok da ölümcül.

Ama haftalardır ne bir temas ne de bir görüntü var.

Tüm iş anlaşmaları bana bırakıldı, ama bu beni rahatsız etmiyor, çünkü zaten işlerin çoğunu ben hallediyorum. Ama... Onun etrafımda olmasına alışkınım. Hayatımız boyunca birbirimize sahip olduk. Dört yaşından sonuncusu olan yedi yaşımıza kadar koruyucu ailelere girip çıktık, o zaman yasadışı işlerle uğraşan kötü kalpli yaşlı bir kadının yanına yerleştirildik. Aynı zamanda Rus'tu ve aksanı bize, bizi terk etmeden önce ailemizle yaşadığımız evin nasıl bir his olabileceğine dair küçük bir ışık verdi. Ama sevgi yoktu, sadece bizi kirli işlerinde kullanacağı aletler olarak keskinleştiriyordu. Yaşlı kaltağa tek bir şey verebilirim, bizi biz yaptı ve işimiz de bir o kadar acımasız. Hiç kimseden bir bok almadı, sadece kuralları şekillendirdi ve bu süreçte bir sürü para kazandı.

Yaşlı kaltağa teşekkür ediyorum ama aynı zamanda ondan nefret ediyorum.

Meredith bize bir çeşit sevgi göstermesi gerekirken hesaplı bir zalimlik gösterdi. Ona asla Anne ya da Meredith demememizi sağladı, bunun yerine Şef demekte ısrar etti. Ona kafamda yaşlı kaltak diyorum ve bazen sırf onu kızdırmak için Meredith diyorum.

Şef tam bir amcık.

Yataktan kalkıp kırmızı ipek bornozuma uzanıyorum ve telefonumdan arama tuşuna basmadan önce üzerime geçiriyorum.

Çalıyor.

Ve çalıyor.

Ve çalıyor.

Hiç açmıyor.

Ama en azından çalıyor. Değil mi?

Sesli mesaj bırakmamı istiyor.

"Alek. Alek, beni geri arasan iyi edersin. Beni geri ara!" Aramayı sonlandırdım ve telefonumu yatağa attım.

Alek'in nerede olduğunu bilmemek beni hayal kırıklığına uğrattı. Zırhımdaki küçük zayıflık kırıntısını asla göstermeyeceğimden değil. Ama bu gerginliği atmak için güvenmek zorunda olduğum tek şey seks. En çok zevk aldığım şey. Erkeklerin diz çöküp bana tapınmak için yalvarması çok güçlü bir şey. Her zaman kendimi en güçlü hissettiğim andır. Tabii ki insanları öldürebilirim, bu da tamamen farklı bir rahatlama sağlar, ama bu benimkinden çok kardeşimin heyecanı.

Alek'in gitmesi, onun sözleşmeleri ve müzakereleriyle de ilgilenmem gerektiği anlamına geliyor ki bu genelde beni rahatsız etmez. Ancak son zamanlarda oldukça ısrarcı bir yeni gelenimiz var, yakında görüşmem gereken biri ve bunu yapmaya çok az ilgim var.

Ancak bu adam kesinlikle dikkatimi çekti, hem de iyi bir şekilde değil. Nadir mücevher koleksiyonları satan favori dükkanlarımdan birini havaya uçurdu. Ciddi anlamda dikkatimi çektiği an buydu.

O zamandan beri adamlarımın Bently Nehri hakkında bulabildikleri her şeyi toplamalarını sağladım.

Banyoya doğru yürürken, parmaklarımı kızıl saçlarımdan arasından geçiriyorum ve yüzüme makyaj ve kırmızı ruj sürmeye başlamadan önce sıkı bir topuz yapıyorum.

Bu mekanik bir şey. On beş yaşımdan beri her gün bunu yapıyorum. Cilalı. Görkemli. Güzel. Çoğunlukla iş adamlarıyla muhatap olduğumdan, görevimde kurnaz kalabilmek için bunların hepsi olmak zorundayım. Bunu kendi avantajıma kullanıyorum. Bir erkek kadın olduğum için beni küçümsese bile, yine de bu yüzden beni becermek ister. Ve bu *her zaman* onların zayıflığıdır.

Ama kimse bana sahip olamaz.

Ne teklif ederlerse etsinler ya da ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar.

Bornozu altın rengi çerçeveli beyaz küvetin kenarına bırakıp yatak odama geri dönüyorum. Tavandan tabana iki beyaz sütun, altın başlıklı büyük boy yatağımı çerçeveliyor. Güzel avize, gökyüzü alacakaranlığa dönerken cumbalı pencerelerden süzülen kalan güneş ışığıyla parıldıyor. Yatağımın arkasındaki duvardan geçerek iki katlı dolaba ulaşıyorum.

Bu akşamki kıyafetime ne ekleyebileceğimi düşünürken elim son mücevher koleksiyonlarımdan sergilendiği cam vitrinin üzerinde geziniyor.

Kıyafetlerim için ne giyeceğimi çok iyi biliyorum. İç çamaşırlarımı gösterecek kadar yüksek bir yırtmacı olan, imzam haline gelmiş dar kırmızı elbiseme uzanıyorum. İç çamaşırı giyiyor olsaydım tabii. Tasarım topuklu ayakkabılarımı giyerken mücevher dolabıma boş boş bakıyorum.

"Sanırım bugün yakutları takacağım," diyorum kendi kendime, çünkü bu odaya girmesine izin verilen tek kişi benim. Güzeller koleksiyonum sadece benim seyir zevkim için.

Odamdan çıktığımda Clay ve Vance özel siyah takım elbiseleriyle kapımın önünde bekliyorlar.

"Bu gece kiminle buluşacağım?"

"Adı River Bently." Koridorlarda yürürken Clay telefonundan ismi okuyor ve personelim ben yanlarından geçerken bakışlarını yere çevirmeyi ihmal etmiyor.

Adamlarım beni bir arabanın bizi beklediği ön kapıya götürüyor. Ben içeri girerken Vance kapıyı açık tutuyor, ikisi de peşimden geliyor ve iki yanıma oturuyorlar. Kapılar kapandıktan sonra Clay devam ediyor, iş meselelerini başkalarının önünde konuşmamaya her zaman dikkat eder. Kimin sana ihanet edeceğini asla bilemezsin.

"Uyuşturucu ve silah kaçakçılığıyla dünya çapında tanınan bir iş adamı. Çoğunlukla Batı Yakası'ndaydı ama son zamanlarda Doğu'ya geldi. Seninle ve kardeşinle bir toplantı talep etti. Dükkanlarınızdan birini havaya uçurana kadar ikiniz de bu görüşmeleri reddettiniz," diyor Clay ve sonra telefonundan başını kaldırıp bakıyor. "Sonra da onu öldürmek için bulmaya çalıştınız. Yine de akıllı biri ve buluşma için mesaj gönderdiğin herkesi ya öldürmeyi ya da onlardan kaçmayı başardı," diye bitiriyor.

Bu pisliği çok iyi hatırlıyorum. Onunla tanıştığım için değil, ağzımda kötü bir tat bıraktığı için.

Vance, "Onunla buluşmanın senin için iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye tavsiyede bulunur.

"Evet, bazı silah sevkiyatlarımı mahvetmekle tehdit etti ve iş söz konusu olduğunda oyun oynamam," diyorum Vance'e. Alek kaybolmadan önce silahlarla hep ilgilendiği için silahlar benim uzmanlık alanım değildi.

"Biliyoruz hanımefendi, sadece Alek burada olmadan..."

"Kardeşim olmadan işleri halledemeyeceğimi mi söylüyorsun?" Tersliyorum. "İyi dinle. İkiniz de benim ortağım değilsiniz. Vücudumla oynamanıza izin vermem, benim üzerimde herhangi bir etkiniz olduğu ya da işlerimi nasıl yürüttüğüm konusunda söz sahibi olduğunuz anlamına gelmez." Daralmış gözlerle onlara bakıyorum. İkisi de başını salladı ve yere baktı.

Sadakat. Bu ikisinin iyi olduğu şey bu. Artı kas. Ve belki beni de boşaltmak için, bu da bir bonus.

Yolculuğun geri kalanında adamlarımdan ses çıkmıyor ve kendimi Alek'in araması ya da mesaj atması umuduyla defalarca telefonumun ekran kilidini açarken buluyorum.

Alek'i düşünmek bu geceki toplantı için sadece dikkat dağıtıcı olacaktır. "River?" Onlara soruyorum ve başlarını sallıyorlar.

"Bu gece kaç adam var?"

"Şimdiye kadar yerinde on." Bir restoranın önüne geldiğimizde başımı sallıyorum. Clay kapımı açıyor, ben de inip ellerimi kırmızı elbisemin üzerinde gezdiriyorum.

Bu adam dikkatimi çekmek istedi. Şimdi sahip oldu.

Ama sahip olduğum bir şehirde beni işaretlemeyecek kadar akıllı olmalıydı.

Restorana girdiğimde garson beni hemen tanıyor ve meşhur River Bently ile buluşacağım yere yönlendiriyor. En başta buraya gelmek zorunda kaldığım için gözlerimi devirmek istiyorum.

Doğruca içeri girip kafasına bir silah dayamayı düşündüm. Ama restorandaki tanıkların sayısı düşünüldüğünde bunu örtbas etmek çok zor olurdu. Değiş tokuşumuz sırasında ne yapacağıma karar vermem gerekecek.

Gergin hostes önümüzde yürüyor ve bizi birkaç basamak yukarı, özel grupların bulunduğu alana yönlendiriyor. İkinci kat kordon altına alınmış ve sadece üzerinde bol miktarda yemek bulunan büyük bir masa ve etrafında oturan birkaç adam var.

Onu hemen fark ediyorum, masanın başında oturmuş, elinde bir bardak amber likörüyle merdivenlerden çıkışımı izliyor. Koyu kumral saçlarına bakıyorum, geriye doğru taranmış ve şekillendirilmiş. Odadaki diğer herkes gibi giyinmiş.

Adamlardan biri ona hitap etmeden önce ev sahibi kadın gitmiştir.

Masanın başındaki adam, "Beyler, burada bir hanımefendi var," diyor.

Pfft. Hanımefendi.

Kim olduğunu sanıyor da bunu yapabiliyor? Masanın karşı ucunda durana kadar her adımda topuklarım tıkırdıyor. Herkes çatal bıçaklarını bırakıyor ve tüm bakışlar üzerimde toplanıyor.

Erkekler tarafından bakılmak beni hiç etkilemedi. Ya bana tapıyorlar ya da beni becermek istiyorlar. Ya da muhtemelen beni öldürmek istiyorlar. Her neyse, umurumda değil.

Daha az. Erkekler beni korkutmuyor.

"Anya, sana böyle hitap edebilirsem, lütfen otur ve biraz yemek ye." Yanındaki yere eliyle işaret ediyor. Masanın karşı ucundaki boş sandalyeyi önüme çekiyorum. Herkes belirsiz bakışlar atıyor ama bir şey söylemiyor. Kollarımı göğsümde kavuşturup arkama yaslanıyorum ve meydan okurcasına onu süzüyorum.

Bir garson endişeyle yanıma geliyor ve bana bir kadeh şarap dolduruyor. Bacak bacak üstüne atıp masanın ucundaki şeytanla göz göze gelirken bunu görmezden geliyorum.

Masa sessiz ve ben bekliyorum.

Hoş sohbetlerle aram hiç iyi olmamıştır.

"Tanışmak için yeni restoranımdan daha iyi bir yol olabilir mi diye düşündüm. Lütfen, ne isterseniz sipariş edin" diyor.

İlginç. Benim hoşuma gitmeyecek kadar rahat bir şekilde şehrimde yerleşiyor. Servis elemanı beklenti içinde yanımda duruyor ve onu el sallayarak gönderdiğimde şaşırıyor. Masanın ucuna bakıyor, dönüp gitmeden önce izin bekliyor.

"Aleksandr'ınızın yanınızda olmamasına üzüldüğümü söylemek hafif kalır." Masanın etrafındaki herkes onun sesiyle büzüşmüş gibi görünüyor. "İnsanlara dokunmaktan korktuğu doğru mu?" Sözleri karşısında yanağımın içini ısııyorum. Kardeşim *onu* ilgilendirmez. "Anya, hadi ama. Konuşabiliriz."

"Terbiyeni takınıp kendini tanıtmak ister misin?" Ona ters ters bakıyorum. Gülümsüyor ve sanki bir tür işaretmiş gibi başını sallıyor. Ama kime? Adamlarım arkamda duruyor; kaçırmadığımı biliyorum. Bakışları benden yanımda oturan adama kayıyor. Daha önce zerre kadar dikkat etmediğim adamın bana ne kadar dikkatle baktığını şimdi fark ediyorum.

"Kusura bakma Anya," diyor masanın sonundaki adam, itaatkâr bir şekilde sessizce oturan birkaç adamın yanından geçerken. O zaman kafama dank etti. Bu adam önemli biri değil. Yanımda oturan adamın yanında durduğunda gafımı fark ediyorum.

Çarpıcı. Onu tanımlamak için aklıma gelen ilk kelime bu. Soğuk sonbahar gözleri bana bakıyor, mavi ve ela karışımı, koyu renk saçları var, neredeyse siyah. Dirseklerine kadar kıvrılmış düğmeli bir gömlek giyiyor, kollarında ve ellerinde kayan dövmeleri gösteriyor. Odanın loş ışığında parmağında bir yüzük parlıyor. Orada oturmuş beni izliyor, düşünceli bir şekilde parmaklarını birbirine vuruyor. River olduğunu düşündüğüm adam onunla konuşmak için eğildi.

bana bakıyorlar. Yanımda oturan kişi iki dirseğini masaya koyuyor ve öne doğru eğiliyor. Olduğum yerde kalıyorum, konuşmasını bekliyorum.

"Anya." Sesi ipek gibi tüm bedenimi sarıyor. Elini kaldırıp bana uzatıyor. "River Bently. Tanıştığımıza memnun oldum." Arkasındaki, River olduğunu tahmin ettiğim adama bakıyorum ve onun olduğu yere geri döndüğünü görüyorum. Aynı anda masadakiler tekrar konuşmaya başlıyor ama sanki odada sadece ikimiz varmışız gibi geliyor.

Bu River Bently.

Daha korkunç birini bekliyordum.

Daha az çekici birini.

Büyük ihtimalle görünüşünü benimle aynı şekilde kullanan biri.

Yap.

Eline bakıyorum ama dokunmak için bir hamle yapmıyorum. O gerçekten Elini sıkmayı planladığımı mı sanıyorsun?

Evet, böyle bir şey olmayacak. Kardeşim gibi olmayabilirim ve insanlara dokunmakla ilgili sorunlarım olabilir, ama bu kendini beğenmiş pisliğe bir el sıkışma tatminini bile yaşatmayacağım.

Hayır, bana dokunmayacak.

Asla.

BÖLÜM 2

Nehir

Lethal. Onu tanımlamak için kullanabileceğim tek kelime bu. Nefes kesici başka bir şey olabilir. Porselen ten, parlak kızıl saçlar ve dolgun kırmızı dudaklar.

Kurnaz olduğunu söyleyebilirim. Bakışlarındaki parıltı, bir sonraki hamlesini hesaplarken hiçbir şeyi kaçırmadığını ima ediyor.

Yine de güzel kadınlara kolay kolay aşık olmam ve Anya Ivanov'un istediği zaman istediğini elde etmeye alışkın olduğunu hissediyorum ve görünüşünün birçok yönden yardımcı olduğundan şüphem yok.

"Beni kandırmanın akıllıca olduğunu mu düşündün?" Mükemmel manikürlü elini adamlarımın oturduğu masanın ucuna doğru sallıyor. Birinin kim olduğu hakkında fikir edinmek istediğimde ve neye benzediğimi bilmediklerini bildiğimde, kendimi onun oturacağını düşündüğüm yere konumlandırıyorum. Bir an bile Michael'ın yanına oturmak için hareket edeceğini düşünmedim.

Arkasında duran adamlarından biri eğilip kulağına bir şeyler fısıldıyor. Koyu yeşil gözleri tekrar bana odaklanmadan önce kırmızı bir tırnağını kaldırıyor ve her ne diyorsa ona doğru sallıyor.

"Çok açık konuşmak istiyorum, River." Adımı söylüyor ve bakışlarım ister istemez dudaklarına kayıyor. "Tehditlerden hoşlanmam."

"Ben de öyle duydum." Beni öldürmesi için birini gönderdiğini düşünerek başımı sallıyorum. Bu onlar için pek iyi sonuçlanmadı. Ama onun en sevdiği dükkânlardan birini havaya uçurdum, o yüzden bunu kişisel olarak algılamıyorum.

"Eğer bir daha böyle şeyler yaparsanız, misilleme yapmaktan çekinmem. Ve bu bir dükkânın havaya uçurulması kadar basit olmayacak." Dudakları mükemmel bir gülümsemeye dönüşür. Ölümcül. "Benim hakkımda ne biliyorsun bilmiyorum ama bana ihanet edenlerin vücut parçalarını ezmeyi severim." Bana doğru eğiliyor ve ekliyor, "Topuklarımla."

Onun hakkında çok şey duydum.

O da en az kardeşi kadar, hatta belki ondan da fazla ölümcül.

Belki de bu kadar güzel ve büyüleyici bir kadından beklenmedik bir şey olduğu içindir.

"Not edildi," diyorum, ağzı seğiriyor, cevabımdan tatmin olmamış.

"En iyisi sen yap." Ayağa kalkarken ellerini masanın üstüne bastırıyor. Eline uzanıyorum ama dokunmuyorum, parmaklarımız neredeyse birbirine değecek şekilde kendi elimi kaydırıyorum. Şu anda bu kadına dokunmanın bu odada, özellikle de kafama doğrultulmuş bir sürü silahla sonuçlanacağını hayal ediyorum.

"Kal. Hâlâ konuşmamız gereken işler var." Ona büyüleyici bir gülümseme sunuyorum, tıpkı birkaç dakika önce bana sunduğu gibi.

"Payını ödedin mi?" diye soruyor burnunu havaya kaldırarak.

Hava.

"Kesiğim mi?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. "Benimle konuşmak için bana ödeme yapmalısın."

Şimdi bir yere varıyoruz.

"Peki fiyatı ne olacak?" Talebini yerine getirmek için soruyorum.

"Bir milyon dolar. Hepsi nakit."

"Tamamdır. Şimdi otur." Dilinin dişleri üzerinde hareket edişini izliyorum ve ellerini çekerek ayağa kalkıyor. Şimdi tamamen başka bir nedenden dolayı kızgın görünüyor. Bu kadın tatmin edilemez.

"Kimse bana otur demiyor. Aslında kimse bana bir şey yapmamı söyleyemez. Ayrıca zamanımı satın almayı kabul ederek, bunun sizin şartlarınıza bağlı olduğu konusunda da kafanız karışmış görünüyor. Eğer bir toplantıya ihtiyacınız varsa, adamlarınıza ödeme göndermelerini söyleyin, sonra konuşabiliriz. Şimdilik, zaten çok fazla zamanımı aldınız."

Etkilendiğim kadar şok olmadım. Büyüleyici kızıl saçlı hakkında söylentiler duymuştum ama buna bizzat şahit olmak bambaşka bir deneyim. Şehre, kaybolmuş gibi görünen kardeşi Alek ile önceki iş anlaşmalarımı sağlamlaştırmak için gelmiştim. Ama şimdi, kardeşlerin değişimi ilgimi çekti. Hatta büyülendim.

Çoğu insan bana istediğimi vermeden çekip gitmesine izin vermezdim ama bunun yerine kendimi "İyi geceler Anya Ivanov" derken buluyorum. Dönüp uzaklaşırken adı dudaklarımdan dökülüyor. İki adamı onu çevrelerken arkasına bile bakmıyor, bence gereğinden biraz daha yakın.

"Vay canına, anlattıklarından çok daha fazlası," diyor Michael, hâlâ arkamda durarak. Bu tür toplantılarda benmişim gibi davranması için onu sık sık yem olarak kullanırım.

"Tam bir Rus güzeli," diye ekliyor Derrick. O da benim yanımda oturan adamlarımdan biri. Derrick'e tüm kalbimle katılıyorum olsam da, onun hakkında öyle ya da böyle bir fikir beyan etmiyorum.

Masanın geri kalanı müşterilerle dolu. Hepsini aynı anda idare etmeyi tercih ediyorum, böylece herhangi bir kişi için yolumdan çekilmem gerekmiyor.

O gider gitmez odadaki enerji değişir ve herkes yemeklerinin ve içeceklerinin tadını çıkarır. Michael sandalyeyi çeker ve Anya'nın birkaç dakika önce oturduğu yere oturur.

"Onun zamanını gerçekten ödeyecek misiniz? Neden burada olduğumuzu düşünersek, Ivanov kardeşlerin *size* borcu yok mu?"

Viski bardağımı elime alıp koyu renkli sıvıyı düşünceli bir şekilde çalkalamadan önce elimde tutuyorum. Bu doğru. Ama Anya'nın verdiği yanıtı bakılırsa, kardeşinin onu anlaşmalarımız konusunda karanlıkta bırakmış olabileceğine inanıyorum. Her ne kadar bir borç ödenecek olsa da, Anya'nın kendi işini nasıl yürüttüğünü merak etmekten kendimi alamıyorum. Baskı altında nasıl kıvranacağını merak ediyorum. Bunu hayal bile edemiyorum.

Ivanov'lar New York'ta tanınıyor ve hem kendileri hem de ilişki içinde oldukları kişiler açısından ölümcüller. Şehre adım atmadan önce, özellikle de kardeşler konusunda dikkatli olmam konusunda uyarılmıştım.

"Göreceğiz. Şu anda kendi bölgemizde değiliz, bu yüzden kimin toprağında tepindiğimizi öğrenene kadar uslu duracağız."

"Sen öyle diyorsan." Michael kovulmamdan memnun olmamış gibi görünüyor ama umurumda değil. Onun söz hakkı yok.

"Var ve söylediklerim geçerli," diye bitiriyorum konuşmayı.

Bakışlarını kaçırıyor ve ben de Derrick'e doğru eğiliyorum. "Anya Ivanov hakkında bilmem gereken her şeyi öğren."

"Size kardeşlerin oldukça kapsamlı bir portföyünü verdim. Bilmek istediğin özel bir şey var mı?" diye soruyor. Derrick benim aradığım adam ve sırları bulma ve bireylerin profilini çıkarma konusunda çok başarılı.

"Her şeyi. Kahvesini nasıl yapmak istediğine kadar." Derrick şaşırmış görünüyor ama başını sallıyor. "Hemen üzerinde çalışacağım."

Güzel. Çünkü bu gecedan itibaren Anya Ivanov'la ilgili her şey artık benim işim.

BÖLÜM 3

Any

O River ile ilk kez aynı odada bulunmaya tahammül ettikten bir hafta sonra, lüks evlerimden birinin önünde oturuyorum. Birkaç tane konutlar, hepsi Catering için farklı angajmanlar ve işletmeler. Bunu özellikle seviyorum çünkü benim en sevdiğim işlerden birine ev sahipliği yapıyor.

favori müzayedeler.

Bizim kadar uzun süredir yeraltı dünyasında olan biri için neredeyse hiçbir şey sınır dışı değildir. Ve her müzayedenin bir yeri ve zamanı vardır. Sonunda sona eren bu gecede olduğu gibi, son müşterilerimiz zevklerini tatmin etmek için başka bir yerde kolayca elde edemeyecekleri eşyalarla ayrılırlar.

"Sizinle iş yapmak bir zevkti," diyor Bay Fox, elinde evrak çantası taşıyan adamıyla birlikte.

Gülümsemeden, "Bir sonraki müzayedede işinizin devamını bekliyoruz," diyorum. Çünkü ben gülümsemem ve sadece asgari düzeyde hoşluklar sunarım.

Bakışları vücudumda geziniyor ama sadece kısa bir süreliğine. Clay alanıma yaklaşp arkamda belirdiğinde teni solgunlaşıyor. Bay Fox merdivenlerden inip kendisini bekleyen arabasına doğru koşuyor.

"Bölgeni işaretlemene ihtiyacım yok," diye azarlıyorum onu. "Özür dilerim," diyor.

Bay Fox gibi adamlara alışkınım. Farkında olmadıkları şey, az önce bana bahsettiği gibi bakışlar için üyeliklerine ekstra bir milyon zam yapmam.

Çoğu zaman bana bir peri masalında okuyabileceğim bir evi hatırlatan tuğla konağıma hayranım. İlk başta beni buraya çeken de buydu. Yakın mahallelerdeki tüm sıkıcı beyaz evlerden farklıydı. En çok da büyük bacası ve siyah çatı döşemesi hoşuma gidiyordu.

Alek ve benim kendi evlerimizi satın almadan önce satın aldığımız ilk malikaneydi. Bu yüzden karanlık kalbimde özel bir yeri var. Ama Alek burada değilken, artık bana neredeyse yabancı ve yalnız geliyor. İşlemsel bir iş yeri. İlk başta takdir ettiğim tüm cazibesini kaybetti.

Topuklarımı tekmeleyerek garaj yoluna baktığımda bir dizi farın bana doğru geldiğini görüyorum.

Kapılı garaj yolumdan kim geliyor? Yaklaştıkça verandada durmaya devam ediyorum. Vance ön kapıdan çıktı ve omzuma doğru eğildi.

"Ben River, bayan. Kapıdaydı ve paranızın onda olduğunu ve siz onu görene kadar gitmeyi düşünmediğini söyledi. Kalayım mı?"

Burnum doğal olarak havaya doğru kalkıyor. Onunla sadece kendi şartlarım altında görüşeceğimi açıkça belirttiğini sanıyordum. Ve hala ona zaman ayırmaya niyetim yok. Bu adamın son derece inatçı ya da aptal olduğu ve benim bölgemdeyken basit görgü kurallarını öğrenmesi gerektiği çok açık. "Git buradan." Vance'i el sallayarak gönderdim, River'in kapıdan geçmesine izin vermesinden etkilenmemiştim.

ilk sırada. Ancak Clay'in yanımda kalmasına izin veriyorum.

Şık siyah Porsche verandanın önünde durur. Arabanın kapısı açılır ve siyah botlu bir ayak garaj yoluna girer, ardından eşi de aynısını yapar. Tam olarak görünmesi bir saniye alıyor. Kapıyı kapatıyor ve bana bakmak için dönüyor. Saçları koyu renk, o kadar koyu ki saçlarının tam tersi olan bu güzel sonbahar gözlerine nasıl sahip olduğunu merak ediyorum. Yüzü bronz ve adımı söylerken dolgun dudakları aralanıyor.

"Any," diyor, eriyen tereyağı kadar yumuşak bir sesle. Ellerin boş olduğunu, görünürde hiç para olmadığını fark ettiğimde cevap vermiyorum. *Bu yüzden gelmemiş miydi?* Zamanımı boşa harcamakta ısrar eden insanlara ayıracak vaktim yok.

"Güzel ev." Yaklaşırken başıyla evi işaret ediyor. Kendini benim mülküne davet etmesinden ya da burada olmaya hakkı varmış gibi davranmasından hoşlanmıyorum.

Olduğum yerde, onun bulunduğu yerden iki adım yukarıda, göz hizasında duruyorum, sonra o bir ayağını bir sonraki basamağa koyuyor. Meydan okuyan bir kaşımı kaldırdığımda, ipucunu alıyor ve bir adım daha atmıyor.

Gözlerine ulaşmayan karizmatik bir gülümseme sunuyor. O konuşurken parlak botlarına bakıyorum ve ayakkabılarını ondan çok daha ilginç bulduğumu belli ediyorum. "İş konuşmamız gerekiyor. Sayısız davetime icabet etmen için sana zaman verdim ve bölgede saygılı davrandım. Ama sabrım giderek azalıyor."

"Saygılı mı?" Alay ediyorum, bir adım daha atarken hâlâ ayakkabılarına bakıyorum, artık aramızda sadece bir adım var. Şimdi üzerimde duruyor ama hiç korkutmuyor. Keşke topuklu ayakkabılarımı giymeseydim. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve sonunda ona bakıyorum. Bu adam saygının ne olduğunu zerre kadar bilmiyor. Bilseydi asla gelmezdi. Ne buraya, ne de bu geceye. Ve bizim bölgemize hiç gelmezdi.

"Evet, krallığınızda misafirim ve iş ortağı olmak istiyorum."

"İş ortağı mı?" Soruyorum. "Benim iş ortağım yok. Ama benim için çalışmak isteyen insanlar var."

O kibirli gülümseme bir kez daha dudaklarında çiçek açtı. "Sizin için çalışanlar hakkında hikâyeler duydum. Ama aynı zamanda birlikte çalıştıklarınız hakkında da, örneğin Dawson Taylor."

Bakışlarımı kısıyorum. Dawson'la olan ilişkilerim bir istisnadır. Bölgedeki en büyük eskort işini yürüttüğü için, bakire açık artırmalarını kolaylaştırdığımız ve minimum iş ve çaba karşılığında pay aldığımız bir anlaşma yaptık. Ama anlaşmamızdan sadece birkaç kişinin haberi var.

River halinden memnun görünüyor. "Ona iş ortağı demez miydiniz?"

"Hayır, yapmam. Bu işte tek iş ortağım kardeşim," diyorum ona.

Beni yüzüstü bıraktıktan sonra aramalarımın cevap vermeyi reddeden lanet olası kardeşim. Sesli mesajlarımı dinlediğini biliyorum çünkü şimdiye kadar dolmuş olurdu. Daha fazla mesaj bırakamazdım, bu da demek oluyor ki onları siliyor. Bunu bildiğimi biliyor. Sanırım bu şekilde bana hayatta olduğunu söylemeye çalışıyor. Yine de bu beni daha az kızdırmıyor.

"Evet, farkındayım. Peki kardeşin nerede?" River benimle göz göze geliyor ve ne gördüğünü merak ediyorum.

Düşüncelerimi duyabiliyor mu? Çünkü kimsenin yüz ifademi okuyabilmesine imkan yok. Kendini bulmaya çalışan kırık, acı çeken bir kadın mı görüyor?

kardeş mi yoksa güçlü ve kıpırdamayan bir iş kadını mı? Onun fikirleri benim için önemli değil. Hiçbir erkeğin fikri önemli değildir. Ama River'ı merak ediyorum.

Çoğu erkek gibi onun da kadın olduğum için erkek kardeşim yerine benimle muhatap olmakta sorun yaşadığını düşünebilirsiniz. Geçmişte birçok kişiye bunun nasıl bir hata olduğunu öğretmek zorunda kaldım. Ve eğer söylentiler onun için yeterli değilse, belki de bu adam sadece görünüşten ibarettir ve beyni yoktur.

Bu düşünce yüzümde zehirli bir gülümsemeye neden oluyor.

"Bir kadından emir alacak bir tipe benzemiyorsun... Lake'ti değil mi?" Adını bilerek yanlış söyledim.

Çenesi titriyor ve bana doğru son bir adım daha atıyor. Şimdi, ona bakmak istiyorsam, yukarı bakmam gerekecek. Ama bakmıyorum. Onun yerine, bir erkekte takdir ettiğim tek özellik olan sikine bakıyorum.

"Hayır, sanırım o tip bir adam olmadığımı söyleyebilirsiniz. Ama ben kimseden emir almayan bir tipim. Artık gerek kalmayana kadar iyi davranan biriyim Tanya." Adımı yanlış kullandığı için dudağım seğiriyor.

"Senden hoşlanmıyorum," dedim ona, dobra dobra.

"İçimden bir ses pek çok insanı sevmediğini söylüyor, o yüzden alınmadım," diyor gülümseyerek.

"Hanımefendi," diye sesleniyor Clay ön kapıda arkamdan. River'ın bakışları, sanki onu ilk kez fark ediyormuş gibi ona yöneliyor ama hemen bana dönüyor. Clay'e el sallıyorum ve ayak seslerinin geri çekilip kapının yanında durduğunu duyuyorum ve yüzümü tekrar öne dönüyorum.

River, "Elinizi bir salladınız mı adamlar emrinizi yerine getiriyor," diye gözlemliyor. "Sana bir şey söyleyeyim, Tanya." Sanki onu düzeltmemi bekliyormuş gibi duraklıyor.

Bilmiyorum.

O daha iyi bilmeli.

Ve bu tek başına ona karşı bir saldırıdır.

"Bence kadınlar tek bir şey için iyidir-"

"Param nerede?" O sözünü bitirmeden ben araya giriyorum.

Çünkü hemfikir olabileceğimiz tek konu bu: karşı cins sadece tek bir şey için iyidir.

Ellerinden biri çenesini ovuşturuyor. "Senden hoşlanmıyorum ve bence bir erkeğin dünyasında hayatta kalmaya çalışıyorsun."

"Neyse ki dünya bir erkeğin fikrine göre dönmüyor," diye karşılık veriyorum. "Şimdi bana parayı ver ve sonra siktir git. Yorgunum ve yatmaya hazırım."

"Tüm ortaklarınızla bu şekilde mi konuşuyorsunuz?"

Derin bir nefes alarak onu şimdi öldürsem mi diye düşündüm. O zaman en azından biraz uyuyabilirim, değil mi?

"Sana söyledim, sen benim ortağım değilsin ve asla da olmayacaksın. Şimdi lanet olası parayı ayaklarımın dibine bırak ve git."

Gülümsüyor. Ben de ona karşılık vermesini bekliyorum -neredeyse dört gözle bekliyorum- ama onun yerine birkaç adım geri atıyor, bakışları benimkilerden hiç ayrılmıyor ve bu bir şekilde alaycı ve küçümseyici. O tertemiz çenesine bir yumruk atıp yüzündeki kendini beğenmiş ifadeyi silmek istiyorum.

River arabasının bagajındaki bir çantaya uzanıyor ve sanki bütün gün elindeymiş gibi rahatça taşıyor. Ayağımın dibine bırakıyor. Clay bir adım öne çıkıp çantayı benim için kaldırıyor. Bu adamın önünde diz çökersem boku yerim. Clay çantayı bana getirdiğinde fermuarı açıp içindekileri kontrol ediyorum ve parayı görünce fermuarı kapatıp çantayı alıyorum. Sonra doğruca kapıya yöneliyorum, Clay ve Vance hep birlikte arkamı kollamak için ayağa kalkıyorlar.

"Şimdi iş konuşacağız," diye ekliyor River, sanki anlaşmanın bir kısmını kaçırmışım gibi.

"Şimdi uyumaya gidiyorum." Malikaneye girerken arkama bakma ya da el sallama zahmetine girmiyorum.

"Anya." Bu kez adımı doğru söylüyor ve dudaklarımda bir gülümseme belirliyor ama ona dönüp bakma zevkini tattırmıyorum. Clay ve Vance'in onun geçmesine izin vermeyeceğini biliyorum. Çantayı kapının içine bırakıyorum, adamlarım kapıyı arkamdan kapatmadan önce kıyafetlerimi bilerek yırtıyorum.

Burası benim asıl evim değil, ancak zaman zaman buradaki tesisleri kullanacağım, tıpkı şimdi olduğu gibi.

Çırlıçıplak, hiç umursamadan boş odaya doğru yürüyorum. Bir tanesi hariç. Geçtiğimiz haftalarda bana eziyet eden tek kişi. Alek'in numarasını tuşluyorum ve birkaç kez çaldıktan sonra doğrudan sesli mesaja düşüyor.

"Her şeyle başa çıkmam için beni bıraktın. Lanet olası beni terk ettin!" Çılgılık atıyorum. "O sinir bozucu biri ve senin burada onunla uğraşıyor olman gerekirdi. Kadın olduğum için daha az tehlikeli olduğumu düşünüyor ama sanırım beni tanımıyor. Belki de onun küçük güzel arabasını hava ya uçururum. Sence o zaman haklılığımı kanıtlamış olur muyum?"

Asla gelmeyeceğini bilsem de bir yanıt bekliyorum. Genellikle şimdiye kadar Alek beni sakın olmam için azarlar ya da onlara bir ders vermem için beni cesaretlendirirdi. Her ne kadar az konuşan bir adam olsa da varlığını özlüyorum. Çocukluğumuzdan beri üzerimde yarattığı sakinliği ve rahatlığı

özlüyorum.

Ama Şimdi yle değil. Bir Şeyler değişiyor. Bu River denen adam beraberinde farklı bir enerji getirdi. Kendi başıma bir sürü yeni kanla uęraŐtım. Alek ve ben bir ekibiz ve kararlarımızın çoğunda birleşik bir cepheyiz. Ama görünüşe göre bununla tek başıma uęraŐacaęım.

Tekrar konuŐmayacaęını bildiğim için telefonu kapatıyorum. Ne de olsa sesli mesaj. İ ekiyorum.

İnsanlar onu soruyor ve onları sonsuza dek uzak tutamam. Bu işte yalnız kalmak istemiyorum. Tüm avantajlarına rağmen, sadece birbirimize sahip olduğumuz için bu işi sürdürdük.

River tam bir baş belası. Sürekli talepkar ve kibirli. Onu sallamak zorundayım.

Ama onun gibi birinin kolay kolay pes etmeyeceğini biliyorum. Ben de yle.

BÖLÜM 4

Nehir

S Çok küstah biri. Tanıdığım tüm kadınlardan daha küstah. Onu boğmak ve nefes nefese kalışını izlemek istiyorum. Yine de eğleniyorum. İstesem kaba kuvvet kullanabilirim ama kendimi Anya Ivanov'un şovundan oldukça keyif alırken buluyorum. Yeraltı dünyasındaki iş anlaşmalarının günlük eziyetleri arasında bir elmas. Sert olduğu kadar büyüleyici de ve kendimi ilgimi çekmekten alıkoyamıyorum. İlk hafta adamlarımla ve özellikle de benimle temasa geçmekten kaçındı. Anya ele geçirilmesi zor bir yaratık. Müzayedelerine neredeyse her seferinde katıldığı gerçeği olmasa, takip etmesi zor bir kadın. Bu hafta, çok sayıda arama ve mesajıma karşılık sadece bir mesaj aldığım için çok şanslıydım. Mesaja tekrar baktım, böylesine ileri bir cevap verecek cesarete sahip olduğuna neredeyse inanamıyordum.

Anya: Hazır olduğumda ve varlığına tahammül edebildiğimde sana ulaşacağım. İyi bir çocuk gibi sabırla bekle. Büyük ihtimalle sonsuza kadar sürecek.

Numarasını ya da e-posta adresini nasıl elde ettiğime dair bir soru yoktu. Benden aldığı paradan da bahsetmedi. Hiçbir şeyden bahsetmedi. Ve bana "iyi çocuk" demesi beni gerçekten kızdırdı.

Anya Ivanov çok cesur ve beni böyle bir ipin ucunda bırakacak kadar tanıdığım çoğu erkekten daha taşaklı.

Michael ofisime girerken gülümsüyorum.

"Bir milyon dolar kaybetmiş gibi görüldüğünüz için neden gülümsediğinizden emin değilim. İki haftadan fazla oldu ve hiçbir çağrınıza geri dönmedi ya da sizinle buluşmayı kabul etmedi" diyor.

Çok aceleci davranmak bilinmeyen bir bölgede sorun yaratacaktır, ancak şehirdeyken ilgilenmem gereken pek çok başka işim de var ve bu işler yalnızca bir dişi şeytanın bana zaman ayırmasına bağlı değil.

Michael'ı görmezden geliyorum. Benim için çalışıyor olabilir ama her zaman patron ve çalışandan daha yakın olduğumuzu düşünecek kadar haddini aşıyor.

Getirdiği çantanın mandallarını açıyor ve çantayı açıyor. Kırmızı, kadife kaplı kılıfın içindeki yeni silah modeline hayranlıkla bakarken viskimden bir yudum alıyorum.

"Kaç tane?" Ona sordum.

"Her zamanki gibi ihtiyaç duyduğunuz kadarını yapabilirler. Elbette müşterinizin talebine bağlı olarak."

Sırıtiyorum. Bu küçük güzel bebek bana bir servet kazandıracak. Çünkü müşterilerim her zaman benim sunduklarımı isterler. Ve kim parlak yeni oyuncakları sevmez ki?

Telefonum çalıyor ve ekranda "Kızıl Şeytan" yazısını görmeyi bekliyorum. Ama öyle değil. Uzun zamandır görmediğim ya da haber almadığım eski bir iş arkadaşım.

Belli bir Ivanov yavrusu olmadığı için hayal kırıklığına uğramış olmama rağmen cevap veriyorum. Son satın almalarımın dolayısı keyfim yerinde.

"Will. Hâlâ hayattasın," diyerek selamlıyorum.

"River. Bilirsin, çoğu kişi 'hâlâ hayatta olduğunu bilmek güzel' derdi. Ya da en azından 'senden haber almak güzel'," diyor kalın bir İngiliz aksanıyla.

"Anlambilim. Neden arıyorsunuz? Son sevkiyatınızla ilgili bir sorun mu var?"

Bu şüpheli çünkü gönderilerimde hiçbir zaman sorun olmadı. Her şey saat gibi zamanında geliyor. Bir şeylerin ters gidebileceği tek zaman, ödemedede bir dolar bile eksik olması. Ve bunun geri dönüşü yok. *Onlar için.* Acımasızlığımla tanınmamın bir sebebi var.

Bu yüzden Anya'yı tuhaf buluyorum. İmparatorluğuna ne kadar çabuk saldırmabileceğimden korkmuyor. Her isteğimi yerine getirmesi ve beni memnun etmek için yalvarması gerektiğinin büyüklüğünü anlamıyor. Yine de kendimi onun eline oynarken buluyorum, bir sonraki kartını nasıl oynayacağını merak ediyorum.

Bir gerçek çok açık: kardeşinin yokluğu bir sorun.

"Gönderdiğiniz silahlarla ilgili bir sorun yok. Sadece seni bir süredir Batı Yakası'nda şahsen görmediğim için ihmal edilmiş hissettim. Bir de New York'ta olduğunuzu duydum. Orada, özellikle de Ivanov ikizleriyle birlikte hayatta kalıp kalmadığınızı merak ettim."

"Çok fazla dedikodu dinliyorsun," diye azarlıyorum tembel bir gülümsemeyle. "Senin gibi şerefsizler beni bu yüzden işe alıyor, değil mi?" diye cevap veriyor.

Will sevdiğim birkaç insandan biri. Will'in gerçek adı bile olmadığından eminim, ancak yıllar boyunca ilişkilerimizden keyif aldım. Arkadaşım olduğunu iddia edecek kadar ileri gitmezdim ama telefonlarına cevap verdiğim birkaç kişiden biri.

"Evet, o konuda. Tam zamanında aradın." Duraksadım, düşündüm. Derrick, Ivanov kardeşler hakkındaki istihbaratını çoktan tüketmişti. Geçmişte bana iyi hizmet etmişti ama bu kardeşlerle ilgili bir şey geçmişlerini araştırmayı çok zorlaştırıyor. Ve Alek'in izini sürmek neredeyse imkansızdı. Ölmediyse bile izini kaybettirmekte ustadır. Ama neden kız kardeşini geride bıraktı? Acaba onu fidye için kullanabilir miyim? Ama o zaman bile, fidye notunu nereye göndereceğimi bilmiyorsam bunu nasıl yapacağım?

"Kardeşini bulmanı istiyorum," diye emrediyorum.

Will gülüyor ve ben şakağımın nabzının attığını hissediyorum. "Dışarıda birkaç kişinin olduğunu biliyorsun, değil mi? Söylentilere göre kız kardeşi, kardeşini bulmak için çok sayıda insan kir alıyor ve sonuç alamıyor. Dürüst olmak gerekirse, acımasız doğasını göz önünde bulundurarak ondan tek başına kurtulup kurtulamayacağını öğrenmek için aramıştım. Duyduğuma göre hıyarın teki bir mücevher için ona kazık atmış ve o da stiletto'sunu adamın şakağına saplamış. Bu düşünce beni tahrik ediyor."

Çenem gıcırıyor. "İstersen kafana bir stiletto *saplayabilirim*."

Will güler. "Dur bakalım, topuklularla pek iyi görüneceğini sanmıyorum. Birileri şimdiden küçük cadının büyüüne kapılmış gibi görünüyor, ha? Söylesene, dedikleri kadar güzel mi? Fotoğraflarını gördüm ama mutlaka bir kusuru vardır."

Anya'nın tek kusuru evcilleştirilemeyen kişiliği, ama onun şansına, ben bir şeyleri kırıp dökmeyi seviyorum.

O her tanımla güzel. "Elinizde ona ait ne kadar fotoğraf varsa yakın. Onun hakkını vermiyorlar."

Bir ısıklık sesi çıkarır. "Kardeşini geri istediğine emin misin? Birbirlerine karşı çok korumacı olduklarını duymuştum. Biraz karasevdaya kapılmışsın

gibi geliyor?"

"İş için buradayım, Will." İmalarından bıkmış bir halde konuşmayı kestim. Her zaman bir tepki için dürtüyor.

O gülüyor ve viskiyi dudaklarıma götürürken kendi yüzüme yayılan gülümsemeye engel olamıyorum. Bu sik kafalının çok fazla boş zamanı var.

"Nasıl istersen, aşık çocuk. Bu durumda, onu bulma ücretim iki katına çıkacak. Zaten birçok kişi onu arıyor. Böyle bir bilgiye ulaşmak pahalı ve zordur."

"Sen en iyisisin, değil mi Will?"

"Evet, öyleyim. Onu bulacağım."

BÖLÜM 5

Any

"M Adamları bu hafta üç kez geldiler bile," diyor Clay, her zamankinden daha ısrarlı. Bana kırmızı deri ceketimi uzatırken ona en iyi göz devirmemi sunuyorum.

"Bu gece bir açık artırmamız var Clay. River Bently'yi üzüp üzmediğimi merak edip duramam, biliyorsun. O sik kafalı umurumda bile değil."

Gerçek şu ki, gönderdiği her mesajı ve e-postayı okudum. Ve onları sildim. Çünkü o a Sik kafalı. Ben asla bilinen biri Yani cesur Yansımalarını anlamadan sürekli dikkatimi talep etmek. Ceketimi giyip kırmızı rujumu yeniden sürmek için aynaya baktığımda Clay sadece başını sallıyor. Bu gece çok seksi görünüyorum. Her fırsatta böyle olduğum için bu sürpriz değil. Elim sıkı topuzumun üzerinde gezdirerek saçımın dağılmadığından emin oluyorum. yer.

Bu gece en iyi alıcılarımdan bazıları katılıyor, bu yüzden her şeyin her zamanki gibi sorunsuz gitmesi gerekiyor. Müzayedenin başlamasına sadece birkaç dakika kalana kadar Clay ve Vance ile birlikte özel bir odada görünmeden kalıyorum. Bu sayede hem katılanları izleyebiliyor ve odayı tararken takdirimi gösterebiliyorum, hem de birilerinin özel anlaşmalarda istisna olduklarını ve benimle konuşabileceklerini düşünmeleri için yeterli zaman bırakmıyorum.

Burada kimseyle sohbet etmeye ihtiyacım yok. Ne de olsa sadece eşsiz paketler satın almak için buradalar.

Kapı çalınıyor ve davetsiz misafir karşısında kaşlarım çatılıyor. Vance ve Clay, Vance güvenlik kamerasını kontrol etmeden önce birbirlerine bakarlar. "River burada, bayan."

Şakağımdaki tikin zıpladığını hissediyorum. *Bu adam.*

"Vur onu," diyorum, yorgun bir şekilde. Başıma bela olan bu adamla baş etmenin bir yolu da bu.

"Bayan," diye hafifçe azarlıyor Clay, "kendi müzayedenizde birini vurursanız, bu müşterilerin hoşuna gitmez."

İç çekiyorum, kuru mizahımı anlamadıkları için işkence çekiyorum.

"Sadece bir şakaydı." Omuz silkтім. Ama gerçekten değil. Başka bir şey istemiyorum. "Atın onu dışarı."

"Yapamam. Burada olmak için para ödedi. Teklif vermeyi planlıyor," diyor Vance.

Tırnağımanın ucunu ısıırıyorum ve "Sinsi piç" diye mırıldanıyorum. *Kim olduğunu sanıyor bu adam?* Müzayedelerimize davetiye almanın tek yolu Alek ve benim özel elememizden geçiyor ya da sadece birkaç ayrıcalıklı üye her on yılda bir konuk davet edebiliyor.

Burada olmak için kimin cebini doldurduğunu düşünüyorum, ama aynı zamanda iki hafta içinde bunu yapacak birini bulabilmesinden de biraz etkilendim.

"Açık artırma on dakika içinde başlıyor," diyor Vance, ne tür emirler verebileceğime dikkat ederek. Çünkü onlara River'ı şimdi öldürmelerini söylersem öldürürler.

Müzayedeleri ben yönetmesem de, mümkün olduğunca sorunsuz geçmesini sağlamak için her zaman oradayım. Ve bu zaten bu gece yüzleşmek istemediğim bir karmaşa. O yüzden yapmayacağım. River Bently söz konusu olduğunda her zaman yaptığım gibi yapacağım. Onu görmezden geleceğim.

Vance, "O gitti, bayan," diye rapor verdi. Düşündüğümde daha hızlı oldu. Belki de biraz çekiciliğim vardır. "Masasında oturuyor."

Belki de umduğum kadar değil. Kendi müzayedemde gözümü korkutmasına izin verirsem sıçarım. O daha çok uzaklaştıramadığım bir sıkıntı.

Vance kapıyı açarken "Açık artırma kimse için durmaz, bir sik kafalı için bile," diyorum küçümseyerek.

Adamlarımı kubbe şeklindeki geniş oturma alanına kadar takip ediyorum. Bayan müzayedecimiz podyumun ortasında duruyor ve ilgi odağı oluyor. Beş yılı aşkın süredir onunla çalışıyorum ve ona çok cömertçe ödeme yapıyorum. Ondan hoşlandığımı bile söyleyebilirim. Pek çok insandan hoşlanmam ama o işini yapıyor ve kimseyle dalga geçmiyor. Ve sen

Burada işinizi yapabilmeli ve yaptığımız yanlışları düşünmemelisiniz.

Kısa süre önce ona hediye ettiğim inci kolyeyi takıyor. Ona hayranlıkla bakarken bir gülümseme ağzımın kenarını kaldırmaya cesaret ediyor.

Adamlarım bana masama kadar eşlik ederken odaya göz gezdiriyorum. Birçok tanıdık yüzün arasında dolaşan garsonları fark ediyorum. Sunuculardan biri eğildiğinde, kısa eteğinin altından kık yanakları görünüyor. Hepsi çok kasıtlı. Özellikle de seks sattığım müzayedelerimde.

Ancak, herhangi biri onlardan birine elini sürerse, derhal dışarı atılır. Bu oda dürtülerini dizginleyebilenler için ayrılmıştır. Ta ki açık artırmada istedikleri ürün için kazanan teklifi alana kadar.

Pek çok şeyle uğraşıyorum ama müzayedeler favorilerimden biri. Dawson bekaret müzayedelerinde uzmanlaşmış olsa ve payımızı alsak da, bu diğer seks türlerini satmadığımız anlamına gelmez. Aslında, bununla tanınıyoruz.

Erkeklerimiz var, kadınlarımız var, artık kadın olan erkeklerimiz var, erkek olan kadınlarımız var, herkes ve herkes. Hepsine saygı duyuyoruz ve onlara istediklerini veriyoruz. Ama aynı zamanda fetişlerini ve fantezilerini yaşamalarını sağlayarak onları koruyoruz. Karşılığında da çok para kazanıyoruz.

Müzayedecinin ilk teklifimizi sahneye çağırmasını izliyorum. Uzun bacaklı ve kuzguni siyah saçlı bir kadın. Hikâyesini biliyorum. Seks bağımlısı ama genelevde çalışmayı reddediyor. Onu ben bulmadım, o bizi buldu. Buranın müdavimlerinden ve çok saygı duyulan biri. Üzerinde siyah bir şal elbise var ve neyin peşinde olduğunu anlatırken müzayedecinin etrafında daireler çizerek yürüyor - onu iki hafta boyunca her gün becermeye istekli bir adam. Odaya baktığımda birkaç erkeğin gülümsediğini ve onaylarcasına başını salladığını görüyorum.

Bakışlarımı tekrar ona çevirmeden önce, masasında oturan River'ı fark ediyorum. Beni izlediği için sahnedeki güzel kadına aldırış etmiyor. Göz göze geldiğimizde yavaş ve sabit bir gülümseme dudaklarına değişiyor. Başka tarafa bakamıyorum. O gözleri uzaktan bile büyüleyici. Acaba onları koparıp cam bir kavanoza koysam, yine aynı etkiyi yaratırlar mı?

Muhtemelen hayır.

Onları bir servete satabilir miyim? Büyük ihtimalle.

Bu hararetli bakışmada kalıyoruz, ikimiz de önce hareket etmiyoruz. Etrafımızdaki açık artırma devam ediyor ve kuzgun saçlı kadın için kazanan açıklandığında, bir sonraki kişi sahneye çıkıyor. Tam teması koparmak üzereyken aniden ayağa kalkıyor, bulunduğum yere doğru ilerlerken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Önümde durduğunda çenem hafifçe yukarı kalkıyor. Arkamda Vance ve Clay'in huzursuzluklarını hissedebiliyorum. Ancak onlar metanetlerini koruyor ve ellerini önlerinde kavuşturmuş durumdalar.

Topuklu ayakkabılarımla bile River üzerimde yükseliyor ama hiç korkmuyorum. Sadece bana bakışına sinirleniyorum. Sanki dikkatini çekmiş olmak bir onurmuş gibi.

Ondan nefret ediyorum.

"Seni tekrar gördüğüme sevindim, Tanya." Sırıttıyor ve benim olmayan bir ismi kullanması karşısında dişlerimi gıcırdatıyorum. Hiçbir şey söylemiyorum, sadece gözlerimiz kilitli bir şekilde orada duruyorum. "İnsanlara selam vermiyor musun?" diye soruyor alaycı bir ifadeyle. "Aidatımı ödediğim halde benden kaçırıyorsun," diyor ve yine hiçbir şey söylemiyorum. "Bir erkek seninle iş yapmak için ne yapmalı?"

"Yanılmıyorsam bir işiniz var," diyorum sonunda. Biraz daha yaklaşıyor ve misk kokulu parfümünü koklamak duyularımı harekete geçiriyor. Kahretsin, çok güzel kokuyor. Ne yazık ki bunu giyen adam bir pislik.

"Var; çok başarılı bir iş, ama görünüşe göre huysuz bir kızıl saçlıdan etkileniyor."

"Kulağa çok komik geliyor," diye karşılık veriyorum.

"Çoğundan daha sorunlu," diye karşılık vermekte gecikmedi. "Ama üzerinde mutabık kalınabilecek tek şey para. Bu durum artık paramı etkiliyor, bu yüzden başka hangi yollara başvurmak zorunda kalabileceğimi merak ediyorum."

"Bu bir tehdit mi?" Ben soruyorum.

Gülümsüyor, sonra eğilip kulağımın dibine fısıldıyor, "Hayır canım. Bu bir söz." Geri çekiliyor ve omzunun üzerinden sahneye bakıyor.

Clay sandalyemi çekerken dudak büküp ona sırtımı dönüyorum.

River sanki kaba bir şekilde kovulmamı bekliyormuş gibi gülümsüyor. Onu görmezden gelmek için elimden geleni yaparak bir dakikalığına sahneyi izliyorum ve sonra ona doğru kötü bir bakış fırlatıyorum.

"Teklif vermeyi mi planlıyorsun?" Ona sordum.

"Hepimiz bunun için burada değil miyiz? Ama benim zevklerim biraz daha ince ayarlı," diyor göğüslerime bakarak. İçimde belli bir tatmin duygusu uyandırıyor ve bundan hemen nefret ediyorum. "Senin için ne

kadar?" diye soruyor.

Başımı arkaya atıyorum ve gülüyorum. Gerçek gözyaşlarımı silerken bakışları üzerimdeydi. Bu herif sandığımdan daha dengesiz çıktı. Kendimi sakinleştiriyorum ve birbirimizden sadece birkaç santim uzakta, bedenlerimiz neredeyse birbirine değecek şekilde duruyorum. O soğuk sonbahar gözleri eğlenmiş görünüyor.

"Bana paran yetmez Lake. Şimdi git ve otur, yoksa teklif vermediğin için seni dışarı çıkarttırırım." Tekrar yerime oturdum ve bir bacağıma diğerinin üzerine atarak ona dikkatle baktım.

Yanımda duran korumalarımı aldırmadan elini masaya koyuyor ve bana doğru eğiliyor. Hareket etmiyorum.

"Bu çok utanç verici, Tanya. Şu anda hayal edebildiğim tek şey, seni bu masanın üzerine yatırıp sikimle doldururken kızarmış yanakların."

Çenem kenetleniyor ve tırnaklarım kollarıma batıyor, mideme bir sıcaklık doluyor, bu görüntü olması gerekenden daha uyarıcı.

Sonra elleri cebinde kayıtsızca arkasına yaslanıyor, o kibirli gülümsemesiyle birkaç adım geri çekilip masasına dönüyor.

Lanet olası pislik.

BÖLÜM 6

Any

V ve Clay müzayede arasında beni özel odama kadar takip etti.
Çok sinirliyim.

River, üzerinde erotik resimler bulunan ve düzenlemesini aylarımı alan kolektif bir vazo kazandı ve hiç şüphem yok ki o şerefsiz vazoyu satın alıp bana kurtça bir gülümseme atmasına rağmen değerini bilmiyor ya da takdir etmiyor.

Satın almış olması beni neden rahatsız ediyor bilmiyorum, büyük olasılıkla teklif vermediği için onu kapı dışarı etme yeteneğimi engellediği için.

Odaya girdiğimde, bir ileri bir geri adım atıyorum. Bu adam çok çekilmez.

Neden burada ki? Yeni bir pazara ulaşmaya kararlı olmasını anlıyorum, ancak birçok kez reddedilmek ipucunu alması için yeterli değil mi? Başka ne isteyebilir ya da neye ihtiyacı olabilir? Yoksa düpedüz aptal ve inatçı mı?

Bu adama bir ders verilmesi gerekiyor.

Beni satın alabileceğini mi düşünüyor? Sahip olup sergileyebileceği bir nesneymişim gibi mi?

Yani, parasını aldım ama bu yanımda olduğu için bir ödemeydi. Açık artırmalarda teklif verenler dışında pek kimse bu fırsatı yakalayamaz ve o zaman bile kendileriyle konuşulmadıkça konuşmazlar.

"Bayan." Vance bana doğru adım atıp dizlerinin üzerine çökerken başımı kaldırıyorum. Clay arkamdan geliyor ve elleri göğüslerimin etrafında kıvrılıyor. Dokunuşlarına içimi çekiyorum, belli bir puşt aklımdan çıkarmak için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

Bazen kafanızı boşaltmak için orgazm olmanız gerekir. Bu en iyi terapidir, gerçekten. Ve şiddetle tavsiye ederim.

Vance elbisemi yukarı kaldırıyor, hiç külot giymediğim için çıplak bedenimi ortaya çıkarıyor ve ağzı klitorisime inmeden önce bacağımlı omzunun üzerinden kaldırıyor. Onları, gevşemek için bir hız değişikliğine ihtiyacım olduğunu bilecek kadar iyi eğittim. Ağzları genellikle bunu sağlar. Clay meme uçlarımı sıkarken elleri elbisemin üst kısmının altında kayboluyor ve sırtımı ona yaslıyorum. Pantolonunun içinden sert uzunluğunu hissedebiliyorum ve bazen onları beceriyor olsam da, buna ihtiyacım yok. Bu seviyede tapınma, kontrol ve güç hoşuma gidiyor.

Vance amıma bir parmak sokuyor ve dili klitorisimin etrafında mükemmel daireler çiziyor, tam istediğim gibi. Tıpkı onlara öğrettiğim gibi. Ve her seferinde mükemmel yapamamalar da, deniyorlar. Her seferinde daha da iyi oluyor. Kapının diğer tarafından tezahürat duyduğumda Vance bir parmağını daha içeri kaydırıyor ve açık artırmanın yıldızının sahneye çıktığını biliyorum.

Yeni gelen bir kız ve onu gördüğüm anda müşterilerin görünüşünden çok memnun kalacağını anladım. İri göğüsleri, büyük bir poposu ve kışına kadar dalga dalga dökülen uzun sarı saçlarıyla mükemmel bir kum saati figürüne sahip. Pembe, esnek dudakları ve bebek gibi bir yüzü var.

Erkekler hükmetmeyi sever ve o da hayır diyemeyecekleri o masum havayı yayar.

Dudaklarımdan bir iniltinin süzülmesine izin veriyorum ve başımı çeviriyorum. Bunu yaptığında kapının kolunun döndüğünü fark ediyorum. Kapı açıldığında River'la göz göze geliyorum, orada durmuş beni izliyor, ağzı sıkı bir çizgi halinde.

Vance başını oynatmaya çalışıyor ama saçlarından tutup onu tekrar aşağı itiyorum. Clay içgüdüsel olarak hareket etmeye çalışıyor ama ben homurdanıyorum, "Durma." Adamlarım arasındaki sürtüşmeyi hissedebiliyorum ama söyleneni yapıyorlar. River'ın kapüşonlu bakışları her anı içiyor. Ve ben bundan zevk alıyorum. Bir erkeğin hayatımdaki tek amacını ilk elden görmesine izin ver.

Ben becerilecek bir kadın değilim, sadece becerilirim. Ve kesinlikle onun gibi biri tarafından değil.

Ona hiç dikkat etmiyorum ama ürkütücü bir şekilde çevremdeki varlığına odaklanmış durumdayım.

"Bölüyor muyum?" diye soruyor sonunda.

"Buranın davet edildiğiniz bir oda olmadığını düşünürsek, evet," diyorum tembelce, dikkatimi tekrar erkeklerime odaklamaya çalışırken. Genelde beni ne kadar iyi hissettirdiklerine ve bir sonraki vuruşumu nasıl yapabileceğime. Özellikle de şu anda hayal kırıklığına uğradığım adamın tam da bu odada durduğunu düşünürsek.

River tekrar araya girerek, "Otuz milyon," dedi.

Clay ve Vance'e odaklanmaya çalışarak, "Tüm süre boyunca izlemeyi planlıyorsanız makul bir miktar," diyorum ama sadece *ona odaklanabiliyorum*.

Tüm ruh halimi mahvetti çünkü ben bu haldeyken, kurtuluşumu ararken, düşünmek istediğim son kişi o.

Hayal kırıklığına uğramış bir hırıltı çıkarıyorum. Clay ellerini göğüslerimden çekti ve ben de Vance'i iterek elbisemi düzelttim. Bu geceyi daha iyi hale getirebilecek bir şeyi böldüğü için şimdi çok kızgınım.

Clay ve Vance'e "Gidin," dedim. Kafaları karışmış görünüyor. "Bayan, güvenliğiniz için-"

"Kendi başımın çaresine bakabilirim," diye hatırlatıyorum onlara, çantama doğru iki adım atıp silahımı çıkarırken. Kollarımı gelişigüzel kavuşturup bir kaşımı kaldırıyorum. "Hedef tahtası haline gelmeyin."

River'a meraklı bir bakış atarak başlarını sallayıp giderler.

"Buradaki davetinizi ciddi şekilde yanlış anlamış görünüyorsunuz," diyorum, içimdeki o hala istekli uğultudan dolayı hayal kırıklığına uğrayarak. Tatmin olmadım. Hâlâ susuzum. Ve sadece varlığımın felaketi olan bu adamla baş başa kaldım.

"Size otuz milyon vereceğim."

"Otuz milyon mu?" Alay ediyorum. "Bunu bir gecede kazanamayacağımı mı sanıyorsun? Senin paran benim işimde pay sahibi olmak için yeterli mi?"

"Hayır, bitirmeme izin vermedin." Boynunu bir o yana bir bu yana uzatıyor ve çatırdadığını duyuyorum. Kesik kesik verdiğim cevapların onu da en az benim kadar çileden çıkardığını bilmek beni tatmin ediyor. "Elbiseni kaldırman ve seni tatmama izin vermen için otuz milyon."

Ona bakıyorum. Çok ciddiydi. Sonra elimdeki silaha baktım. Kararlar. Kararlar.

"Bundan sonra beni yalnız bırakacak mısın?" diye sordum.

"Seni yalnız bırakmamı istediğini sanmıyorum, Anya Ivanov. Bence saçını çekmemi ve seni hiç bilmediğin bir teslimiyete zorlamamı istiyorsun."

Kıkırdıyorum, kahkahalar yabancı geliyor. *Teslimiyet mi? Ben mi?*

O ölümcül derecede ciddi.

Topuklarıma bakıp gülümseyerek ona yaklaşıyorum ve olabildiğince masum görünmek için silahı arkamda tutuyorum. River kontrolün kendisinde olduğunu düşünse de, güç bende. Ve bu adam üzerinde bir etkim olduğunu bilmek sarhoş edici.

"Amımın sadece otuz milyon değerinde olduğunu mu düşünüyorsun?" Alay ediyorum.

Bana bakıyor ve ben de ilk kez pusuya yatmış tehlikeli adamı görüyorum. O berrak gözlerin ardındaki hesaplamaları görüyorum.

Ve tüm sağduyuma rağmen, onu uçurumun kenarına neyin ittiğini görmek istiyorum. Bu tuhaf adamın sonunu ne getirecek?

River Bently tehlikelidir ve çoğu insan ondan korkar.

Ama daha önce benim gibi biriyle hiç tanışmadı. Eminim bir kadın için hiç bu kadar para ödememiştir ve muhtemelen bir daha da ödemeyecektir.

İş bir yana, bu adamı yenmek zorundayım. İtaat etmek ve hizmet etmek.

Bazı nedenlerden dolayı River Bently'yi kırmak istiyorum.

BÖLÜM 7

Nehir

S eski sevgilisi. O böyle biri ve ne istediğini biliyor. Bu benim sikimi nasıl sertleştiriyor, asla bilemeyeceğim. Ben kendi arzularımın kurbanıyım ve onun tadına bakmak istiyorum. Ve Diğer erkeklerin aksine, istediğim her şeyi elde edebilecek imkanlara sahibim. Bir servete mal olsa bile.

Onu içeri almak niyetinde değildim ama iniltisini duyunca merakıma yenik düştüm. İyi ki de öyle yapmışım.

"Otuz milyon," diyorum. Kahretsin, bu noktada neredeyse hayatım boyunca biriktirdiğim parayı ona verecektim.

Kahretsin, doğru düşünemiyorum. Aletim konuşuyor, ama Anya'yı adamlarıyla gördüğüm anda, ona hükmetmek ve sahip olmak için çok ilkel bir ihtiyaç ortaya çıktı. Buraya iş için geldim ve bu başka bir şey.

Hayır, sadece tatmak istiyorum.

Sonrasında elimdeki işe odaklanabilirim.

"Anlat bana, River." Kadifemsi yumuşak tavrı, odaya sahip olma şekliyle çok güzel. Ve onu bu kadar kurnaz yapan şey, bu güce sahip olduğunu biliyor olması. Ona sahip.

"Demek adımı biliyorsun?" Ona gülümsüyorum. Şaşkınlıkla bana kirpiklerini kırptırıyor ve sonra ağzından kaçırıldığını fark ediyor. Ama bu onu zerre kadar sarsmıyor. Küçük savaş oyunumuz devam ediyor ve ben onun cüretkârlığı karşısında büyülenmekten kendimi alamıyorum.

"Adamlarım bana ihtiyacım olan şekilde hizmet eder. Bana dokunmana neden izin verdiğimi söyle. Sen de kimsin?" Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, bakışları her santimimde geziniyor, siyah pantolonuma bastıran sert sikimde duraksıyor.

Dudaklarını yalıyor ve bu bana bir şeyler hissettiriyor. İstedığımız kadar inkâr edelim, birbirimizi çekici buluyoruz. Anya kontrolü elinde tutmaya alışkın olabilir ama bu onun kadınsı merakını ortadan kaldırmıyor.

Ve eğer bir kadın istiyorsam, onu kendim yaparım.

Ve beni iki uşağıyla karşılaştırmak istiyor. Ona sahip olsaydım, odada ikinci bir erkeğe ihtiyacı olmazdı. O kadar mükemmel bir şekilde doldurulurdu ki.

"Senin en kötü kâbusun ya da en büyük zaferin olabilirim." Ona gülümsüyorum. Her iki durumda da, o benim olacak. Sadece henüz bunu bilmiyor.

"Tadına bakmak için otuz milyon mu?" Anya kırmızı lekeli dudaklarını yalıyor, beni bilerek o ağzın ve hınzır dilin neler yapabileceğine dair bir fantezinin içine çekiyor.

"Bacaklarının arasındakiler için. Bunun tadına bak." Elbisesini işaret ediyorum, o da sırtıyor.

"Hmm." Silahın namlusunu dudağına dayarken teklifimi düşünceli bir şekilde değerlendiriyor. Kendi içinde uğursuz olan yardımsever bir gülümseme çiçek açıyor. "Anlaştık. Şimdi transfer et, ben de sana tadına baktırayım."

Telefonumu çıkardım ve ona uzattım. O bilgilerini giriyor, ben de gönder tuşuna basıyorum. Telefonunu kontrol edip paranın birçok yasadışı hesabından birinde olduğunu gördüğünde gülümsemesi daha da genişliyor. "Anlaşma anlaşmadır ve çoğu insandan nefret etsem de sen ilginç bir pazarlık yaptın," diyor eli elbisesinin eteklerine kadar inip kaldırırken. Kalçalarını ortaya çıkarışını izliyorum ve sonra bir parmağını bacaklarının arasına kaydırıyor. Amını görüyorum ve parmaklarını kıvrımlarının arasından geçiriyor, parmaklarını çekmeden önce gözlerini benden ayırmıyor. Aramızdaki son adımı atıyor ve bizi parmak ucuna getiriyor ve elini yukarı kaldırıyor. Bacaklarının arasındaki parmağını zarifçe ağzıma götürüyor ve dudaklarımın arasından kaydırıyor.

Cennet.

Parmağını emiyorum, dilim her kenarında kıvrılıyor, gözlerim ona sabitlenmiş. Anya dudaklarını yalıyor ve ağzımı izlerken bunu yaptığının farkında olduğunu bile sanmıyorum. Birden parmağını çekip kurtarıyor ve dört adım geri atarak masaya yaslanıp bana gülümsüyor.

"Sizinle iş yapmak bir zevkti. Şimdi lütfen müzayedeye geri dönün yoksa dışarı çıkarılacaksınız."

Az önce ne yaptığının farkındayım.

Baştan çıkarma tehlikeli bir oyundur ve ben onun tadına bakmak için otuz milyon dolar ödemeyi teklif etmiştim.

Her kuruşuna değdi.

Konuşmak istiyorum ama kaşlarını kaldırıyor. Kardeşinin bana borçlu olduğu koşullar ve para düşünüldüğünde, bu kadının benim üzerimde sahip olduğunu düşündüğü güçte bir ironi var.

Buna rağmen, Anya Ivanov'la işim henüz bitmediği için, onun yerine eğik bir gülümseme sunuyorum.

Hayır, bu sadece içimde tamamen kutsal olmayan bir şeyi harekete geçirdi.

"Sonra görüşürüz Red. Bir dahaki sefere tatmaktan fazlasını yapacağım," diyorum.

Bana gülümsüyor. "Eğer iflasın size yakıştığını düşünüyorsanız, buyurun deneyin."

BÖLÜM 8

Nehir

I Anya'nın tadını ezberleyerek dudaklarımı yalamaya devam ediyorum. Henüz bir yudum almamış olmanın burukluğuyla viski bardağına bakıyorum, böylece ondan arta kalanları bu kadar çabuk silip atmıyorum.

Dawson Taylor, İtalyan mafyasının başı Crue Monti'ye ait bir barda karşında oturuyor. Dawson'ın işi seks endüstrisi, hem yasal hem de yasal olmayan girişimleri var. Her iki adamı da yıllardır tanıyorum çünkü şehrin bu karanlık bölgesinde dans etmeye karar veren birinin her zaman silaha ihtiyacı olur.

"Crue gelemedi, ha?" "Crue gelemedi, ha?" diye soruyorum. Yudumla.

Dawson kadınları iş başında izliyor, çünkü çoğunlukla Onu. Çalışanlarına ve onların güvenliğine her zaman çok dikkat etmiştir. Sektörünü göz önünde bulundurursak, bu pek kimsenin önemsemediği bir şey.

"Hayır, hepsi evli ve aşıklar, korkarım. Yakında ilk çocuklarını bekliyorlar, bu yüzden ona yapışmış durumda," diyor Dawson kesin bir ifadeyle.

Bardağı dudaklarıma götürürken içimden bir kıkırdama geçiyor. Crue ve Dawson gibi erkeklerin kadın meslektaşlar bulacağı kimin aklına gelirdi? Ve onlar hakkında konuşurkenki ses tonlarında da gerçek bir şefkat var gibi görünüyor.

"Müzayededen yeni geldin, değil mi? Hâlâ nefes aldığına bakılırsa Anya Ivanov'u kızdırmamışsın. Sana davetiyeyi verdiğimi ona söylemedin, değil mi?"

Güldüm ve başımı salladım. "Hayır, Dawson, seni ispiyonlamadım."

"Anya hafife alınacak biri değil. O müzayedeye istediğim kişiyi davet etme hakkım olsa da, bana çok şey borçlusun."

"Batı Yakası'ndaki personelinize hala koruma sağlıyorum, değil mi?" Ben de karşı çıkıyorum.

"Buradaki işimi mahvetmediğiniz sürece," diye uyarıyor.

Dawson'ı severim ve hep sevmişimdir. Sevimli çocuk görünümüne rağmen, altında ölümcül bir iş adamı var.

"Onun kesinlikle deli olduğunu biliyorsun, değil mi?" Dawson devam ediyor. "Bunu olması gerekenden daha hafif karşılıyor gibisin. Bir aydan uzun süredir buradasın ama hâlâ tam olarak hoş karşılanmıyorsun."

"Ne diyebilirim ki? Onun kişiliğini ve kıvrımlarını büyüleyici buluyorum."

Şaşkın bir şekilde gülüyor. "Ona vurulmuşsun ve daha onun tüm çılgınlığını görmedin bile."

"Ne tür bir delilikten bahsediyoruz?" Soruyorum, çünkü Anya'nın içini ve dışını tanımak istiyorum. Belki o zaman ona neden bu kadar ilgi duyduğumu keşfederim ve onu sistemimden çıkarabilirim.

"Partner kabul etmediğini biliyorsun, değil mi? Onu yemeleri ve istediği zaman becermeleri için korumaları var."

"Evet, ben de bir şekilde içeri girdim," diyorum, o da şaşkınlıkla kaşlarını kaldırıyor.

"Öylece içeri girerken...?" diye soruyor.

Uzlaşmacı bir pozisyonda. Sonra ona tadına bakması için çok para ödedim. Ama bunu ona söylemiyordum.

Sessizliğin yeterli olduğunu ima ediyor çünkü başını geriye atıyor ve tam bir kahkaha atıyor.

"Bakışı," diyor kahkahalar arasında. "Sorduğunda yüzündeki ifade paha biçilemez olurdu." Kahkahalar kesilince başını sallıyor. "Boynuna bir bıçak fırlatmadığına şaşırdım. Ya da ne bileyim, gözlerini oymadı mı? Güzel şeyleri sever."

"Bana güzel gözlerim olduğunu mu söylüyorsun, Dawson?"

"Siktir git. Seni uyarıyorum, o bir kişinin başa çıkabileceğinden çok daha fazlası," diye uyarıyor. "İşlerini bitir ve Batı Yakası'na geri dön."

Anya'dan vazgeçmek bir seçenek değil. Ama bu beni buraya gelerek asıl hareket tarzımdan saptırıyor. "Ben ne zaman

işimi halledebilecek misin?" Ama doğrusu, kardeşi Alek ile tanışmayı ve onunla anlaşmayı bekliyordum. Bu hiçbir şeyi değiştirmemeliydi ama bir şekilde değiştirdi.

"Rakiplerinizi mahvetmek için yaptığınız şeyin kötü olduğunu düşünüyorsunuz. İkizler kendilerine ters bakan herkesin canına okuyor. Bir keresinde ikisini de kanlar içinde, ellerinden tavana asılı bir adamla 'oynarken' gördüm. Ve diyelim ki, adam hayatta kaldı. Çünkü o kadar iyiler. Acıyı dışarı çıkarmak için nereyi ve nasıl keseceklerini biliyorlar. Ve eğer onların radarındaysanız, başınız ciddi belada demektir."

"Sanırım onunla evlenmek istiyorum," diyorum ona huşu içinde. Belki de bu, böylesine dengesiz ve ölümcül bir kadına ilgi duymamla ilgili daha fazla şey söylüyor. Onun benim gibi biri için mükemmel bir şekilde yaratıldığı hissini inkar edemem.

"Onunla tanıştın mı?" diye soruyor inanamayarak. "Gerçekten onun sana verdiğinden daha fazlasını mı istiyorsun?"

"Hepsini istiyorum," diye ısrar ediyorum.

Dawson sanki deli olan benmişim gibi başını sallayarak, "Seni uyarmadık diyemeyiz," diye ekliyor.

"Beni tanırsın, Dawson. Onunla başa çıkamayacağımı bir an bile düşündün mü?"

"River, anladığım kadarıyla çok başarılı bir iş yürütüyorsun çünkü insanlar seninle uğraşmamaları gerektiğini biliyor ama o asla öyle biri olmayacak. *Seninle* uğraşacak. Sahip olduğun her kuruşu alacak ve kan kaybından ölmene izin verecek ama sırf kimin aldığını bil diye seni öldürmeyecek."

"Onunla evlenmeyi planlıyorum," dedim. "Kanımı kurutabilir."

"O zaman onun neler yapabileceğini gerçekten bilmiyorsun," diye azarlıyor.

"Kesinlikle öğrenmeye hevesliyim. Bir ay içinde benim olacak," diyorum ona kendimden emin bir şekilde.

Sorumlu yardımcım Michael arkamda rahatsız bir şekilde kıpırdanıyor. İş ve eğlenceyi birbirine karıştırmak konusunda farklı düşündüğünü söyleyebilirim, ancak tüm bu süre boyunca üstünlüğün bende olduğu bilgisi doğru kalıyor çünkü Anya hala ne kadar ciddi bir mücadelenin içinde olduğunun farkında değil.

"Yine de misilleme yapmadan önce bir ay içinde şehri terk etmenizi tavsiye ederim. Onların izni olmadan onların bölgesinde iş yapmaya başlayamazsınız. İlgilenen potansiyel müşterileriniz olsa bile."

Rahatça omuz silkiyorum ve bir yudum daha alıyorum. "Buraya kardeşiyle anlaşmak için geldim. Ne yazık ki onun için, ticari işlemlerimizde bazı yarım kalmış işler bırakmış. Görünüşe göre bunun

bedelini ona  detmekten baŗka seçeneğim yok."

"Anya Ivanov'a şantaj yapmayı mı planlıyorsun?" Dawson inanamayarak başını sallar.

"Şantaj ağır bir kelime. Ben ikna etme terimini tercih ederim. Hatta büyüleyici."

Dawson bir yudum almadan önce alay ediyor. "Ölmüş kadar iyisin, dostum."

Meydan okumayı severim. Başta kız kardeşle ne yapacağımı bilmiyordum. Ama şimdi onu nasıl idare edeceğimi biliyorum. Büyük ihtimalle hayatında ilk kez köşeye sıkıştırılmayı nasıl karşılayacağını merak ediyorum.

Kardeşinin nerede olduğunun bilinmemesi de eklenince, çılgına dönmüş olmalı. Ve ben bu yangına körükle gitmek için sabırsızlanıyorum. Anya Ivanov'un gazabı ne kadar felaket olabilir ki?

BÖLÜM 9

Any

"A Lek, bunu yapmaya devam edemem. Cevap ver lan bana! Neden bana cevap vermiyorsun? Yaşamam ya da ölmem umurunda mı?" Telefona bağıyorum, öfkeyle. Onun sesini duymayalı çok uzun zaman olmuştu,

Onu kışkırttım ya da bir konuda fikrini sordum. Yine de elimde değil ama ne kadar kızgın olursam olayım aramaya devam ediyorum. Sonunda beni dinlemek ve ne halt ettiğini söylemek için cevap vermesini bekliyorum.

"Vance dün arabadan bir takip cihazı çıkardı ve ondan bir hafta önce River sahip olabileceğini düşündüğü bir şey için bana yüklü miktarda para ödedi." Telefona gülüyorum, durumun ne kadar tuhaf olduğunu düşününce bu noktada neredeyse çıldırmış gibiyim.

River bana her gün mesaj attı, hepsini görmezden geldim. Onun erotik vaatleri karşısında içimde oluşan gerilimi inkar edemiyorum.

İç çekiyorum, kendimi yenilmiş ve dikkatim dağılmış hissediyorum. "Keşke burada olsaydın. Keşke bana ondan neden bu kadar nefret ettiğimi ama onu neden delicesine çekici bulduğumu söyleyebilseydin. Beni tanıyorsun Alek. Çoğu erkekten ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun, senin dışında, sadece tek bir şeye yarıyorlar, o da beni boşaltmak. Kahretsin, artık ne yaptığımı bile bilmiyorum. Lütfen beni geri arayıp eve gelebilir misin? Beni ciddi bir iş yüküyle baş başa bıraktın." Telefonu kapattım ve kendi kendime düşündüm... *ve seni özledim.*

Parmaklarımı nadiren dökülen uzun kızıl saçlarımın arasından geçirirken, bitmek bilmeyen evrak işleriyle dolu masamda oturuyorum. Masa başında oturmaktan *nefret* ediyorum. Kütüphanemin/ofisimin etrafına bakıyorum ve bir zamanlar

güzelliği, şimdi sadece nefret ediyorum. Alek'in masanın arkasında oturmasına ve benim de uzun kanepede oturup işlerimizi gözden geçirirken bir şeyler tartışmamıza alıştım. Aslında çoğunlukla ben konuşuyorum ama onun yokluğunu çok ağır hissediyorum. Ve bana bıraktığı bir yığın iş yüzünden cidden çok kızgınım.

Cevap vermemesiyle daha ne kadar başa çıkmam gerekiyor?

Bazen öldüğünü bilseydim daha kolay olurdu diye düşünüyorum.

Alek ve ben ayrı kalmayı hiç beceremedik. Koruyucu aileyken hep birlikte yerleştirilmemizin nedenlerinden biri de buydu. Bende ayrılık kaygısı vardı. Çılgılık atar ve evin altını üstüne getirirdim. Ama o yakınımdayken daha sakin olurdum.

Bunu benim için yapıyor. Hiçbir şey yapmama gerek kalmadan beni sakinleştiriyor.

Terapistim bana ona güvenmeye devam edersem mutluluğu asla bulamayacağımı ya da başka bir yerde arayacağımı söyledi.

O gün terapiyi bıraktım. Hayatımda bu tür olumsuzluklara ihtiyacım yok.

Şu anki hayatım para ve şiddetin bir karışımı, gerçi Alek şiddet kısmını her zaman benden daha iyi idare etti. Para konusunda iyiyimdir, onu ikiye katlar, başladığı yerden daha fazlasını yaparım.

Ben bu işte bir tanrıçayım, bir tanrıyla karıştırılmamalıyım. Kadınlar daha iyi; bu sadece gerçek.

En büyük amigolarım olmasalar da kadınları seviyorum. Kadınlar banka hesaplarımı cömertçe doldurmama yardımcı oluyor. Peki ya şiddet? Silahlar ve uyuşturucu pastanın üzerindeki krema.

"Hanımefendi, çayınız, istediğiniz gibi," diyor Clay, içinde porselen çay fincanı ve demlik olan gümüş bir tepsi getiriyor. Hizmetçinin çift ahşap kapıdan baktığını fark ediyorum. Mutfak personeli bana asla doğrudan yaklaşmaz, yiyecek ve içeceklerimi adamlarıma teslim eder. Gençken, personelin benim varlığımdan korkması beni çok etkilemişti. Bir yetişkin olarak, bu yorucu ve çok fazla dökülen çay bardağı anlamına geliyor.

Kırmızı ipek bornozumu düzeltiyorum ve Clay'in bakışları kabarık pembe terliklerime düştüğünde bunu kaçırmıyorum.

"Saatlerdir bunun üzerinde çalışıyorsunuz hanımefendi. Belki de biraz uyumalısınız," diyor tepsiyi yanıma koyarken nazikçe.

"Ve imparatorluğumun kendi kendini yönetmesini mi bekliyorsun? Kulağa ne kadar mutlu bir la-la diyarı gibi geliyor Clay," diye tersliyorum. O karşılık vermiyor. Hiç yapmaz zaten. Vance de öyle. İçimi çekip mor kadife koltuğuma yığılıyorum ve gözlerimi ovuşturuyorum.

Erkeklerim beni nasıl memnun edeceklerini bilirler ve zaman zaman beni önemseyen birini yansıtacak önerilerde bulunurlar. Ama gerçekten önemsediklerine inanmamam gerektiğini çok iyi biliyorum. Ve Alek'in ortadan kaybolmasıyla birlikte, artık iki kişinin iş yükünü yönetiyorum. İkimiz de meşgul olmaya devam ettik, bu yüzden her şeye ayak uydurmak yorucu olmaya başladı. Kimsenin dış görünüşümdeki çatlakları görmesine izin vermeyeceğimden değil.

En kötüsü de alışveriş yapacak vaktimin olmaması. Lanet olsun, bir kız servetini dünyanın sunduğu tüm güzel şeylere harcamak için birazcık zaman ayırmak için ne yapmalı?

Clay bana aromatik bir meyve çayı koydu. "Belki Şeft'ten biraz yardım isteyebilirsin."

Alay ediyorum ve bacaklarımı yukarı kaldırıp çapraz, kaygan ayaklarımı evrak yığınının üzerine koyuyorum. "Yaşlı kaltak işlerime karışsın ve bana ne kadar işe yaramaz olduğumu hatırlatsın diye mi? Hayır, teşekkürler."

Çay fincanını elime alıyorum, bir yudum almadan önce çayın kokusunu ve sıcaklığını kucaklıyorum. Clay'in telefonu çalıyor ve ona bakıyor. Az önce aldığı habere kayıtsız kalarak bana bakıyor. "Vance, kardeşini ve seni soymaya çalışan adamı geri getirdi. Nasıl devam etmek istersin?"

Bir kadın huzur içinde bir fincan çayın bile tadını çıkaramaz mı?

Ama onun yerine, "Onu içeri getirin." dedim.

Bu pisliği bulmak zor olmadı ve bir eser için bizi on milyona yakın soyduktan sonra, hiç etkilenmedim. İnsanlar bizimle uğraşıp paçayı kurtaramaz. Asla.

En üst çekmecemden silahımı alıyorum ve kendimi rahatça sandalyemden dışarı atıyorum. Pelüş beyaz halının ve tüylü terliklerimin yumuşaklığını takdir ediyorum.

Vance beni açık kapıda, başında bir çuval olan ve elleri bağlı bir adamla karşıladığında, ofisimdeki pelüş beyaz halıdan uzaklaşarak üç adım geri çekilmesini söylüyorum.

"Adam bu mu?" Vance'e soruyorum. Clay elinde çay fincanıyla arkamda duruyor.

Birkaç dakika önce içeriyi gözetleyen hizmetçi ortalıkta yok. İyi olmuş. Tanık olabileceği şeyleri hazmedebileceğinden pek emin değilim.

Vance cevap verir. "Evet. Pazarlık mı yapmak istiyorsun yoksa-"

Silahlı adamın gizli yüzüne doğrultup tetiği çekiyorum. Ses yankılanıyor ve adamın bedeni yere düşüyor. Vance'in çenesi titriyor, büyük ihtimalle yakınlıktan dolayı adrenalin pompalıyor.

"Kanın halıya sızmadığından emin ol ve ahşap zeminlerin temizlenmesini istiyorum. Böyle saçmalıklar için vaktim yok," diyorum dönüp Clay'den çay fincanını alırken. "Çünkü evrak işlerim var!" Silahlı havada sallayarak dengesiz bir şekilde bağıriyorum. "Önümüzdeki üç saat boyunca beni rahatsız etme."

İki büyük ahşap kapıyı kapatırlarken arkamdan mırıldandıklarını duyuyorum ve şüphesiz cesedi çoktan sürükleyip götürüyorlar.

Kardeşim ve ben bir zamanlar böyle bir durumda eğlenmiş olabiliriz. Coğunlukla Alek, çünkü bu tür şeylerle genelde o ilgilenir.

Ama şu anda bu konuda eğlenceli ya da heyecan verici bir şey bulamıyorum.

Sonbahar gözleri aklıma geliyor ve River'ın heybetli bakışlarını aklımdan uzaklaştırıyorum.

BÖLÜM 10

Any

River geri döndü. Cezalandırılmayı mı seviyor yoksa aptal mı karar veremiyorum.

Başka bir malikanede başka bir müzayededeyiz. Bu seferki silahlarla ilgili. Sıradan bir tane alana mermi bedava da değil. Hayır, bu toplu halde karaborsa silahları içeriyor. Ve her zaman çok iyi iş yaparlar. Yine de itiraf etmeliyim ki bu müzayedeyi her zaman Alek yönetirdi ve bu o yokken göz kulak olduğum ikinci müzayede. Değişikliğe rağmen, müşterilerden hiçbiri onun nerede olduğunu sormaya cesaret edemiyor, ancak ortadan kaybolduğuna dair dedikoduların yayıldığını biliyorum, bu da beni daha da sinirlendiriyor. Çünkü benim kişisel aile meselelerim onları ilgilendirmiyor.

Zaten içinde bulunduğum kötü ruh halini düşünerek River'ın oturduğu yere doğru yürüyorum ve yanına eğilip kulağına fısıldıyorum.

"İçeri nasıl girdin?" Bana dönüyor, ağzı benimkinden sadece bir santim uzakta ve sırıtıyor. Dolgun dudakları kalkıyor ve ondan neden nefret ettiğimi hatırlamak zorunda kalıyorum.

Clay ve Vance arkamda duruyor ve ondan hoşlanmadıklarını biliyorum, özellikle de ondan uzak durmam ve haftalar önce bir sohbet için ödediği milyon dolar karşılığında ona zaman ayırmamam konusunda beni uyardıklarından beri.

"Merhaba Anya." River adımı sonunu hafifçe kısararak söylüyor. Ona bakıp soruma cevap vermesini beklerken dilimi dişlerimin üzerinde gezdiriyorum.

Açık artırma başladı ve gittikçe yükseliyor. Genelde ne kadar yükselebileceğini tahmin etmek beni heyecanlandırır. Elde edeceğim gelirle alabileceğim güzel şeyleri düşünmek. Ama onun burada olmasına ve hiç teklif vermiyor gibi görünmesine kesinlikle kızgıyım. Bu adama açık artırmalarımın erişim iznini kim verdi?

"Neden burada olduğumu size bir içki içerken anlatabilirim, belki?"

"Ben içki içmem," diyorum ve kaşları şaşkınlıkla havaya kalkıyor. "Nedenmiş o?"

"Muhakeme yeteneğimin bozulmamasını tercih ederim," diyorum ona dürüstçe. "Sarhoşken hatalar böyle olur. İnsanlar yanlış insanlarla böyle sevişiyor." Bunu söylerken bakışlarım tekrar dudaklarına kayıyor. Onları yalıyor ve onları düşündüğümü anladığını biliyorum.

Beni bu kadar etkilediği için onu boğmak istiyorum. Neden buranın sahibiymiş gibi ortaya çıkıp duruyor? Ve neden onunla başka biriyle uğraştığım gibi uğraşmıyorum?

"Akıllıca, ama bir kadehten zarar gelmez." Ayağa kalkıyor ve üzerimde yükselirken geri çekiliyorum. "Bölmeyelim mi?" Teklifler artmaya devam ederken başıyla sahnenin ortasındaki vitrini işaret ediyor.

"Teklif vermediğin için zavallı kıcını dışarı çıkarmak üzere olduğumu düşünürsek, seni oraya kendim götüreceğim. Çıkarken kapının sana çarpmasını istemezsin," diye tersliyorum.

Kibirli bir gülümseme takınıyor ama yine de beni takip etmeye devam ediyor. Clay ve Vance onun iki yanında yürüyor. Teklif verenlerin çok azı bize dikkatini veriyor.

Koridora çıkıp benim özel odama doğru yürüyoruz. Sahip olduğumuz tüm malikaneler arasında en az sevdiğim burası. Kahverengi tonları ve duvarlardaki kasvetli tablolar ve kupalarla sıkıcı. Burada satılan eşyaların temasına iyi uyuyor ama Alek'in içinde olmadığı bir yerin hiçbir güzel yanını bulamıyorum. Gerçekten göz yorucu.

Adamlarıma "Dışarıda bekleyin," diye talimat verdim. Birbirlerine kısa bir süre bakıyorlar ama hiçbir şey söylemeden kapının iki yanında durup River içeri girerken ona bakıyorlar. Onu özel odaya kadar takip ediyorum ve kapıyı kapatıyorum. Bu oda da tıpkı malikânenin geri kalanı gibi temel. İşlevsel. Boş.

"Paramı nasıl harcadın?" River köşedeki bara doğru yürürken sordu. Ona Alek'in içkisinden içmemesini söyleyemezdin.

"Hangi para?" Bana iki kez ödeme yaptığı için soruyorum. "Son parti."

Ellerime bakıp yeni mücevherlerimi göstererek gülümsüyorum.

"Pahalı şeyleri seviyorsun," diye belirtiyor.

"İstiyorum," diyorum, tekrar ona bakarak. Cartier ile kaplı ellerime bakıyor. "Çarpıcı, gerçekten, sence de öyle değil mi?"

"Katılıyorum," diye cevap veriyor ama bunu söylerken ellerime bakmıyor.

İçim yine ateşle dolup taşıyor ve vücudumun bu adamın yanında bana ihanet etmesinden nefret ediyorum.

"Teklifini aradan çıkaralım, olur mu? Seni dinlemem için bana bir milyon dolar ödedin. Yani dinleyeceğim. O zaman seni memnuniyetle reddedip şehir dışına göndereceğim. Eğer iki hafta içinde gitmezsen, bu şehri bir ceset torbasında terk edeceksin," diyorum tatlı bir şekilde.

Viskisinden bir yudum almak için durakladığında gülümsüyor. Masaya yaslanıyorum ve elimi kırmızı deri elbisemin üzerinde gezdiriyorum, hâlâ üzerimde gezinen bakışlarının tamamen farkındayım.

"Elbette, otuz milyon tekrar tatmam için yeterli olacaktır?" diyor yavaşça, bakışları bana sabitlenmiş.

"Yine mi tat?" Az önce hayatını tehdit ettiğimi düşünerek konuyu değiştirmesine şaşırarak soruyorum. "Ha." Elimini geriye doğru sıkı bir topuz yapılmış sık saçlarımin üzerinde gezdiriyorum.

"Beni geri çevirir misin?" Sanki onu gücendirmişim gibi elini kalbine götürdü.

"Bugünlerde insanları rahatsız eden şey bu mu? Gerçekten mi?" Tehdit sanki hiç bahsedilmemiş gibi havada asılı kalıyor ve bu da beni kızdırıyor. Çünkü River Bently'nin beni bir tehdit olarak görmediği açık. Alek'in masasının üst çekmecesini karıştırmaya başlıyorum, silah olarak kullanabileceğim nesneleri merak ediyorum, ta ki bir mektup açacağı çıkarana kadar.

"Tanrı aşkına Red, lütfen beni bir mektup açacağıyla bıçaklayarak öldürmeye çalışacağın aklından geçmesin," diyor River bıkkın bir ses tonuyla.

Ucunu parmağımın üzerine koyuyorum. "Düşündüğünden daha etkili. Ve bana Red demeyi kes."

Kaşlarını kaldırarak kıkırdıyor. "Birinin üzerinde kullanmış olmana şaşırmamalıyım. Canlı çıkabildiler mi?"

Rahatça omuz silkiyorum. "Bilmiyorum. Cesedi bulabildiler mi?"

Gülüyor ve ben hem şaşıryor hem de donup kalıyorum. "Bana deli olduğun söylendiğinden beri merak ediyordum."

Bazıları kendilerine deli denmesinden rahatsız olabilir ama ben bunu seviyorum. İçinde gelişir ve tadını çıkarırım. Bu benim öngörülemez olduğum anlamına geliyor ve insanlar öngörülemezliğin etrafında kolayca yerlerine oturuyorlar.

"Merak çoğu zaman kediyi öldürür."

River bana doğru yürüyüp bacaklarımın arasında dururken, "Şanslıyım ki ben daha çok köpekleri severim," diye küçümseyerek cevap veriyor. Ona bu kadar yaklaşmasına izin veriyorum ve o da mektup açacağını şahdamarına dayamama izin veriyor.

Viski bardağını yanıma koyarken hiç etkilenmemiş görünüyor.

"Dikkatli ol. Parasını ödemediğin şeye dokunamazsın," diye mırıldanıyorum. Bedenim onun için çarpıyor, istenmeyen bir ihtiyaç beni canlı canlı yiyip bitiriyor.

Ama River Bently gibilere teslim olmayı reddediyorum.

Biraz daha cesaretlenip bana doğru bastırdığında, şişkin pantolonu eteğimin kenarıyla aynı hizaya geldiğinde, mektup açacağını boğazına daha sıkı bastırıyorum. Çok fazla zarar vermeyecektir, ama eğer onu biraz saplayacak olursam, kesinlikle verecektir. "Bana neden burada olduğunu söyle, River."

Bakışları göğüs dekolteme kayıyor ve bu bende memnuniyet uyandırıyor çünkü o hâlâ bir erkek. Bu memeler için çok para ödedim, o yüzden en iyisi olsalar iyi olur. River gibi birini bile dize getirmeye yeter.

"Senin için tabii ki," diyor tereddüt etmeden.

"Neden?" Tekrar soruyorum.

"Sanırım zevkime göre davranıyorum," diye ısrar ediyor. Bu kadar yakinken kolonyasının kokusunu alabiliyorum ve odaklanmamı zorlamasından nefret ediyorum.

"Evet, o konuda. Kaç tane 'tat' alacağın konusunda anlaşılmadı. Şimdi, eğer buraya sadece bunun için geldiyseniz gidebilirsiniz."

"Onlar benim silahlarım, bunu biliyor muydun?" Başını kapıya doğru eğerek müzayede odasını gösteriyor.

"Pardon, neyiniz?" Sözleri karşısında kafam karışarak sordum.

"Orada açık artırmayla sattığınız silahlar benim."

Bir an donup kaldım. Hazırlıksız yakalandığım sadece birkaç kez olmuştur. Aslında, bir elin parmaklarını geçmez. Bu da onlardan biri.

"Onlar mı?" diye sordum. Doğruyu söylemek gerekirse, Alek'in onları nereden bulduğunu bilmiyorum.

dan. Onlar hakkında kiminle iletişime geçeceğimi biliyorum ve hepsi bu kadar.

"Evet ve dediğim gibi, iyi oynadım. Burada çalışmam için sana payını verdim ve hatta ona silah vermek için kardeşinle birlikte çalışıyorum."

Bardağını kaldırır ve içkisinden bir yudum alır. "Peki benim payım nerede?"

"Kesiğin mi?" Ben soruyorum.

"Evet. Kardeşiniz genelde zamanında ödeme yapar ama bu sefer yapmadı. İyi niyetle ve sana bir iyilik olsun diye sevkiyata izin verdim. Çünkü senin bu işte iyi olduğunu biliyordum. Yanıldığımı söyle, Red." Şok oldum. Bunu nasıl bilemedim?

Viski bardağının yanındaki telefonuma uzanarak silah kaçakçısı için rehberimde geziniyorum ve mektup açacağını yanıma koyuyorum. Kendini beğenmiş bir şekilde bir yudum daha alırken olduğu yerde kalıyor. Bacaklarımı genişleten cüssesi dikkatimi çok zor dağıtıyor ve ona binmek istememe neden oluyor.

Kaçakçı üçüncü zil sesinde cevap veriyor. Sesi yeni uyanmış gibi geliyor. "Anya?"

"Tedarikçi kim?" Ona sordum.

"Şey, bu bir nakliye-"

"Hayır, sahibi kim?" Sözünü kestim. Ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibi duraksadı. "Bunları kimden alıyorum?" River karşımda durmuş, içkisini yudumlarken ve o berbat gözlerle beni izlerken telefona hırslıyorum.

"River Bently'nin var," diyor telefonun diğer ucundaki adam.

Kalbim bir an için duraksıyor. Hay *sikeyim*.

Telefonu kapattım ve River'ın gözlerinin içine baktım. "Kardeşimin sana ne kadar borcu var?"

Sırıttırıyor, boş bardağı yere bırakmadan önce içkisinden son bir yudum alıyor. Nefesinin kokusundan nefret ediyorum. Hayır, sadece o bir bütün olarak. Bunca zamandır benimle taşak geçiyormuş. Hiçbir fikrim yoktu ve kandırılmayı pek kaldıramıyorum. Omzumdaki bir şeyi gelişigüzel fırçalıyor, ama orada bir şey olmadığından eminim.

"Çok fazla," diyor, eğilip kulağıma doğru nefes alıyor. "Geç ödemeleri pek hoş karşılamam ama bir kez daha tatmak için bunu görmezden gelebilirim." Meme uçlarım onun yakınlığı karşısında dikkat kesiliyor ve nefes alış verişimin ağırlaştığını hissedebiliyorum.

Sadece bir tadımlık.

Köşeye sıkıştırılmaktan hoşlanmıyorum ve aniden elinin yanındaki boş bardak çok cazip geliyor. Elimini ona doğru sürüklendiğini bile fark etmemişken eli benimkine doğru düşüyor.

"Bıçaklanmanın sırası değil Tanya," diye azarlıyor.

"Önce kafanın üzerindeki camı, sonra da mektup açacağını kullanacaktım."

Kahkahası kalp atışlarımı hızlandırıyor ve titreşiminin doğrudan içime doğru kaydığını hissettiğime eminim.

Bu adam pek çok açıdan tehlikeli.

"Tadına bakmayı kabul edersem size ne kadar borçlu olurum?"

"Teknik olarak, geç ödeme hariç, bana elli milyon borcu var." Gülümseyip geri çekiliyor ve sıcak elinin yokluğunu benimkinin üzerinde hissediyorum. Ellerimi ve vücudumu hemen ovalama isteği duyuyorum, devam eden yabancı duyguya alışkın değilim.

Boş bardağını alıp sanki barın sahibiymiş gibi bara doğru yürüyor ve kendine bir içki daha dolduruyor. Kardeşimin sadece pahalı içkileri sevdiğini biliyorum. Bu anlamda aynıyız, pahalı alışkanlıklara karşı bir zevkimiz var. Benimki sadece parlak olanlardan. "Geç ödeme günde fazladan bir milyon eder," diye ekliyor.

"Ne kadar gecikti?" Kahretsin, Alek, ne yaptın sen? *Beni neyle baş başa bıraktın?*

"Bir ay."

"Otuz milyon mu?" Miktar karşısında şok olmuş bir halde soruyorum. Başını salladı.

"Bir de son sevkiyat meselesi var. Onun için hiç ödeme almadım."

"Param var," dedim ona. Para yıllardır sorun olmamıştı.

"Paran olduğunu biliyorum. Kendin için çok iyi şeyler yaptın, Anya. Etkilendim. Kardeşin olmadan bile iyi gidiyorsun. Ama şimdi ben buradayım."

"İş ortağı kabul etmiyorum," dedim ona.

"Hayır, ama son sevkiyat için ödemenin ne kadar geciktiğini biliyor musunuz?"

Tahminimce sonuncunun üç katı olacak ve bu gece kazandığımız her şeyi ödememiz gerekecek.

Hepsi gitti.

Sikeyim.

Bir seks müzayedesi daha yapmam gerekecek. Onlar her zaman iyi para getirir. Ve River'la uğraşmaktan daha kolay.

"Dediğim gibi, son taksitten bir tat için feragat edilebilir, ancak son parti..." Başını sallıyor.

"Peki ya seni becerirsem?"

Kaşları kalkıyor. "Seni becerirsem demek istemiyor musun?"

diye karşı çıkıyor. Başımı sallıyorum.

"Hayır. Hiçbir erkek beni sikmedi, River. Sikişmeyi *ben* yaparım." Elim kalçama gitti. "Her iki gecikme ücretinden de feragat edeceksin ve ben senin aletini sürerken bana dokunmana izin vereceğim ve beni boşaltıp boşaltamayacağını keşfedeceğiz."

O kibirli gülümseme yine ortaya çıkar. "Ne dilediğine dikkat et, Red. Bağımlılık tehlikeli bir şey olabilir."

Onun imasına gülüyorum. "Bağımlısı olduğum tek şey seks oyuncakları."

Bir centilmen edasıyla elini bana uzatıyor ve ben kaşlarımı çatıyorum. "Beni burada, bu masanın üzerinde becermeyecek misin?" diye soruyorum.

"Hayır, Red. Bu yedi yatak odalı malikanenin *bir* yerlerinde en az bir yatak olduğuna eminim."

Niyetinden rahatsız olarak masadan atlıyorum. Sadece bu işin bitmesini istiyorum. "Beni kucaklamaya falan çalışmayacaksın, değil mi?"

Onu kapıdan çıkarırken gülüyor. "Sevgi sana tepside sunulsa bile ne yapacağını bileceğini sanmıyorum, Red. Ama seni her şekilde, istediğim yerde ve istediğim zaman becereceğim. Ama önce, çığlıklarını bir yastıkla bastırmak istiyorum. Bilirsin işte, centilmenlik falan."

"Şimdiden bir dahaki sefere olacağını varsayıyorsunuz," diye alay ediyorum şaşkın şaşkın bakan adamlarımın arasında yürürken. "Açık artırmaları bitirin. Sonuna kadar meşgul olacağım," diye talimat veriyorum ve ayrıca zaten zorunlu olarak ortaya çıktım. "River, beni takip et."

BÖLÜM 11

Nehir

Anya beni sarmal ahşap merdivenlerden yukarı çıkarırken arkasına bakmıyor, duruşu tertemiz ve başı dik. Koridorda yürüyoruz, o üçüncü kapıyı açtığı anda uzaktan gelen ihale sesleri gel.

Ahşap bir yatak, ipek yeşili battaniyeler ve yastıklarla donatılmış lüks bir oda. Gerisi umurumda değil çünkü dikkatim sadece onun üzerinde. Anya'nın her müzayede evinde bir odası olduğuna dair bir söylenti duymuştum çünkü sık sık iki erkeğini becermek için müzayede evlerinden kaçıyordu. Kadın çok iştahlı ve acaba bu gece benim yerime onların burada olması gerekiyor muydu?

Sanki umurumda. Ona hizmet etmesi için iki erkeğe ihtiyacı varsa, libidosuna uygun birini bulamamış demektir.

"Her iki ücreti de kaldırmayı kabul ediyor musunuz?" diye soruyor, kapıyı girmem için açık bırakıyor ama bu konuda hiçbir şekilde dostça davranmıyor. Kapıyı arkamdan kapattığımda, kimsenin tesadüfen kapının önünden geçip içeri bakamayacağı için hayal kırıklığına uğradığını tahmin ediyorum.

Ona yaklaşıp meydan okuyan çenesini yukarı kaldırırken, "Bu pazarlıkta sevişmeyi benim yaptığımı unutma," diyorum. Bu kadının ona bu şekilde dokunmam için bana verdiği küçük izinleri fark ettiğimde içimde bir kendini beğenmişlik ortaya çıkıyor. Kardeşinin ortadan kaybolması büyük ölçüde benim kazancım oldu ve bunu kötüye kullandığım için en ufak bir özür dilemiyorum. Düğmelerime uzanıyorum ve yakalı gömleğimi çıkarmaya başlıyorum. "Şimdi, bırak şu lanet elbiseyi."

"Erkekler bana yatak odasında ne yapacağımı söyleyemez," diye tükürüyor ve ben o yeşil gözlerdeki yakıcı öfkeye bayılıyorum. Anya'dan daha fazlasını istiyorum. O çılgınlığı ön plana çıkarıp tüm çirkinliğini görmek ve onunla yıkanmak istiyorum. Çünkü bu kadar güzel bir şeyin özünde mutlaka çürümüş olması gerekir.

"Evet, senden korkan erkekleri beceriyorsun. Ben onlardan biri değilim."

Elbisenin fermuarını açmak için yanına uzanırken, "Göreceğiz," diye ısırtıyor. "Geç ödeme geçersiz mi sayılacak?"

"Evet," diye nefes alıyorum bakışlarımı vücudunda gezdirirken, neredeyse büyülenmiş gibiyim. Sikim zonkluyor, bunu kaç kez hayal ettiğimi düşünerek bana işkence ediyor.

Bu kadını her yönden benim yapacağım, bu süreçte onu kırmak zorunda kalsam bile.

Onu öylesine derinden damgalamam gerekiyor ki bir daha asla yanımdan ayrılamasın.

Burun deliklerim cinsel dürtüler ve zihnimde dolaşan düşüncelerle alevleniyor.

Bir şeyi hiç bu kadar çok istememiştim, ama bu kadın için.

"Sadece hisse senedi için ödeme mi gerekecek?" diye soruyor ve lanet olsun, o fermuarla bilerek tatlı zamanını alıyor.

"Evet," diye homurdanıyorum, sonra boğazımdaki kuru yumruyu yutuyorum. Kahretsin, onun tadına bakmalıyım.

"Peki daha önce seks için para ödedin mi?" diye soruyor ve artık benimle düpedüz dalga geçtiğini, üzerimde kurduğu bu gücün tadını çıkardığını biliyorum. Elbisesini yavaşça kaydırıp kalçalarının üzerine bırakıyor ve dantelli siyah sütyenini ortaya çıkarıyor. Göğüsleri o kadar mükemmel ki gözlerimi onunkilere dikmek için tüm irademi kullanmam gerekiyor. Kalın kirpiklerinin arasından vahşi seksin parladığı o lanet gözler.

"Hayır, şimdi de değilim."

Anya erkeklerin ona gelmesine alışkındır. Bu sözlü savaş onun cazibesinin bir parçası. Her ne kadar onun her parçasını istesem de, ona gidip almak istesem de, Anya'ya daha önce sahip olduğum diğer kadınlardan farklı davranmam gerektiğini biliyorum.

"Ama sen ödüyorsun. Beni becermek için çok para ödüyorsun," diyor, neredeyse kafası karışmış görünüyor. Porselen yüz hatlarıyla oyuncak bebek gibi. İçimde yatan küçük şeytana yem.

Yatağın kenarına geçip otururken "Tadına bak, sonra becer," diye düzeltiyorum. Onu izlerken sikimin pantolonuma bastırması dayanılmaz bir

hal alıyor. "Sen

"Anya, seni becermemi hiç düşünmediğini mi söylüyorsun?"

"Hayır," diyor kesin bir dille ve bir yanım doğruyu söylüyor olabileceğini düşünüyor. Hiçbir şeyi ele vermediği bir hayat yaşadığından beri kim bilebilir ki? Ama bu gece her şey değişmek üzere. "Ben erkekleri zevk için sikmem. Onlara istediğim her şeyi yaptırırım. Gücü seviyorum."

"Evet, adamlarınız." Hâlâ kalçalarının üzerinde duran elbisesini başımla işaret ediyorum. Bu kadar oyalanmasını beklemiyordum ama bunun onun oyunu olduğunu, güç mücadelesi verdiğini de fark ettim çünkü siktği diğer herkes gibi onun için dizlerimin üzerine çökmüyorum. Kahretsin, yine de istiyorum. "Söyle bana, erkeklerine dokunur musun?"

"Bilmek istemez miydin?" diye küstahça sorarken elbisesini yere itiyor ve bir daire çizerek bana malları gösteriyor. Aman Tanrım. Beklendiği gibi, Anya iç çamaşırı giymiyor. Dövmesi de beklenmedik bir şey. Ama bu gece ortaya çıkacak pek çok gizem var.

"Aslında yapardım. Kimi beceriyorsun?" Diyorum, sesim artık çakıl taşlı ve susuz. Lanetlere inansaydım, onun cadı olduğunu iddia ederdim.

"Kendim." Tatlı tatlı gülümsüyor. "Şimdi, pantolonunu indirmeyi mi yoksa sohbe devam etmeyi mi planlıyorsun?" diye soruyor. Dudaklarına yayılan kibirli gülümsemeye engel olamıyorum. Çünkü hâlâ Anya'nın beklediği gibi ona teslim olmayı reddediyorum. Elimi kaldırıyorum ve ona yaklaşmasını işaret ediyorum. Bu küçük dişi şeytan bu gece bir ders alacak. Ben onun patronluk taslayacağı bir adam değilim. Asla.

Burnu yukarı kalkıyor ama söyleneni yapıyor ve bacaklarımın arasına giriyor. Koluna uzanıyorum ve tüylerimin diken diken olduğunu görebiliyorum. Pürüzsüz. Narin. Yumuşak. O sert dış görünüşüne rağmen hâlâ bir kadın. Elim karnına ve kısmen detaylı dövmenin üzerine iniyor.

"Medusa mı?" Başına ve yan tarafına sarılmış yılanı bakarak soruyorum.

"O bir savaşçı," diyor vakur bir şekilde. O da öyle.

"İlginç," diyorum parmak uçlarımı kasık kemiği boyunca ve daha aşağıda gezdirirken. Onu izliyorum, boyun eğmeyen ifadesini. Onu ele veren tek şey kapüşonlu bakışları. Beklenti ve merak. "Anlat bana, Anya."

"Evet, Lake," diye karşılık veriyor ve yanlış isim kullanmasından dolayı dudağım seğiriyor. Bir kez daha. Bana boyun eğmeye yakın bile değil. Ama ben onu yapacağım.

"Seni benim yapabileceğimi düşünüyor musun?"

Bunu söylediğim anda sırtı dikleşiyor ve vücudunun kaskatı kesildiğini hem görebiliyorum hem de hissedebiliyorum.

"Hayır," diyor tereddüt etmeden.

Parmağımı klitorisine doğru indiriyorum. Bakışlarımı onunkilerden ayırmamak ve kendimi onun içine gömmek için kendimi tutmam gerekiyor. Bu benim açımdan daha önce bir kadına karşı gösterdiğimden daha fazla sabır gerektiriyor. Ama bu öğrenilmesi gereken bir ders.

Parmağımı kıvrımlarının arasında kaydırırken vücudu doğal olarak bana doğru eğiliyor.

İster kabul etsin ister etmesin, o da bunu benim kadar çok istiyor.

"Gerçekten mi?" diye sordum. Eğer cevabı değişmezse bu onun için çok acı verici olacak.

"Hayır, asla senin olmayacağım," diyor meydan okurcasına ama nefesi kesik kesik. Girişinde gezinen parmağım için beklenti.

Parmağımı içeri sokmadığımda, dudaklarıma götürüp tadına baktığımda hayal kırıklığına uğramış görünüyor. Kahretsin, geçen seferkinden bile daha iyi. Onu tatmaya doyacağımı hiç sanmıyorum.

"Göreceğiz," diyorum kalçalarını kavrarken ve ayağa kalkmadan önce onu yana doğru hareket ettirirken. Doğruca kapıya yönelmeden önce acı veren ereksiyonumu yeniden düzenliyorum.

BÖLÜM 12

Nehir

I Bir şeyler söylediğini duyuyorum ama odadan çıkarken aldırış etmiyorum. Ta ki aniden tam arkamda belirene kadar.

"Size hiçbir borcum yok. Ödeme tam olarak yapıldı." Arkamı döndüğümde onu hâlâ dantelli siyah sütyeninden başka bir şey giymemiş halde buluyorum. Etrafıma baktığımda burada kimseyi göremiyorum ama bu insanların çok yakında müzayede odasından çıkmayacağı anlamına gelmiyor.

"Bayan." Kahretsin, onun adamları nereden geliyor? Yanına yaklaşıp ona uzandım ve omzumun üzerinden kaldırdım.

Ve o çok hafif.

"İndir beni," diye feryat ediyor. Ama ellerim kışında, doğruca odaya geri dönüyorum. Tırnaklarıyla sırtımı tırmalayıp çekiş gücü bulmaya çalışıyor ve kafamın yan tarafına bir dirsek yiyorum. Sikim, onu sıkıştırıp boyun eğmeye zorlama dürtüsüyle seğiriyor.

Kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapattım, onu yatağa fırlattım ve orada zıpladı. Kaldığımız yerden devam etmek için kendi cinsel dürtülerimi görmezden geliyorum, ama bu sadece ona teslim olmak ve bu öfke nöbeti atan veledede tam olarak istediği şeyi vermek olurdu.

"Ödeme," diye zorluyor.

"Oradan neredeyse çırılçıplak çıktın," diye homurdanıyorum, başımı sallayarak. "Bütün o adamlar seni görebilirdi." Zaten benim olduğuna karar verdiğim bir şeyi başkalarının görmesinden hoşlanmıyorum.

"Evet, ve? Senin için ne önemi var? Seninle ödeme hakkında konuşuyorum. Şimdi bana cevap ver."

"Senin için önemli olan tek şey seks ve para mı?"

"Daha iyi bir şey var mı?" Bunu söylerken gülümsüyor. "Şimdi, beni becermeyi planlıyor musun, planlamıyor musun?"

"Sikişmeyi senin yaptığını söylediğini sanıyordum," diye takılıyorum ona. Kahretsin, nasıl da içine kaymak ve sadece beni düşünmesini sağlamak istiyorum.

Bahse girerim ona sahip olabilirim, onu o kadar derinden damgalayabilirim ki, onunla kıyaslanabilecek başka bir erkek bulamaz. İzin vereceğimden değil, ama onu bu kadar çok istiyorum.

"Anlambilim." Bana el sallıyor ve sütyenini açıp yere bırakıyor. "Diz çökmüş bir erkeği tercih ederim," diye ekliyor. Eminim öyledir ve ben de kadınlarımı böyle severim.

"İki iş, bir sikiş," diyorum, gözlerimi onun mükemmel yuvarlak memelerinden uzak tutmaya çalışarak. Kahretsin, mükemmeller... ve delinmişler. Ve kesinlikle bağışıklığım olmayan bir silah. Onlara dokunmamak için yanağımın içini kan tadı gelene kadar ısıyorum ve sikime sakınlaşmasını söylüyorum.

Yüz ifadesi düştü. "Ne?"

"Benimle iki iş yap ve beni bir kez becer, sonra ödemelerin silinecek."

"Anlaştığımız şey bu değildi." Elleri gelişigüzel çıplak kalçalarına giderken gözlerini kısıyor.

Gerçekten buradan çıkıp gidebilecek miyim? Yine de teslim olmak istemiyorum. Seks için para ödemem, teknik olarak yaptığım şey bu olsa bile.

Ama kendi yöntemimle yapacağım.

"Anlaşmayı değiştirdim."

"Bunu yapamazsınız. Ve neden iki? Bu çok garip bir sayı."

"Oh, ama yapabilirim. Görüyorsun, şu anda bana borçlu olan sensin ve ben de senin bana borçlu olmanı seviyorum." Ona gülümsüyorum ve kapıya doğru dönüyorum. "Ve bir, iki ya da on iki kez seçebilirim çünkü anlaşmayı yapan benim. Giyin hadi."

Seks için sadece bir kez dediğim için hemen pişman oldum. Ona sahip olduğum an, ona doyamayacağımı biliyorum, ama nedense, o zamanlar kulağa iyi geliyordu çünkü bu sadece bir gecelik bir şey olmaktan öteye gidiyordu.

"Hayır," diyor gülümseyerek.

"Sanırım bu gece burada uyuyacaksın, değil mi? Çünkü dışarı çıkmaya izin vermeyeceğim."

"Adamlarım beni çıplak gördü. Vücudum sizi ilgilendirdiğinden değil," diyor sütyenine uzanırken.

"Evet, bunu durdurman gerekecek. Eğer onlardan birinin sana bir daha dokunmasına izin verdiğini öğrenirsem, gönderileri durdururum." Ona gülümsüyorum. Ve çok daha kötüsünü de yaparım. Adamlarının yerine yenilerini bulmak zorunda kalacak çünkü mevcut olanlar ceset torbalarında olacak.

"Yapamazsınız. On yılı aşkın süredir sevkiyatlarımız var. Daimi bir ilişkimiz var..." Ben sırtırken o sözünü bitirmiyor.

"Benimle mi?" Onun için bitiriyorum.

Burnunu kıvırıyor, sonra elbisesine uzanıyor ve kaydırarak giyiyor. Tekrar örtündüğünü gördüğüm için hayal kırıklığına uğradığımı söylemek hafif kalır. Ama boş vereceğim.

Tamamen giyindiğinde, kapıyı açtığımda adamlarından birinin orada durduğunu, diğerinin de onun arkasından yürüdüğünü görüyorum.

"Eğer ikinizden biri ona uygunsuz bir şekilde dokunursa, ikinizi de öldürtürüm." Bana bakıyorlar ve sonra Anya'ya dönüyorlar.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuştururken, "Adamlarım senden emir almaz," diyor.

"Çok çabuk öğrenseler iyi olur. Yoksa parçalarını sana geri gönderirim." Onları iterek geçiyorum ve konuştuklarını duyuyorum ama durmak için bir hamle yapmıyorum.

Şimdi bir şekilde onu korkutmayacak bir iş randevusu bulmalıyım.

İçimden bir ses normalliğin onun çok korkacağı bir şey olduğunu söylüyor. Ve ben bu kadın için her şeyi yapmaya hazırım.

BÖLÜM 13

Any

H Bu ne cüret? Kim olduğunu sanıyor?
Sonraki iki günü becerilmek isteyerek geçirdim ve sinirlerim bozuldu çünkü rahatlamaya ihtiyacım var. Ve benimle dalga geçti.

Ben bir
alay etmeyi seven bir kadını, yine de bunu yapmasına izin verdim.

Bu beni çok kızdırıyor.

Onun tedarikçi olduğunu nasıl bilemedim ve ilk geldiğinde neden bana söylemedi?

Ofislerimden birindeki son belgelere bakarken boynumu bir o yana bir bu yana sallıyorum; bu ofis Manhattan'ın merkezinde ve benim en sevdiğim ofislerden biri. İsterseniz burayı birçok işimiz için bir paravan olarak da düşünebilirsiniz. Normalde Alek arkamda duruyor olurdu ama onun yerine Clay ve Vance var. Karşımda oturan güçlü adam, ben son evrakı imzalarken sessizliğini koruyor ve biz ikinci adamın gelmesini bekliyoruz.

Kafamı kaldırdığımda ilk konuşan Dawson oldu. "Uzun zaman oldu," diyor, astığım yeni tabloya bakarak. Oda sade ve koyu ahşap tonlarında. O masamın diğer tarafında siyah deri bir sandalyede oturuyor, ben ise altın bir taht olarak tanımlanabilecek bir yerde oturuyorum. Bana dramatik diyebilirsiniz ama güç oyunlarını severim.

River'la yaşadığım çatışmadan sonra, gücümün ve itibarımın her zerresini geri kazanmaya niyetliyim. Daha önce onu ciddiye almamıştım ama artık başka seçeneğim yok.

Dawson'a karşı rahat bir tavır takınırım. Biz arkadaş değiliz. Ona ve Crue'ya en iyi ihtimalle tahammül ediyorum, tıpkı onların bana ettiği gibi, ama birbirimizin işlerine ve şehirde birlikte yürüttüğümüz işlere saygı duyuyoruz. Dawson bakir müzayedeleriyle, Crue da İtalyan Mafyası'nın başı olarak ayak takımını bölgeden uzak tuttuğu için. Hepimizin oynaması gereken bir rol var. Ama River'ın şehirde olması bunu değiştiriyor.

"Evet, oynacağın nasıl? Sanırım her şey yolunda?" Ona sordum. Dawson güzel bir adam, baş döndürücü bir şeytan. Yine de onun hakkında her zaman en çok takdir ettiğim şey iş ahlakıdır. Açık artırmaları dünya çapında biliniyor ve benimkiler de öyle olsa da, onunki farklı bir güce sahip.

"Evet, çok. Tatlım harika gidiyor."

"Neden baldızım hakkında konuşuyoruz?" Crue odaya girdiğinde sorar. Crue, Dawson'ın en iyi arkadaşı ve eşleri de kız kardeş. Çok tatlı. Gerçekten umurumda değil; sadece hoş olmaya çalışıyorum.

"Peki ya sevgili Rya, o nasıl?" Crue'ya eş olarak aldığı ateş topu ceza avukatını düşünerek soruyorum. Var olan en iyi avukatlardan biri. Umarım bir gün onu da ekibime katabilirim. Ve eğer istihbaratım doğruysa, ilk çocuklarını bugünlerde doğuracak.

"Her zamanki gibi büyüleyici," diyor Crue, Dawson'ın yanına otururken. "Öyle," diye katılıyorum.

Crue siyah gömleğini düzeltirken, "Boş zamanım olmadığını düşünürsek, ikimizi de boş yere aramadığını varsayıyorum," diyor.

Onların arkadaşlığına neden tahammül ettiğimi hatırladım, çünkü dalga geçmiyorlar ve doğrudan işe koyuluyorlar.

"River Bently, nam-ı diğer şu anki baş belası, söylenmeyen nedenlerden dolayı hemen öldüremediğim kişi, şehre giriyor ve Doğu Yakası'ndaki silahları için anlaşmalar yapıyor."

"Bizi River'ı konuşmak için mi çağırdınız?" Dawson soruyor ama pek de şaşırmış görünmüyor.

"Şaşırmış görünmüyorsunuz. Bunun nedeni, şans eseri ona müzayedelerime giriş izni vermiş olman mı?" Ona bakarken çenemi elimin arkasına düşürüyorum. Ama Dawson benim keskin bakışlarım altında rahatsız olmayan birkaç erkekten biri.

Karizmatik bir gülümsemeyle rahatça omuz silkiyor. Sevgilisini erittiğine emin olduğum bir gülümseme. O ve ben birbirimizin zıttıyız.

"Bazılarımızın arkadaşları var Anya ve benim ona bir iyilik borcum vardı. İş konusunda, yaptığı işte iyidir. Ve onunla iş yapmak

Eğer bilgilerim doğruysa, siz ve kardeşiniz için uzun vadeli bir kazanç sağladı."

Orospu çocuğu. Dawson tedarikçiyi benden önce nasıl öğrendi? Ama şaşırmadım. Hatta Dawson'ın ona müzayedeme erişim izni vermesine bile kızmadım. Ve Dawson haklı; River'in ne olursa olsun içeri girmenin başka bir yolunu bulacağından da eminim.

"Onunla uğraştın mı?" Crue'ya sordum.

"Geçmişte onunla anlaşmalarım oldu. Onunla çalışmak kolay ve silahları her zaman en üst kalitede. Ve Dawson'ın da dediği gibi, işinde çok iyi."

Karşılaştığım sorun River'in kardeşimin faizini ödemek için yaptığı anlaşma. Eğer iki iş görüşmesine onunla birlikte gitmek zorunda kalırsam, o zaman birleşik bir cephe gibi görünürüz. İnsanlar toplantılar için *bana* gelir, tersi olmaz. Ve eğer River ve ben birlikte olursak, insanlar onun bizim bölgemizi satın aldığını düşünecekler. Hangisinin en büyük kazancı sağlayacağına dair seçenekleri tartmam gerek. Ya onu buraya getirip belli bir ücret karşılığında iş yapmasına izin vereceğim ya da ondan kalıcı olarak kurtulacağım. Ama bir iş anlaşmasını onurlandırmayarak adımızı lekelemek istemiyorum.

Dawson, "Senin hakkında çok şey soruyor," diyerek beni düşüncelerimden koparıyor. Bir tepki bekliyor gibi görünüyor. Ben bir tepki vermeyince, "Sana para mı ödedi?" diye ekledi.

"Öyle," diyorum acı acı. Evet, herif bana bir konuşma için bir milyon dolar verdi ama öngörülemeyen komplikasyonlar nedeniyle o aşamayı geçtik. Gerçi bunu her iki şerefsize de söyleyecek değilim.

"Ve bu şu anlama geliyor...?" Dawson soruyu havada bırakır.

"Onu içeri alabilirim," diyorum, her zerresinden nefret ederek. Tam anlamıyla köşeye sıkışmış durumdayım. Uzun süre kalmaya niyetim yok. Ama onu doğrudan vurmanın söz konusu olmadığını düşünürsek, başka şekillerde kurnazlık yapmam gerekiyor.

Adama duyduğum nefrete rağmen, kartlarımı doğru oynarsam çok para kazanabilirim. Bir insana karşı kayıtsızlığımın önüne koyacağım tek şey de bu. Bu süreçte ne kadar para kazanabilirim?

"Duyduğuma göre size ödediği para bir milyonun çok üzerindeymiş. Hatta birisi on milyondan bahsetti."

Dedikoducular. Hepsi. Dawson ve River muhtemelen konuşmuşlardır ama ne konuştuklarını hiç merak etmiyorum, özellikle de beni içeriyorsa.

"Buy-in'ler giderek daha pahalı hale geliyor." Gülümsüyorum.

"Temiz tutun. İstenmeyen ilgiye ihtiyacımız yok" diye ekliyor Crue.

Alay ediyorum. Sanki bir erkeğin bana ne yapacağımı söylemesine izin verecekmişim gibi. Ve bunu söylemesi biraz ikiyüzlülük. "Bunu senden duymak çok komik. Karının patronunu kafasından vurmadın mı?"

Hatırlatma karşısında çenesi titriyor. Onu tekrar öldürebilecek gibi değil, ama gözlerindeki bakışa bakılırsa, yapabilseydi yapardı.

"Karımın videolarını çekti. Tabii ki çektim," diyor basitçe.

"Yani diyorsun ki, sevdiğin biri söz konusu olduğunda bu kabul edilebilir mi?" Alaycı bir şekilde sordum.

"Sevdiklerinden bahsetmişken, Alek nerede?" Dawson soruyor. Gerçekliğe sert bir tokat gibi geri döner. "Seninle uğraşmayı sevmediğimizden değil Anya, ama aylar oldu. Nerede o?"

Ben de aynı şeyi bilmek istiyorum.

Kardeşim hangi cehennemde? Ve neden en azından aramalarımın cevap vermiyor?

Telefonuma bakıyorum. Ekran koruyucum çocukluğumuzdan bir fotoğraf. İkimiz de gülümsemiyoruz ama o zamanlardan kalan tek fotoğrafımız bu. Anılarımızı saklayacak ailelerimiz yoktu. Sadece biz vardık. Bu yüzden bunu koruyucu annemin evinde bulduğumda aldım, sakladım ve telefonuma ekledim. Bu sadece benim yüz tanıma sistemiyle görebileceğim bir görüntü, çünkü herhangi birinin herhangi bir zayıflığını görmesine izin verirsem lanetlenirim.

O günler zor olsa da, hayatım boyunca, hatta anne karnından itibaren aynı kişiye sahip olduğumu bilmek, sanırım beni bir şekilde bu noktaya getirdi.

Ve umarım böyle olmaya devam eder.

Ama şimdi hayatımda boş bir alan bıraktı. Ve cevaplanmamış daha derin bir soru: Beni neden geride bıraktı?

Ayrılma nedeni ne olursa olsun, gerçekten ona yardım edebileceğimi düşünmüyorum mu?

Birlikte inşa ettiğimiz onca şeyden sonra mı?

"Kaçtı mı?" Crue soruyor ve ben buna nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum. Ne yaptığını bilmiyorum. Ve bundan nefret ediyorum, bilmemekten. Birinin sürekli hayatınızda olduğunu ve bir gün gittiğini düşünün. Bir hayat arkadaşından bahsetmiyorum. Rahmimi paylaştığım birinden bahsediyorum, Tanrı aşkına. Bu tamamen farklı bir şey. Hiçbir hayat arkadaşı buna yaklaşamaz.

En azından kendime böyle söylüyorum.

Belki Alek için durum farklıdır. Zaten konuşmayı pek sevmez ve en çok konuştuğu kişi benim. Ve o zaman bile, çok az

mümkün olduğunca çok kelime.

"Bundan şüpheliyim," diyorum.

Belirsizliği bastırmak için elimden geleni yapıyorum. Zayıflık göstermeyeceğim, özellikle de bu iki adamın önünde. Ama en azından onlara verebileceğim cevapları borçluyum, çünkü onlar da bu süre zarfında kendi sessiz yöntemleriyle bana destek oldular.

Onların yerinde olsaydım, bir açıklık gördüğüm anda işlerini bitirmeye gelirdim. Yine de beni alt etmek için koca bir ordu gerekirdi. Beni böyle ölçtüklerini bilmek kararlılığımı artırıyor.

"Hayatta olduğuna inanıyor musun?"

Dawson soruyor. "Evet," diyorum tereddüt etmeden.

"Tehlikede mi?" Crue soruyor. Gülmek istiyorum. Alek tehlikede mi? Alek hepimizi kolayca öldürebilir. Tanıdığım en ölümcül insan o. Ve bir sürü kötü adam tanıyorum.

"Asla," diyorum.

"Sana inanıyorum. Alek'in tehlikede olabileceğinden şüpheliyim," diyor Dawson. "Adamlarım hâlâ onun nerede olduğuna dair bir bilgi bulamadılar."

Yavaşça içimi çektim. Yorgunluğumu maskenin arkasına saklamayı ancak bu kadar başarabiliyorum. İkisi de benimkilere ek olarak ellerini uzattı ama hâlâ bir şey yok.

En iyilerin bile henüz Alek'i bulamamış olmasına şaşırdığımı söylemek isterdim ama benim gözümde o her zaman en iyisiydi.

"Araştırdığınız için teşekkür ederim," diyorum. Odada rahatsız edici bir gerilim dalgalanıyor ve dilime dolanan kelimelerden nefret ediyorum. Sırtımı dikleştirip tahtıma yaslanırken çenem titriyor. "Eğer bir şey duyarsan hemen bana haber ver. O zamana kadar River Bently meselesini halledeceğim. Ama sen burayı bir tür erkekler kulübü haline getiresin diye onu içeri almayacağım."

İkisi de ayağa kalkarken Dawson kıkırdar. "Seni temin ederim ki Anya, hiçbirimiz taşaklarımızın seninkilerle kıyaslanabileceğini düşünmüyoruz. Erkekler kulübü ya da değil."

"Bir hanımefendiye söylenecek ne kadar kaba bir söz," diye karşılık veriyorum ama sözlerinde eğlence ve takdir bulmaktan kendimi alamıyorum.

Gitmelerini izledim, sonra telefonumu kontrol ettim. River'dan bir mesaj var.

River: Bütün gün senin o mükemmel göğüslerini düşündüm.

İçimi çekiyorum. Gerçekten içeri almayı düşündüğüm piç kurusu bu mu?

Kesinlikle olmaz.

River'ın kazara tökezleyip kendi silahından çıkan kurşunun önüne düşmesi için bir yol bulmalıyım.

BÖLÜM 14

Nehir

"S Mavi bir şey. Biraz buz kraliçesi gibi," diyorum bana Cartier'nin en son koleksiyonunu gösteren kadına.

Çapkın bir gülümseme sunuyor. "Bence çok minnettar olacak Bunları seçerken aklınızda o vardı."

Bu konuda anlaşılamayabiliriz. Ancak, kadınının sevdiğini bildiğim tek şey parlak bir mücevherdir.

"Yeni gelen nadir bir Paraiba turmalin setimiz var. Sizin için gidip getireyim. Sanırım müstakbel hanımefendiniz için mükemmel olabilir," diye cilvelenerek yanından ayrıldı.

Eğer nadirse, Anya'nın bunu kolay kolay geri çevirmeyeceğini biliyorum. Zaten üç seti olup olmadığına bağlı olarak.

"Söylediğim için bağışlayın efendim ama sizi bir kuyumcуда görmek tuhaf," diyor Michael ilgisiz bir şekilde eşyalara bakarken. Satın almaya ne kadar hevesli olduğumu görene kadar çalışanları kesinlikle korkutmuştu.

Başka bir kadın geliyor. "Aman Tanrım, şampanyanız boş görünüyor," diyor Michael'a, ona bir bardak daha uzatıyor, o da memnuniyetle alıyor, sonra kadın uzaklaşırken kıcına bakıyor.

"Terbiyeli ol," diye homurdanıyorum nefesimin altında. "Ve Anya'nın bu yönünü merak ediyorum. Hoşlandığı bu parlak mücevherleri. Onu her yönden damgalamak istiyorum. Peki neden benim yerime adamlarımdan birine bunu seçtireyim?"

Michael bardağı dikkatlice yerine koyar ve cam kasaya doğru rahatça eğilir. Çalışanlardan biri bu hareketten rahatsız olmuş gibi görünse de şöyle der

Hiçbir şey. "Ben sadece buradaki görevimizi anlamaya çalışıyorum. Buraya paranızı almaya ve silahlar için daha iyi fiyat pazarlığı yapmaya geldik, değil mi? Ayrıca Doğu Yakası'ndaki bazı alıcılara doğrudan satış yapma izni almak için. Anya Ivanov'un tüm bunlarda ne rolü var, kafam karıştı. Kardeşiyle iş yapmak için burada değil miyiz?"

"Anya da iş yapmak için aynı derecede yetenekli, hatta daha da yetenekli," diyorum hemen, bakışlarımla onu yere sererek. "Ve tesadüfe bakın ki kendimi Ivanov'un kız kardeşine aşık olmuş buldum ve onunla evlenmeye niyetliyim."

Michael'ın çenesinde bir tik atar. "Sence de bu biraz abartılı değil mi? Kadının aklını kaçırdığı çok açık." Ona ters ters baktığımda kekeliyor.

"Bir gün emir alacağın deli bir kadın, bu yüzden ses tonuna dikkat etmeyi benimle konuştuğundan çok daha fazla çaba sarf ederek öğrensen iyi olur. Yoksa o zaman çizelgesine ulaşmadan önce işsizlik mi arıyorsun?"

"Hayır, efendim. Haddimi aştığım için özür dilerim," diyor çabucak.

"İşte burada," diyor kadın dönüşünde neşeyle. Beyaz kutuyu açtığında mavi kaplı elmas küpeler ortaya çıkıyor. Diğer iki kutuyu da açarak eşleşen kolye ve yüzükleri ortaya çıkarıyor. "Çok güzel bir set. Bu parçalardan biri gözünüze çarptı mı?"

Neredeyse kendi kahkahalarımda boğulmak isteyerek yüzüğe bakıyorum. Annem, bırakın bir yüzük almayı, ciddi ciddi bir kadının peşinden gittiğimi bilse kalp krizi geçirirdi. Belki de müstakbel kayıvalidemle tanışarak Anya'yı gerçek bir teste tabi tutmalıyım.

"Hepsini alacağım," diyorum telefonum cebimde vızıldamaya başlarken.

Kadının gözleri büyüyor ama parlak bir gülümseme sunuyor. "Elbette. Onları hemen sizin için paketleyeceğim."

Bilinmeyen numaraya cevap veriyorum.

"River, uzun zaman oldu," diyor diğer uçtaki adam. Bu sesi tanıyorum. Daha önce birkaç kez telefonda konuşmuş ve bir kez de yüz yüze görüşmüştük. "İş için New York'ta olduğunu duydum ve ilgileniyorum," diyor Igor.

"Igor, şahsen aramak sana yakışmıyor. Genelde ikinci adamınızla muhatap olmak zorunda kalıyorum. Bu onuru neye borçluyum?"

"Diyelim ki aracım Ivanov müzayedesinde sergilediğiniz yeni ürünü gördü. Tek seferlik olduğunu duydum. Ama şehirde olduğunuza göre, belki daha fazlası vardır diye merak ettim. İş görüşmesi yapmak için Rusya'dan buraya uçmaya hazırım."

Kredi kartımı kadına uzatırken gülümsemem büyüyor. Bölgede daha önce de el altından işler yapmıştım ama her zaman az sayıda ve ikizlerin asla öğrenmemesini sağlamak için ihtiyatlı davranmıştım. Şu anki koşulları göz önünde bulundurursak, istediğimi yapmakta özgürüm. Tabii ki sınırlar dahilinde. Anya'ya beni bir kez daha vurması için bir sebep vermek istemiyorum.

Bunu daha önce denemiş olabilir, ama şimdi, bana borçluyken yaparsa... bu onun işi için çok kötü olur. İyi insanlar olmayabiliriz ama iyi olduğumuz tek şey anlaşmalarımızdır. Aksi takdirde, ölmüş kadar olursunuz.

"İlgilenebilirim," diyorum telefonu kulağımla omzum arasında karıştırırken. "Buluşmak istediğin yeri ve saati bana gönder. Orada olmak için gerekli ayarlamaları yapacağım."

Zamanlama daha iyi olamazdı. O kadar kolay oldu ki, dişi şeytanın kendisiyle de küçük bir randevu ayarlayabilirim.

BÖLÜM 15

Anya

R Kardeşimin eşyalarını karıştırmak boya izlemek kadar sıkıcı.
Kuru. Çünkü rağmen onun muazzam ve
Pahalı Viski koleksiyonu, Alek pek çok şey için savurganlık
yapmaz. Ev çalışanları benim izinsiz girişimimden sonra kendilerini
gizlediler.

O zamandan beri öfke nöbetlerinde gömlekleri askıdan indiriyorum.

Clay elinde bir demlik bitki çayıyla içeri girerken Vance kapıda duruyor. En sevdiğim tatların hepsi Alek'in mutfağında çünkü ben öyle yaptım. Clay tepsiyi yere bırakırken sessizce, "Hanımefendi, kardeşinizin evinde on dördüncü kez ipucu arıyorsunuz. Burada bir şey olduğunu sanmıyorum. Belki de biraz dinlenmelisiniz."

"Neyse ki sana düşünecek kadar para vermiyorum," diye karşılık veriyorum.

Çayı dikkatlice doldururken başka bir şey söylemiyor. İçimi çekiyorum ve yere yığılmak istiyorum, kimsenin önünde böyle bir şey yapmayacağımdan eminim.

Alek'in gömleklerinden birini alıp burnuma götürüyorum ve içime çekiyorum, kolonyasının kalıntıları hâlâ orada, çarpan kalbimi rahatlatıyor. Ölmediğini biliyorum. Ama ya...?

Hayır, Alek olmaz. Asla.

Ama neden beni geride bıraksın ki?

Onun sırrına güvenmek için yeterli değil miydim?

Yardım edebilecek biri yerine bir baş belası mıydım?

Başımı sallayarak güvensiz düşünceleri kovuyorum. Onların benim dünyamda yeri yok. Dramatik bir tavşan deliğine girmeyi reddediyorum,

Kardeřimin sadakatini ve benim hakkımdaki dűřüncelerini sorguluyordum.

Ayağa kalktıktan sonra çay bardağını alıp Alek'in yatağının ucuna oturuyorum. Odasına baktığımda ne kadar yavan olduğunu fark ediyorum. Kendi lüks zevklerimle kıyaslarsam tabii. Duvardaki tek tablo bir baletin resmi. Bu göze batan şeye olan hayranlığını hiçbir zaman tam olarak anlayamamıştım ama evinin geri kalanı gibi nötr tonların dışında bir şey olduğu için buna izin vermiştim.

Clay dizlerinin üzerine çöküyor ve ayağıma masaj yapmaya başlarken topuklarımdan birini çıkartıyor. Onunla Vance'in arasına bakarken rahatlayarak iç geçiriyorum. Beni umursamadıklarıni biliyorum; ben onlar için sadece bir maaş ekiyim. Yine de bu aylar boyunca yanımda olmasalardı aklımi tamamen yitirip yitirmeyeceğimi merak ediyorum. Büyük ihtimalle kaybetmezdim. Her zaman yaptığım gibi idare ederdim.

Kaslarımı yoğururken güçlü parmakları baldırlarımda geziniyor ve bu bende bambaşka bir istek uyandırıyor. Günlerdir sikişmedim. Adamlarım River'ı dinlemese de, bana dokunurlarsa sözüne sadık kalma riskini almak istemiyorum. Ve sanırım tehdidinde son derece ciddiye.

"Bu kadar yeter Clay," diyorum, sonra ayımdan bir yudum alıyorum, umutsuzca boşalmaya olan ihtiyacım beni fazlasıyla etkiliyor. "İkiniz de odadan ıkın."

Kaba bir şekilde başlarını sallıyorlar ve ben de iri yarı adamların gidişini izliyorum. Yan masaya yürüyüp çayımı bırakıyorum ve telefonumu açıp kardeşimle çocukluğumuzun resmine bakıyorum. En son numarayı arıyorum, Alek'inkini.

alıyor.

Ve alıyor.

Ta ki sesli mesaja düşene kadar.

Bastırılmış öfke çığ gibi büyümeden önce iç çekiyorum. "Alek? Neredesin lan sen? Burada ıldışıyorum. Hem de her zamanki deliliğimden daha fazla. Beni nasıl bir pisliğin içinde bıraktığını biliyor musun? River senin yerini doldurmam ve bıraktığın borcu ödemem için bana şantaj yapıyor. Ya satın almasına ve iş yapmasına izin veririm ya da onu öldürürüm. Ve eğer onu öldürürsem, muhtemelen başımı daha fazla belaya sokarım. Ayrıca, öldürmek genellikle senin işin.

"Neredesin lan sen? Bu adama katlanamıyorum. Tek istediği bana sahip olmak! Bu dünyadaki her erkek gibi. Ama bunun ciddi bir vidası gevşek." Alek'in boş yatağına bakarken dengesiz bir kahkaha attım. Onun yokluğu gittikçe büyüordu.

Alek'in içinde olmadığı bir dünya olamaz. Bu işte hep beraberdik. Her zaman güvenebileceğim biri vardı. Konuşabileceğim tek kişi oydu.

Ve şimdi o gitti.

"Alek, neler oluyor? Yardım etmemi ister misin? Yardım edebilirim! Her şeyi yapabileceğimi biliyorsun. Sadece beni geri ara! Ve ben yorgunum! Acele et ve eve dön!"

Telefonu kapattım ama öfke ne kadar hızlı oluştuysa o kadar çabuk başka bir şeye dönüştü. Kendimi boş hissediyorum. Yalnız hissediyorum. İzole edilmiş. Tıpkı koruyucu ailede kaldığımız zamanlardaki gibi, kaderimi ya da gerçekliği kontrol edemiyorum. Ama en azından Alek vardı. Birbirimize sahiptik.

Yanağımdan aşağı ıslak bir şey akıyor. Şok içinde parmağımı üzerine koyuyorum. İnanamıyorum, bu yüzden yan masanın yanındaki aynaya dönüyorum. Bir gözyaşı. *Ben mi? Ağlayan?*

"Benimle dalga geçiyor olmalısın," diyorum kendi kendime. "Sikeyim hayır. Bunu yapmayacağız." Meydan okurcasına sildim. O zamandan beri ağladığımı hatırlamıyorum... ailemizin bizi terk ettiğini öğrendiğimizden beri. Kimsenin ağlayan bir çocuğu sevmediğini çabuk öğrendim. Ya da ağlayan bir yetişkini.

Telefonum çalıyor ve kilidini açıyorum, omuzlarımı ileri geri oynatıyorum, orada bir düğüm olduğundan eminim.

Sık suratlı: *Tanya, iyi haberlerim var. Bir iş toplantım var. Randevumuz için yedide hazır ol.*

Sıcak bir nefes üfledim. Bu orospu çocuğu. Şakaklarıma bastırıyorum, kendime onu öldürmenin sonuçları olacağını tekrar tekrar hatırlatıyorum.

Ama bunu daha önce ne zaman önemsedim ki?

BÖLÜM 16

Any

W Onunla gitmemi ve müşterileriyle görüşmemi istemesi beni aşıyor. Koşullar göz önüne alındığında, yönetim kurulunun kontrolünü nasıl ele geçireceğimi bulana kadar onun kurallarına göre oynamaktan başka seçeneğim yok.

Para için pek çok şey yaparım ama bu sefer beni kazıkladığı için Alek'e minnettar değilim.

Alek hâlâ hesabımızdan para çekmeye devam ediyor ve o orospu çocuğu hesabımızı yenilemek için hiçbir şey yapmıyor. Unutmayın, orada duran paranın çoğu onun hakkı.

Para alması umurumda değil. Sadece cevaplara ihtiyacım var. Ne olduğunu ve neden olduğunu anlamam gerek.

River'la bir iş anlaşması için buluşacak olsam bile, onun işini kolaylaştıracağımı asla söylemedim. Şansına, ben etkileyici kişiliğimle tanınırım.

Bacağıma kadar yırtmaçlı ve sütyensiz en dar kırmızı elbisemi giyiyorum, kırmızı rujumu sürüyorum ve tek bir saç telinin bile yerinde olmadığından emin olmak için elimi saçlarımın üzerinde gezdiriyorum. Mücevherlerimi dikkatlice gözden geçiriyorum. *Bugün nasıl hissediyorum?* Siyah incilere uzanıyorum.

"Hazır mısınız, bayan?" Tasarım topuklu ayakkabılarımı giyerken Vance soruyor. "Sikişmeye her zamanki gibi hazırım," diyorum.

"Önce yemek yemen gerekmiyor mu?" Clay öneriyor.

Ona alaycı bir bakış attım. "Seni benimle yatman ve benim için kurşun yemen için tuttuğumu sanıyordum. Dadım olman için değil."

Hiçbir şey söylemiyor ve Vance ile birlikte arkamdaki yerini alıyor. Ama şimdi o söyleyince, en son ne zaman yemek yediğimi hatırlayamadığımı fark ediyorum. Belki dün? Belki de bu yüzden ruh halim son derece bozuldu.

"Ama belki döndüğümüzde küçük bir şeyden zarar gelmez," diyorum. Göz ucuyla sırtıma çalıştığını görebiliyorum. *Aptal.*

Verandaya çıktığımızda üst dudağımın hırıltıyla kıvrıldığını hissediyorum.

"Anya." River adımı söylüyor ve ipek gibi. Bana en yumuşak yerimden dokunuyor, bu da tüylerimi daha da diken diken ediyor.

Bedenim dokunmak için can atıyor. Serbest kalmak için.

Sik kafalı.

"Lake," diye mırıldanıyorum. Dudaklarında kibirli bir gülümsemeyle arabanın kapısını bana açıyor.

"Adamlarınız hoş karşılanmıyor," diyor Vance ve Clay'i başıyla işaret ederek. "Güvenlik olmadan hiçbir yere gitmem," diyorum ona.

"Benim yanımda kimse sana zarar vermeyecek, bundan eminim," diyor gerçekçi bir şekilde. Ona inanmadığımdan değil; sadece ona tam olarak güvenmiyorum. Tek bildiğim, bunun beni devirmek için yaptığı büyük planın bir parçası olabileceği. River cesur biri ama o kadar cesur biri var mı bilmiyorum. Henüz kimse denemeye cesaret edemedi.

"Bu konuda senin sözüne inanmam mı gerekiyor?" Alay ediyorum. "Hiçbir güvence kabul etmedim. İşlerinize bir tür boktan ödeme olarak gitmeyi kabul ettim. Kendi işlerimi de yürüttüğümü biliyorsun, değil mi?"

Kollarımı göğsümde kavuşturmuş, arabasına binmeyi reddederken beni düşünüyor.

Sinirli bir nefes verirken çenesindeki bir tik sıcıyor. "Uzaktan takip edebilirsiniz ama her zaman geride durun. Alıcılarım kolayca ürker," diyor onlara. Onay için bana bakıyorlar ve ben de başımı sallıyorum.

"Nasıl bir his?" diye soruyor arabasına bindiğimde, iyi bir araç zevki olmasına şaşırarak. Bu araba onu kullanırken gördüğüm diğerlerinden farklı. Arabalardan anlamam ama lüksün dokunuşunu ve kokusunu bilirim, özellikle de içinde otururken. Arabaya doğru eğilerek ona cevap vermemi bekliyor.

"Ne nasıl hissettiriyor?" Ben deadpan. Bu herifin bilmecelerine ayıracak vaktim yok.

"Emrinizde güçlü adamlar olması mı?"

Bunu söyleme şekli beni rahatsız ediyor. Vance ve Clay güçlü adamlar, ama onlardan bahsederken kullandığı üslup ve alaycı tavrı hoş karşılamıyorum. Sadece ben

onları bu şekilde nesneleştirmelerine izin verilemez.

"Bilmiyorum, sen söyle," diye karşılık veriyorum ona. Kadın olduğum için farklı olduğunu mu düşünüyor? Altında ne zaman ne derse onu yapan erkekler olmadığını mı sanıyor? Belki de sadece kıskanıyordur çünkü en azından ben benimkileri beceriyorum. Onları becerdim. Yine yapacağım. Her neyse.

Kapıyı kapatıp arabanın etrafında dolanırken, "Touché," diye cevap veriyor.

Omuzlarımı geriye atıyorum, içimden bunun hızlı bir toplantı olması için dua ediyorum. Eğer değilse, aç karnına neler yapabileceğimi garanti edemem. Uykusuzluk da cabası... Bazıları bana biraz deli diyebilir.

River kapıyı kapatıp yanımdaki beyaz deri koltuğa yerleştikten sonra, "Sana bir şey aldım," diyor.

"Almamalıydın," diyorum kuru bir sesle ve bunda ciddiymim. Hediyeleri herkesten çok severim ama bu heriften değil.

"Torpido gözünü aç."

Ben kıpırdamayınca eğilip benim için açtı. İçinde kırmızı bir kutu var. Klasik markasını her yerden tanıyorum. Cartier. En sevdiğim mücevher tasarımcılarından biri. Bu adamdan hediye istemiyorum. Bununla birlikte, konu parlak şeylere geldiğinde kendimi çok az kısıtlayabilen bir kadını.

Elimi uzattığımda, onu kendine doğru çekiyor, böylece ulaşamayacağım bir yere geliyor. "Bana söz ver Anya, bu gece uslu duracaksın. Anlaşma hala anlaşmadır."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Benim bölgemde doğrudan anlaşma yapmana izin verdiğim için minnettar olmalısın. En iyi şekilde davranması gereken ben değilim, pislik."

Kutuyu bana uzatırken gülümsemesi "pislik" kelimesine takılıyor. Kutuyu elinden kapıyorum ve kibirli gülümsemesine bir kez daha bakıyorum. Direksiyonu tutuş şekli çok mükemmel. Çok ölümcül. Ve bunun için onu öldürmek istiyorum.

Kurdeleyi çekip göz alıcı bir küpe ve kolye setini ortaya çıkarırken iç geçiriyorum. Paraiba turmalini. Onları bir o yana bir bu yana kaydırıyorum, büyülenmiş gibi. Hay sikeyim. Bayıldım onlara.

"Hoşuna gittiler mi?" diye soruyor.

Hemen onları kutulayıp çantama yerleştiriyorum. "Bir yerde olmamız gerekmiyor mu Lake? Bu işin dokuzdan önce bitmesini istiyorum. Güzellik uykusuna ihtiyacım var," diyorum keskin bir gülümsemeyle.

"Çoğu kadın teşekkür eder."

"Ben çoğu kadın değilim."

"Öyle değilsin," diyor arabayı çalıştırırken ve garaj yolumdan aşağı yuvarlanıyoruz. Güvenliğimin çok geride olmadığından emin olmak için dikiz aynasından bakıyorum.

Siyah inci yüzüğümle oynuyorum, River'ın benimle yapmaya çalışabileceği herhangi bir sohbetten çok daha fazla ilgi çekici buluyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, o da bir şey söylemiyor.

Dokunmatik ekrana uzanarak bu adama ne şekilde işkence edebileceğimi düşünüyorum.

Alek ve ben klasik müzikle büyüdük. Yaşlı sürtük beni bir kez pop dinlerken yakaladığında plağı kırdı ve bir ay boyunca onunla alışveriş yapmamı yasakladı. Tam bir işkenceydi.

Otuzlu yaşlarında bir adam olduğunu düşünürsek, nasıl bir cehennemde yaşadığını merak ediyorum. Mariah Carey'nin "All I Want for Christmas" şarkısını yazarken şeytani gülümsememi gizliyorum. Arkama yaslanıp eğleniyormuş gibi yaparak River'ı çevremden izliyorum.

"Bağış mevsimi olduğunu düşünürsek Noel şarkısı bilmene şaşırdım. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun Anya?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak.

Koltuğumda kayıyorum ve arkama yaslanırken çenemi elimin arkasına dayıyorum. "Ben 'vericiliğimle' tanınırım. Ne tesadüftür ki acımasız bir el dağıtıyorum."

Sırıttırıyor ama şarkı hakkında hiçbir yorum yapmıyor, bu da beni daha da sinirlendiriyor. Arkama yaslanıyorum ve Backstreet Boys'u çalışıyorum.

"Klasik, gerçekten, öyle değil mi? En sevdiğin hangisiydi?" diye soruyor, ölümcül bir ciddiyetle. Ama benimle dalga geçtiğini biliyorum.

"Ben erkekleri tercih ederim, oğlanları değil," diye azarlıyorum.

Başka, başka?

Britney Spears'a geçiyorum.

"Britney ile çok ortak yönünüz varmış gibi hissediyorum," diyor.

Oh, siktir git.

Müziği kapatıyorum ve pencereden dışarı bakıyorum. Kesinlikle şehrin içine gitmiyoruz. Bunun yerine etrafımız ağaçlarla ve geniş arazilerle çevrili. Yağmur yağmaya başlıyor ve dışarıdaki ürkütücü zifiri karanlığa iç geçiriyorum.

River kahkaha atıyor ve bu kahkaha arabayı kollarımdaki tüyleri diken diken edecek kadar dolduruyor. Bedenimin rızam olmadan ona bu kadar kolay tepki vermesinden nefret ediyorum.

Onunla bu arabada daha fazla kalmak zorunda kalırsam aklımı kaçıracam.

River, "Adı Igor ve ona ne tür bir anlaşma teklif edebileceğimi görmek için buraya geldi," diyor ve bu sözler sinirlerimi bir nebze yatıştırıyor. Odaklanabileceğim bir iş.

"Nereden uçtun?" diye sordum. "Rusya'dan," diyor kayıtsızca.

Şimdi tamamen ona dönüyorum ama bana hiç aldırış etmiyor. Hâlâ River'ın sık kafalının teki olduğuna inanıyorum ama onun çok bilinçli bir varlık olduğunu öğrenmeye başladım. Beni Rus bir müşteriyle görüşmeye kendi kökenimden dolayı mı götürüyor diye düşünmeden edemiyorum.

Anne ve babamız Rus olsa da Alek ve ben burada doğduk ve Amerika'ya geri dönmeden önce sadece üç yıl Rusya'da yaşadık. Dört yaşımıza girdikten kısa bir süre sonra ailemiz bizi bırakıp gitti ve koruyucu aileler arasında oradan oraya savrulmak zorunda kaldık. Ne olursa olsun, her zaman Alek ve ben dünyaya karşıydık. Sonra şansımıza aynı zamanda Rus olan bir hanımla birlikte olduk, sanırım aksanımızı da buradan aldık. Ama Rusça bilgim en iyi ihtimalle çok az, bu yüzden bir tür çevirmen bekliyorsa, o zaman kısa çubuğu çekti.

"Ailen seni getirdiğinden beri Rusya'ya geri döndün mü?" diye soruyor ve içimden soğuk bir ürperti geçiyor. Aklımı okuyabiliyormuş gibi hissetmekten nefret ediyorum. Sözcükler olmadan, hakkımda en ufak bir şey bilmeden düşüncelerimin nereye gittiğini biliyor. Yine de muhtemelen birine Alek ve benim hakkımda mümkün olduğunca çok bilgi toplatmıştır. Gurur verici.

"Dur tahmin edeyim, hakkımda küçük bir dosyan var ve benim hakkımda her şeyi bildiğini mi düşünüyorsun?" Tersliyorum.

"Hayır, Anya, buna kibar konuşma denir. Sen Rus'sun, değil mi?" der.

Burnumu havaya kaldırarak tekrar pencereden dışarı bakıyorum. "Ben çene çalmam." Sessizlik havayı dolduruyor ve kendimi eklerken buluyorum, "Öyleyim. Rus, bu doğru."

Olmak için savaşmak zorunda kalsam bile, kim olduğumla her zaman gurur duydum. Onu.

River, "Belki onu tanırsın," diye öneriyor.

"Bundan şüpheliyim," diyorum, yüzüklerimle oynarken sıkılmış bir halde. Neden bu sürücü

Bu kadar uzun mu sürdü? Dikiz aynasını kontrol ettim, çocuklar hâlâ takip ediyordu.

Sonra göğüslerimi sıkarak dönüyorum, böylece elbisemin altını mükemmel bir şekilde görebiliyor. Bakışları benimle yol arasında gidip geldiğinde tatlı tatlı gülümsüyorum.

"Anya," diye hırlayarak uyarıyor ve kollarımı titretiyor. İçime bir merak yayılıyor ve alt dudağımı ısırıyorum.

"Peki beni ne zaman becermeyi planlıyorsun?" diye sordum.

Bu adamın sikini bir kere içime sokmasına izin vermeliyim, değil mi?

Bakışları bir kez daha göğüs dekolteme takılıyor ve direksiyonu nasıl sıkıca kavradığını fark ediyorum. Aletini tutup rahatsız edici bir şekilde kaydırıyor. İçimden bir kadınlık gururu geçiyor. Erkeklerin hepsi aynı ve çok kolay. Cinsel taleplerim konusunda bir erkekten daha iyi değilim ve bu yüzden her zaman benim lehime çalışıyor.

"Ne kadar güzel olursan ol, bu gece seni sikmeyeceğim Red," diyor.

Öfkelendim ve kendimi koltuğa geri attım.

"Bahsettiğin şu iri Rus adam benim tipim olabilir. Adı ne demiştin? Igor mu?"

River'ın eli bacağıma kayıyor ve morartıcı bir kavramayla sıkıyor. Başka bir erkek olsa tokatla uzaklaştırırdım ama merak ediyorum. Bana dokunduktan sonra hâlâ bana hayır diyebilecek mi?

"Sana dokunmaya çalışan herkesin sonu ceset torbası olur," diye homurdanıyor. "Bir de romantizm öldü derler," diye mırıldanıyorum.

"İç çamaşırı giymiyorum,

Bu arada."

"Tanrım," diye nefes alıyor. "Hiç külot giymiyorsun. Ve senin için dizlerimin üzerine çökmem için bunun yeterli olduğunu düşünüyorsan çok yanılıyorsun Anya."

Sırıyorum. "Yine de görsel olarak hoş bir düşünce, değil mi?" Elimi onun elinin üzerinde gezdirirken soruyorum. Dolaşan elimi yakalıyor ve bacağıma kenetliyor.

"Hiç terbiyen yok. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Görgü kuralları sizi hayatta bir yere götürmez, ama acımasız olmak götürür. Şimdi elini çek. Bu el tutma saçmalığını yapmayacağız."

Hınzırca bir gülümseme yayıyor. "Gerçekten bana o iğrenç şarkıları sonuçsuz dinletebileceğini mi sanıyorsun Red? İşkenceye sen de katlanacaksın."

Tekrar çekmeye çalışıyorum ama tutuşunun gücü azalmıyor. Öfkelendim ve tekrar pencereden dışarı baktım. Ama yansımamızı görebiliyorum ve onun elinin benimkinden ne kadar büyük olduğunu fark ediyorum.

Nefret ediyorum.

Erkeklerin fiziksel olarak ne kadar büyük olduklarının sürekli bir hatırlatıcısı. Kendimi her zaman savunamadığım zamanları hatırlatıyor. Her ne kadar River'ı bir tehdit olarak görmesem de... Bu bana kıyaslandığımda ne kadar küçük olduğumu hatırlatıyor.

Bir kadın.

Bu dünyada River'ın bildiğinden çok daha fazla engel var. O, üstesinden geleceğim engellerden sadece biri.

Sabırsızlanıyorum.

BÖLÜM 17

Anya

W Arabayı yanaştırdığımızda, sigara içen ve arabalarına yaslanmış beş adam görüyorum. Arabadan önce River iniyor ve kapımı açmak için etrafımda dolaşıyor. Dışarı çıktığımda, eli belime doğru kayıyor. Beni bir grup adama doğru götürüyor. Sahipleniciliği karşısında dişlerimi sıkıyorum ama buna izin veriyorum.

Güvenliğim yaklaşık on dakika önce bizi takip etmeyi bıraktı, en azından River'ı buna inandırdılar. Fark edilmeyecek kadar uzakta olacaklar, ama ikisi de keskin nişancı tüfeği konusunda son derece yetenekli.

Biz gelmeden önce yağdığı belli olan yağmur su birikintilerine basmamaya özen gösteriyorum.

Bütün adamlar bana dönüyor, ama önce Igor konuşuyor.

River'a çok kalın bir Rus aksanıyla "Merhaba," diyor ama bakışlarını benden ayırmıyor.

"Bu Anya Ivanov," diyor River beni tanıştıırken.

"Rus mu?" dedi adam bana. "Privet." Başını salladı.

"Privet." Ben de onu selamlıyorum. Başka bir şey söyleyecek oldu ama River sözünü kesti.

River, "İngilizce, eğer ikiniz için de sakıncası yoksa," diye emrediyor.

Igor bana bakıp başını salladıktan sonra River'a şöyle dedi: "Elbette. Misafirimiz olacağından haberim yoktu." Ve sırf kadın olduğum için hoş karşılanmadığımı bilecek kadar çok sidik yarışmasında bulundum.

"Bunun kimin gelip kimin gideceğini belirleyeceğiniz bir toplantı olduğunu bilmiyordum. Silahları istiyor musun, istemiyor musun?" River sigarasını yakarken cevap veriyor ve ben de dudak bükmemek için elimden geleni yapıyorum. *İğrenç.*

Igor bunu düşünür ama gerçekten düşünecek bir şey yoktur. Onun gibi bir adam bu işi istemeseydi, dört kişilik bir güvenlik ekibiyle onca yolu uçarak gelmezdi. "Gördüklerimi beğendiğimi biliyorsun."

"Hepsi için kırk milyon." River ona gülümsüyor ama bu dostça bir gülümseme değil. Tabii öyle bir gülümsemesi varsa. Daha çok, "*Sen kiminle konuştuğunu sanıyorsun?*" der gibi.

"Hmm." Igor sigarasından bir nefes çekerken düşünüyor. Beni bir kez daha süzerken bakışları tekrar bana kayıyor. "Aleksandr Ivanov'la akraba olma ihtimaliniz var mı?" diye soruyor, River'ı şimdilik görmezden gelerek.

"Kardeşim," diye onaylıyorum. Başını sallıyor ve gülümsüyor. Adamları bir şeyler fısıldıyor.

"Sadece güzel bir yüz değil o zaman," diyor Igor. River'ın eli sırtıma bastırıyor ve bunun "iyi ol" uyarısı olduğunu biliyorum. Bakışlarım onunkilere çarpıyor ve sonbahar gözleri tam da bunu haykırıyor. Kırk milyon kaybetmesi neden umurumda olsun ki? Ya da belki de Igor'un balık avlıyor olabileceğini, bu anlaşmayı desteklemek için River'ın içinde bir pazarlık ya da zayıflık aradığını hatırlatıyor.

Igor devam ediyor. "Kardeşin kısa bir süre önce eve döndü, bir kız arıyordu." Bir adım öne çıkıyorum ama River kolumu tutuyor. Refleks olarak. Alek'in kaybolduğu günden beri duyduğum ilk değerli haber bu.

Bir kız mı?

Kardeşim

mi?

İmkansız.

"O olduğunu nereden biliyorsun?" Igor'a sordum. Adamlarına bakıyor ve Rusça bir şeyler söylüyor. Hepsini anlayamıyorum ama eldiven giydiği kısmı anladım.

"Güçlü bir adam, eldiven takıyor ve kendisine dokunulmasından nefret ediyor," diyor Igor. "Ne zaman?"

Talep ediyorum.

"İki hafta önce," diye rahatça cevap veriyor Igor, altın kaplama bir dişini göstermek için gülümseyerek.

"Kız kimdi?" Çünkü tüm bu hikayenin en olası olmayan kısmı bu.

"River," diyor Igor River'a, son sorumu duymazdan gelerek. "Senin kaçamağınla daha fazla eğlenmek istemiyorum. Bir sonraki koleksiyonunuzda ilk tercihiniz olacağıma dair iyi niyetle kırk milyonunuzu kabul edeceğim."

"Kaçamak mı?" Alay ediyorum.

"Anya," diye uyarır River.

"Hayır." Kolumu River'dan kurtardım. Bu adamı ve bu adamları sikeyim. Çok uzun zamandır iyi oynuyorum. "Kim olduğumu bilmiyor musun? Kimin şehrinde olduğunu?"

"Sizi kırdıysak özür dileriz hanımefendi," diyor Igor samimiyetsizce.

Histerik bir şekilde gülüyorum. Açım ve kızgınım. Tabağımda ihtiyacım olan son şey, kendi şehrimde benimle uğraşmaya hakkı olduğunu düşünen başka bir pislikti. Adamlar birbirlerine baktılar.

"Bayan mı?" Retorik olarak cevap veriyorum. "Oh, hadi ama, Igor. Böyle olmaz. Benim adım Anya Ivanov ve bunu sakın unutma."

Elimi kaldırıyorum ve aniden, Igor'un yanında duran adamın gözlerine doğru bir kurşun sıkılıyor. Hınzır bir gülümsemeyle parmaklarımın ucundaki dumanı üflüyormuş gibi yapıyorum. Belki de adamlarımın uzun menzilli atışlarda ne kadar olağanüstü olduklarını söylemeyi unuttum.

Igor'un adamları silahlarını çekip bana nişan alarak harekete geçiyor ve ben kollarımı açıp onlara denemeleri için meydan okurken şehvet dolu gülümsemem daha da büyüyor. "Benim lanet şehrimdesiniz!" diye bağıriyorum. Onlara ve River'a bir hatırlatma. "Ve *benim* kurallarına göre oynayacaksınız ve bunu yaparken bir kadının önünde eğileceksiniz. Anladınız mı lan?"

Igor adamlarının ateş etmemesini sağlamak için elini uzatıyor ve River şimdi bana yaklaştı. Ne kadar centilmence, ama benim için gerçekten bir kurşun yiyeceğinden şüpheliyim. Ya da belki alır. Belki o bile benim cazibeme karşı bir istisna değildir.

"Şimdi, söyle bana. Kimdi o kız?" Tekrar soruyorum ve bu sefer her türlü kibarlık zehre batırılıyor.

Igor bana ters ters baktığını hissedebildiğim River'a bakıyor. Ama umurumda değil. Beni işe almanın içerdiği riskleri biliyor olmalı. Araştırmasını daha iyi yapsaydı, sessiz ve "iyi bir kız" olmanın benim sahip olduğum nitelikler olmadığını bilirdi.

"Sen benim adamımı öldürdün," diye suçluyor Igor hiç öfkelenmeden.

"Beni hafife aldın. Neden? Kadın olduğum için mi?" Ona sordum.

Biraz eğlenmiş görünüyor. Şimdi bana bir erkek olsaydım bakacağı gibi bakıyor. River'a duyduğu saygının aynısını şimdi bana duyuyor.

Benim hakkımda izlenim.

Güç söz konusu olduğunda
oynamam. Ben güçlüyüm.

"Evet, sanırım seni kadın olduğun için yargıladım. Bir dahaki sefere daha iyi anlayacağım," diye onaylıyor Igor. "Bir dansçının peşindeydi. Bildiğim bu kadar."

Dansçı

mı?

Neden?

Çenemi kaldırıyorum ve River'ın elinden kurtuluyorum. "İşini bitir. Seni arabanda bekleyeceğim. Acele et, yapacak işlerim var." River'ın çenesi sıkılaşıyor ve bana uzanmasın diye bilerek menzilinden çıkıyorum. Çünkü bakışları beni yakıp kavuruyor, beni içine çekmek istediğini biliyorum ve bunun beni cezalandırmak mı yoksa becermek mi olduğunu bilmiyorum. İkisi bir arada olursa ve borcumu temizlerse benim için sorun yok.

Uzaklaşırken Igor'un konuşmasına kulak misafiri oldum. "Tehlikeli bir kadınla tehlikeli bir oyun oynuyorsun, River."

Kim bilir? Belki de ikisi arasında Igor daha zeki bir adamdır.

Kapıyı arkamdan çarparak kapatıyorum ve hararetle Rusça küfrediyorum. Arabasının içini tekmelemek ve parçalamak istiyorum ama bunun hayal kırıklığını gidermek için çok az şey yapacağını biliyorum.

Siktir. Siktir. Siktir.

Telefonumu arabanın altındaki debriyajımdan çıkardım ve arama tuşuna bastım.

"Hadi, Alek, aç şunu. Lütfen," diyorum sessizce.

Yüzük.

Yüzük.

Sesli

mesaj.

Patladım. "Rusya'da mısınız? Gerçekten mi, Alek? Hâlâ orada mısınız, yoksa tatil yaparken bir sonraki ülkeye mi atladınız?"

Azarlayıcı bir yorum bekliyorum, ama beni itiraf etmek istediğim her şeyden daha çok yaralayan soğuk terslemesiyle baş başa kalıyorum. Etrafıma bakarken alt dudağımı ısırıyorum. Hava karanlık ve tek ışık arabalardan geliyor. River hâlâ Igor ve adamlarıyla konuşuyor.

"Bir dansçı mı, Alek? Bir dansçının peşinde misin?" Telefonda alay ettim. "Bana ondan bahsetmedin bile. Birbirimize her şeyi anlatırız. Beni bir kadın için nasıl terk edersin? Beni borçlarla yüzüstü bıraktın ve şimdi onları ödemek için bacaklarımı açmak zorundayım." Kendimi duyuyorum ve gülüyorum.

"Vay be, seksten şikayet edeceğim hiç aklıma gelmezdi. Alek, bu tam bir işkence. River borcunu temizlemek için beni becermek istediğini söylüyor ama beni gerçekten becermiyor. Çok gerginim çünkü ne uyuyabiliyorum ne de yemek yiyebiliyorum. Ve becerilmiyorum! Hepsi senin suçun!"

Şimdi sanki Alek beni dinliyormuş gibi telefonla konuşurken saçmalıyorum, hatta belki de deliriyorum. Bana bir tür rahatlık sunmasından nefret ediyorum, çok aşına olmadığım bir lüks. Sadece kardeşimle.

Ama River cidden sinirime dokunmaya başladı. Onu okuyamıyorum ya da ona karşı hissettiğim çekimi anlayamıyorum. Bana erkekler üzerinde güç verdiği için seksten hoşlanıyorum. River'la bunu sağlamlaştırmam gerekiyor çünkü şu ana kadar bana gücümün az da olsa kaydığını hissettiren tek erkek o.

Dikiz aynasından River'ın arabaya yaklaştığını görüyorum ve içimde kaban öfkeyi hemen bastırıyorum. Ona karşı hissettiklerim Alek'in suçu değil, ama son zamanlarda bana yaşattığı onca şeyi düşününce yine de onu suçlamak iyi hissettiriyor. Şimdi, Alek'le sadece birkaç dakikam daha varmış gibi hissediyorum. Şu an yanımda olmasa da. Dışarıda bir yerde olduğunu ve eninde sonunda bu sesli mesajları dinleyeceğini biliyorum.

"Alek, lütfen bana neler olduğunu anlat. Gitmeliyim çünkü uzun boylu, karanlık ve düşünceli biri geliyor. Bu arada, umarım Igor adında bir adamla işimiz yoktur çünkü adamlarından birini öldürdüm sayılır. Tamam, görüşürüz."

River kapıyı açıp sürücü koltuğuna oturduğunda telefonu kapatıyorum, dudaklarının arasında bir sigara sallanıyor. Camımı indirip sigarayı ağzından kapıyorum ve dışarı atıyorum. "Sigara içmek iğrenç bir şey."

"Az önce yaptığın numaradan sonra bu gece beni gerçekten zorlamak mı istiyorsun, Anya?" Bana doğru dönerken parlıyor.

Alt dudağımı düşürüyorum. "Bu kadar kötü bir kız olduğum için benim için o mücevherlere para harcamamış olmayı mı diliyorsun?"

Gülümsüyor, yanaklarımı kavrayıp sıkarken ölümcül bir keskinliği var. "Alt dudağını böyle düşürmeye devam edersen, Red, onu kesmeye meyilli olabilirim."

Ben de karşılığında gülümsüyorum. "Sanki her gece sikiinin etrafındaki bu dudakların hayalini kurarken buna cesaret edebilirmişsin gibi. Ayrıca, kafanın arkasına bir silah doğrulttuğumu hatırlatmama gerek var mı? Şimdi, sür lan arabayı. Acıktım ve eve gitmek istiyorum."

River'ın gülümsemesi genişliyor ve ardından dövmeli parmak eklemleri direksiyonda esneyip tek yüzüğü içerideki ışıkta parlarken gözleri korkunç bir eğlenceyle parlıyor.

İçimde çılgınca bir şey yapacakmış gibi bir his var.
Çılgınlığa varım.

BÖLÜM 18

Nehir

Ionu bu arabadan atmak istemediğimi hatırlamak zorundayım, bir tavır sorunu olsa bile. Kokusu küçük alanı dolduruyor. Sanki üzerimdeki gücünün farkında bile olmadan beni boğuyor.

Çok öfkeliyim ve ona bile değil, gerçi yaptığı o küçük numaradan sonra öyle olmalıyım. Igor ve adamlarına öfkeliyim. Ona nasıl davrandıklarına. Hiçbir şey söylemedim çünkü Anya'nın kendi ayakları üzerinde durabileceğini biliyorum. Ama onu ince bir şekilde tehdit etmeleri doğru gelmedi.

Ellerim direksiyonu o kadar sıkı kavlıyor ki, sanırım parmaklarımın izlerini direksiyonda bırakabilirim. Hâlâ arabayı vitesine bile takmadım. Igor'la görüşmemden sonra bu boğucu arabadaki sessizlik sinirlerimi bozuyor. Dikiz aynasına bakıyorum ve onları başarılı bir iş anlaşmasının ardından gülerken ve sigaralarının tadını çıkarırken görüyorum.

Kırk milyon umurumda mı? Pek umurumda değil. Igor'un New York'a dönüp adamının intikamını almak için Anya'yı bulması anlamına gelecekse hayır.

Sağlıklı düşünemiyorum ama bu kadın bana çılgınca bir şey yapıyor.

"Hâlâ beni ikinci iş toplantısına götürmek istiyor musun?" diye soruyor.

Sor. Her zaman beni zorluyor. Sürekli sinirlerimi bozmaya çalışıyor. Ve işe yarıyor.

Kırk milyon nedir ki? Sadece onun tadına bakmak için neredeyse o kadar ödedim. Kimsenin onun peşine düşmeyeceğini bilsem 40 milyonluk anlaşmayı bırakabilirim. Kendi başının çaresine bakabilir. Bunu biliyorum. Ama öfkeli sahipleniciliğimi durduramıyorum.

"Senin oğlanın atışı ne kadar iyi?" Homurdanıyorum.

Dudaklarına gelişigüzel bir gülümseme yayılıyor. "En iyisi." Ve aramızda sessiz bir plan oluşuyor.

"Igor'u bana bırak," diyorum. Arabanın kapısını tekmeleyerek açtım ve bagajımı açarak bir tüfek çıkardım.

Michael bunun için kıcıma tekme basacak ve umurumda değil. Kuralları o koymuyor. Ben koyuyorum.

İlk güvenlik görevlisi alnından vurularak dizlerinin üzerine çöküyor. Çevremde, Anya'nın kolunun pencereden dışarı çıktığını, elinin bir silah şeklinde olduğunu görüyorum. Başparmağını bir tetik gibi aşağı çektiğinde, bir sonraki adam dizlerinin üzerine çöküyor.

Üçüncü adam silahını çekmek için çok geç kalmıştı ki beynini havaya uçurdum ve arabasının yan tarafını kirlettim. Igor kendi silahını çekmeye gitti ama tüfeği ona doğrultmuştum bile.

"Bunun anlamı ne?" diye tükürüyor. "Hepsi küçük güzel bir amcık için mi?"

İfadem ne olursa olsun, muhtemelen yarı çılgınca olduğunu söyleyebilirim çünkü gözleri genişliyor.

"Bir daha onun peşinden gelmekle tehdit edersen, seni bulur ve adamlarına yaptığımdan çok daha kötüsünü yaparım."

Ona doğru yürüyüp tüfeğin ucunu kafasına dayadığımda şaşkın bir şekilde ellerini yavaşça teslim olmuş gibi havaya kaldırıyor.

"Neden umursuyorsun ki? Biz sadece iş yapıyoruz" diyor, olayların bu şekilde gelişmesi karşısında şok olmuş bir halde.

Yanlış cevap.

Yaratıcısıyla buluşmak üzere olduğunu hâlâ anlamayan bir adam.

"Bu da öyle," diyorum ve geri çekilip tetiği çekiyorum. Kिलolu kütlesi arabasının yan tarafına doğru itiyor. Igor'un geri dönüp Anya'yı hedef alması riskine girmeyeceğim. Ne yazık ki onun için, Anya'yı takip etme izni olan tek kişi benim.

Bakışlarımı cesetlerin üzerinde gezdiriyorum, damarlarımda bir adrenalin dalgası dolaşıyor. Bu yeterli değildi. Onun için gelecek bir sonraki kişi kim olabilirdi?

İçimden kendimi tokatlıyorum. Anya zor durumdaki bir genç kız değil ve eğer bunu yüksek sesle dile getirirsem taşaklarımı koparır. Kendi başının çaresine bakabileceğini biliyorum.

Bu beni onunla herhangi bir risk arasına girme konusunda daha az istekli yapmaz.

Kahretsin, gerçekten aklımı kaçırdım, ve sahip olduğum tek şey onun *tadıydı*. Onu becerdiğimde... Biliyorum ki bu beni dizlerimin üstüne çöktürecek.

Tüfeği bagaja geri atıyorum ve kapıyı çarparak kapatıyorum. "Daha iyi misin?" diye soruyor pencereden.

Yanına gidip kapısını açarken, "Adamlarını çağır da ortalığı temizlesinler," diyorum.

"Neden?" diye soruyor kollarını göğsünde kavuşturarak. Bu dar elbise son sinirimi de bozuyor.

"Çünkü bunu senin adamların başlattı." Bakışlarımı elindeki telefona indiriyorum. "Ara."

Gözlerini deviriyor ve eğer bu cezalandırılmak için yeterli değilse, ne cezalandırılır bilmiyorum. Telefonunda birkaç tuşa bastıktan sonra, "Temizlikçiler on dakika sonra gelecek. Halledilecek."

Adamlarının yetenekli olduğundan şüphem yok. Güzel olduğu kadar acımasız da. Emrinde bir temizlik ekibi olması beklenir. Bahse girerim Clay ve Vance on dakikadan fazla uzakta kalmamışlardır ve temizlik için çağırdığı ekip tamamen farklıdır. Dilini şaklatıyor. "Yüzünün her yerinde kan var."

Çantasından kırmızı bir mendil çıkarıyor. "Kendini temizle." "Elbiseni kaldır," diye emrediyorum.

Kaşları kalkıyor ve gülüyor. "Kan sporlarından ne kadar hoşlansam da, önce kendini temizleyeceksin."

Ellerimi kapının kenarına koyuyorum ve yüzüne sadece birkaç santim mesafede olacak şekilde eğiliyorum. "O zaman benim için temizle, çünkü bu senin hatan."

"*Benim* hatam mı? Beni buraya getirmenin iyi bir fikir olduğunu düşünen dahi *sendin*."

Çenem titriyor ve mendili yavaşça yüzüme doğru kaldırıp silerken iç çekiyor. Bakışlarımız birbirini hiç bırakmıyor. Kalbim adrenalinden dolayı çarpıyor ve rahatlamaya ihtiyacım var.

Ona ihtiyacım var.

Hayır, Anya Ivanov'a şimdi teslim olursam, onu kaybederim. Ama, lanet olsun, bir şeye ihtiyacım var.

"Neden onlara Rambo gibi davrandığınızı söylemek ister misiniz?"

"Hayır," diye homurdanıyorum. Ellerim arabanın kenarına o kadar sıkı sarılmış ki kendimi dizginlemek için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Bu güzel dişi şeytan arabamda. Parfümü arabanın içinde eriyor. Beni deli

ediyor.

"Bana söylersen sana memelerimi gösteririm,"
diye alay ediyor. "Nasıl olsa göstereceksin,"
diye homurdanıyorum.

Gülüyor ama önce boğazındaki daralmayı fark ediyorum. "Şu anda arabaya karşı amına girdiğimi hayal edemiyor musun? O kadar derin ki burada istediğin kadar yüksek sesle çığlık atabilirsin."

Kalın kirpiklerinin arasından bana bakarken yeşil gözleri istekle parlıyor. "Nerede olursam olayım yüksek sesle çığlık atarım ama gerçekçi olalım. Pek çok erkek bana çığlık attıramaz."

Sikim pantolonumun içinde rahatsız edici bir şekilde büyürken dilim dudaklarımı yalıyor. Bakışları kasıklarına kayıyor, sonra o yıkıcı gözler tekrar bana dönüyor.

Bu kadını ve bana yaptığı büyüü sikeyim.

"Bana bir tat ver, sana söyleyeyim."

Gözlerini deviriyor. "Sen ve senin tadımların. Kendini ne sanıyorsun, lanet bir uzman mı?"

Yanaklarını kavrayıp sıkıyorum, böylece o sikilesi dudaklar tüm odağım oluyor. "Bana bir kez daha göz devirirsen sonuçlarına katlanırsın."

Bakışları seks vaat ediyor. Bu kadınla ilgili her şey seks sızdırıyor.

Mendili bırakıyor ve eli elbisesini aşağı çekerek mükemmel delikli göğüslerini ortaya çıkarıyor.

Sikimin onun derinliklerine gömülmesi gerekiyor. Ama onu becerirsem, ona yetmeyeceğimi biliyorum. Bu, anlaşılmamızın göz açıp kapayıncaya kadar biteceği anlamına geliyor, çünkü onun içine sadece bir kez girersem, kendimi tutamayacağım. Ve sonra işimiz biter. Ama kendimi sınırlayabilirsem -hayır, kendime işkence edebilirsem- sadece bir tadına bakabilirim.

Dizlerimin üzerine çökerken elimi bırakıyorum. Yerin yağmurdan ıslanmış olması umurumda değil. Bu kadın beni serçe parmağına öyle bir dolamış ki, bana bakışlarından bunu anlıyor.

"Eğer ben bir uzman isem, o zaman tatlılar konusunda uzmanım çünkü senin amın şimdiye kadar tattığım en tatlı şey."

Bu açıdan bakınca, bakışları karanlık geceyi delip geçiyor, sadece arabanın içindeki ışık etrafında bir hale gibi duruyor. Ama melek gibi değil.

Ona doğru eğilip meme uçlarındaki parmaklıkları yalıyorum. Beni izlerken küçük bir inilti çıkarıyor ama eli yavaşça uzanıp gömleğimi tutuyor ve beni daha yakına çekiyor.

Görünüşe göre, direnen tek kişi ben değilim.

Güzel.

Mükemmel meme uçlarını emiyorum, onu sabitlemek için kalçasını sıkıca kavriyorum, sanki her an hiç var olmamış gibi duman olup gidecekmiş gibi.

"Bana bir gerçek borçlusun," diyor sıkı bir nefesle.

Bacaklarını ayırıyorum ve onu geriye itmek için elimi göğsünde tutuyorum. Deri koltuğun ve gösterge panosunun kenarını tutuyor, ben de bu kısa elbisenin ve tabii ki külotsuzluğun hoş karşılanmasına gülümsüyorum.

Lanet olası mükemmellik. Elbisesini daha da yukarı itiyorum, böylece çıplak kıcı derimin üzerinde duruyor ve dilimi kıvrımlarının arasına daldırıyorum. Çok mükemmeldi.

"Benim için çoktan ıslanmışsın Red," diyorum onu tadarken.

"Konuşmayı kes," diyor parmaklarını saçlarımın arasından geçirip başımı aşağı doğru iterken. Bana verdiği her parçayı yutarken buna mecbur olmaktan çok mutluyum. Bir parmağımı sokuyorum, ondan bir inilti çıkarıyorum ve sonra içine pompalarken ikinci bir inilti çıkarıyorum.

Elimi memesinden boğazına doğru kaydurdım ve onu yerinde tuttum.

"Kahretsin," diyor başı geriye yuvarlanırken ve yavaş yavaş bana teslim oluyor.

Sikim acı içinde pantolonuma bastırıyor. Kendi ıstırabımı yaratıyorum. Ama Anya için seksin sadece bir alışveriş olduğunu biliyorum. O seksin yüksekliğini, güç oyununu seven biri ve bu henüz ona vermek istediğim bir şey değil çünkü onu henüz kendimin yapmadım. Ve bu dişi şeytanın parmaklarımın arasından kayıp gitmesine izin verirsem sıçarım.

Bağlayacağım, ağzını tıkayacağım ve gitmesine izin vermeden önce onu bir bodrum katına hapsedeceğim. "Sana binmeme izin ver," diye talep ediyor ve hareket etmeye çalışıyor, ama onu tutuyorum. Elimle boğazını tuttum.

Oh, Anya, o mükemmel vücudunun sikimin üzerinde zıplamasını izlemekten başka bir şey istemezdim.

Lanet olsun, her tattığımda daha da bağımlı oluyorum.

Bu güzel lanet kadın, erkeklerin onun için diz çökmesine çok alışkın, ama fiziksel çekim ve tahakkümün ötesinde bir şey hissettiğinden şüpheliyim. Onunla daha derin bir şeyler hissedeceği ilk ve tek kişi olmaya kararlıyım. Onu bunun için yalvartacağım.

Geri çekiliyorum ve kalçasını ısıriyorum. Bir kez daha yaladıgımda bir inilti daha çıkarıyor, onun tadına varıyorum.

Elimi boğazından çekip dizlerimden doğrulduğumda gözleri fal taşı gibi açıldı, pantolonum artık ıslaktı.

"Ne oluyor lan? Ciddi olamazsın," diye tıslıyor. "Hemen dizlerinin üzerine çök."

Hayranlıkla başparmağımı keskin elmacık kemiğinin üzerinde gezdiriyorum. Onu sikimin üzerine oturtmak, o tatlı dudaklarını ne için yaratılmışlarsa onun için kullanmak istiyorum.

"İgor eninde sonunda senin için gelecekti. Bu yüzden onu vurdum. Senin için kırk milyon dolarlık bir anlaşmayı geri çevirdiğimden beri bana düzgün bir randevu borçlu olduğunu düşünüyorum."

Elimi tokatlayarak uzaklaştırıyor, vahşi bir öfke onu ele geçiriyor. Cinsel olarak hüsrana uğramış durumda ve kuralımı ciddiye aldığını bilmek beni tatmin ediyor.

Başka kimse ona
dokunmayacak. Benden
başka kimse.

"Sana hiçbir şey borçlu değilim. Beni ya da onurumu korumana da ihtiyacım yok. Kendi başımın çaresine bakabilirim, Lake." Debriyajını kaptı ve elbisesini düzeltirken beni yolumdan itti.

"Onurunu korumuyordum. Dürüst olmak gerekirse, senden daha fazla tat alma şansımı güvence altına alıyordum," diyorum ona. "Eğer ölürsen bunu yapamam, değil mi?"

"İstediğin zaman tadına bakabileceğini düşünmen çok küstahça," diye tersliyor.

Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle bir kaşımı kaldırıyorum. "Bir dakikadan daha kısa bir süre önce bacaklarının arasında olduğuma inanıyorum. Şimdi arabaya geri dön."

Az önceki gerginlik azaldı ve ben de arkama yaslanıp onun zehir kusan bir dişi şeytan olduğu zamanki güzelliğinin tadını çıkarıyorum.

"Siktir git. Buraya ne için geldiysem onu yaptım," diyor uzaklaşmaya başlarken.

"Arabaya bin, Anya. Seni eve bırakabilirim. O kadar yolu yürüyemezsin."

Bir dizi uzun far onun mükemmel figürünü siluet haline getiriyor ve kendime lanet ediyorum. Korumalarının yakınlarda olacağını bilmeliydim ama yaklaştıklarını fark etmemiştim bile.

"Arabaya bin, Anya."

"Hoşça kal Lake. Umarım eve dönerken bir çarpışma yaşarsın." Beni tersledi.

Ellerimi ceplerime sokarken gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Başka koşullar altında, kırk milyon dolarlık bir anlaşma parmaklarımın arasından kayıp gitse bana en yakın kişiyi öldürürdüm. Ama her nasılsa,

Red'in sınırlı bir şekilde uzaklaşmasını izlemek bana çok daha değerli geliyor.

"İyi geceler Anya," diye sesleniyorum.

Başka bir şey söylemeden kapıyı çarpıyor ve ben kendimi gülerken buluyorum.

En son ne zaman bu kadar eğlendim? Bir şeyi hiç bu kadar çok istemiş miydim?

BÖLÜM 19

Any

W Bir randevu olarak mı?

Yani, beni öptü ama dudaklarından değil.

Yani bu bir randevu muydu?

Başımı sallıyorum. Aklımı mı kaçırdım ben? Ben randevuya çıkmam.

On altı yaşında ilk denememi yaptığımdan ve evime girmeye çalıştığımda Alek'in onun iki bacağını da sopayla kıldığından beri. Alek'e onu aslında azgın ergenlik hormonlarımı keşfedebilmek için davet ettiğimi söylemedim. Sonra seksin değerini öğrendim. Randevuların değil. *Seksin*.

Ve o şerefsiz beni iç baldırımından işaretledi. *Daha önce hiç kimse Ben.*

Sonra da hiç umursamadan beni öylece bırakıp gitti. Dünya. Bu adamı becermek neden bu kadar zor? Başka biri olsa çoktan teslim olurdu. İstedığımı alırdım ve bu şantaj saçmalığı geride kalırdı.

Sinirli bir nefes alıp kalemi elime alıyorum ve ithal ettiğim yeni mavi porselen vazoya nişan alıyorum. Vance içeri girerken fırlatıyorum ve tam hedefe düşüyor.

"Her zamanki gibi etkileyici bir atış, bayan" diyor.

"Belli ki," diyorum sandalyenin üzerinde tam bir daire çizmek için dönerken. Bu masada oturmaktan bıktım. Bu yeni kısıtlamalardan bıktım. Alek'i bulmaya ve River'ı anlamaya çalışırken kesinlikle aklımı kaçıyorum.

Alek ve River'ı neredeyse eşit derecede düşündüğümü düşünmek çok iğrenç.

"Size bir paket geldi," diyor Vance ve ben de durup ellerimi bir kez çırpıyorum.

Oooh, hediyeleri severim.

Önüme kırmızı bir kutu koydu ve başka bir şey söylemeden çıkıp gitti.

"Vance." Durdu ve arkasını döndü.

"Evet, bayan?"

"Müfettişten bir şey çıktı mı?" diye sordum. Başını sallıyor. Sandalyeme yığılmamak için elimden geleni yapıyorum. Igor'la yaşadığım boktan şova rağmen bana bir ipucu vermişti. O zamandan beri müfettişlerimden Rusya'ya odaklanmalarını istedim.

"Şu ana kadar bir şey yok," diyor.

İç çektim. "Çay yapılmasını rica edebilir misiniz?"

"Evet, hanımefendi," diyor, başını sallıyor ve kapıyı arkasından kapatarak gidiyor. Bu uçsuz bucaksız alanda yine boş ve yalnızım. Bakışlarımı, bu yalnızlığı ortadan kaldıran tek şey olan hediyeye dikiyorum. Pakete uzanıp yırtarak açıyorum ve en sevdiğim markayı ortaya çıkarıyorum. Koleksiyonum için bir Cartier mücevheri daha. Güzel kırmızı kutuya bakarken gülümsüyorum ama sonra hiçbir şey sipariş etmediğimi hatırlıyorum. Kutunun kapağını kaldırıncaya bir kart buluyorum.

Bu yılan bileğini nasıl saracaksa, sen de benim irademi öyle saracaksın.

X

Nehir

Dudaklarımı bükmeye çalışan gülümsemeyle savaşıyorum. Hayır, dün gece beni yüz üstü bırakıp gittikten sonra o orospu çocuğunu affetmiyorum... ama bu kesinlikle benim dilimden konuşuyor. Özellikle de bana aldığı yeni güzel küpelerle birlikte.

Gülümseyerek açtığımda internette gördüğüm ama yüz yüze hiç görmediğim bir saatle karşılaşıyorum. Kordonu bileği saran bir yılan ve elmaslarla kaplı. Başında saati tutuyor ve saati takıp hayranlıkla izlerken gülümsüyorum.

Çok güzel.

Kapı çalınıyor ve yüzümdeki ifade değişiyor. *Ne oldu şimdi?*

Büyük ahşap kapılar açılıp yaşlı kaltak ortaya çıkınca, "İçeri gelin," diyorum.

Şaşırmış bir şekilde masamın arkasında duruyorum. "Meredith?"

"Telefonlarımı görmezden gelmeye devam edebileceğini düşünüyorsan kesinlikle rahatlamışsın," diyor tasarımcı takım elbiseli yaşlı cadı. Neredeyse siyah olan saçları sıkı bir topuzla toplanmış. O delici mavi gözler her zamanki gibi ölümcül. Gözlerinin etrafındaki kırışıklıkların belli belirsiz izleri olmasa, çoğu kişi onun altmışlı yaşlarının sonunda bir kadın olduğunu tahmin edemezdi.

"İşler çok yoğun. Ziyarete gelmek sana yakışmıyor. Nalları dikmek üzere misin?"

Bana ölmeye hiç niyeti olmadığını ifade eden bir bakış atıyor. "Neden, mirası daha parlak şeylere harcayabilesin diye mi?" diyor masamın üzerindeki kutuya bakarken. Neden bilmiyorum ama bunun River'dan geldiğini bilmesini istemiyorum. Yaşlı kaltağın zaten yapmaya çalıştığından daha fazla işime karışmasına gerek yok.

"Hafızam beni yanıltmıyorsa, beni 'parlak şeylere' başlatan sendin," diye hatırlatıyorum masamın etrafından dolaşıp onunla odanın ortasında buluşurken. İkimiz de uzun kanepelere oturuyoruz, aramızda ahşap bir sehpa var.

Odanın etrafına bakar. Buraya daha önce sadece bir kez gelmiş. Diğer tüm zamanlarda Alek ve ben ona gittik. Bu gerçek yüzünden onu evimde görmek rahatsız edici.

Burası birçok açıdan benim vahamdı. Yaşlı kaltak gibi biri içeri girdiğinde, sırf hoşunuza gittiği için burayı yerle bir edebileceği endişesiyle yaşarsınız. Bunu biliyorum çünkü beni de aynı zihniyetle yetiştirdi.

"Garsonlarınız çok yavaş," diye azarlıyor bir sigara çıkarıp üzerine ejderha işlenmiş altın bir çakmakla yakarken. Bu iğrenç alışkanlığı küçümsüyorum ve bunu benim evimde yapmasından nefret ediyorum.

"Birazdan çayla birlikte burada olacaklar."

Birçok açıdan, kardeşimi ve beni evlat edindiği için yaşlı kaltağa minnettarım. Ama bu onun standartlarına göre eğitilmediğimiz ya da şekillendirilmediğimiz anlamına gelmiyor. Ailemizle ilgili her türlü sorumuz ya da özlemimiz çabucak geçiştirildi.

Gençliğimde onları araması için özel bir dedektif tutmuştum. Meredith öğrendiğinde -çok uzun sürmedi- ağır bir şekilde azarlandım.

Bana özlemin bir zayıflık olduğunu öğretmişti.

Çektiği çileye rağmen soruşturmadan bir sonuç çıkmadı.

"Bana Alek'ten ne zaman bahsedecektin?" diye homurdanıyor.

Ah. Bu neden burada olduğunu açıklıyor.

Clay elinde bir tepsi çayla içeri girer, onu bisküvi ve sandviç çeşitleri olan bir tepsiyle Vance takip eder.

"Bu ikisi hâlâ sende, ha?" diye soruyor yaşlı kaltak, havaya duman üfleyerek. "En azından öncekilerden daha uzun süre hayatta kaldılar. Demek ki daha dikkatli davranıyorsun."

Kaba bir gülümseme sunuyorum. "Ben on yedi yaşındayken vurularak öldürülen iki güvenlik görevlisini hâlâ bana karşı kullanıyor olamazsın, değil mi? Özellikle de onları vuran kişiler benim değil sizin peşinizdeyken."

Tepsileri yere bırakıp sessizce odadan çıkmalarını izlerken başını yukarı kaldırıyor.

Clay kapıyı kapatırken sanki bana sempatik bir destek sunuyormuş gibi içeri bakıyor. Adamlarım dünyayı ve evlerime gelenlerin çoğunu geri püskürtebilir. Yaşlı sürtük onlardan biri değil.

Çayını eline alıyor ve kokluyor. "Her zaman çok farklı zevklerimiz olmuştur, değil mi?" diyor çayı yerine koyarken. Bunun çok kısa bir ziyaret olacağı hissine kapılıyorum, ki bu da benim için gayet uygun.

"Bazı konularda, evet." Katılıyorum. Ama pek çok açıdan, bu kadın beni kendine benzeterek şekillendirdi. Bazı şeyleri güçlü yanlarım olarak kabul ettim, bazılarını ise kişiliğimi de şekillendirmeye çalıştığı için bir kenara attım. Ve hepimiz bunun ne kadar kırıncı ve sürükleyici olduğunu biliyoruz.

Dengesini takdir ederek çayımından bir yudum alıyorum. "Alek üç ay önce kayboldu. Onu arayan müfettişlerim var ama hepsinden bir sonuç çıkmadı."

"Üç ay mı?" diye alay ediyor.

Mümkün olduğunca küçümsemeye çalışıyorum. Yaşlı kaltağa minnettar olabilirim ama sadakatim her zaman Alek'e olmuştur ve olacaktır. O her zaman ikinci planda kalacak.

"Bunu neden şimdi öğreniyorum?" Omuz silkiyorum.

"Bu tavrından vazgeçeceksin. Sana bir soru soruyorum" diye azarlıyor.

Ona bakıyorum. Kardeşim ve ben sevgiyle büyütülmedik. Sonuçları, saygıyı, pazarlığı ve manipülasyonu çabuk öğrendik. Bize bir imparatorluk kurmamız, hayatları mahvetmemiz ve para kazanmamız için araçlar verildi. Doğru.

Şimdi kendimi yeniden çocuk gibi hissediyorum, bu dersi öğreniyorum. Bu yaşlı sürtük beni bu kadar küçük hissettirebilen tek kişi ve sanırım bir ebeveynin yaptığı da bu, değil mi? Sürekli öğüt vermek ve kontrol etmek?

"Ben hallettim," diyorum.

"Üç ay aksini söylüyor." Ayağa kalkıyor. "Adamlarıma onu da **a r a t a c a ğ ı m** . Bunun seni ne kadar zayıf gösterdiğinin farkında değil misin?"

"Sizi temin ederim, müzayedeler Alek olmadan da gelişmeye devam ediyor. -"

"Üç ay oldu. Altı ay sonra nasıl görüneceğini düşünüyorsun? Aylar mı, Anya? Kayıp olmasındansa öldüğünün açıklanması daha iyi olur." Çenemi sıktığım için çenemde keskin bir ağrı oluşuyor.

Bakışları hafifçe yumuşuyor. "Ona her zaman çok bağımlı oldun. Seni acımasız ve acımasız bir kadın olarak yetiştirdim. Eğer o bulunamazsa, yarım kalmış bir iş olacak."

"Kendi oğlun hakkında bunu nasıl söylersin?" Çayımı yere bırakıp ayakta durmak için bacaklarımı açarken söylüyorum.

Yaşlı kaltak nasıl şefkat göstereceğini ya da belirsizlikten nasıl kurtulacağını bilmiyor. Ama burada olması endişelendiğini gösteriyor. Ayrıca artık bir amaca hizmet etmiyorsa bir şeyi kesip atma felsefesiyle yaşıyor ve Alek uzakta kaldığı sürece onun hakkında daha çok böyle düşünecek.

Bu yüzden en başta ona söylemedim.

"İkinizi de çok seviyorum," diyor ve ben "sevgi" terimine gülmemeye çalışıyorum. Ama biz de kendi yöntemlerimizle seviyoruz. "Ama zayıflık gösteremeyiz Anya. Bir kadın olarak bunu herkesten daha iyi biliyorsun. Onu bul ki bu durum olduğundan daha büyük bir sorun haline gelsin," diye uyarıyor.

Kapıya doğru döner ve Clay diğer taraftan kapıyı açarak onu dışarı çıkarır.

Vedalaşmak

yok.

Sarılmak

yok.

Sadece başka bir ders.

Çayımı almak için eğildim, sonra evrak işlerime geri döndüm ve bileğime sarılı yeni saate baktım.

Çok güzel.

BÖLÜM 20

Nehir

"A Onu kafasından mı vurdun?" Michael, Igor'la görüşmesinden iki gün sonra sorar.

Omuz silkiyorum, umursamadan. "Igor tek başına ticaret yapan biriydi. Lüks içinde yaşayan bir adamdı.

çok parası olan bir adam. Bratva'ya bağlı falan da değil. Ayrıca, Anya'yı tehdit etmesine izin vermeyeceğim."

Sigara paketimi çıkarıyorum ve düşünceli bir şekilde onlara bakıyorum. Sadece stresli olduğumda ya da sosyal ortamlarda içki içtiğimde sigara içerim. Anya'nın sigarayı dudaklarımdan koparıp arabanın camından dışarı fırlatacağı düşüncesi, sigaraları cebime geri koyarken yüzüme bir gülümseme daha getiriyor.

Michael ve Derrick, ellerinde birer bardak viskiyle ofisimde karşımda gelişigüzel oturuyorlar. Derrick, Ivanov kardeşlerle ilgili bulgularına yenilerini ekledi ama ben kendimi dosyayı okumaktan sıkılmış buluyorum. Artık Anya'ya istediğim zaman ulaşabildiğime göre, onun hakkında kendi başıma bir şeyler keşfetmeyi çok daha ilginç buluyorum.

"İzninizle efendim," diye başlıyor Michael. "Anya Ivanov söz konusu olduğunda muhakeme yeteneğinizin zayıfladığını düşünmeye başlıyorum. İlk geldiğimizden beri niyetiniz büyük ölçüde değişti."

"Bu niyetleri değiştirmek bana düşer. Benim için çalıştığınızı hatırlatabilir miyim? İkiniz için de. Benimle bir şeyler içmenize izin verebilirim ama sizi besleyen eli unutmayın."

Michael itaatkâr bir şekilde başını öne eğdi. "Özür dilerim, efendim."

"Amacım çok açık. Burada kalmayı ve Anya Ivanov'u eşim yapmayı planlıyorum."

Michael'ın çenesi gıcırıyor ama bir şey söylemiyor. İyi çocuk.

Anya Ivanov'la olan birlikteliğimin tehlikeli olduğuna dair düşüncelerinden hiç çekinmedi, özellikle de bu durum lehimize sonuçlanmazsa. Ama Anya'nın yatağımdan başka bir yere gitmesine izin vermeye niyetim yok.

Anya'yla tanıştığım an hayranlık içindeydim. Doğrudan işe koyulabilirdim ama onu izlemek istedim, bir odayı kontrol etme ve sadece o buz gibi bakışlarıyla erkekleri korkutma şeklinden büyülenmişim. O anda böyle bir kadına her gün tapabileceğimi ve ona eşitilmiş gibi davranabileceğimi anladım. Ona kadar aradığımın farkına bile varmadığım bir şeyle ölçüşen ilk ve tek kadın oydu.

"Ev yerleşti mi?" Derrick'e sordum.

"Her şey sizin adınıza ve eşyalarınız çoktan taşındı" diyor.

"Mükemmel," diye cevap verdim, oldukça neşeliydim. Şu anda içinde bulunduğum çatı katı gibi pek çok mülk satın aldım, ama hiçbirini beni yeni satın aldığım kadar heyecanlandırmadı. Anya'nın bana gelmesini sağlayacağım ve yakında şehrine nasıl daha fazla yerleştiğimi ve onun alanına nasıl tecavüz ettiğimi öğreneceğinden hiç şüphem yok.

Telefonum çaldı ve cebimden çıkardım. Will.

"Elinde ne var?" Ben sordum. Igor, Alek'in en son Rusya'da görüldüğünü söylediği an, oraya odaklanacağım.

"Henüz istediğiniz haberleri alamadım. Ama şu anda onun peşindeyim," diyor İngiliz aksanıyla oldukça kendini beğenmiş bir şekilde.

"Neden bu kadar uzun sürdü bilmiyorum. Senin en iyisi olduğunu sanıyordum," diye azarlıyorum.

Kıkırıyor. "Görünüşe göre hem sümüklü hem de zeki bir hıyar bulmuşsun. Ama ne kadar radarın altında kalmaya çalışırsa çalışsın, eninde sonunda ortaya çıkacaktır. Sadece seni bilgilendirmek istedim. Duyduğuma göre kız kardeşiyle de aranı bozuyormuşsun."

"Bunu nereden duymuş olabilirsin?" diye sordum.

Hattın aşağısında gülüyor. "Beni hafife alıyorsun. Kötü mü anladın? Daha önce bir kadınla ciddi olarak ilgilendiğini görmemiştim. Ondan almaya çalıştığın bir şey yoksa tabii?"

Viskiyi dudaklarıma götürürken duraksıyorum. "Anya Ivanov'dan pek çok şey almayı planlıyorum. Bu da bana şunu hatırlatıyor. Küçük evinin olduğu her yerde

Dedikodu toplantılarında, Anya Ivanov'un saçının teline bile kimsenin dokunmayacağını açıkça belirtmenizi istiyorum. Eğer dokunurlarsa, benimle hesaplaşırlar."

Michael ve Derrick birbirlerine bakarlar. Adamlarıma da aynı mesajın gittiğinden emin olacaklardır.

Will ıslık çalar. "Vay canına, bu güzelliğe bayağı aşık olmuştun, değil mi? Ama mesajınızın yüksek sesle ve net bir şekilde yayıldığından emin olacağım."

"Sadece benim olanı talep ettiğimde düşmüyor." "Peki Anya'nın bundan haberi var mı?" diye sorar dikkatle.

"Yapacak."

Eğer her şeyi berbat etmezsem ve önce cinsel dürtülerime yenik düşmezsem.

"Pekala, aşık çocuk. İyi şanslar. Ve eğer kendini bir metre aşağıda bulursan, yine de ödeme beklediğimi bil. Bu pisliği kovalamak ucuz ya da kolay değil."

"Moralleri yükseltmek için şimdi biraz para aktaracağım," diye söz veriyorum. Will, "İşte bu yüzden favorimsin," diye takılıyor.

Telefonu **k a p a t t ı m** ve annemden gelen bir mesaj görünce şaşırdım.

Anne: Kalıcı olarak New York'a mı taşıınıyorsun? Yakında ziyarete geleyim mi?

Bana ne yapacağımı söylemesine izin verdiğim tek kadın annemdir. Oğlunun iş için yaptıklarına karşı naif olabilir ama hayatının geri kalanında her ihtiyacını karşılayabileceğimi bilmek bana gurur veriyor.

Annemin Anya gibi bir kadını nasıl algılayacağını merak ediyorum. Daha zıt olamazlardı. Anya'nın herhangi bir ebeveynle tanıştırıldığını görmenin bana vereceği zevki de inkar edemem.

BÖLÜM 21

Anya

I Sınırdayım. Bir haftadan uzun süredir seks yapmadım ve oyuncağımı kaç kez kullanırsam kullanayım, kesmiyor. Özellikle de kendimle bir iç savaş içinde olduğumu düşünürsek çünkü aklım sürekli Nehir.

Öğleden sonra ve şehirdeki bir toplantıdan yeni çıktım. Arabanın etrafındaki insanları izliyorum, yoğun ve önemsiz hayatlarından sıkılmışlar.

Arkadaşlar dirseklerini birleştirerek alışveriş yapar. Sevgililer el ele tutuşur.
Ebeveynler bebeklerini kucaklarına alırlar.
Tüm bunlar benim için anlamsız.

En azından inanmak için yetiştirildiğim gibi. Alek'in kaybolmasından bu yana, onların hayatlarının nasıl olabileceğini daha çok merak eder oldum. Dışarıdan bakan biri gibi hissediyorum. Tüm bu şeyleri sömürmek ve zayıflık olarak kullanmak için yetiştirildim. Yine de hepsi mutlu görünüyor.

İç çekiyorum ve telefonuma bakıyorum. Hiç olmadığım kadar meşgulüm ama yine de imparatorluğumuzun sıradan işleyişinden hiç bu kadar sıkılmamıştım. Elmas yılan saatin parlaklığı dikkatimi çekiyor ve sırtıyorum. Sinirimi bozan bir şey var ki o da her ne kadar rahatsız edici olsa da bu sıkıcılığı azaltmış olması.

Gömleğimi eteğimin kenarından sıyrıp göğüslerime doğru kaldırıyorum. Kameramı açıyorum ve göğüslerimin tam teşhir fotoğrafını çekerken dilimi dışarı çıkarıyorum. Vance dikiz aynasından beni izliyor ama hiçbir şey söylemiyor.

Fotoğraflı River'a gönderiyorum. Bana ne kadar çabuk teslim olursa, içimde yarattığı bu kafa karışıklığını ve belirsizliği o kadar çabuk uzaklaştırabilirim.

Ve gerçekten sikilmeye ihtiyacım var.

"Vance," diye seslendim. "Bay Bently'nin nerede kaldığını bul ve beni ona götür."

Ben Alek'in numarasını ararken dikiz aynasından başını sallıyor.

alıyor.

Yüzük.

Sesli

mesaj.

"Alek, ne oluyor lan? Senin yüzünden o yaşlı sürtükten dayak yedim. Eve geri dönmen gerek. Etkilenmedi ve onunla uğraşmak istemiyorum. Evime geldi. Bunun ne kadar tuhaf olduğunu biliyorsun."

Pencereden dışarı baktığımda bal rengi saçlar gözüme çarpıyor. Dawson ve karısı Honey'nin birlikte yürüdüklerini görünce şaşırıyorum. Dawson'ın söylediği bir şeye gülüyor ve karşılığında gülümsüyor... Dawson'ın böyle bir ifade takındığını hiç görmemiştim.

Bir şeyleri kaçırıyor olabileceğim düşüncesi beni yalnızlıkla dolduruyor.

İğrenç. Bu düşünceyi bir kenara ittim. "Alek, eve gelmen gerek. Delirmeye başlıyorum, hem de her zamanki sevimli halimle değil. Bok gibi garip bir şekilde. Çiftlere ve bebeklere bakıp çok da kötü görünmediğini düşündüğün zamanki gibi." Kahkahayı patlatıyorum. "Aslında siktir et, çocuklar hâlâ iğrenç yaratıklar. Ama sen burada yokken garip bir şeyler oluyor."

Aklımdan kasvetli bir düşünce geçti. Alek'in bir kadının peşinde olduğunu öğrendiğimden beri inkâr ettiğim bir şey. "Aradığın şey bu mu, Alek?" *Aşk mı?* Bu kelimeyi yüksek sesle söyleyemiyorum. Bu Alek'le daha önce konuştuğumuz, hatta nasıl yol alacağımızı bildiğimiz bir şey değil.

"Bir arkadaş mı arıyorsun?" *Yeterli değil miydim?* Her zaman birbirimizin arkasındaydık. Ama şimdi bir şeyler değişiyor ve içimde parça parça kırıldığını hissedebiliyorum ve hangi paramın kalacağını bilmiyorum. "Parayı ekmen ya da beni düşürdüğün boktan durum umurumda değil. *Lütfen* beni geri ara."

Sesimdeki çaresiz yakarışı fark ederek telefonu kapatıyorum. Tek bir parçanın bile yerinde olmadığından emin olmak için bir elimi saçlarımın üzerinde gezdiriyorum. Bir şeyler oluyor

İçimde ve boğazımı bir mengene gibi sıkıyor. Kendimi savunmasız hissediyorum ve Alek olmadan arkamı kim kollayacak?

Omuzlarımı geriye atıyorum, içimden gülüyorum. Hayır, bunu kendi başıma yapabilirim. Her zaman yaptım ve her zaman yapacağım. Sonunda başımı kaldırdığımda, bakışlarımı tanıdık yola dikiyorum.

"Vance, beni River'ın adresine götürmeni istediğimi açıkça söyledim, eve değil," diye onu azarlıyorum.

"Evet, hanımefendi. Görüyorsunuz, mesele şu ki..." diyor benimkinin yanındaki mülkün garaj yoluna dönerken. "Bay Bently sizinkinin yanındaki malikaneyi satın almış ve oraya taşınmış gibi görünüyor."

Çenem çözülüyor. "Nasıl olur da-" Ağzımı kapatıyorum. Çünkü River Bently ne sikim isterse yapabilir, işte bu yüzden.

Uzun çitler boyunca ilerlerken çelik kapılar açılıyor ve River'ın büyük olasılıkla bunu bekliyor olması beni rahatsız ediyor. Telefonuma bakıyorum ve mesajıma henüz cevap vermediğini görüyorum, bu da beni sinirlendiriyor. Bana yapmak istediği çılgınca şeylerle ilgili saçma sapan kaç mesaj gönderdiğini ve sonunda cevap verdiğimde ondan çıt çıkmadığını düşünürsek.

Üç katlı, açık kahverengi konağın etrafını mahremiyet için keskin kesilmiş çitler çevreliyor. Yan evde yaşadığım on yıl boyunca komşularımı ya da evlerini hiç merak etmemiştim. Şimdi, keşke evin içini ve dışını bilseydim diyorum.

Çitlerin arasından bir havuzun kenarını görüyorum ve Viktorya dönemi malikânesi güzel bir cepheyle kendini gösteriyor. Ön kapılar açılıyor ve o dışarı çıkıyor. Artık akşam olmuş ve verandasının ışığı yanıyor, siyah pantolon ve beyaz bir tişört giymiş, dövmeleleri kollarına kadar uzanıyor.

Orospu çocuğu beni bekliyordu.

Emniyet kemerimi çözerken, "Beni alman gerektiğinde seni ararım, Vance," diyorum.

"Hanımefendi, ben de sizinle geleceğim," diye ısrar ediyor.

River'ın merdivenlerden inip arabaya doğru gidişini izlerken, "Hayır, yapma," diyorum. Adamlarım benimle her yere gelir. Bu uzun zamandır böyle. Ve bu bana her zaman iyi geldi. Ama şu anda, beni tehlikeye atacak bir yere gitmeyi planlamıyorum. Aslına bakarsan, umarım beni mahveder.

River arabanın kapısını açtı, eğildi ve bana baktı.

"Anya." Adımı doğru söylüyor ve bakışları bileğime düşüyor. "Görüyorum ki hediye alıyorsun."

"Bir kıza elmas alırsan, pekâlâ biriyle yatabilirsin," diyorum ona. Geri çekilip arabadan inmemi beklemeden önce bana bakıyor. Bir topuğumu yere koyuyorum, ardından diğerini ve arka koltuktan kalkıyorum. Ben mülküne bakarken kapıyı arkamdan kapatıyor.

"Yandaki ev mi? Gerçekten mi?" Tersliyorum.

"Bazıları bunu mutlu bir tesadüf olarak değerlendirebilir. Yatıya kalabileceğimiz onca şeyi düşünsene," diyor beni korkutmaya çalışarak.

"Bil diye söylüyorum, pencereme tırmanmaya çalışan son çocuğun iki bacağı da beyzbol sopasıyla kırılmıştı," diye uyarıyorum, bu anıyı oldukça severek.

"O zaman sopayı kim aldıysa yeterince iyi bir iş çıkarmamış, çünkü kafatasına nişan alırdım," diyor River sıkı bir gülümsemeyle. Ona baktığımda artık şaka yapmadığını anlıyorum.

"Gel. Yatak odamın neye benzediğini öğrenmek için can attığını biliyorum," diyor elimi tutarken.

Bakışlarım benimkini tutan eline takılıyor ama buz gibi bakışlarımdan etkilenmemiş görünüyor. "Kendi evinde yaşayan bir gecekonducu olmanı beklerdim. En iyi ihtimalle bir şilte."

Kıkırdıyor. "Beni iflasa sürüklemen bundan çok daha uzun sürecek Tanya, ama denemeye devam et."

Yanağımın içini ısııyorum, bu herifi bazen gerçekten komik bulduğum için kendimden nefret ediyorum.

Onu eve kadar takip ederken sırtına bakmaktan kendimi alamıyorum. Giyinirken bile kaslarının dış hatlarını görebiliyorum. River güçlü bir adam ve her gözeneğinden güç fişkırıyor.

Beni ana yaşam alanından geçirip merdivenlere doğru yönlendirirken evin yarısı mobilyalarla dolu gibi görünüyor. Kendimi her köşeye bakarken buluyorum ve başımı kaldırdığımda omzunun üzerinden bana baktığını fark ediyorum.

"Hâlâ son mobilyalarımın da gelmesini bekliyorum," diyor.

Gülmemeye çalışarak alt dudağımı ısııyorum. "Tabii ki öylesin. Ya da belki bu güzel şey için satmak zorunda kalmışsındır," diyorum bileğimi kaldırıp saati göstererek.

"İşe yaradı mı?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum. "Tuzağıma düşen ölümlü erkeklerin bana verdiği diğer tüm eşyalarla birlikte bunu da koleksiyonuma ekledim."

"Ne muazzam bir koleksiyonun olmalı Tanya," diyor kuru bir sesle ve ben yine kendimi eğlenerek yanağımın içini ısıtırken buluyorum.

Bir kapının önünde durup kapıyı iterek açıyor ve odanın ortasında büyük, kral boy bir yatak görüyorum. İçeri girip şiltenin kenarına oturuyor ve bana bakarken ayakkabılarını çıkarıyor.

"Neden buradasın?" diye soruyor gömleğinin düğmelerini açıp başının üzerinden geçirerek yere atarken. Yardım edemiyorum ama onu içime çekiyorum. Göğsü de dövmelemlerle kaplı. Karın kasları var ve kasları derinin altında çıkıntılar oluşturuyor. Vance ve Clay iri yarı adamlar, ikisi de farklı vücut tiplerine sahip ama ikisi de en az birbirleri kadar fit. River daha çok ölümcül görünüyor, benim adamlarım ise korkutucu. Arada bir fark var.

Kemerini çözüyor, çekiyor ve parmak eklemlerine doluyor. Pantolonunu çıkardığında iç çamaşırı giymediğini görünce şaşırmadım.

"Anya." Adımı söylüyor ve ben de kızışmış bir kadın gibi baktığımı fark ediyorum. Çünkü öyleyim. Onun dokunuşunu arzuluyorum.

River'ın üstünlüğü var ve bu tür durumlarda genellikle gücü elinde bulunduran benim. Bedenim nadiren reddedilir. Bu kontrol eksikliğine alışık değilim ve sanırım o da bunu biliyor. Yine de nedenini tam olarak anlamadan buradayım. Sonunda ondan kurtulabilmek için onunla seks yapmalıyım, değil mi?

"Neden buradasın?" River elindeki kemeri bilerek göstererek tekrar soruyor. Vücudumdan aşağı soğuk bir ürperti akıyor. Sadece bu kaşıntıyı kaşımasını istiyorum.

"Neden çıplaksın?" Ona bir el sallıyorum. Vücuduna ve yarı sertleşmiş sikine bakıyor. Onu görünce dudaklarımı yalamaktan kaçınıyorum. Her şeyini görünce. River tam bir baş belası ama Tanrı onu yaratırken cömert davranmış.

"Sen aniden yanıma geldiğinde duş almaya gidiyordum," diye beni bilgilendirdi. Yalan söylediğini biliyorum.

"Mesajıma cevap vermedin," diyorum dalgın dalgın odasını tararken.

"Sana hâlâ borçlu olduğumu hatırlatmam gerektiğini düşündüm." River omzunun üzerinden çapkın bir gülümsemeyle banyoya doğru yürürken,

"Cevap vermemiş olabilirim ama o resmi kesinlikle ekran koruyucum yaptım," diyor. Işık otomatiktir ve o yürüdüğünde yanar.

içinde. Her gün ekran koruyucusundan onunla dalga geçebildiğim için garip bir memnuniyet duyuyorum. Ayrıca, telefonuna bakacak olursa bir adamı vuracağını bilerek. Başkasının görmesi umurumda değil.

Duşa uzanıp suyu açıyor ve benimle alay ettiğini anlıyorum. Orada durup içeri girmesini ve görüş alanımdan çıkmasını izliyorum. Bu fırsattan yararlanarak odasına daha dikkatli bakıyorum.

Tanıştığım her erkeğe hükmeden ve kontrolü ele geçiren bir kadın olmam bana garip geliyor. Ama şimdi River'ın odasında, onun çabasızlığı karşısında, hâlâ onu kendime çekmeye çalışan bir inatçı gibi hissediyorum. Her erkek yapar.

Odayı araştırıyorum ve yatağının başucundaki masanın üzerinde, içinde bir çocuk resmi olan bir fotoğraf çerçevesi görüyorum.

Çocuğu var mı?

Onu alıp banyoya giriyorum ve tezgahın üzerine çıkıyorum. Bacak bacak üstüne atıp üzerine oturuyorum, su ve sabun karışımı vücudundan aşağı akarken manzaranın tadını çıkarıyorum.

"Bana şarkı söylemeye mi geldin Anya, yoksa bana katılmaya mı?"

"Bu kim?" diye sordum. Bir elini yüzüne götürüyor, bunu yaparken kasları esniyor.

"Yeğenim."

"Ailen var mı?"

"Kız kardeşim öldü. Bu onun kızı."

Onların resmine bakıyorum, kaşlarım birbirine çarpıyor. Bugün gördüğüm, çocuklarıyla mutlu bir şekilde oynayan ebeveynleri düşünüyorum. El ele aşıkların normallliğini.

Buraya ne için geldim? Seks için. Neden ona özel hayatını soruyorum ki?

Ne halt ediyorum ben? Neden buraya geldim ki?

Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor ve aniden hasta olacaktım gibi hissediyorum. Buraya arkadaşlık için gelmediğime eminim.

Ben asla bir erkeğin peşinden koşacak bir kadın değilim. Buna hiç gerek olmadı. Yeterince büyüdüğümde çekiciliğin gücünü anladım ve buna sahip olduğumu biliyordum. Bu yüzden onu kullandım. Bir kadın hayatta istediği yere ulaşmak için elinde ne varsa onu kullanmalıdır. Bu erkekler için daha kolay. Bunu kendim için kolaylaştırmak istedim. Ben de öyle yaptım.

River da bana aynı şeyi mi yapıyor?

"Anya, şu anda o güzel aklından neler geçiyor?" diyor sabunu vücuduna sürerken ve bunu bilerek yaptığını biliyorum.

Her parçam gitmek için ıglık atıyor. Ama buraya tam olarak ne için geldiysem onu alacağımdan emin olmalıyım. Çünkü eğer alamazsam, o zaman buraya gerçekten arkadaşlık için geldim demektir.

Eteđimi yukarı kaldırıyorum ve bacaklarımı açıyorum. "ok fazla dűşünmüyorum. Sadece beni becerip becermeyeceđini merak ediyorum," diyorum amım tam teřhirdeyken hassas tomurcuđuma sűrtűnűrken.

Çenesi titriyor ve yüz ifadesi değişiyor. Kontrol onda olsa da, çıplak ve bir tanrı gibi görünse de, bu gücü geri alabileceğimi bilmek beni tatmin ediyor.

O izlerken kendimi ovuyorum ve siki sertleşiyor. "Sana ihtiyacım var," diyorum masum bir ses tonuyla.

Unutulmaz bir kahkaha atıyor. "Hiçbir řeye ya da kimseye ihtiyacın yok Red. Henűz deđil."

Ve ses tonundaki meydan okuma, hâlâ onun olabileceğimi dűşünmesinden duyduğu öfke, aynı hızla kapıya doğru koşmamı sağlıyor. Onu şimdi ve ikinci kez becerirsem, sözleşme büyük ölçűde tamamlanmış olacak. Tamam mı?

Tezgâhtan inip duşa doğru yürüyorum. Kapıyı açıp içeri girdiğimde her hareketimi izliyor. Beyaz gömleğim hemen transparan hale geliyor ve eteğimi daha da yukarı iterken eli otomatik olarak dış bacağımda geziniyor.

Birbirimize bakarken nefesimi emiyorum, başkalarıyla olduğumdan daha samimi bir şekilde. Aletini kavıyorum ve boynundaki kordon dokunuşumla titriyor. Bekleyen tek kişi ben değildim.

"O topuklularla kayabilirsin," diye homurdanıyor ve sırtımı fayanslı duvara yaslıyor.

"Yine de beni yakalayacaksın, değil mi?" Masumca söylüyorum ve bunun onun üzerinde sihirli bir etki yarattığını söyleyebilirim. River gibi birinin boyun eğmeye ihtiyacı var. Masum bir dişi geyik, ki bu benim olabileceğim en uzak şey. Ama acaba kendime bunu onu kendimden uzak tutmak için mi söylüyorum?

Bu şaşırtıcı farkındalık beni çok etkiliyor, ama sonra eli amımı kavırıyor ve parmağıyla beni pompalarken endişem kayboluyor.

Birbirimizi tutarken ikimiz de başka tarafa bakmıyoruz, önce diğerini boyun eğmeye zorlamaya çalışıyoruz. Kimin kırılacağını görmeye çalışıyoruz. Gülűmsüyorum ve parmaklarımı onun gülűn derecede yontulmuş karnında gezdiriyorum. Lanet olsun, bu harika.

Eline sűrtűnűyorum, tek parmađını sűrűyorum, daha fazlasını eklemesini umuyorum. Ondan daha fazlasına ihtiyacım var. Bakıřları tam teřhirdeki piercingli meme uçlarıma kayıyor.

beyaz gömleğin altında.

Boğazımı sıkıyor ve acı veren basınç içimde bir çarpıntıya neden oluyor. Siktir, onu istiyorum.

"Seni becermeyeceğim Red," diyor ama onu bu sözlerine pişman edebileceğimden eminim. Her erkek benim için dizlerinin üzerine çöktü ve talep ettiğimde bana tam olarak istediğimi verdi.

Başparmağı çenemi okşamaya başladığında River'ın tutuşu değişiyor ve dokunuş farklı hissettiriyor. Samimi. Nazik. Belirsizliğin yüzüme yansımaya izin vermiyorum.

Sikişiyorum. Hepsi bu. Ve şu anda kaşınacak bir kaşıntım var, hepsi bu, kendime hatırlatıyorum.

"Beni tatmak istemiyor musun?" Yüz ifadesini bana ne kadar yoğun bir şekilde baktığından uzaklaştırmaya çalışarak cesaretlendiriyorum.

Başını eğiyor ve dudaklarının benimkilere tüy kadar hafif dokunuşuyla irkiliyorum. Dili benimkini itip talep ederken elim sikişinin üzerinde donup kalıyor. Bir anda onun içine çekiliyorum, ellerimi saçlarının arasından geçirip onu kendime çekmek istiyorum.

Onu itiyorum ve neredeyse düşün zeminindeki suya düşüyordum. Beni dirseğimden yakalıyor ama hemen kurtulup sendeleyerek dışarı çıkıyorum.

Siktir, gitmem lazım.

Bunların hiçbiri mantıklı değil. Burada olmamalıydım. Öpücük mü?

En son ne zaman birinin beni öpmesine izin verdim?

River beline bir havlu sarar. "Anya?" Ben kaçamadan bileğimi yakalıyor. Ve ilk kez içimde bir dehşet ürpertisi hissediyorum. River'dan korktuğum için değil, onun etrafında değiştiğimi hissettiğim için.

"Buraya gelmek bir hataydı," diyorum.

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı ama bileğimi bıraktı ve bana izin verdi.

Git.

Gittiğimde tekrar adımları seslendi.

Kapısının kenarını kavradım, kırmızı tırnaklarım kapıyı tutmak için içeri girmek istiyordu.

Ben buradayım. Bir parçam kaçması gerektiğini biliyor.

Duygular. Alek ve ben başkaları için bunları anlamıyoruz. Peki kardeşim neden dünyanın öbür ucunda bir kadının peşinde?

Ve döndüğünde, beni bu kadar uzun süre terk ettiği için onu öldürebilirim.

Çünkü şu anda yaptığım şey bu değil mi? Kovalamak?

Kardeşimden hiç bu kadar uzun süre ayrı kalmamıştım ve yanlışlıkla özlediğim bir şeyi arzuluyorum ve onu tüm yanlış yerlerde arıyorum. Yani River Bently'de.

Başımı iki yana sallayıp kendimi yatak odasından dışarı atıyorum ve doğruca merdivenlerden aşağı iniyorum. Kapıya ulaştığımda arkamdan onun sesini duyuyorum.

"Yarın, Anya, bana borçlusun. Seni saat üçte alırım."

Ona bakmak için arkamı dnmyorum, çünkü dönersem merdivenlerden çıkıp onun kollarına atılacağımı biliyorum.

Sarılmak ya da öpmek istediğim için değil, kendime söylüyorum. Çünkü onu becermek istiyorum.

Ve bu başlı başına tehlikeli bir duygu haline geliyor.

"Yarın meşgulüm," diye bağırıyorum.

"Seni almaya geliyorum," diye bağırıyor merdivenlerden aşağıya.

"Beni beşten önce alma. Planlarım var!" Kapıyı arkamdan çarpmadan önce bağırıyorum.

Dışarı çıkarken kalbim çarpıyor, soğuktan titriyorum ve hâlâ ıslağım. Vance'e bir mesaj gönderiyorum ve asla arkama bakmadan garaj yolundan aşağı doğru yürümeye başlıyorum.

Burada ne halt ediyorum ben?

Aklımı mı kaçırdım ben?

BÖLÜM 22

Any

"Y Bugün sessiz görünüyorsunuz hanımefendi," diyor Clay dikiz aynasından bana bakarken.

"Her şey yolunda Clay," diyorum umursamaz bir tavırla, elimdeki siyah evrak çantası kucağında.

Her şey yolunda *değil*. Dün gece kendimi bile tanıyamadım. Hata yapmışım.

River düşmanım. Çok seksi ama benim dünyamda yeri yok. Yine de doğal olarak ona yöneliyorum, kendimi bunun sadece seks için olduğu konusunda kandırıyorum.

Hayır, istediğim her yerde seks yapabilirim. Peki neden ona gittim?

Artan düşünceleri aşağı itiyorum. Düşüncelerin ya da duyguların karmaşıklığına ihtiyacım yok. Duygularla işim olmaz ve erkeklerin peşinden koşmam.

Bu ödenmesi gereken bir borç. Bu iş bittiğinde, River hayatımdan sonsuza dek çıkmış olacak. Gerçi şimdi yanımdaki evi satın aldığına göre bundan pek emin değilim. Ama eminim ki cehennemden gelen komşu olabilirim.

Ve tüm bu zihinsel saçmalıklardan sonra bile hala biriyle yatamadım.

"Clay, arabanın yanında kal. Çocukları korkutuyorsun," diyorum arka koltuktan inerken.

"Evet, bayan," diye kabul ediyor. Arabadan inip sürücü kapısının yanında dururken, "Ben buradan izliyorum olacağım," diye ekliyor.

Üzerinde kalın harflerle "Yetimhane" yazan yıpranmış binaya bakıyorum. Bu yerden hep nefret etmişimdir. Bana bir hapishaneyi hatırlatıyor ve birçok açıdan kardeşim ve benim için de öyleydi. Yaşlı kaltak bizi bulmadan önce iki koruyucu aileden geçtik. Her biri bizim başa çıkılamayacak kadar büyük olduğumuzu söyledi. Kabul ediyorum, Alek gittiğimiz son koruyucu ailede şiddete başvurdu ama orası çocuklarla dolu olmanın ötesinde bir yerd. O adam Alek'in ona attığı dayanın her anını hak etmişti. Ergenlik çağına geldiğimde onun evine geri döndüm ve bana yaptıkları yüzünden öldürmekten zevk aldığım ilk adam o oldu.

Bir daha asla bir erkeğin kurbanı olmayacağım.

Yolun karşısına geçerken çantayı sıkıca kavıyorum. Her ay aynı gün, aynı saatte buraya geliyorum.

İyi bir insan değilim ama biriktirdiğim tüm bu paranın bir zamanlar benim ve kardeşimin içinde bulunduğu koşullardaki bir çocuğa yardım edebileceğini bilmek içimde küçük bir rahatlama yaratıyor.

"Anya," diyor Mikaela beklentiyle. Son otuz yıldır yetimhaneyi yöneten Lucy'den sonra ikinci yetkili. "Her zamanki gibi dakik." Kapıyı açıyor ve ben çocuklarla dolu bir salona adım atma düşüncesiyle irkiliyorum.

"Hayır, teşekkür ederim. Parayı buraya bırakacağım," diyorum çantayı ona uzatırken, ama o koridora doğru bir adım daha atıyor.

"Vaktiniz varsa Lucy sizi kısaca görmek istiyor," diyor. İçimi çekiyorum ve tasarım güneş gözlüklerimi çıkarıp başıma yerleştiriyorum. Erkekleri bir spor gibi idare ediyorum. Elbette çocukların rahatsız edici varlığıyla da başa çıkabilirim.

Kapıdan geçip koridorda onu takip ediyorum. Sessiz ve topuklarım ahşap zemine vuruyor. Burası dışarıdan daha soğuk geliyor. Yıllar boyunca burada pek çok şey değişmemiş, yine de her girdiğimde, mülkte yapılan ince güncellemeleri görebiliyorum. Hiç şüphesiz benim "anonim" katkılarım.

Koridorda yürürken, aralık duran bir kapıdan bir çift boncuk gözün bana baktığını fark ediyorum. Genç bir kız beni izliyor. Çünkü bu hiç de ürkütücü değil.

Ana resepsiyon alanına ve Lucy'nin ofisine kadar bana eşlik ediliyor.

İçeri girdiğimde ağlayan bir çocuğun sesiyle irkiliyorum. Lucy bir bebeği ileri geri sallarken içime kapanıyorum. Altmış yaşındaki kadın

hiç değişmemiş gibi görünüyor. Bebeği etrafında zıplatırken gözlerindeki sevgi bakışlarını dolduruyor.

Gülümseyerek başını kaldırıyor. "Anya. Yüzünü g stermeyeli uzun zaman oldu. Seni gördüğüme sevindim."

"Zevkle," diye kuru bir şekilde cevap veriyorum.

Küçük bir kakhaha atıyor, kuru ses tonumu her zaman eğlenceli bulmuştur. Yine de bazı açılardan garip bir şekilde rahatlatıcı.  ocukluğumdaki şımarıklıklarıma rağmen, ailemiz bizi terk ettikten sonra bana ve kardeşime hep zaman ayırmıştı.

"Onu tutmak ister misiniz?" Bana çocuğu uzatıyor, ben de çantayı kalkan olarak kullanıyorum.

"Alerjim var aslında," diyorum küçümseyerek.

"Bir bebeğe alerjin mi var?" Lucy alay ediyor ve gülümseyerek bebeği Mikaela'ya uzatıyor. Onu odadan çıkardığında rahatladım.

"Hiç değişmemişsin," diyor Lucy yerdeki birkaç oyuncağı toplamaya başlarken. Yüzük parmağına dikkatle bakıyor. "Gördüğüm kadarıyla hâlâ evlenmemişsin. Sana söylüyorum Anya, güzellik sadece bir yere kadar sürer. Hâlâ yapabiliyorken bir erkeği kendine bağlamalısn," diye homurdanıyor tekrar ayağa kalkarken, sırtı kaskatı kesilmiş.

" vey annemin medeni durumum hakkında tamamen farklı bir görüşe sahip olduğunu düşünürsek, ironik." Yaşlı kaltağa göre evlilik bir çeşit zayıflıktır.

Lucy, Meredith'ten bahsettiğimde yüzünü e şitti. Bizi yasal olarak ona teslim etmesine rağmen yaşlı kaltak hakkında fikir sahibi gibi görünmesini hep ironik bulmuşumdur. Ama buradan daha iyiydi.

"Beni mi görmek istediniz?" Odanın öbür ucuna yürüyüp içinde para olan çantayı yere bırakırken beklentiyle sordum.

Lucy sıcak bir gülümsemeyle ondan uzaklaşmamı izliyor. "Ne kadar huysuz olsan da Anya, her zaman büyük bir kalbin oldu. Umarım kardeşinin dışında da paylaşabileceğin birini bulursun."

Alek'ten bahsetmesi sinirlerimi bozuyor ama bir şey söylemiyorum. Masanın etrafından dolaşıyor ve üst çekmeceyi çekiyor. Duvara iliştirilmiş bazı  ocuk resimlerine ve fillerin feci yorumlarının karalamalarına boş boş bakıyorum.

" ki ay önce bazı arşivleri karıştırdım ve seninle Alek'in bazı eski fotoğraflarını buldum. Onları isteyebileceğini düşündüm" diyor ve bir zarf çıkarıp bana uzatırken.

Kaşlarımı çatıyorum. "Duygusal bir tip gibi mi görünüyorum?" Onları alırken soruyorum.

Yine gülüyor. "Anya, çoğu insan teşekkür ederdi."

Merakımdan açarken dudaklarım inceliyor. Aldığım hediyelerin çoğu elmas kaplı ama sanırım bakmaktan zarar gelmez.

Zarfı çevirip açtığımda dört eski ve yıpranmış fotoğraf çıkıyor. Bir gülümseme oluşmaya cesaret ederken yüz ifademi koruyorum. Alek'e kocaman bir gülümsemeyle asıldığı bir fotoğraf. Perişan görünüyor. Ön dişlerimden biri eksik ve yüzlerimizdeki kirle ne kadar vahşi görüldüğümüze neredeyse kahkahalarla güleceğim. Farklı bir zaman ve yer.

Bir sonraki fotoğrafta bademciklerimi görebileceğiniz kadar cüretkâr bir şekilde çılglık atıyorum ve Alek beni teselli etmeye çalışıyor.

Üçüncüsü ise benim ve genç bir kızın Alek'in kolunu çekiştirdiğimiz, onun için kavga ettiğimiz bir fotoğraf. Kaşlarım çatıldı. O kızı ve o anı hayal meyal hatırlıyorum. Bizimle uzun süre kalmadı. Bakışlarım çocuğun ayağına kayıyor ve yıpranmış imitasyon bale ayakkabıları giydiğini görüyorum.

"Bu kızı pek hatırlamıyorum," diyorum Lucy'ye fotoğrafı kaldırırken.

"Cinita mı? Uzun süredir burada değildi. Aslında oldukça çabuk evlatlık verildi. Dansçı olduğunu duydum. Buradan geçen tüm çocuklarımı takip etmek için elimden geleni yapıyorum."

Bu bilgiyi saklıyorum. Alek'in peşinde olduğu dansçı bu olabilir mi? Düşük bir ihtimal ama şu anda her şeyi göze alabilirim.

Fotoğrafları zarfa geri koyup uzun siyah ceketimin cebine koyarken sıkı bir gülümsemeyle, "Kardeşim ve benim hakkımda elinizde ne olduğunu bilmek isterim," diyorum.

Lucy sessizce "İş sahipleri, değil mi?" derken yüzü asık görünüyor.

"İş sahipleri", katılıyorum. Lucy, tüm anaç doğasına rağmen, aynı zamanda son derece zeki bir kadın. Yaşlı kaltak içeri girdiği anda nasıl bir kadın olduğunu anladığından hiç şüphem yok. Beklendiği gibi, her şey için para ödenebilir. Ben bu işten para kazanıyorum.

"Hediye için teşekkürler Lucy. Paranın bir kısmını sırtını kontrol ettirmek için kullandığından emin ol. Feryat eden çocukları kaldıramazsan buradaki çalışanların için sıkıntı olur," diye azarladım.

Kapıdan çıkarken arkamdan, "İlgilendiğin için teşekkürler Anya," diyor. "Seni görmek güzeldi."

Çenemi dik tutarak dışarı çıkıyorum, hafif aralık olan kapının şimdi tamamen açık olduğunu fark ediyorum. Aynı kız kapının kenarından bana bakıyor. Buraya ilk geldiğimde olduğumdan daha yaşlı değil.

Bana bakıyor ve yavaşça başındaki siyah gözlüğü işaret ediyor.

Koridora bakıyorum ve orada başka kimsenin olmadığını fark ediyorum. Merakıma yenik düşerek kapısının önünde duruyorum ve onun seviyesine iniyorum. Dizlerimi tutarak kendimi olabildiğince küçük göstermeye çalışıyorum.

"O gözlükleri benimkilere benzediği için mi taktın?" diye sordum.

Kız eksik bir dişini göstererek gülümsüyor ve ben de elimde olmadan ona küçük bir gülümseme ile karşılık veriyorum. Az önce bana verilen fotoğrafları hatırlatıyor; özellikle de aynı eksik dişe sahip olduğum bir fotoğrafı.

Gözlüklerimi saçlarımdan çekip onlara bakıyorum. Zaten bunlardan bir milyon tane var bende. Ona teklif ediyorum. "Bunlar Versace. Çok pahalı. Çok güzeller. Eğer bunları sana verirsem, onlara göz kulak olmalısın."

Gözleri kocaman açılıyor. "Onların içinde sana benzeyecek miyim?" diye soruyor sessizce ve utangaç bir şekilde kapı çerçevesine yapışıyor ve küçük bir parçam daha kopuyor. Bir zamanlar olduğum çocuğu hatırlatıyor. Benim de elimden alınana kadar masumiyeti anladığım bir zaman.

"Daha da iyi," diye fısıldıyorum ona bardakları uzatırken. Çünkü her parçam, bu kuruluşa sunduğum maddi katkılarla bu küçük kızın karşılaşacağı tek sorunun bir sonraki sefer kimin kalbini kırmak istediği olacağını umuyor.

Ayağa kalkıyorum ve Lucy'nin koridorun sonundan kendini beğenmiş bir gülümsemeyle beni izlediğini fark ediyorum. Çenemi dik tutup ön kapıya doğru yürüdüğümde kapıda bekleyen Clay tarafından karşılanıyorum.

"Sana arabanın yanında beklemeni söylemişim," diye azarladım.

"Ama sonra sen içeri girdin," diyor özür dilemeden. Ceketimin eteklerini düzeltiyorum ama ondan iki adım önde yolun karşısına geçmeye devam ediyorum.

Fotoğraf zarfını çıkardım. "Bu yetimhanede kaldığımız dönemde burada bir kızın fotoğrafı var. Onun hakkında öğrenebileceğin her şeyi öğrenmeni istiyorum."

Elimden alırken hiçbir şey söylemedi.

Buradan her ayrıldığımda, küçük bir parçam bu dünyada en azından bir parça iyilik yapmışım gibi hissediyor. Ama bu sefer farklı hissediyorum. Gürültülü olduğu kadar tedirgin edici de.

Lanet olası River Bently.

BÖLÜM 23

Nehir

I Onu başka bir iş toplantısına götürmek ya risk ya da aptallık. Hangisi olduğundan emin değilim. Dişi şeytanımdan beklemediğim şey, yetimhanede ortaya çıkmasıydı. Bana müsait olmadığını söylediğinde adamlarımdan birine onu takip ettirdim. Meraktan tabii ki. Ona bundan bahsetmeyeceğim, çünkü vücudunda iyi kalpli bir kemik olduğunu ima edersem cehennemim donacağından eminim.

Anya hakkında birçok şey keşfediyorum. Özellikle de zehirli dilinin ve çelik gibi kararlılığının, ne kadar güzel olsalar da, kendini korumak için bir kalkan olarak kullanıldığını. Ve bu da bir sonraki saniye beynimin patlamasını istemediğim sürece asla ima etmeyeceğim bir şey.

Dün gecedan ve paylaştığımız öpücükten sonra Anya'nın sandığımdan çok daha değerli olduğunu anladım. Bu kadın hayatında hiç sevgi ya da şefkat görmemiş. Bunu ona verebileceğimden emin olmasam da, kesinlikle her şeyimi vermeye hazırım.

Değer vereceğim, her şeyimi ve her şeyimi vermek isteyeceğim bir kadın olacağını hiç düşünmemiştim. Tüm cevaplara sahip olmayabilirim ama onu mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapmayı kendime görev edineceğim. Bu süreçte beş parasız kalsam bile.

Yeni restoranımın kaldırımına yanaşıyorum ve o da buraya geri getirilmekten hiç etkilenmemiş gibi sinirli bir şekilde iç çekiyor. Emniyet kemerini açarken kıkırdadım.

"O kadar da kötü değil, Anya. Yemeği yersen, aslında hoşuna gittiğini fark edebilirsin," diyorum.

"Yağlı bir fast-food arabasına binmeyi tercih ederim," diye karşılık veriyor. Ben yine gülüyorum. "Onlardan birinden geçtiğinden şüpheliyim."

Dudakları büzölüyor ve haklı olduğumu anlıyorum. O ve Alek, son derece varlıklı olan üçüncü ve son koruyucu anneleri tarafından alınıncaya kadar, temel ihtiyaçlarla geçinme gerçeğiyle başa çıkmıştı. Ama bu küçük prenses o zamandan beri hayatında bir gün bile "zorlanmadı".

Öz anne ve babalarıyla ilgili pek bir şey bulamadım. Dört yaşındayken, bırakın ebeveynleri hakkında bilgi vermeyi, adlarını ve soyadlarını bile zar zor heceleyebiliyorlardı.

Konuşmaya devam etmediğinde, "İlk tanıştığımız yer burası olduğu için seni buraya geri getirmek neredeyse tam bir döngü gibi geliyor," diyorum. Dünden beri bana karşı huysuz davranıyor. Eninde sonunda bana geleceğini biliyordum, özellikle de yandaki malikaneyi satın aldığımı öğrendiğinde. Bir an orada yeğenimi sordu, sonra da kapıyı kilitleyip ortadan kayboldu.

O lanet öpücük yüzünden olduğuna eminim.

Kollarını göğsünde kavuşturarak, "Bu bok çukuruna arabayla girmeyeceksek arabadan inecek miyiz, inmeyecek miyiz?" diye soruyor. Tekrar gülüyorum ve adamlarımdan biri anahtarları almaya gelirken arabadan iniyorum. Bir başka adamım da arkamıza park eden iki korumasından anahtarları alıyor. Nasıl olsa içeri girmenin bir yolunu bulacaklarını düşünerek onları getirmesine izin verdim.

Takım elbisemi düzeltiyorum ve arabanın onun tarafına doğru yürüyüp kapıyı açıyorum, hâlâ surat asıyor. Ama kapıları kendisinin açıp kapattığı günler geride kaldı. Hayır, şimdi benden açmamı bekliyor. İlerleme var.

Ona elimi uzattım, o da elimi tuttu ve dışarı çıktı. Nefes kesici. Dar elbiseleri, etekleri ve buz gibi bakışlarıyla bu güzel kadını izlemekten asla bıkmayacağım.

Elini benimkinden çekmeye çalışıyor ama parmaklarımı onunkilerin arasından geçirirken elimi daha sıkı kavıyorum. Bu hareket, birbirlerine şüpheyle bakan adamlarının gözünden kaçmıyor.

"İğrenç," diye tükürdü. "Seni zorba bir tip olarak düşünmemiştim."

"İçimizden biri senin huysuz varlığını telafi etmek zorunda," diyorum, bizi girişe doğru götürürken şaşırmadan. Hostes bizi karşıladı ve bakışları

Anya'nın üzerine düşerse, daha solgun bir renge bürünür. Anya'nın insanlar üzerinde böyle bir etkisi var. Bu beni gururlandırıyor.

Hostes dördümüze de adamlarımın beklediği özel alana kadar eşlik ediyor. Bana saygıyla başlarını sallayıp ona şüpheyile baktıklarında konuşmalar daha da sessizleşiyor. Onun ne kadar tehlikeli olduğunu ve Igor'un onu hafife almasının bir sonucu olarak başına gelenleri biliyorlar. Tüm bağlarımı koparmamı ve onun bölgesinde onun izni olmadan iş yapmamı tavsiye ettiler. Ama ihtiyacım olan sadece onun izni değil; aynı zamanda onun müzayedelerine de erişim. Ona, benimle ortaklık yaparak aylık bir açık artırmadan daha fazla, istikrarlı bir gelir elde etmelerini sağlayabileceğimi kanıtlamam gerekiyor. Bu, bu süreçte ona sunmak istediğim diğer her şeye ek olarak sadece bir avantaj.

Müşteriler, Ivanov müzayedelerine gelip teklif vermek için dünyanın dört bir yanından insan gönderiyor ya da uçakla geliyor. Ve herkesi içeri almıyor. Çok seçici davranıyor ve benim tanıdıklarım sadece Dawson Taylor ve Crue Monti.

Bunun da ötesinde, adamlarımdan herhangi biri ona elini sürmeye kalkıştırsa, sadece onları değil, ailelerini ve sevdikleri her şeyi ya da herkesi öldüreceğim tehdidinde bulundum.

Biz yaklaştıkça Michael ayağa kalkıyor. Masa zaten yiyecek ve içkiyle dolu.

Masanın başında benimkinin yanında duran sandalyesini çekerken Anya, "Bu bir iş toplantısına benzemiyor," diyor.

"Öyle. Sadece sabırlı ol," diyorum ona.

Yerine otururken hiçbir şey söylemiyor. Anya'nın adamları arkasında, duvarın yanında duruyor, her zamanki gibi soğukkanlı ve düşünceli görünüyorlar. Ben şarap şişesine uzanıp kendime bir içki koyarken, garson daha fazla yiyecek getirip masaya koyuyor. Suyu kaptığım gibi ona bir bardak dolduruyorum ve alkol kullanmadığını hatırlayarak önüne koyuyorum. "Ne yemek istersin?"

"Neden, onu bana elinle mi vermeyi planlıyorsun?" diye soruyor, mükemmel bakımlı kaşlarını kaldırarak.

"Yapmamı ister misin?" Çünkü o dudaklarla oynayabileceğim anlamına geliyorsa yaparım. Diğer dudaklarına dokundum, o yüzden diğerine de dokunmam adil olur, değil mi?

"Bir dene bakalım. Bakalım dişlerimle kaç parmağımı koparabileceğim," diye karşılık veriyor. Gülümsüyorum, aklım onda kalıyor. Onu eğmek ve cezalandırmak istiyorum. Bu düşünce sikimi rahatsız ediyor.

Eğildim ve kulağına doğru, "Belki de dün gece kaldığımız yerden

devam etmeliyiz" dedim.

Eli masanın altından kalçama kayıyor ve gelişigüzel bir gülümseme sunuyor. "Şu anda tüm adamlarının önünde sikini yumruklamamı ister misin?"

Eli sikime tüy gibi dokunuyor ama çenemi ne kadar sıkarsam o kadar acı veriyor.

"Beni becermek istemiyor musun, River? Sözleşme neredeyse tamamlandı. Bu senin ikinci buluşman olacak. Şimdi tek yapman gereken beni gerçekten becermek," diyor tatlı tatlı ama biraz da zehirli bir sesle. Bu tehlikeli kadınla her zaman olduğu gibi atmosfer değişiyor.

"Efendim, misafirlerinizin on dakika içinde bize katılmasını bekliyoruz," diye araya giriyor Michael, ben parmaklarımı onun pürüzsüz teninde gezdirirken tüylerim diken diken oluyor.

"Teşekkür ederim Michael," diye mırıldandım.

Bana bakarken bakışları kapalıydı.

"Bunu yemek istemiyorum," diyerek bir tabak dolusu yemeği işaret ediyor. "Başka bir şeye açım."

"Seni henüz becermeyeceğim," diyorum, çünkü eğer istediğim her şey o değilse, lanet olsun bana. Eğer şimdi ona teslim olursam, bu meydan okumayı kazanmasına izin verirsem, geri dönmeyecek. Seks ve işten başka bir şeyle ilgilenmediğimizi düşünmesine izin verirsem, borcun tamamı ödendiğinde benimle işi bitecek. Onu hayatının geri kalanında benim olarak damgalamak istiyorum, ama bu yeni keşfettiğim disiplin sınırlarımı bozuyor ve o da bunu biliyor.

"Göreceğiz bakalım. Buralarda bir yerde gizli küçük bir odanız yok mu? Yoksa şimdi soyunmaya başlayayım mı?" Elbisesinin askısını aşağı doğru kaydırmaya başlarken suratını asıyor.

Elini tutup masadan geriye itiyorum. "Geri döneceğiz," diye bağıriyorum. "Ama misafirleriniz-" diye başlıyor Michael.

"Bekleyeceğim," diye sızlanıyorum.

"Bayan?" diye soruyor muhafızlarından biri.

"Uzun süreliğine gitmeyeceğim. Kal," diye emrediyor, bu sefer şikayet etmeden elini tutup dışarı çıkmasına rehberlik ediyorum. Onları geçip müdürün oturup faturalara baktığı küçük ofise girerken neredeyse garsonlardan birini buldozerle eziyorduk.

"Oh, Bay Bently, bir şey mi var-"

"Git buradan," diyorum. Şaşırmış görünüyor, ama sonra aniden eşyalarını toplayıp aceleyle odadan çıkıyor.

Döndüğümde Anya'yı kapıya çarpıyorum, müdür gittikten birkaç saniye sonra sırtını kapıya vurarak kapıyı kapatıyor.

Bir elimi kalçasına, diğerini boğazına koyup başparmağımla keskin çene çizgisini izlerken eli doğrudan kemerime gidiyor.

"Bu sefer kaçmak yok Red," diye homurdanıyorum. "Tatlı sözler yok," diye karşılık veriyor.

Dudaklarımı onunkilere bastırduğымda kontrolümün esnekliğı kırılıyor. Anya'nın eli kemerimde dondu. Onun isteksizliğini hissedebiliyorum. Bana daha fazla açılma konusundaki tereddütünü. Ama sonra göğüs ucunu çimdikliyorum ve küçük bir inilti çıkarıyor. Dilimi ağzının derinliklerine daldırıyorum ve yavaşça, kararsızca, dili benimkiyle çalışmaya başlıyor.

Öpücükleri vahşileşirken, hatta çaresizleşirken eli kemerimi çözüyor. Anya istese de istemese de yavaş yavaş bana açılıyor. İkimizi de çılgına çeviren bir açlık var.

Kemerimi boynumun arkasına doluyor, bacağını kalçamın üzerine koyup parmaklarımı zaten ıslak olan amcığına geçirirken beni daha sıkı çekiyor.

Bu hissin tadını çıkarırken dudakları yanağıma sürtünüyor. Bu lanet kadın.

"Seni görmek istiyorum," diyorum.

Kalın, koyu kirpiklerle çevrili gözleri genişliyor. "Bacaklarınızı iyice açın ve masanın üzerine doğru eğilin."

Boynumdaki kemeri sıkıyor. "Ben emir almam."

"Eğer o tatlı amcığının parmaklarımdan aşağı damlamasını istiyorsan yaparsın." Hassas tomurcuğunu çimdikliyorum ve tıslıyor. "Seks yok."

Gözlerini deviriyor, ben de yanaklarını tekrar sıkıyorum. "Her zaman böyle meydan okumayı bırak ve seni milyonlarca parçaya ayırmama izin ver."

Pantolonumdan taşan sikime dikkatle bakarken geri çekiliyorum. Beni yana iterken beklenti içinde dudaklarını yalıyor ve kemeri elinden alıyorum.

Her iki bileğini de tutuyorum ve kemerle bağlarken arkasına koyuyorum. "Beni boşaltsan iyi edersin," diye karşılık veriyor.

"Ben de aynısını senin için söyleyebilirim. Yoksa o güzel ağzının tek iyi yaptığı şey gevezelik etmek mi?"

Bir şey söyleyecek oldu ama onu masanın üzerine ittim. Sonra eteğini yukarı çekip bacaklarını ayırdım. Dudaklarımı yaladım. Aman Tanrım. Bu amcık. Kalçalarını tuttum ve hâlâ içimde sıkışmış olan sikimi bir anlığına

Pantolon, ona karşı. İtiş onu şoke eder ve omzunun üzerinden bakmaya çalışır.

Mükemmel bir şekilde hayal edebiliyorum, sikimi onun tatlı amcığının içine sokuyorum. "Bir gün seni içten dışa doğru kıracağım."

"Yani diyorsun ki. Neden sadece yapmıyorsun?" diye karşılık veriyor.

"Sana hayır diyebileceğimi bilmek seni deli ediyor, değil mi Anya?" Ve bu söylediğim en büyük yalandı.

"Ağzının iyi olduğu tek şey havlamak mı?" diye tersliyor.

Dizlerimin üzerine çöküp yüzümü onun tatlı amına gömdüğümde elleri arkadan bağlı olan kızın bağlarını çekiştirirken sırtıyorum.

İnliyor ve hareketini kontrol etmek için ellerini aşağı doğru bastırdığımda neredeyse masaya tırmanıyor. Diğer elimi de parmağımı sokup içine pompalamak için kullanıyorum.

"Siktir," diye inliyor ben onu çalıştırırken, bu güzel kadının vermek istediği her şeyi yalıyorum. Bacaklarda seks. O böyle biri.

Dilimle onun derinliklerine daldıkça sikim ağrıyor. Kahretsin, şimdi ona teslim olabilirim. Onu sikebilir ve ikimizin de acısına son verebilirdim.

Kapının çalınması bizi böldü ama Anya hemen "Siktir git!" diye bağırdı.

Onu yemeye devam ederken gülümsüyorum, üçüncü bir parmak eklerken daha sert ve daha hızlı pompalıyorum.

"Kahretsin, çok uzun zaman oldu," diye sızlanıyor. Direndiğini bilmek beni tatmin ediyor ve dudaklarımda patladığında ödülümü alıyorum. Bana doğru eğilirken bacakları titremeye başlıyor. "Kahretsin River, bunu bitirsen iyi olur yoksa seni öldürürüm."

Kıçını ısırırken amını sadece bir dakikalığına terk ediyorum ve zevkle inliyor. "İçinde bulunduğun tehlikeli durumu anladığını sanmıyorum," diyorum klitorisini emmeye ve parmaklarımla onu sikmeye devam etmeden önce.

İçindeki zevk dalgaları serbest kalana ve am kasları parmaklarımla etrafında sıkılaşıp kadar bir an sessiz kalıyor. Anya gevşeyene kadar sunduğu her şeyin tadına bakarken fişkırıyor ve inliyor. Orgazm olduktan sonra bile onu tatmayı bırakamıyorum. Asla durmak istemiyorum.

Hâlâ pantolonuma bastırdığım sikim ağrıyor. Ondak uzaklaştığımda, eteği kalçalarına kadar çekilmiş ve kolları arkadan bağlanmış olsa bile kapıya doğru koşmasını bekliyorum. Ama başını kaldırdığında, yüzündeki şehvet dolu ifade öfkeleniyor.

Ayağa kalkmasına izin veriyorum, sonra onu öperken çenesini tutuyorum. Henüz hoşuna gitmemiş olabilir ama dün gece bu yüzden kaçmasına kıyasla büyük bir gelişme olduğu kesin. "Çok güzel," diyorum alt dudağını ısıırıp dişlerimle çekiştirirken.

"Sandalyeye otur," diye emrediyor. "Ve şu lanet pantolonu da indir."

Gülümsüyorum ve yanaklarını çimdikliyorum. "Yani bu dudaklar sadece süs değil mi?" "Tek bir şansın var," diye ısıırıyor.

Masanın etrafından dolanırken kıkırdıyorum ve müdürün koltuğunda küçük bir yastık fark ediyorum. Yastığı onun için yere bırakıyorum ve pantolonumun fermuarını açıyorum. Pantolonumu ayak bileklerime kadar indirip sikimi avuçlarken, "Kemer bileklerinde kalacak," diyorum. Gördüğü manzara karşısında dudaklarını yalıyor.

"Daha büyük olmasını beklerdim," diyor kuru bir sesle ve bunun gördüğü en büyük siklerden biri olmadığını düşünecek kadar güvensiz değilim. Yine de yastığın üzerinde dizlerinin üzerine çöküyor ve tadına bakıyor. Dili sikimin dibinde gezindiği anda tüm vücudum kaskatı kesiliyor.

Kahretsin, onunla ilk tanıştığımndan beri her gece onu düşünüyorum. Bu zehirli dilin sikimin üzerinde olacağı günü bekliyordum.

Anya zevk alan kişi olmaya alışkındır. Çok fazla erkek için diz çöktüğünden şüpheliyim, eğer varsa. Onun başka bir erkekle birlikte olduğu düşüncesi içimdeki çirkin ve ölümcül tarafı dürtüyor ve sikimi emmeden önce çenesini tutuyorum.

"Her damlasını yutacaksın," diye emrediyorum.

Sanki meydan okumayı kabul ediyormuş gibi hınzır bir gülümseme takınıyor ve dudakları sikimi çevrelediğinde ve o zehirli dili shaftıma doğru kaydıığında, eşimle karşılaştığımı anlıyorum.

"Siktir," diye homurdanıyorum o sikimin üzerinde sallanırken. Onu hayal edebiliyorum, kolları hâlâ arkadan bağlı, amı sikimin etrafında titreşiyor. O tatlı amcığı beni kurutuyor. Onu çok fena becermek istiyorum. Tam olarak bunu yapmamak için sandalyenin kolçaklarını kavırıyorum. Belki de bunun yerine kendi dürtülerime karşı bağlanması gereken benim.

Kapı bir kez daha çalındı. "Siktir git!" diye bağıcıyorum ve boynumdaki damarın şiştiğini hayal edebiliyorum.

Hafifçe eğiliyorum, böylece göğüslerinden birini tutup mükemmel delinmiş meme ucunu çimdikleyebiliyorum. Sikimin etrafında inliyor ve ağzına üflediğimde bu benim felaketim oluyor. İyi bir kız gibi, ağzına alıyor. Sandalyeye yapışırken kalçalarım sarsılıyor.

Uzun zamandır bu kadar sert boşalmamıştım. Yine de hiçbir şey bununla kıyaslanamaz. *Ona.*

Anya sikimin ucunu yalıyor, ruju hafifçe bulaşmış ve büyük olasılıkla yüzüme ve sikime bulaşmış, ama umurumda değil. Çenesini tutuyorum ve onu öpmek için eğiliyorum. Dokunuşun altında donup kalıyor ama geri çekilmiyor.

"Birlikte tadımızın ne kadar güzel olduğuna bak," diyorum ona, elleri hâlâ arkadan bağlıyken duruşundaki kıvrımı takdir ederek.

"*Biz diye bir şey yok. Sadece sikişmek var. Ve görünüşe göre bu el ele tutuşma ve ön sevişme lise saçmalığı,*" diyor etkilenmemiş bir bakışla.

Ayağa kalkıp üzerine eğilirken gülümsüyorum, onu serbest bırakmak için kemerimi çözüyorum. Bileklerini ovuşturuyor ve sonra dudaklarını siliyor.

Kapı bir kez daha çalındı. "Siktir git!" diyoruz hep bir ağızdan.

Duvar saatine bakıyorum ve otuz dakikadan fazladır burada olduğumuzu fark ediyorum.

Tatlı tatlı gülümsüyor. "Artık gidebilir miyim?"

"Hayır, hâlâ katılmamız gereken bir toplantı var," diye cevap veriyorum, odanın etrafına bir göz gezdirerek. Masadaki eşyalar yere düşmüş, yastık yana atılmış ve kışımın yanakları deri koltuğa basılmıştı.

BÖLÜM 24

Nehir

"B Otuz dakikadan fazladır bekliyorlar," diyor Michael masamıza doğru yürürken. Patrick ters ters bakıyor, belli ki etkilenmemiş. Ama yalnız değil. Hayır, yanında kız kardeşi Amanza var.

Onu. Beni görünce gözleri parlıyor ve Anya'nın meraklı bakışlarını fark ediyorum. "Onu tanıyor musun?" Oturması için sandalyesini çekerken Anya bana soruyor.

Anya insanları okumakta çok iyidir ve hiçbir şey ondan kaçmaz. Ben cevap vermeden Patrick ayağa kalkıyor ve elini bana uzatıyor. "Beklemekten hoşlanmıyorum."

"Özür dilerim. İlgilenmem gereken acil bir mesele çıktı." Şüpheli bakışları Anya'ya kayıyor. O ve Amanza sağında, Anya'nın karşısında oturuyorlar.

Patrick geri çekildiğinde, Amanza çoktan kardeşinin etrafından dolaşmış ve sarılmak için eğilmişti. "Seni tekrar görmek güzel," derken bir kolumu rahatça ona doluyorum. Yanağıma bir öpücük konduruyor. Sanki öpücüğe karşılık vermemi bekliyormuş gibi gereğinden biraz daha uzun süre oyalanıyor. Ben vermiyorum. Geri çekiliyor, bir kez daha kardeşinin yanındaki yerine oturmadan önce biraz kafası karışmış gibi görünüyor.

Patrick benim işim için bir gereklilik. O bir muhasebeci, hem de iyi bir muhasebeci, paramı temiz tutuyor. Beş yıldır onunla çalışıyorum. Ondan önceki muhasebecim benden para alıyordu. Şimdi ölülerin yanında yatıyor.

"Patrick, sanırım henüz Anya Ivanov'la tanışma zevkine erişmedin, değil mi?" Patrick Anya'ya bakıyor ve gördüğünü beğendiğini hemen anlıyorum çünkü tanıştırıldığında biraz daha dik oturuyor. Sadece güzelliği değil, talepkâr ve otoriter duruşu da onu etkiliyor. O kendi başına bir kraliçe.

"Hayır, görmedim," diyor ve ona elini uzatıyor. Önce ona, sonra bana bakıyor. Gülümsemeden -ki bu sürpriz değil- elini uzatıp adamın elini sıkarken gözlerini devirdiğini hayal edebiliyorum.

"Patrick sahildeki küçük bir kasabadan. New York'a çok sık gelmiyorsun, değil mi?" Ona sordum. Bu iş toplantısını, Anya'ya onunla birlikte çalışmak için ihtiyacım olan her şeye zaten sahip olduğumu göstermek için bilerek düzenledim. Birlikte işi sağlamlaştırmanın hiçbir sorumluluğu yok.

"Hayır, ama böyle bir teklife her zaman açığım," der Anya'ya gülümseyerek. "Bu Amanza, kız kardeşim," der Patrick Anya'ya, kız kardeşine el sallayarak. Amanza Anya'ya gülümser ve Anya sadece bakar.

Önüme attığı birkaç tane için ne kadar çok çalışmam gerektiğini düşünürsek, özgürce gülümserse sinirlenirdim.

Siktir, onu gerçekten istiyorum. Anya'nın dizlerinin üzerinde, şu anda taktığım kemerle bağlanmış görüntüsü beni tekrar rahatsız bir şekilde kaydırıyor.

Bu kadına asla doyamayacağım.

"Siz ikiniz eskiden sevişir miydiniz?" Anya yüzünü bana dönerek soruyor. Amanza'nın nefesi kesiliyor ama ben onun açık sözlülüğüne gülümsemekle yetiniyorum. Onun kaba ve ani doğasına alışmıştım. Dünya ayaklarının altında olan bir kadın neden şakalaşmak için duraksama ihtiyacı duyar ki?

"Evet," diye dürüstçe cevap veriyorum. Ona yalan söylemek gerekli değil ve bu gerçekten yapmak istediğim bir şey de değil.

Amanza'ya döner, su bardağını eline alır ve bir yudum aldıktan sonra tekrar yerine koyar ve sorar: "İyi miydi?" Herkes sessizliğe gömülür ve Amanza şok içinde ağzını açar.

"Ben... Nasıl bu kadar kaba olabilirsin?" Amanza sorar.

"Basit bir soruydu. Seni becerdiğinde zevk aldın mı, almadın mı?"

Amanza bana bakakaldı.

"Ona nasıl istersen öyle cevap verebilirsin," diyorum kadehimi kaldırıp Anya'yı izlerken. Bir kez bile bana doğru bakmıyor. Amanza'yı izliyor ve ne kadar kendinden emin olursa olsun, Anya herkesin kararlılığını kırmak için pek de ince olmayan bir beceriye sahip.

"Evet, iyiydi," diyor Amanza, bakışları masanın etrafında gezinirken. Patrick viskisinden bir yudum alırken rahatsız görünüyor.

"Ve burada seni tekrar becermesini mi umuyorsun?"

"Tamam, bu biraz yersiz oldu," diye araya giriyor Patrick ve Anya Ben.

"Arkadaşınız ya da iş ortağınız, birbirinize nasıl hitap etmek isterseniz, Beni becermeye niyetli Patrick, bu yüzden bilmek istiyorum. Kesinlikle başkalarını becermekle ilgileniyorsa, çünkü arka tarafta bir oda var, orada kendisini becermesine izin verebilir."

Masanın üzerinde duran elini tutarken, "Kıskanç görünmeye başladın, tatlım," diyorum. Bu dokunuş ve büyük olasılıkla ima karşısında donup kalıyor. Sanırım Anya'nın bilerek kıskandığı tek şey, başka bir kadının erkek kardeşine ilgi göstermesi.

Hastalıklı ve tatlı bir gülümseme sunuyor. "Sadece sana 'karnını doyurabilecek' diğerlerini becermen için izin veriyorum, sıkık surat," diye ekliyor.

Eğilip başparmağımı onunkinin üzerinde gezdiriyorum. "Kemerimle sana bir ders daha mı vermem gerekiyor?" Kulağına herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle fısıldıyorum.

"Elbette, eğer onu kullanırken beni gerçekten becerirsen," diye yanıtlıyor, fısıldama zahmetine girmeden.

Adamlarım ona bakıyor. Bazıları hayretle, bazıları da hayranlıkla. Bunu yapıyor, insanları tutsak ediyor.

"Siz ikiniz birlikte misiniz?" Amanza soruyor. "İlişki kurmadığını söylemiştin," diyor bana işaret ederek.

Anya cevap vermemi engelleyerek, "Bilmiyorum, o yüzden endişelenme," diyor. "Eğlenmesini tamamladıktan ve anlaşmamızı hallettikten sonra, seninle kucaklaşmakta özgür olacak."

"Sen de öyle düşünüyorsun." Anya'ya sırtıyorum. Bana bakıyor ve elini elimden çekerken başka bir şey söylemiyor.

Ellerimi birbirine kenetliyorum. "Şimdi, akşam yemeğiyle başlayalım mı? Ve Patrick, lütfen Anya'ya şu anki rakamlardan bahsedebilirsen çok memnun olurum."

BÖLÜM 25

Any

A Manza son korkunç saat boyunca önce bana, sonra River'a, sonra tekrar bana baktı. Sayamayacağım kadar çok kez saate baktım, bunun bitmesini istiyordum.

Parmaklarını ve dilini unutana kadar sürdüğümde yüksek bir seviyede başladı ve şimdi bu rahatsız edici toplantıda oturmaya zorlanıyorum. River'ın ne yapmaya çalıştığını anlayabiliyorum; bana işinin ne kadar istikrarlı ve kârlı olduğunu göstermek istiyor. En hafif tabirle etkileyici, ama eminim ki şaşkınlık içindeki küçük sevgilisinin de toplantıya katılacağını hesaba katmamıştır.

Patrick ve River kişisel meseleleri tartışırken ben yarısı boş su bardağıma bakıyorum. River'ın ve benim öpüşmemizi düşünüyorum. Aklımdan çıkmıyor. Seksi biliyorum. Ancak bu diğer kabarık şey benim için yeni ve rahatsız edici. Yine de yeni bir cinsel pozisyon keşfeder gibi içine girdim. Daha önce denediğim her şeyden daha derindi ve siki içimde bile değildi. Bu dehşet vericiydi.

Başkalarına bunu yapmaya bu kadar alışmışken kontrolümü elinden almasına izin verdim. River'la aramdaki bu şey her neyse beni değiştiriyor, yine de ona doğru eğildikçe daha da meraklanıyorum. Onun için daha da açım.

O kadar ki, onun sikini emmek için bedava bir şey vermeye istekliydim, böylece o da benim kadar boşaldı.

Düşüyorum. Ama ne için, emin değilim.

"Tatlı?" River en güzel çikolatalı kek parçasını önüne koyarken bana soruyor. Hiç düşünmeden eğildim ve o da çatalını kaldırdı,

Şimdi üzerinde pastadan bir parça var ve onu ağzıma yerleştiriyor.
Gözlerimi kapatıyorum ve dudaklarımdan yumuşak bir inilti kaçıyor.

Masanın sakinleri etrafımızda sohbet etmeye devam ediyor, ama sanki burada sadece biz oturuyoruz.

"Unutma, beni tüm adamlarımın önünde vurursan kötü olur. Şimdi söyleyeceklerimden önce bunu hatırla."

Bakışlarım pastaya kayıyor. "O zaman bu pastanın o."

Bana bir lokma daha yedirirken kıkırdıyor.
Bana bakıyor, bu çatalın kendi aleti olduğunu hayal ediyor.

"Bugün saat üçte nereye gittiğini gördüm," diye itiraf ediyor.

Vücudumu bir ürperti kaplıyor ve bakışlarım ona kayıyor. Eli dizimde kilitleniyor. "Kaçma. Sadece hoş bir sohbet."

"Ben hoş şeyler yapmam," diye cevap veriyorum.

"Bilmiyor muyum lan?" diyor küçük bir kahkaha atarak. "Kimseye söylemeyeceğim."

Sanki bu bizim küçük sırrımızmış gibi konuşmasından hoşlanmıyorum. Aslında, benim bu yanımı bilmesinden hiç hoşlanmıyorum.

River, "Ne olursa olsun, üçüncü sınıftayken ilk aşkım tarafından reddedildim," diyor.

Alay ediyorum. "Sen mi? Reddedildin mi? Kulağa bir tema gibi geliyor."

Gülüyor, ama o zaman beni daha iyi hissettirmeye çalışıyor olabileceğini fark ediyorum. Bir sırrını mı paylaşıyor? Bana bir lokma daha kek ikram ediyor ve eli kalçamda gezinerek tüylerimi diken diken ediyor ve sadece bir saat önce olanlardan daha fazlasını vaat ediyor.

"Öz ailen nerede?" diye soruyor.

Gözlerimi ondan ayırmadan pastayı çiğniyorum.

"Bildiğim kadarıyla ölü," diye cevap veriyorum omuz silkerek. Masanın etrafına bakıyorum, kişisel sorulardan rahatsız oluyorum. Sonra muhtemelen tüm bunları zaten bildiğini fark ediyorum. Benim de onun hakkında bir dosyam var ama kendimi "Seninkiler nerede?" diye sorarken buluyorum.

Bardağımı ağzına kadar suyla dolduruyor, ben de kocaman bir yudum alıyorum ve birdenbire kavrulduğumu hissediyorum.

"Annem evde, benim ödediğim bir evde yaşıyor." Pastadan bir lokma daha kesiyor ve çatalı ağzıma doğru kaldırıyor. Bu yemek yedirme işinden hiç hoşlanmıyorum ama Amanza'nın bakışlarının pastanın yan tarafını yakmasından zevk alıyorum.

Kafamda. Kendimi önemsiz bir kadın olarak görmüyorum, ama buna katlanmak zorunda kalırken, birilerinin umutlarını ve hayallerini de mahvedebilirim.

Konuşmaya devam etmeyince River, "Neden mücevherlere bu kadar meraklısın?" diye sordu.

"Çok açık, değil mi? Parıldayan güzel şeyleri severim." Ağzımı açıyorum ve çatalı içeri kaydırıyor. Tam o sırada Vance arkamdan geliyor ve kulağıma fısıldamak için eğiliyor.

"Meredith aradı," diye bildirdi. Kahretsin, yaşlı sürtük Alek'in kaybolduğunu öğrendiğine göre artık benim davama bakacak.

"Meredith kim?" River soruyor. Verdiği raporlara bakılırsa, büyük olasılıkla onun benim koruyucu annem olduğunu zaten biliyor. Ancak iki ismi var, bu yüzden diğerine pek aşina olmayabilir.

"Üvey annem," diyorum ayağa kalkarken umursamazca. Meredith'i görmezden gelmemem gerektiğini çok iyi biliyorum. Alek ve ben onu bekletmenin sonuçlarının buna değmeyeceğini çabuk öğrendik. Yine de bu çağrının Alek'in kayıp olmasıyla mı, yoksa River'la yaptığı anlaşmaya bir şekilde dahil olmak istemesiyle mi ilgili olduğundan emin değilim.

"Amanza'yı becermeyi planlıyor musun?" Ona soruyorum çünkü dinlediğini biliyorum. Belki bu ona başka bir yerde dikkatini dağıtmak için bir fırsat verir. En azından bu şekilde, River'dan başka bir şey isteyen o küçük dırdırcı sese sahip olmayabilirim. Hiçbir erkekle konuşmak istemediğim bir şey.

"Hayır, seni ve sadece seni becermeyi planlıyorum," diye cevap veriyor ayağa kalkarken.

Bir elimi göğsüne bastırıyorum. "Biz özel değiliz," diye bilgilendiriyorum onu. "Konuştuğumuz gibi benim kukum senin ödemen olacak, sonra borç ödendiğinde bitecek ve sadece işimize geri döneceğiz."

"Sen öyle diyorsan." derken o kibirli gülümsemesi geri döndü. Pastadan bir parça daha alıyor ama bana ikram etmek yerine ağzına götürüyor. Çocuksu kendini beğenmişliğinden nefret ediyorum.

Vance geri döndü ve "Derhal gelmenizi istiyor." dedi. Clay'in kulağında hâlâ bir telefon olduğunu fark etmemiştim. O yaşlı sürtük hâlâ onunla telefonda mı? "Ona ne söyleyeyim?"

"Adamlarınızla ve becerdiğiniz bir kadınla tanışmak eğlenceli olsa da, benim de ilgilenmem gereken işlerim var," diyorum. Patrick'e bakıyorum ve ona gülümseyip başımı sallıyorum. Bakışları beni içine çekerken bir aşağı bir yukarı izliyor. River'a dönmeden önce Amanza'ya bakarken gülümsememi sabit tutuyorum. "Memnun oldum."

Başını sallıyor. "Daha işimiz bitmedi. Toplantımı bitirmedim."

"Son kontrol o zaman," diyorum kendini beğenmiş bir şekilde.

"Anya'ya eşlik etmem gerekiyor. Lütfen menüde ne varsa tadını çıkarın." Telefonuna uzanıp cebine soktu ve bana baktı. "Ben seni götürürüm."

"Adamlarım var," diye hatırlatıyorum ona.

"Neden erkeklerin var?" Amanza soruyor ve ben de dönüp onun beni incelediğini görüyorum. "Nehir koruması yeterli değil mi?"

Alay ettim. "Pardon?" Belli ki bu kaltak, güvenlik için River gibilere güvenmem gerektiğini düşünüyorsa kim olduğumu bilmiyor.

Arkamdan Vance ve Clay'e bakıyor. Gördüklerinin hoşuna gittiğini söyleyebilirim, bu yüzden sert kişiliğimin çirkin bir yanını ortaya çıkarıyor.

Sanki ona bir sır veriyormuşum gibi elimi masanın üzerine koyarak eğiliyorum. "Bazen beni ağızlarıyla becermelerine izin veriyorum. Diğer zamanlarda, korunmak için. Ama çoğunlukla, masum bir kızın kişiliğinin arkasına saklanmak yerine göz boyamayı göze alabildiğim için. Hepsi bu mu?"

"Sende ne buluyor bilmiyorum," diyor sözlerim karşısında şok olmuş bir halde. "Bu kadar yeter," diyor River, kendisine böyle davranılmasına şaşırان Amanza'ya.

Beni uzaklaştırmadan önce elini belime koyarken azarladı.

Masanın üzerindeki çatala belli belirsiz bakıyorum ve River çatalı kayıtsızca itiyor. "Benim restoranımda birine çatal saplayamazsın," diye kulağıma fısıldıyor. Bu onun duyabileceği kadar yüksek bir ses ve gözleri kocaman açılıyor. "O zaman en azından senin restoranın bir şeylerle tanınıyor olabilir," diye cevap veriyorum.

Gülümsüyorum ve veda etmek için parmaklarımı oynatıyorum.

"Efendim, hemen gidiyor musunuz?" Michael masanın diğer ucunda dururken soruyor.

"Gecenin geri kalanını benim için hallet, Michael. Anya'ya eşlik edeceğim."

"Pardon?" Dedim. "Birlikte geçirdiğimiz akşam sona erdi."

River beni girişe doğru yönlendirirken, "Ben söylediğim zaman biter," diyor. Korumalarım arkamızdan serin akşam havasına çıkarken iki araba zaten bekliyor.

River arabasının yolcu kapısını açtı ve adamlarımla konuştu. "Onu ben götüreceğim." Ondan emir almadıkları için bana bakıyorlar. İçimden iç geçiriyorum. Kahretsin, bu pislik kararlı. Meredith'i biriyle tanıştırma fikri hoşuma gitmiyor ama kim bilir, belki Meredith ona bir mutfak bıçağı fırlatır ve beni bu ızdıraptan kurtarır.

Basitçe başımı sallıyorum ve kaputu çevirip arabaya binmeden önce kapımı kapatıyor.

Dövmeli kollarını ortaya çıkarmak için kollarını sıvarken "Nereye gidiyorum?" diye soruyor. Arabayı sürerken ona Meredith'in adresini söylüyorum. Artık alışkanlıktan telefonuma bakıyorum, Alek'in cevap vermiş olabileceğini umuyorum.

Bir anlık sessizlikten sonra "Kıskanıyordun," dedi.

"Ne?" Boğuk bir sesle söyledim.

"Amanza'yı kıskandığın için sordun." Çılgınca bir kahkaha atıyorum. Ben mi? Kıskanmak mı? İmkânsız.

"Hayır, gerçekleri yanlış anlamayalım. Kıskanmadım, Lake." Ona gülümsedim.

"Sen öyle diyorsan, Tanya."

Gözlerimi ondan ayırmadan, "Ben de öyle diyorum," diyorum. "Bütün bu yüz ifadesi bir güç meselesi mi? Beni güçlü olduğum ve nasıl seviştiğimi merak ettiğin için mi istiyorsun?"

"Hayır," diyor sakince. Bana daha fazla ısıruk vermediği için hayal kırıklığına uğradım.

"Peki neden?"

"Bu bir Anya olayı," diyor sırtarak. "Yine de nasıl seviştiğini bilmek istiyorum. İşin içinde pasta olmadığında senden bu sesleri başka nasıl çıkarabileceğimi bilmek istiyorum." Sonra dönüp bana bakıyor ve ben de her zamanki hareketsiz yüz hatlarımı bozmaya cüret eden gülümsememi saklamaya çalışıyorum.

"Pasta severim."

"Ve mücevherler," diye ekliyor.

"Evet, ben basit zevkleri olan basit bir kıyım," diyorum ve ağzımdan çıkarken yalan gibi geliyor.

"Basit olmaktan çok uzaksın, Red. Vücudunda basit bir kemik olduğundan bile şüpheliyim."

BÖLÜM 26

Any

I River'dan uzaklaşıp Meredith'in malikanesinin göründüğünü gördüğümde dudaklarımı yalıyorum. Yanaşır yanaşmaz ön kapı açılıyor ve yaşlı kaltak verandasında ipek bir bornoz giymiş, saçlarını dağınık topuz yapmış, koca kışlı kulaklarından sarkan küpeler, sabırsızlıkla bekliyor.

River fırsat bulamadan arabanın kapısını açıyorum ve River arabadan indiğinde bakışlarını ona diyor. Belki de onu getirmek o kadar da iyi bir fikir değildi. Hevesli bir düşünce olsa da, yine de köpekleri onun üzerine salabilir.

Elindeki spatulaya bakınca kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı.

"Alek'in bir dansçının peşinde kırlarda dolaştığını söylemek umurunda değil mi? Sonu ölüm olsa daha iyi," diye söylenirken spatulayı bana doğru tutuyor.

River'ın dudakları ince bir çizgi halinde kenetlenmiş, ona dik dik bakarken iki adım önünde yürüyorum. Bakışları tekrar bana dönmeden önce onu bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Ve sen bana bir erkek arkadaş mı getirdin? Sana ve kardeşine hiçbir şey öğretemedim mi?" diye alay ettikten sonra eve doğru dönüyor ve onu takip etmemiz için spatulayı sallıyor.

Dişi aslanın inine gidiyoruz. Çünkü yaşlı kaltak kötü bir ruh halindeyken tahmin edilemez değilse hiçbir şey değildir. Biliyorum çünkü beni de öyle yetiştirdi.

Kapıyı kapattığımızda, ben kapıda topuklu ayakkabılarımı çıkarıyorum ve River da ayakkabılarını çıkarıyor.

"O görünüyor..."

"Deli," diye bitiriyorum. "Ama bunu söylemeye iznin yok. Sadece benim var. Ayrıca, sen de gelmek için ısrar ettin."

Burada yaşadığım yıllar boyunca ve sonrasında da pek bir şey değişmedi. Yaşlı kaltak geleneksel Japon konut tasarımından hoşlandı ve bu yüzden tüm ana toplantı odaları için kağıt sürgülü kapılarla kendi modern versiyonunu inşa etti. Ayrıca herkesin kapıda ayakkabılarını çıkarması fikrini de sevmiştir, bu da zaman zaman misafirlerin ayakkabılarını çaldığımız için Alek ve benim için kötü bir zaman geçirmemize neden oldu.

Meredith'in tutarlılığına karşı bir ilgisi var. Bu yüzden muhteşem kıcıyla ilgili hiçbir şey değişmedi. Eski yatak odama girsem, hiç dokunulmamış olacağından eminim. Sık sık Alek'in onun yüzünden mi böyle olduğunu merak ediyorum, dokunmama olayı yüzünden. Belki de temizlik ve eşyaların nereye yerleştirileceği konusunda çok titiz olduğu için Alek pisliğe karşı kendi nefretini oluşturdu. Ama bundan şüpheliyim ve ne kadar yakın olursak olalım bunun onun sorunu olduğunu anladığım için asla daha derine inmedim. Kesin olarak bildiğim tek şey, bizi şekillendirme şeklinin belirgin bir etki bıraktığı.

Mutfakta yanan bir şeyin kokusunu takip ediyorum.

"Tanrı aşkına," diye küfrediyor bir tepsi keki büyük boy adanın üzerine fırlatırken. Onu burada bir kez bile görmedim. Yetenekleri de bunu gösteriyor.

"Evi yakmaya mı çalışıyorsun?" diye sordum.

"Çok komik, ukala," diyor kalın Rus aksanıyla. "Doktor bir hobi edinmem gerektiğini söyledi. Bana iyi geleceğini söyledi." Sigarasını ağzına götürüp bir nefes çekiyor ve ardından bir duman bulutu üflüyor.

"Eminim doktor bazı şeylerin kesilip atılmasını önerebilir," diyorum dikkatle. *Sonunda ölmek istemiyorsan, diye ekliyorum kendime.*

Yaşlı sürtük önce River'a sonra da bana baktı. "Korumaların nerede?"

"Sizi ziyaret etmek için onlara ihtiyacınız yok, değil mi?" Diplomatik bir şekilde sordum. Ama mutfağındaki yabancı adama güvenmediğini biliyorum. River'ı tanıştırmamam gerektiğini biliyorum, çünkü Meredith insanların kendisine yol açmasını tercih ediyor. Birinin kendini tanıtırma şeklinden onun hakkında çok şey anlayabileceğimizi söylüyor ve ben de onun için bu hatayı yapmıyorum.

Üst çekmeceyi açıyor, bir silah çıkarıyor ve tezgahın üzerine koyuyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Meredith, bunun gerekli olduğunu sanmıyorum."

Kaşları havaya kalktı. "Hayır mı? Çünkü şu anda kardeşin kayıp çünkü am peşinde ve senin de dikkatin dağınık görünüyor çünkü..." Elini River'a doğru salladı ve sözlerini kaybetti. "Çok güzel, hakkını vermeliyim. Ama siz ikiniz aklınızı kaçırmışsınız."

"O ve ben bir hiçiz," diyorum hemen, River ve benim hakkımdaki imalarını reddederek. Ama River yanımdan geçip kurnaz bir gülümsemeyle elini uzatıyor.

"Adım River, hanımefendi." "Hanımefendi" ifadesini kullanmasına sinirleniyorum ve o da bunu kaçırmıyor. Sadece bana bakıyor ve küçük bir sırıtış fırlatıyor.

"Oh, şuna bakar mısın... konuşuyor," diyor küçümseyici bir tavırla, adamın uzattığı eli görmezden gelerek bir nefes daha çekerken.

Gülümsüyor. "İkiniz beklediğimden daha çok benziyorsunuz." "Yağcılıkla bir yere varamazsın evlat," diye karşılık veriyor. "Bunun iltifat olduğunu kim söyledi?" diye tatlı tatlı yanıtlıyor.

Kaşları havaya kalkıyor ve bana dönüyor. "Neden dikkatini çektiğini anlayabiliyorum," diyor Meredith tezgahın üzerinden, kendine bir bardak viski doldurup ikincisini River'a uzatırken.

Onu sadece viski içerken gördüm ama kabul ediyor.

Ciddi olamazsın? Bu yaşlı kaltağı kazanmasına imkân yok. "River kim?" diye soruyor, onu iyice değerlendirerek.

Gözlerimi deviriyorum ve tezgâhtaki tabureye oturuyorum. River kenarda, kapıya en yakın yerde durmaya devam ediyor ve umarım bu kasıtlı bir çıkış stratejisidir, çünkü buna ihtiyacı olabilir.

"River Bently," diyor ona.

Meredith parmaklarından sarkan sigarasıyla viskisini karıştırırken viskisine bakıyor. "Los Angeles'ta doğup büyüdün, annen dul ve sen de dünyanın en büyük silah satış şirketlerinden birini yönetiyorsun. Kaçırdığım bir şey var mı?"

Fotoğrafik hafızasından bahsetmeyi unuttum.

"Evet, ama sen nasıl..." River omuzlarını gererek şöyle diyor.

"Meredith'in fotoğrafik bir hafızası var ve kasabaya adım atan önemli kişileri takip ediyor," diye bilgi verdim.

"Meredith..." River kaşları çatık bir şekilde, onun bir şeyi ancak şimdi anlamasını izlemek oldukça hoş ve sıra dışı, diyor. "Bu ismi biliyorum."

Çünkü Alek'in ve benim evlatlık belgelerimize baksaydı, Miranda Petrov'un imzayı attığını görürdü. Kayıtlarda olmayan şey, ona teslim edilmemizi sağlamak için ödediği yüklü bedel.

"Eminim biliyorsundur, evlat."

Başını salladı. Sonra River bana bakıyor.

"Seni Meredith Fork büyüttü," diyor bana bakarak. "Anlıyorum. Neden böyle biri olduğunu anlıyorum." Tekrar Meredith'e bakıyor, gözlerinde yeni bir aydınlanma parlıyor. "Yüksek kaliteli, saçma sapan işlerinle tanınırdın. Acımasızdın ve uyuşturucu ve cephane kaçakçılığı yapan ilk ve tek kadınlardan biriydin. İşe ilk başladığımda senin hakkında söylentiler duymuştum ama işin Ivanov kardeşler tarafından ele geçirilmiş."

"Hangi istihbarata inanmayı seçtiğinize bağlı olarak devralındı ya da devredildi. Eğer benim gibi biri kardeşler tarafından ele geçirildiyse, o zaman en başından beri hafife alınmaması gereken biriydi," diyor ona. "Onlara mükemmel bir avantaj sağladım."

Bana dik dik bakıyor. "Bu iş kolunda kadın olmak kolay değil. Herhangi bir erkekten daha acımasız olmalısın. Bunu hatırlaman akıllıca olur, kızım."

"Meredith emekli oldu," diye bilgi veriyorum ona, pek de ince olmayan iğnelemesini görmezden gelerek.

River'ı buraya getirmeli miydim diye düşünüyorum. Meredith'in sevgilileri oldu. Emrinde ve çağrısında olan erkekler. Ama hayatında sürekli bir erkek olması onun için bir zayıflıktı.

River'a neden başka bir şekilde baktığını bilmiyorum.

River viskisinden bir yudum alırken selam verircesine, "Doldurulması gereken büyük bir yer," diyor. "Görünüşe göre bu neslin dikkati kolayca dağılıyor," diyor yaşlı kaltak

Özellikle benim için.

"Oturduğunuz emeklilik fonu ve size kek pişirip yakmak için dünyadaki tüm zamanı veren aylık geliriniz hakkında hiçbir şikayet olmadığından eminim," diye karşılık veriyorum.

"Alek'in yerini bu kadar çabuk doldurmana şaşırdım Anya," diye mırıldanıyor sigarasının külünü savururken. "Ne kadar oldu... Alek ortadan kaybolalı üç, dört ay mı? Yalnız kalmayı hiç öğrenemedin, değil mi?"

"Ben sadece yalnız olmayı bilirim," diye çıkışıyorum. Ve onun soğuk, hesaplı bakışları bana sabitleniyor. Cümlelerin geri kalanı söylenmiyor. *Yalnız olmayı sadece senin sayende öğrendim.*

Keskin, düşmanca bir gülümseme sunuyor. "Evet, ben de işimi bu ikisine devrettim. Alek'in başına gelenleri öğrenmeden önce işleri çok iyi gidiyordu," diyor sıkılmış dişlerinin arasından River'a. "Yani bir anneyi imparatorluğun boka sarmasından endişe ettiği için suçlayamazsın."

"Her şey yolunda," diye mırıldandım.

Bana bakıp gülümsüyor ve viskisinden bir yudum alıyor. "Sonunda dansçının peşinden gitmeye mi karar verdi? Aptal, aptal çocuk. Ona uzak durmasını söyledim."

Bir torba un ve yeni bir kase çıkarıyor.

"Onu tanıyor musun?" Kaşlarım şaşkınlıkla çatılırken soruyorum.

River viskisini bırakıp bana daha da yaklaştı. Bunun bir tür teselli olduğunu mu düşünüyor bilmiyorum ama Meredith'in yanında bir kol mesafesinden uzak durmaya özen gösteriyorum. Her türlü dokunma, bağlanma ya da sevecenlik bir zayıflık olarak görülüyor.

Gelmesine izin verdiğim için sadece kendimi suçluyorum ama onu durdurabileceğimden de emin değilim.

"Elbette var. Hâlâ kendi muhbirlerim olmadığını mı sanıyorsun? Kız hakkında pek bir şey bilmiyorum ve açıkçası umurumda da değil. O bir hiç." Aksanı daha da kalınlaşıyor. Beni azarlarken ya da birinin onun zekâsını hafife aldığını düşündüğünde hep böyle yapar.

"Çocuklarımdan biri bir şeye ya da birine aşık olduğunda bunu fark etmediğimi mi sanıyorsunuz? Onun peşinden koşacak kadar aptal olacağını hiç düşünmemiştim. Büyük ihtimalle satılmıştır ve tüm parası ve gücüyle onu geri alabileceğini sanıyor. Rusya'daki piyasanın buradan daha ölümcül olduğunu bilmiyor." Başını iki yana sallıyor.

"Adını biliyor musun?" Yetimhaneden aldığım fotoğrafı düşünerek soruyorum. Aynı kız olabilir mi?

Alay ediyor. "Tabii ki biliyorum. Cinita Aetos."

İnanmayarak başımı sallıyorum. "Yetimhanemizden bir kızdı."

Yaşlı sürtük gözlerini deviriyor. "Oradan iyi bir şey çıkmadı, yemin ederim. Tekrar nasıl iletişime geçtiklerini bile bilmiyorum."

El altından yaptığı yoruma karşılık vermedim. Çünkü Alek ve ben asla yeterince iyi olamayız. Bana karşı daha sert çünkü tam olarak anlayamadığım nedenlerden dolayı uzaklaştığı erkek dünyasında bir kadını. Meredith gibi güce ve paraya aç biri öylece çekip gitmez. Belki de Meredith'i hiçbir zaman gerçekten anlamadım.

"Bu konuda bir şey yapmayı düşünüyor musun?" diye soruyor bana. "Yoksa erkek arkadaşınla burada sevişmeyi ve la-la diyarında her şey yolundaymış gibi davranmayı mı planlıyorsun?"

"Erkek arkadaş kulağa hoş geliyor, değil mi?" River onun hakaretini görmezden gelerek şöyle diyor. Bu beni daha da sinirlendiriyor.

"O bir tanıdık, başka bir şey değil," diye hatırlatıyorum ona ve ona.

"Başka bir şey yok, ha?" River sırtarak söylüyor. Yaşlı kaltak bizi bir şahin gibi izliyor ve gördüklerinden hoşlanmadığını söyleyebilirim. Ben

Ben de tam olarak emin değilim. Ayağa kalkıyorum ve tabureyi geri itiyorum.

"Elbette onu bulmaya çalışıyorum. Alek bulunmamayı tercih ettiğinde onu bulmanın ne kadar zor olabileceğini herkesten daha iyi biliyorsun."

Muhtemelen Alek ve benim nasıl yaramaz çocuklar ve nankör gençler olduğumuzu hatırlayarak alay ediyor.

"Alek hakkında sizi bilgilendirecek bir şeyim olmadığı için gidiyoruz. Kekleriniz için iyi şanslar."

"Patron olabilirsin Anya ama bana daha saygılı davranacaksın," diye azarlıyor. "Kendini dokunulmaz sanma."

Keskin bir gülümseme sunuyorum. "Anne, bu kulağa neredeyse bir tehdit gibi geliyor."

"Kıçına tekmeyi yememek için çok yaşlı olduğunu düşünme," diye takılıyor.

"Denediğini görmek isterim," diye cevap veriyorum tezgâhın karşısına geçerken, ikimizin de bakışları aramızdaki silaha kayarken içimde bir adrenalin parıltısı dolaşıyor.

"İyi akşamlar Meredith," diyorum tezgahı itip ona arkamı dönerken. River sessizce beni takip ediyor ve konuşmanın büyük bir kısmında sessiz kalması garip. Yine de bu, onun bir parçası olduğu bir konuşma olmamalıydı. Alek'in kayıp olduğu bir sır değil. Ama üvey annemin gerçekte kim olduğu bilgisiyle beni istismar edip etmeyeceğini merak ediyorum.

Ayakkabılarımızı giyip ön kapıdan ıkıyoruz.

"Meredith'le aranız hep böyle midir?" diye sorar.

"Bazen spor olsun diye hedefe bıçak fırlatırız. Bunu annenle yapmıyor musun?" Soruyorum ve şaka yapıp yapmadığımı anlamadığını söyleyebiliyorum. şaka yapmıyorum.

"şimdi beni becerip bu anlaşmayı bitirecek misin?" diye sordum.

Benim için arabanın kapısını açarken kıkırdıyor. "Bana kızma, Red. Sana yemekte kalmanı söylemiştim, değil mi?"

BÖLÜM 27

Nehir

I onu evine geri götüreceğim. Arabayı durdurduğumda bana şüpheyile bakıyor ama inmek için bir hareket yapmıyor.

"Yerimi kabul etmedim," diyor.

"Biliyorum."

"Peki neden buraya geri döndük?"

"Çünkü seni bırakıyorum, sıkmiyorum."

"Siktir git, bir kadından daha kötüsün. Aklını başına toplar mısın?" Emniyet kemerini çıkardı. Meredith'in evinden ayrıldığından beri suratı asıktı. Kadının Anya'ya attığı tüm iğneleyici laflar ve iğnelemeler ortadaydı.

Anya'nın hayatında bir erkek olması açıkça hoş karşılanmıyor. Bu bir zayıflık olarak görülüyor ve onu bu dünyada bu kadar uzun süre güvende tutan tüm koşullanmaları unutmamasına yardım etmek için benim için kesilmiş bir işim var.

O muhteşem gözler, daralmış göz kapaklarının arasından bana bakarak, "Bu iş bitti. Ödemeyi kabul etmedin ve sana hiçbir şey borçlu değilim." Konuşmamı beklemeden arabanın kapısını açmak için döndü.

Bileğini tutuyorum. "Biliyorsun, Anya. Hem de çok istiyorsun."

"Seninle anlaşıyorum. İş toplantılarına katıldım, geriye sadece sikişmek kaldı. Amımın tadını sevdiğini söylüyorsun, ama ne? Beni sıkmak için kaldıramıyor musun?" Yüzü ciddileşiyor. "Vance ve Clay'e ulaşmak için beni mi kullanıyorsun? Bu yüzden mi? Çünkü ben izleyebildiğim sürece onları becermen benim için sorun değil."

Yanaklarını tutuyorum ama ellerimi tokatlayarak uzaklaştırıyor. "Sakın bana dokunma."

Sıkı topuzundan bir tutam saç düşüyor ve kusursuz görünümünde bir hata olmadığından emin olmak için saçını yana itiyor.

Onu tokatlamak istiyorum. Üzerimde ne kadar büyük bir etkisi olduğunu bilmiyor. İlk günden beri vardı. Onu yıpratana kadar bu oyunu oynamak zorunda olduğum sürece oynayacağım. Ta ki yavaş yavaş bana izin verene ve beni kendisiyle eşit görene kadar. Bu kadın ve onun güzel, güçlü zihni ve vücudu hakkında bilinmesi gereken her şeyi keşfetmek istiyorum.

Dudaklarımı yalıyorum. "Ne istediğimi biliyor musun Anya? Gerçek seni. Dünyanın geri kalanına sunduğun kadını değil. Sadece bir parçanı değil. Her şeyini. Ve sadece seks için değil."

Alay ediyor ve sonra tekrar bana bakıyor. Yüzünde alaycı bir ifade beliriyor ve Vance'in ön verandanın ışıklarının parıltısında arabaya yaklaştığını fark ediyorum. "Ciddi olamazsın, River. Bu sadece bir iş anlaşmasıydı. Sakın bana gerçekten aşık olduğunu söyleme?"

"Ya öyleysen?" Açıkça soruyorum.

Gülüyor, dengesiz ve ölümcül. "Ben bu boku yapmam." Parmağını aramızda sallıyor. "Seks, para, uyuşturucu, açık artırma ve bunların arasındaki her şeyi yaparım. Ama bir ilişki? Sen aklını kaçırmışsın."

"Aklını kaçıran bir tek sen varsın, Anya. Çılgınsın, güzelsin ve zekisin. Ve buz gibisin ama ben senin bu yönlerini çok seviyorum."

Arabayı sessizlik kaplıyor ve kızın rengi soluyor. Onu neyin tetiklediğini çok geç fark ettim.

"Anya, seninle ilgili bu şeyleri sevdiğimi söyledim, sevdiğimi değil-"

Ben ona uzanırken elini kaldırıp silahını bana doğrultuyor ve Vance'in silahını çıkarıp bana doğrulttuğunu görebiliyorum. "Bana dokunma, River. Beni tanıımıyorsun. Ve eğer benimle yatmazsan, aramızda hiçbir şey kalmayacak," diyor kırpılmış bir ses tonuyla.

"Seni kardeşin gibi terk etmeyeceğim. Eğer bana izin verirsen-" Kendimi aniden kestim. Eğer bakışlar öldürebilseydi, ölmüş olurdum.

"Kardeşim hakkında konuşmaya hakkın yok. İşimiz bitti."

Arabanın kapısını açıyor ve ben tekrar ona uzanıyorum. "Anya, şımarıklığı bırak da bunu yetişkinler gibi konuşalım."

Kapıyı çarparak kapatıyor ve parmak eklemlerim direksiyonun üzerinde bembeyaz oluyor. Ona karşı açık olduğum için kendime çok kızgınım. Çenemi kapalı tutmalıydım. Daha da çileden çıkarıcı olan, bu kadının ne kadar güçlü olduğu ama bize bir şans verirse başkalarının ne düşüneceğini düşünerek ne kadar çabuk yıkılabildiği. Hayır, başkaları değil. Meredith.

Camımı indiriyorum. "Seninle işim bitmedi, Red."

"Mülkümden defol!" Silahı Vance'in elinden aldı ve bana doğru doğrulttu.

Uzaklaşmaya başladığım sırada garaj yolundaki taşları oyarken öfkeliyim. Sonra bir patlama sesi duyuyorum ve bir el daha ateş etmeden önce lastiğim patlıyor.

Siktiğimin manyak orospusu.

O benim felaketim ve hâlâ istediğim her şey. Arabayı kontrolsüzce onun garaj yoluna sürüyorum.

Telefonumu alıp Will'e mesaj gönderirken çok öfkeliydim.

Meredith Fork'la ilgili her şeyi istiyorum. Alek Ivanov konusunda da acele et. Ödemeni iki katına çıkaracağım.

Anya kabul etse de etmese de, benim dişi şeytanımı parçalayabilen yaşlı kaltaktan hoşlanmıyorum. Bu evlatlık olayında bir terslik var ve ikisinin Meredith Fork gibi kurnaz biri tarafından alınmasının aptalca bir şans olduğunu sanmıyorum.

BÖLÜM 28

Any

I River'dan bir haftadır haber almadım ve bunun için minnettarım. Tek odak noktam olması gereken işime ve Alek'i bulmaya konsantre oldum. Bir silah tüccarını eğlendirmeye değil.

Açık artırma sitelerimden birinin ana salonundayım. Genelde en sevdiğim müzayededir, ancak gecenin ilk yarısı çok hareketli geçmesine rağmen heyecanlanacak bir şey bulamıyorum. Oturan müşterilerin arasında dolanıyorum, garsonlarım ihtiyaçlarını karşılariken ikinci yarıyı bekliyorum.

Kendimi River'ın en son oturduğu yere bakarken buluyorum, yarı yarıya kibirli pisliğin orada oturmasını bekliyorum. Ama oturmuyor. Onun yerinde oturan kişi neden ona doğru baktığıma şaşırmış görünüyor.

Dönüp özel odama doğru ilerliyorum. Clay ve Vance arkamdan geliyor ve odaya giriyorlar. "Dansçı hakkında başka bir şey buldular mı?" Umutlu bir şekilde soruyorum.

"Hem evet hem hayır, bayan," diyor Vance. "Tıpkı kardeşiniz gibi, dansçı da izini kaybettirmiş gibi görünüyor. Aslında, beş aydır ortalıkta görünmüyor."

Masamın arkasındaki sandalyeme çöktüm ve şaşkınlıkla ellerimi havaya kaldırdım. Bulunamazdı çünkü büyük ihtimalle ölmüştü.

Bu dansçıyı biraz olsun önemsememin tek nedeni onu bulursam Alek'i de bulacağım, değil mi?

"Bu neden bu kadar zor?!" Masamdaki yeni dosyayı tokatlayarak onlardan bunu talep ediyorum. "Güncel olmayan bilgilere ihtiyacım yok. Bilmem gereken

Kardeşim nerede lan!"

Clay arkama geçti ve omuzlarıma masaj yapmaya başladı. Düğümler ve gerginlikle delik deşik olmuştum. "Bayan, büyük olasılıkla Alek adamlarınızın nasıl çalıştığını ve onlardan nasıl kaınılacağını bildiği içindir. Eve dönecektir."

Gülüyorum, neredeyse yarı çılgınca. "Bana sempati duyuyorsan bu lanet olası bir yardım çağrısıdır Clay."

Vance önümde diz çökerken hiçbir şey söylemiyor. "Gerginliğinizi azaltmaya yardımcı olabiliriz, bayan." Ve neredeyse umutlu görünüyor. Gerçekliğin soğuk bir yıkaması gibi çünkü neden artık erkeklerimi çekici bulmuyorum? River Bently, işte bu yüzden.

Sikeyim.

"Sadece birkaç dakika yalnız kalmaya ihtiyacım var," diyorum onlara. Birbirlerine bakıyorlar ama ipucunu alıp odadan çıkıyorlar. Başımı ellerimin arasına aldığında müzayedenin ikinci yarısının başladığını duyuyorum.

Ne yapıyorum ben?

Telefonum çalıyor ve Alek'e özel zil sesim, cevap vermek için ekranı birden fazla kez kaydırmama neden oluyor. Ekranda Alek'in adı beliriyor ve kalbim göğsümde atmaya başlıyor.

"Alek," diyorum acele bir nefesle cevap verirken.

"Beki köpeğini geri ağır, Anya," diye hırlıyor telefonda.

Sonunda o olduğu için hâlâ o kadar şaşkını ki tek syleyebildiğim "Neyim?" "Onu ldreceğim. Onu hemen geri ağır. Ona karşı bir şeyler hissediyor olman umurumda değil. Eğer yaptığım işi berbat eder ve kızın ölümüne neden olursa, River Bently'yi öldürürüm," diyor ve telefonu kapatıyor. şok oldum ve kafam karıştı. Ve şimdi

Oda sessiz. Ne oluyor lan?

Ara tuşuna bastım ama cevap vermedi. Üç kez daha aradım. Dördüncü çalışında, sesli mesajını alıyorum ve boşaltıyorum.

"Bu da neydi böyle, Alek? Ciddi misin sen? Bana söyleyeceğin ilk ve tek şey lanet olası bir tehdit mi? Bu işi ayakta tutmak için neler ektiğimin farkında mısın ve bana doğru düzgün bir açıklama bile yapamıyor musun? Umarım dansın ölür. Aslında, bu aptal köpek sevgisi saçmalığını bitirmen için onu kendim vurabilirim."

Telefonu kapatıyorum ve kendimi kaybetmemek için elimden geleni yapıyorum. Ama bu yeterli değil. Bir çıkışa ihtiyacım var. İlk kaptığım şey klavye oluyor ve onu odanın diğer ucuna fırlatıyorum. Sonra duvara çarpıp patlayan bir bardak. Elime geirebildiğim her şey bir şekilde patlıyor.

Ağlamamak için elimden geleni yapıyorum. Ağlamamak için bu odanın altını üstüne getireceğim ve binayı yerle bir edeceğim.

Hiçbir erkek beni ağlatamaz. Alek bile.

Kapıya bir vuruş geliyor. "Siktir git!" Çığlık atıyorum.

Ama yine de açıldı. Çekmecemden silahı alıyorum ve dudaklarımı yalayarak kapıya doğru doğrultuyorum. Kim olduğu umurumda bile değil. Sadece rahatlamaya ihtiyacım var.

Meredith silahtan etkilenmemiş bir halde odaya bakarken, "Pekâlâ," dedi. "Birine zarar vermeden önce o silahı indir kızım."

Bir an onu düşünüyorum ve o da kaşını kaldırarak beni uyarıyor. "Bu odaya ne yaptın böyle?" diye soruyor içeri girerken. ve kapıyı arkasından kapatıyor. "Yine mi öfke nöbeti?"

Şakağım zonkluyor. "Bir böcek vardı. Hem burada ne işin var? Bir telefon ya da acil durum talebi almadım." Sandalyede arkama yaslanıyorum.

Meredith parlak kırmızı, uzun, bol bir elbise giyiyor. Saçlarını topuz yapmış ve acaba ben de onun tarzını benimsedim mi diye merak ediyorum. Benimsemiş olmalıyım. Saçlarım her zaman topuzlu, her zaman kırmızı ya da siyah giyiniyorum ve eminim ki onun tavırlarına sahibim. Biyolojik annem olmasa bile, gerçekten tanıdığımız tek anne o.

"Bir anne kızının işlerini kontrol edemez mi?" diye soruyor karşımdaki koltuğun bir kısmının tozunu alırken.

Bakışlarımı ona dikiyorum. *Kızının işi*. Ben onun kızı değilim. "Hayır, yapamaz. Senin kek ya da başka bir şey pişirmen gerekmiyor muydu? emeklilik hayatınızda?"

"Bu konuda. Sanırım dizginleri tekrar ele alıp bu fiyaskoyu düzeltmeye çalışmanın zamanı geldi," diyor.

"Özür dilerim, ne dedin?" Onu doğru duyup duymadığımı anlamaya çalışarak soruyorum.

"Berbat durumdasın, tatlım. Bunu Alek olmadan da yapabileceğini düşünmüştüm ama görünüşe göre bu senin için çok zor."

Kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı. "Benimle taşak geçiyorsun, değil mi? Hangi bölümün yanlış gittiğini düşünüyorsun? Her şey her zamanki gibi tıkr tıkr işliyor. Öyle olmasını sağlıyorum."

Bana tepeden bakan bir bakış attı. "Seni sadece kendi çıkarları için kullandığı belli olan bir adamla gezip tozuyorsan olmaz. Anya, sevgilim, sana kaç kere bir erkeğe aşık olmamanı söyledim?"

Kuruyan ağzımı nemlendirmeye çalışarak dudaklarımı yalıyorum. "Seni ilgilendirdiğinden değil ama bahsettiğin adamla ben aynı kişiyim.

bir hafta önce arabasından vuruldu."

Bakışları delici, "Ona *ateş* ettiğini söyledin, gerçekten vurduğunu değil, Anya. Nişancılığının ne kadar iyi olduğunu biliyorum. Yumuşamışsın."

Suçlamasında boğuluyorum. "Şu anda ciddi misin?"

"Adamın benim hakkımda bilgi topluyor. Seni ve kardeşini içeri almadan çok önce ters giden bir silah anlaşmasını araştırmaya çalışıyor. İnsanların geçmişi gündeme getirmeye çalışmasından hoşlanmam. Ya sen onunla ilgilenirsin ya da ben ilgilenirim."

Şoktayım. Çünkü hem o hem de Alek aynı şeyi söyledi. River belli ki burnunun ait olmadığı yerlere burnunu sokuyor.

"Onunla ben ilgilenirim. Yardıma ihtiyacım yok," diye belirttim.

Alaycı bir tavırla kaşlarını tekrar kaldırıyor. "Bunu daha önce de duymuştum. Alek'ten haber aldın mı?"

Yaşlı kaltağı yeniden değerlendirirken dudaklarımı yalıyorum. Bir terslik var. River yüzünden olsun ya da olmasın... bir şeyler farklı.

"Hayır, yapmadım," diye yalan söyledim. "Sen bana adını verdikten sonra hâlâ dansçının izini sürmeye çalışıyorum. Ya sen?"

"O çocuk beni en son ne zaman aradı, şehirdeyken bile?"

Temas kurarsa bana haber verin."

"Hepsi bu kadar mı?" Diye soruyorum, ama o sadece bakıyor ve bakıyor, o kibirli bakışları son sinirimi de çözüyor. Ne cüretle buraya gelir ve bir kez daha kolayca kontrolü ele geçirebileceğini düşünür. On yıl sonra, sırf kendi söylediği için yetkili olduğunu sanıyor. Öylece devretmek için kıcımlı yırtmadım.

Ben Ivanov

*müzayedesi*yim. Bunun

için birini gömeceğim.

"Ne?" O bakmaya devam edince ben de soruyorum.

"Bazen beni yansıtmam için seni çok yakından oyduğumdan endişeleniyorum," diye düşünüyor. "Sonra, diğer zamanlarda, içinde hâlâ o muhtaç çocuk olduğunu fark ediyorum. Alek'e her zaman çok bağımlı oldun. Bu seni zayıf kılıyor."

"O benim ikizim," diye hatırlatıyorum ona. "Ve bu kadar lüks bir yaşam tarzıyla emekli olabilmenizden nedenlerinden biri, bu yüzden saygı duymak gerekir."

"Evet, ama şimdi sadece sen varsın canım. Bunu hatırlamanı öneririm," diyor, ses tonunda bir miktar uyarı var.

"Hepimiz birbirimiz için varız. Alek'i tanıyorum. Geri dönecektir."

Sandalyede arkasına yaslanıp ellerini başının arkasına koyuyor ve bana acıyan bir bakış atıyor. "Sen öyle diyorsan."

Şu anda mektup açacağına uzanıp boğazına saplamak istiyorum. Bunun yerine, kendimi sakinleştirmek için arkamı dönüyorum. Her zaman beni nasıl tetikleyeceğini biliyor, sanki ona dokunmam için bana meydan okuyor. Sözünün kanun olduğunu hatırlatmak için beni zorluyor. Ya da o öyle sanıyor. "Bu işte kadın olmak her zaman zordur, Anya. Bunu bilmen gerekir. Hayatlarımıza yönelik kaç girişim oldu?" diyor.

Dudaklarım sıkı bir gülümsemeyle kıvrılıyor. Onunki gittiğimiz en kötü koruyucu aile değildi. Ama genel olarak, en çarpık olanıydı.

"Böyle bir dünyaya neden çocuk getirirsin ki?" Soruyorum. Bu daha önce hiç cevaplamak istemediğim bir soru. Yetimhanenin koridorlarında yürürken, onları bu dünyaya getirmeyi asla düşünemem. Ne kadar kalpsiz olsam da, o kadar zalim değilim.

"Doğrusu, çocukların bazı iş anlaşmalarında işime yarayacağını düşünmüştüm. İtalyan mafyası aileye çok önem verir. Ben bekar bir kadındım. Eğer bir ailem olduğunu görselerdi, beni öldürmeye ve ortak değerlerimiz olduğunu düşündükleri için iş anlaşmalarını ikna etmeye daha az meyilli olabilirlerdi." Gülümsüyor. "Sadece bir anlaşma için işe yaradı ve sonra ikinizle baş başa kaldım."

"İlk başta ikiniz de sinir bozucuydunuz ama çabuk öğrendiniz ve uyum sağladınız; sen kardeşinden daha çok. Çok geçmeden o da senin izinden gitti," diyor. "Ve imparatorluğumun büyüdüğünü gördüm. Sizdeki potansiyeli gördüm."

Olması gerektiği gibi acıtmıyor. Ondan hiçbir şekilde anaç bir şey beklemediğim için hiç şaşırmadım, ancak rahatsız edici olan bunu ifade etme kolaylığı. Pek çok yönden birbirimize benziyor olabiliriz ama benim geçmeyeceğim bir çizgi vardı. Bir çocuğun masumiyetini hiçbir şekilde kendi çıkarlarım için kullanmazdım. Özellikle de kardeşimin ve benim masumiyetimizin çok erken elimizden alındığını düşünürsek.

"Bu çok boktan," diyorum ona.

"Evet, sanırım öyle." Omuz silkiyor. "Ama şu haline bak."

"Evet, şu halimize bak," diye mırıldanıyorum öfkeyle. Kardeşim kim bilir nerede ve aylardır onunla ilk gerçek temasım bana bağırması oldu. Bırakın işimizi, bir kez bile beni sormadı. Ve iş onun için de benim için olduğu kadar önemli. En azından ben hep böyle düşünmüştüm ama belki de bu konuda da yanılmışımdır.

"Onu devral. Her zaman senin olması gerekiyordu, Anya. Kardeşinin ölümünü duyur. Bırak fantezisini bir dansçının peşinde yaşasın. Kardeşin sadece sana olan sadakati yüzünden burada kaldı ve şimdi bu değişti."

Başım ona doğru savruluyor. "Ne demek istiyorsun?"

"İşten nefret ediyordu, her yeni bir şey öğrendiğinde parıldamandan nefret ediyordu."

"O yapmadı." Bana söylendi.

"Ama sonra işin acımasız tarafını keşfetti. Sadece uyuşturucu ve diğer şeyler değil, gençken işlediği ilk cinayet ve bundan nasıl zevk aldığı. Bu yüzden kaldı."

İlk kez birini öldürdüğü zamanı hatırlıyorum. Sonrasında eldiven giymeye başladığını fark ettim. Tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ama ondan sonra değişti.

Bildiğim bir şey varsa o da Alek ve benim ne olursa olsun birbirimizin arkasını kolladığımızdır.

Tüm bu saçmalıkların arasında bile birbirimize sahibiz.

"Bu iş senin içindi. Anya, büyüüp ona sahip çıkmanın zamanı geldi. Yoksa geri alırım."

"Geri dönecek," diye söz veriyorum ona ve müzayedelerimize asla elini sürmeyeceğini de söylemeden geçemiyorum. Geçmişte onun işi vardı ama bu müzayedeler bizim.

"Ama olmayabilir de."

Alek'in beni terk edeceği günün geleceğini hiç düşünmemiştim. Bana geri döneceğini söyleyen ses zaman geçtikçe azalıyor. Yaşlı sürtük çoğu konuda haklı. Ama bu konuda değil. Alek beni sonsuza dek terk etmeyecek, değil mi?

"Değil' erkek arkadaşından kurtul. O bir sorun," diyor ayağa kalkarken.

River neden ailemi araştırıyor?

Belki de yaşlı kaltağın dediği gibidir; belki de bunca zamandır beni kullanıyordu. İşe dahil olmak istediğini açıkça belirtti, yani beni becermenin bunu elde etmenin tek yolu olduğunu mu düşündü? Ama durum buysa, neden hala beni becermedi?

İçten içe River'ın bunun peşinde olmadığını biliyorum ama Meredith'in kendine duyduğu şüphe beni engelleyemiyor. Tehlikeli bir dünyada çalışıyoruz. Yalanlar ve hileler sürekli var. Ya River'a yer açmak için kendi içgüdülerime ihanet ediyorsam? Ya Meredith haklıysa?

Ne zaman ona güvenebilecek kadar yüksek bir fikre sahip olmama izin verdim? Hayır, kesinlikle güvenmedim. Bu düşüncayı kapattım. Kendimi savunmasız bir duruma sokamam.

"Seni dikkatle izliyor olacağım, Anya. Benden başka kimseye güvenemezsin, bunu unutma." Ses tonu, River'ın beni kandırıyor olabileceği düşüncesiyle içimde oluşan batma hissinden çok daha acı. Ama durumun böyle olmadığını biliyorum. Öyle değil mi? Yoksa sadece aptallık mı ediyorum? *O benim için hiçbir şey, diye* hatırlatıyorum kendime.

Veda etmeden çıkıp gitti, ondan daha fazlasını beklediğimden değil. Hiç beklemedim.

BÖLÜM 29

Nehir

M Telefonum çalıyor ve zil sesiyle birlikte profil resmi beliriyor. Üstünü kaldırdığı, mükemmel şekilde delinmiş meme uçlarını ortaya çıkaran görüntüsüyle sikim hemen sertleşiyor ve Ona aldığım küpeler.

Aramasını duymazdan geliyorum ve tekrar kâğıtlara odaklanıyorum.

Michael yine, "Meredith Fork'un geçmişini araştırmak tehlikeli olabilir," diyor. Ve ben onu görmezden geliyorum. Yine.

Öyle olduğunu biliyorum, bu yüzden sahte bir ihbar gönderdim ki yanlış giden bir silah anlaşması gibi önemsiz bir şeyi araştırdığımı düşünsün, çünkü ilgilendiğim şey bu değil. İlgilendiğim şey şu anda baktığım fotoğraf.

Meredith, elinde içkisiyle Bay ve Bayan Ivanov'la otururken. Onları yetimhaneden alıp evlatlık vermesini tesadüf olarak görmüyorum. Will'in bu fotoğrafı, geçmişteki binlerce başka görüntü ve ilişki arasından bulup çıkarması bir haftasını aldı. Şimdi de aralarındaki ilişkiyi çözmeye çalışıyor.

Meredith gibi bir kadının çocuklar için ne bir kalbi ne de bir kaygısı vardır, o halde neden ikizleri yanına aldı? Anya'nın ailesi nereye gitti? Nerede oldukları konusunda hep çok umursamazdı.

"Efendim, izin verirseniz. Anya Ivanov'a olan takıntınız sizi riske atıyor olabilir," diyor Michael.

"Michael, bugün beni kızdırmaya gerçekten kararlı mısınız?" Ben soruyorum.

"Hayır, efendim. Size hizmet ediyorum, bu da konseyimi sunduğum anlamına geliyor. Ivanovlar ya burada iş yapmanıza ve müzayedelerine daha fazla entegre olmanıza izin verirler ya da vermezler."

"Yapacaklar."

Sessizce başını sallar.

Telefonumda Alek Ivanov'un bugün çekilmiş bir fotoğrafı çalıyor.

Gülümsüyorum. *Sonunda onu buldum*, diye düşünüyorum kendi kendime. Ta ki bir mesaj gelene kadar.

Beni atlattı ama peşindeyim. Fiyatımı üçe katlasan iyi edersin. Bu adam bana iki kez ateş etti ve bu yüzden omzumdan bir kurşun çıkarıldı.

Yaklaştın. Yaklaştım.

Dünyanın öbür ucunda başka bir adam arayacağımı milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi.

Kahretsin, belki de gerçekten kırbaçlanmışımdır. Ve sadece tadına baktım.

BÖLÜM 30

Any

I Eğer herif telefonuna cevap vermezse, ona gideceğim. Restorana girdiğimde, hostes beni durdurmaya çalışıyor ama kim olduğumu anladığında ve yüzümdeki ifadeyi gördüğünde kendi ayağına takılıyor yüzümde. Bugün dalga *geçmeyeceğim*. Vance ve Clay yanımda, ben merdivenlerden çıkarken restoranın yarısı beni izliyor.

"Affedersiniz, oraya çıkamazsınız," diyor arkamdan. Ellerini üzerime koymayı planlamadığı sürece, beni nasıl durdurabileceğini göremiyorum.

River'ı hemen fark ediyorum, aynı şekilde onun bakışları da bana yöneliyor. Yanında muhasebecisi Patrick ve çok çekici Amanza var. Harika, buradan nefret etmek için bir neden daha.

Masasında oturan birkaç adam ben yaklaşırken beni durdurmaya çalışmıyor ve herkesin gözlerini üzerimde hissediyorum. River'ın oturduğu masanın karşı ucunda duruyorum.

Burada birkaç yeni yüz var ve içlerinden biri cüretkâr bir şekilde gülümseyerek "Neden gelip kucağıma oturmuyorsun prenses?" diyor.

Bir kaşımı kaldırıyorum ve o bir şey söylemeden önce parmağımı River'a doğru kaldırıyorum. "Prensес mi?" Başımı arkaya atıp gülerek River'a bakıyorum.

"Bu kadar nazikçe sordu diye gidip erkeğinin kucağına oturayım mı?" diye sordum. "Telefonlarıma bile cevap veremediğini ya da amımı sakinle dolduramadığını düşünürsek, belki de buradaki adamın daha iyi bir seçenektir."

Amanza içkisini yudumlarken, bana prenses diyen adam yeşil bir tona büründü ve artık hafife alınacak bir kadın olmadığımı anladı.

River bana bakıyor, o hipnotize edici gözler benimkilere kilitlenmiş. Aynı anda hem çok şey hem de çok az şey söylüyorlar.

"Hadi ama River, prenses olabilirim, değil mi?" Ötüyorum ve göğüs dekoltelerimi ona göstermek için eğiliyorum. Bakışları bir kez bile benimkilerden ayrılmadı.

"Acaba oraya gidip dudaklarını ısırduğımda bana prenses diyecek mi?" diye fısıldıyorum masanın öbür ucundan. Çenesi titriyor ve ben tekrar tam boyumda duruyorum. Onun ısırığına ihtiyacım var. Saldıracak ve beni daha iyi hissettirecek bir şey.

"Ağzını başka bir erkeğe yaklaştırırsan, aletini keser ve kahvaltıda sana yediririm," diye kükrüyor ve herkes sandalyelerine büzülüyor. *İşte orada.*

"O zaman neden sözünü tutmuyorsun?" Elimi adamlarının her birinin kafasının üzerinde gezdirerek soruyorum, ta ki River'ın yanında durup ona doğru yaklaşıp kadar.

"Bugün havanda görünüyorsun," diyor kayıtsızca.

Samimiyetsiz bir gülümseme takınıyorum. Bu adam son birkaç aydır bana patronluk taslamaktan başka bir şey yapmadı ve şimdi de bana soğuk davranıyor. Neden? Arabasına birkaç kurşun sıktım diye mi? Yuh amina koyayım. Yeni bir tane al.

"Hiçbir fikrin yok. Konuşmamız gerek," diyorum.

Beni tutuyor ve kucağına çekiyor, eli boğazıma dolanıyor. "Önce tatlı için kalmalısın."

"Bu kadar çok söz verip bu kadar azını yerine getirmek," diye tükürüyorum. Ama içim onun kokusu ve dokunuşuyla dolup taşıyor. Tüm öfkem ve kızgınlığım kaybolmaya başlıyor ama onlara umutsuzca tutunuyorum çünkü kendimi güvende hissettiğim tek şey onlar. Ve River bilinmeyen duyguları ve arzuları ortaya çıkarıyor.

River masadakilere sesleniyor. "Kendimi tekrar etmeme gerek yok ama bu kadının yanına yaklaşan olursa sizi köpeklerime yem ederim" diye bağırıyor.

Kulağına fısıldamak için eğildim, "Köpeklerin bile olmadığını düşünürsek bu biraz ezik bir tehdit."

"Aslında köpeklerim var. Geçen hafta geldiler," diyor. "Ve az önce birinin dudaklarını ısırıp koparmaya söz vermiş biri olarak senden saçma sapan tehditler duymaya ihtiyacım yok."

"Bekle, yani köpeklerin mi var?" diye sordum.

"Şaka mı yapıyorsun?" diye soruyor bana. "Şu anda gerçekten şaka mı yapıyorsun? Seni gülümseten şey bu mu? Lanet köpeklerim mi?"

Yüz hatlarımı inceledim. Ona gülümsediğimin farkında bile değildim. Bu kötü bir şey ama yine de kendimi "Evet, köpekleri severim." derken buluyorum.

Kahretsin, bu adam bana ne yapıyor?

Elini boğazımdan çekiyorum, dokunuşunu özlüyorum ama gücümü tekrar talep etmem gerekiyor. Buraya ortalığı kasıp kavurmayı planlayarak geldim ama yine de iyi bir kız gibi onun kucağında oturuyorum. Yine de içinde anlamadığım bir rahatlık var.

Ona tekrar "Konuşmamız gerek," diyorum.

"Tatlı yiyene kadar bekleyebilirsin."

Peki, eğer dediğimi yapmazsa, o zaman ona özür dilemekten başka bir seçenek bırakmayacağım.

Amanza'ya bir bakış attım. "Merhaba Amanza, son zamanlarda River'ı becerdin mi?" İçkisi yine boğazında düğümleniyor ve gözlerini dikmiş bana bakıyor.

"Dürüstçe cevap verebilirsin," diyorum ona. "Söz veriyorum delirmeyeceğim." Bu sözler üzerine kalbimin üzerine çarpı işareti yapıyorum. Bana deliymişim gibi bakıyor.

Tamam, belki biraz deliyim.

"Bu masada sır yok, değil mi? Çünkü insanlar bunun için öldürülüyor, değil mi?" River'a işaret ederek söylüyorum.

River, "Anya, ne yaptığını biliyorum," diyor.

"Sadece bir soru soruyorum, kız kıza. Siz ikiniz hiç sikiştiniz mi?"

"Hayır. Hayır, yapmadık." Başını sallıyor. "Biraz kaltaksın, değil mi?"

Bu küçük farenin gerçekten omurgalı olmasına şaşırarak gülüyorum. "Bana daha kötülerini de söylendi. Bil diye söylüyorum, onu alabilirsin. Bana gevşek sik titreşimlerinden başka bir şey vermiyor."

River'ın eli amıma gidiyor ve beni oradan sertçe kavırıyor. "Adamlarımın önünde bunları söylediğin için kendini gerçekten zeki bir kız olarak mı görüyorsun?"

Bugün giydiğim ince kumaş için minnettar bir şekilde vücudum onun dokunuşuna doğru yuvarlanıyor. Ona ne kadar kızgın olsam da River Bently'yi becermem *gerektiğini* fark ettim. Onu sistemimden çıkarmalıyım ki bana verdiği zarar için beynine bir kurşun sıkabileyim.

"Beni öylece bırakabileceğini mi sanıyorsun?" diyor kulağıma ve masadaki diğerleri bakışlarını kaçırıyor.

"Beni becermediğine göre, başka bir yerden aldığını tahmin ediyorum."

"Oh, sevişeceğiz, Red. Hâlâ borçlu olduğun bir şey var," diye homurdanıyor.

"Belki Amanza izlemek ister?" Mırıldanıyorum ve Amanza'ya dönüyorum. "Sen de izlemek ister misin? Yani, daha önce de beni sikeceğini söyleyip ortada bırakmıştı, o yüzden sen de benim gibi hayal kırıklığına uğrayabilirsin." Sırıtiyorum.

"İşte bu kadar." Ayağa kalkıyor ve kalkarken beni kaldırıp ayaklarımın üzerine koyuyor, belimden tutuyor.

"Michael, burayı bitirebilirsin. Görünüşe göre birinin işimizi gizli tutmayı öğrenmesi için ağzına bir sik alması gerekiyor."

İyi kız rolünü bırakıyorum ve onun elinden kurtuluyorum. "Nihayet işimize dönebiliriz. Seninle konuşmam gerek."

Ön kapıdan çıkarken hostes bakışlarımı kaçırıyor.

"Arabaya bin," diye homurdanıyor. "Ve bu bir öneri değil. Ve hayır, adamların bizi takip etmeyecek," diyor yolcu kapısını açarken. Adamlarıma geride durmalarını işaret ediyorum.

İşler kötü gitse bile River Bently ile başa çıkabilirim.

Arabaya biniyorum ve onun diğer tarafa geçmesini bekliyorum.

"Şu lanet olası şantaj olayını aradan çıkaracağız ve sonra da kardeşimi konuşmamız gerek-"

Başımı ona doğru çeviriyor ve dudaklarını dudaklarıma çarpıyor. Sert, sabırsız ve acımasız. Dili ayırık dudaklarımın arasından kolayca kayıyor ve ben onun içinde eriyorum. Bir hafta çok uzun bir süreydi. Hayır, onun bu yanını arzulamamalıydım. Bunun için gelmemiştim. Yine de bedenim kendiliğinden harekete geçiyor ve onu yakasından tutup kendine çekiyor.

Ben gerçekten deli

miyim? Gerçekten

düştüm mü? Hayır.

Bu mümkün değil.

River Bently'den önce kimi öpmüştüm?

Hatırlamıyorum bile.

Ama onun öpücüğü hatırlayamadıklarımı telafi ediyor.

Tam ellerimi saçlarının arasından geçirecekken geri çekiliyor, bakışları bana kelimelerle anlatabileceğimden çok daha fazlasını söylüyor.

River Bently tehlikeli bir adam çünkü sadece benim işimi istemiyor.

O *beni* istiyor.

Onun için aileme ihanet edemem, değil
mi? "Dönmen çok uzun sürdü Red."

"Kovalamıyorum," diyorum arkama yaslanıp düşüncelerimi
toparlamaya çalışırken. "Seni son gördüğümde arabama ateş ediyordun.

Yani bu

biraz yalakalık için yer var."

Bir kahkaha attım. "Ben mi? Grovel mi? River, bu gece beni sikecek
misin, sikmeyecek misin?"

Kibirli bir gülümsemeyle, "Bir keresinde sevişmeyi senin yaptığını
söylemiştin," diyor. "Sonra iş konuşuruz."

"Ve sonra bu kadar. Bundan sonra işimiz bitti,
değil mi?" Gülüyor. "Oh, Anya, daha yeni
başladık."

BÖLÜM 31

Nehir

M Evimin önüne geldiğimiz ve garaja park ettiğim anda köpekler havlamaya başladı. Anya'nın bir öpücük yüzünden çıldırmasından bir gün sonra geldiler ve ben ikisini de gördüğüm için çok mutluydum.

Arabadan iniyor ve kapısını açmak için diğer tarafa geçiyor, dışarı çıkıyor ve beni garaja kadar takip ediyor. Çok sayıdaki spor arabama bakıyor.

"Arabaları seviyorsun," diye belirtiyor.

"Parlak mücevherleri seviyorsun. Hepimizin kötü alışkanlıkları var," diyorum ona.

Gelirken köpeklerimin cinsini sordu bile - Chow Chows. Biraz huysuzlar ama aynı zamanda en iyileri.

Sadece köpeklerimi görmek için gelmediğini biliyorum.

O aramızdaki bu anlaşmanın bitmesini istiyor ama ben devam etmesini istiyorum.

Meredith'in ailesiyle olan bağlantısı hakkında hala yeterince bilgim yok ve tüm gerçekleri öğrenene kadar bir şey söylememeye karar verdim.

"Köpeklerle mi büyüdün?" Onu garajdan ana eve açılan kapıya götürürken soruyorum.

"Hayır, Meredith'in alerjisi var," diyor arkamdan yürüyerek.

Köpeklerin havlaması ön kapıdan garaj kapısına kaydı ve daha da arttı. Yanımda başka birinin olduğunu biliyorlar.

"Onları sevmeyin. Önce seni koklamalarına izin ver," diye tembihliyorum. Başını sallıyor ve ben kapıyı açarken yüzünde bir gülümseme belirtisi görebiliyorum. İki köpek de beni geçip doğruca ona doğru gidiyor. Kıpırdamadan duruyor, hiç korkmuyor. I

Korkusuzluğu gibi. Bu kadının vücudunda tek bir kırılğan ya da hassas kemik yok. Kardeşi için küçük bir tane hariç, umarım onu da kendime çevirebilirim.

Köpekler etrafını sarmış, kokluyorlar. Onlara bakıyor ve elinin tersini uzatıyor. Elini ilk koklayan Barry oluyor ve Barry bacağını koklamaya geri döndüğünde Barry uzanıp Barry'nin tüylü tüylerine dokunuyor. İkisinin de yakında kesilmesi gerekiyor, özellikle de göz çevrelerinin. Anya elini onun kürkünde gezdiriyor ve o da her zaman iyi bir kaşınmaya bayıldığı için onu itiyor. Öte yandan Stan onu koklamadan duramıyor.

"Stan," diye sesleniyorum ve koşarak yanıma gelmeden önce bana bakıyor. Ona doğru koşmadan önce sırtını sıvazlıyorum.

"Adamlarından birini besleyeceğin köpekler bunlar mı?" İnandırılmaz bir kahkaha atıyor.

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Benimle olduğun için şanslısın. İçeri girmeye çalışan biri olsaydın, çok farklı bir hikaye olurdu."

"Onları istiyorum," diyor Stan'e elini uzatırken, tıpkı Barry'ye yaptığı gibi elini onun sırtında gezdirmeden önce. Hayvanlardan memnun görünüyor ki bu biraz şaşırtıcı.

"Görünüşe göre senden hoşlanıyorlar,"
diyorum. "Tabii ki seviyorlar.
Sevilmeyecek ne var?"

Ona katılıyorum ama sessiz kalıyorum. Bu şeytanın ihtiyacı olan son şey egosunun daha da şişmesi.

"Artık içeri girebilirsiniz." Köpekleri okşamaktan başını kaldırıyor ama eve girmek için hiçbir hareket yapmıyor.

"Senin için gelmedim. Köpeklerini görmeye geldim." Gülümsüyor.
"Peki neden eve gireyim?"

"İşte." Yanı başımı işaret ederek komutu bağırarak söylüyorum. İki köpek de koşarak yanıma geliyor ve onlara içeri girmelerini söylüyorum.

"Bu haksızlıktı," diyor somurtarak.

"Öyle miydi?" Ona doğru uzandım. "Şimdi o lanet kışını içeri sok."

"Neden? Ağzımda sakinle beni susturmayı mı planlıyorsun?" diye şımarıyor gözlerinde bir pırıltıyla.

"İstediğin bu mu?"

"Bu sık sık teklif ettiğim bir şey değil. Ama geçen sefer oldukça eğlendim" diyor ve bunu itiraf etmenin ona acı verdiği anlaşılıyor.

Onun alanına giriyorum, sikimi ona sürterken onu kalçasından tutuyorum. Lanet olsun, bu kız benim ölümüm olacak.

"Sikim ağzına girecek ve bundan çok hoşlanacaksın," diye homurdanıyorum. Nefes alıyor ve elbisesinin altından sivri meme uçlarını görebiliyorum. Çok mükemmel. Benim için her zaman hazır.

"Önce iş konuşmalıyız," diye nefes veriyor.

"Şu andan itibaren merdivenlere varana kadar vaktin var. Hızlı konuşmanı öneririm," diye cevap veriyorum onu omzuma atarken. Onu taşıırkenki haysiyetsiz tavrım karşısında inliyor.

"Bu ciddi bir şey, River," diye bağırıyor omzumun üzerinden.

Kıçını tokatlıyorum. "Ve ben de senin o güzel amını dolduruyorum. Bunun için ne kadar beklediğimi biliyor musun?"

"Sorun zaten sendin," diye azarlıyor. İlk merdivene adımımı atıyorum. "Zaman geçiyor, Red."

"Tamam. Siktir. Adamlarını kardeşimi ve Meredith'i soruşturmaktan vazgeçirmelisin. Ya onlardan biri kafana bir kurşun sıkacak ya da ben sıkacağım."

Kıkırdıyorum. "Denemeni görmek isterim."

"River, ben ciddiyim. Her zaman önce ailemi seçeceğim."

Acıtması gerekirdi ama tamamen farklı bir şey duyuyorum. "Demek beni ciddiye almaya başlıyorsun. Sadece bir iş beklentisi olarak değil, bir erkek olarak."

Kaskatı kesiliyor ve ben de eğlenerek gülümsüyorum. Oh, ne kadar ilerledik, Red.

Odama ulaştığımda köpekler çoktan içeride, kuyruklarını sallıyorlardı ve ben de gıcırdayan bir oyuncağa basıyordum.

"Dışarı," diye bağırıyorum ve itaatkâr bir şekilde kapıya doğru koşuyorlar ve ben de arkalarından kapatıyorum.

"Hey, bu çok kaba."

"Kötü mü?" Gülüyorum. Bu soğuk kıçlı, güzel kadın benim kaba olduğumu mu söylüyor? Bana o kadar zarif bir şekilde sikimi ağzına sokmamı söyledikten ve bana yaşattığı diğer tüm çılgınca şeylerden sonra?

Onu omzumun üzerinden çeviriyorum ve göğüsleri ön tarafıma sürtünüyor. O kapüşonlu bakışlarıyla bana bakıyor.

"Seni şimdi becerirsem, sonra ortadan kaybolacak mısın?" diye sordum. "Büyük ihtimalle. Seksin ne kadar iyi olduğuna bağlı."

Kıçını kavriyorum ve onu pantolonumun içinden geçen sert sikime doğru itiyorum. Anya'nın ihtiyaçlarını karşılayabileceğimi, büyük olasılıkla daha önce deneyimlemediği bir şey sunabileceğimi biliyorum... kontrolden vazgeçme.

Ama ondan başka bir şey istiyorum. Benimle aynı sebeplerden dolayı burada olduğuna dair bir garanti. Onu istiyorum ve kaçınılmaz olarak ona sahip olacağım.

Onu gördüğüm an, onu kendime ait kılacağımı biliyordum. Onun kadar güçlü ve iradeli bir kadın görülmeye değer ve ben onu her gün içime çekmeyi planlıyorum. Onu ilk gördüğümde olduğum gibi büyülenmiş ve büyülenmiş. Ona boyun eğdirmek başka bir avantaj.

"Adamlarını geri çağır," diye talep ediyor.

"Bunu yaparsam benim için ne yapacaksın?" Başparmağımı elmacık kemiğine ve saçının arkasına sürttüğümde, saçı yerinde tutan küçük tokaları bulup teker teker çıkarırken soruyorum.

"Beynini uçurmayacağım," diyor kesin bir ifadeyle. Saçındaki her bir iğneyi çıkarmamı izlerken nefesi kesiliyor.

Canlı kırmızı saçları yüzünün etrafına dökülüyor. Uzun ve parlak dalgalı. Güzelmiş. "Saçlarını açtığında hoşuma gidiyor."

"Kapa çeneni ve sık beni, River," diye alay ediyor.

Boynunun arkasından tutup onu kendime çekiyorum ve dilimi onunkine doğru kaydırıyorum. Bu sefer bana karşı koymuyor. Onun yerine, elleri umutsuzca beni kendine çekerken eriyor.

Öpüşmemizi derinleştirirken elim boğazına dolanıyor.

Dudaklarını yalıyor, ben de kemerime uzanıp onu çözüyorum ve fermuarımı indirmeden önce düğmemi açıyorum. Sikim serbest kalıyor ve aç gözlerle ona bakıyor. "Any."

"Evet, River?" Adımı söylüyor ama söylerken başını kaldırıp bana bakmıyor. "Dizlerinin üzerine çökmeni öneririm."

"Tamam," diye rahatlıkla cevap veriyor. Bu güçlü kadının dizlerinin üzerine çöküp sikimle göz hizasına gelmesini izliyorum. Ona uzanıyor.

"Ben söyleyene kadar dokunmak yok." Parmaklarımı saçlarının arasına sokup ipeksi pürüzsüzlüğünün tadını çıkarırken ağzını açıyor. Bu kadınla ilgili her şey mükemmel. Saçlarını tutuyorum ve başını sikime doğru çekiyorum. Benim için açılıyor, ama dilini hissettiğim anda onu geri ve biraz daha geri çekiyorum. Dilini çıkarıyor ve ucunu yalıyor. "Kötü kız," diyorum ona, geri adım atıp saçındaki tutuşumu bırakarak. "Şimdi lanet yatağa doğru sürün ve eteğini kıcının üzerine çek."

"Çok talepkâr," diye sinsi bir gülümsemeyle mırıldanıyor ama eteğini kıcının üzerinde oynatıyor. Ve benim seyir zevkim için, üzerinde iç çamaşırı yok. Giymediğini biliyordum.

"Kımılđa," diye emrediyorum ve sırtıtışından ne yapması gerektiğinin söylenmesinden hoşlandığını anlayabiliyorum.
Benim hatam, kötü kız.

BÖLÜM 32

Anya

"W Neden duruyorsun, Anya?" Sanki benimle alay ediyormuş gibi adımı ağır ağır söylüyor. Yatağın yarısına kadar geldim ve beni izlediğini biliyorum. Bakışlarını tüm vücudumda hissedebiliyorum.

"Görünüyorsun

çok iyi, benim için çok ıslak," diye mırıldanıyor ve daha da yaklaştığını hissediyorum ve eli kıcımlı okşuyor. Bir erkeğin beni bu şekilde kontrol etmesine izin vermeyeli uzun zaman olmuştu. Aslında, sanırım bir erkeğin üzerimde bu kadar kontrol sahibi olmasına izin verdiğim tek an bu.

Bu onun restoranında beni bağlamasına izin verdiğim zamandan farklı değil. Baskın ve itaatkâr arasındaki psikolojiyi anlıyorum. Bunu satıyorum. Ama bir adam öyle dedi diye kendimi ellerimin ve dizlerimin üzerinde sürünürken bulacağımı hiç düşünmemiştim.

Ama River farklı. Neden bilmiyorum ama onunla sürekli savaşmak zorunda değilim. Sadece birkaç dakikalığına bile olsa kontrolü bırakabiliyorum. Ve bu bana yaşadığımı hissettiriyor.

İçten içe River'a bir dereceye kadar güvenmeliyim ve kardeşim dışında kimseye güvenmiyorum.

Bu adam yavaş yavaş benim alanıma ve belki de daha fazlasına girdi.

Bu düşünceyi uzaklaştırıyorum. Daha fazlasına odaklanamam. Sadece şimdi var.

Ona neden güç verdiğimden bile emin değilim ama sikinin tadı çok güzeldi.

Bir daha tatmak istiyorum.

Arkamdan üzerime eğilmeden önce eli diğer kıç yanağıma gidiyor. Nefesini kulağıma yakın hissedebiliyorum.

"Ne kadar ıslak?" diye

sordu. "Çok ıslak."

"Hmm," diye mırıldanıyor, eli amıma ulaşana kadar kıç yanaklarımın arasından aşağı kayıyor ve bir parmağını kıvrımlarımın arasından geçiriyor. Onun dokunuşuyla inliyorum ve amımı terk ettiği anda kaybolduğunun farkındayım. Omzumun üzerinden baktığımda, parmaklarını ağzına sokup gözleri kapalı bir şekilde emdikten sonra gülümseyerek açmasını büyülenmiş bir şekilde izliyorum. "Bence tadına bakmalısın."

Başımı sallıyorum, bana vermek istediği şey her neyse ona hevesliyim. Ama iki eliyle kıcımlı kavırıyor ve onu giriş yerimde hissediyorum. Aleti içeri kaymadan önce benimle alay ediyor ve bu cennet gibi bir şey, dudaklarımdan bir inilti çıkarıyor. Zapt edemediğim bir inilti. Ama dolduğumu hissettiğim anda çekiliyor, beni boş ve çaresiz bırakıyor.

Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve tembelce etrafımda dolaşıp yatağın ucuna oturuyor. Bana bakıyor ve bir parmağıyla -tadına baktığı parmağıyla- ona doğru sürünmeye devam etmemi işaret ediyor. Söyleneni yapıyorum, gözlerim onun sertleşmiş sikinde. Islaklığımla kaplandığı için parlıyor.

Ona ulaştığımda bir parmağını çenemin altına koyuyor ve başımı kaldırıyor. "Şimdi, kalk."

Bakışlarım onun sikinden ayrılmak istemiyor. Çok güzel. Mükemmel bakımlı, tüm doğru yerlerde damarları var ve büyük. Ve, lanet olsun, içimde iyi hissettiriyor.

"Tadına bak," diyor bir kez daha saçlarıma uzanıp başımı sikine yaklaştıırken. Ağzımı onun etrafına sarıyorum ve gidebildiğim kadar aşağı indiriyorum. Onun üzerinde kendimin tadını alabiliyorum.

İnliyor ama hepsini içine alamıyorum; bunun için çok büyük. Başımı aşağı yukarı kaldırıp tekrar sokuyorum. Sikinin dibine ulaştığımda beni durduruyor ve geri çekiyor. "Hayır. Benim kötü kızımın biraz daha fazlasına ihtiyacı var. Artık ayakta durabilirsin."

Topuklarımda üzerinde doğruluyorum, elbisem hâlâ belimde, çekmecedan bir şey çıkarmasını izliyorum. Deriden yapılmış bir şey olduğunu görüyorum. "Soyun."

Akla gelebilecek neredeyse her seks aletini ve oyuncağı gördüm, bu yüzden eteğime uzanıp onun direktiflerini uygularken bunu bir sürpriz olarak bırakıyorum. Genelde yatak odasında kontrol bende olur. Bir erkeğin yönetmesine izin vermem, ama işte buradayım, verdiği her emri dinliyorum.

Neden?

Çünkü hayatımda bir kez olsun sorumlu olmamak çok iyi hissettiriyor.

"Anya." Elindeki şeye değil, ona odaklanıyorum. Çünkü River'ın üzerimde ne kullandığı ya da bana ne yaptığı önemli değil. Bunca zamandır beni ne için eğittiğini şimdi anlıyorum. Öpücükler. Kasıtlı olarak beni seks yapmamaya zorluyor. Bu güven ve bağ ile ilgili. Ben kontrol etmediğim sürece yatak odasında asla sahip olamadığım bir şey. Hiç böyle seksten zevk aldım mı? Hayır. Aldığımı sanıyordum ama asla kıyaslanamaz. Şimdi fark ediyorum ki her zaman eksikti ve belki de bunun nedeni hiç kimseyi River'ı arzuladığım gibi arzulamamış olmamdır.

"Düşünme, sadece hisset," diye emrediyor. Talimatını başımla onaylıyorum. Yalnızca onun sesine odaklanmak ve bir anlığına da olsa düşünmemek, ikinci bir tahminde bulunmamak güzel. Sadece yapmak.

Elbisemi tamamen çıkarıyorum, topuklu ayakkabılarımı çıkarmıyorum. Gülümsüyor ve ona ulaştığımda sırtım ona dönük olacak şekilde beni çeviriyor. Sonra elindeki şeyi başımın üzerine yerleştiriyor. Bir top ağzıma giriyor ve başımın arkasına dolanıyor. Her iki elime de uzanıyor ve onları da arkamdan kilitliyor. Ellerimi hareket ettirmeye çalıştığımda başım geriye doğru çekiliyor. Her şey birbirine bağlı.

Aleti çekiştirerek beni ayağa kaldırıyor ve hâlâ dizlerimin üzerinde yatağa yatırıyor.

Önümde dizlerinin üzerine çöküyor, ellerim arkamda, hareket edemiyorum.

Kibirli bir gülümsemeyle, "Belki de sana daha sık şaka yapmalıyım, böylece şikayet etmezsin," diyor.

Ona sadece beni becermesini söylemeye çalışıyorum ama sesim boğuk çıkıyor ve gülümsemesi büyüyor.

Kıçımı avuçluyor ve büküyor, acı verici uyanış içimde zonkluyor. Sırt üstü uzanıyor ve beni yüzünün üzerine yerleştiriyor, önümde mükemmel horozunun görüntüsü.

Ağzını amıma doğru kaldırıyor ve hiç vakit kaybetmeden dilini çıkarıp kıvrımlarımın arasından geçiriyor. İnliyorum ama ağzımdaki tıkaç yüzünden bir şey söyleyemiyorum. Vücudum onun üzerinde titriyor, öyle istiyorum ki

Ona kötü bir şekilde uzanıyorum ama ellerim bağlı olduğu için yapamıyorum. Dilini aşağı yukarı kaydırıyor, benimle alay ediyor ve ona dokunmak istememe neden oluyor. Ama yapamıyorum. Dili mutlak bir sihir yaparken bir parmağını içime daldırıyor. Yukarı aşağı ve klitorisimin etrafında yavaş daireler çiziyor, ta ki parmağının etrafında sıkıldığımı hissedene kadar. Tam boşalmak üzereyken geri çekiliyor. Dizlerinin üzerinde yanımda yeniden konumlanıyor ve ben küfür edip şikayet etmeye başladığımda beni itiyor, böylece doğrudan yüzüstü yatağına düşüyorum.

Tanrıya şükür yatağı yumuşak. Düşüşünü engellemek için ellerim yok.

Onu tekrar girişte hissetmeden önce beni geri çekiyor. İçine doğru kıpırdanıyorum, beni doldurması için yalvarıyorum. Serbest bırakılmam gerekiyor. Hiçbir şeye bu kadar çaresizce ihtiyaç duymamış ya da istememiştim. Eğer ağzımda tıkaç olmasaydı, büyük ihtimalle yalvarırdım.

Ve hayatımda hiç bir erkeğe yalvarmadım.

Bu yüzden şaka için minnettarım. River Bently'nin egosunu şişirmekten nefret ederim.

Kıkırdıyor ve doğruca içime kayıyor. Bunu yaparken, aradığım o anlık rahatlamayı hissediyorum. Birkaç dakika hareketsiz kaldıktan sonra nihayet içime girip çıkarken saçlarımı parmak uçlarına doluyor ve başımı geriye doğru çekiyor.

Eğildi ve kulağıma fısıldadı, "Lanet saçlarını daha sık aç." Başımı sallıyorum ama kısıtlı olduğu için bunu yapmak zor. Onu itiyor ve itmeye devam ediyor. Durmuyor, yavaş ve istikrarlı bir şekilde içime pompalıyor. Bulutlara uzanıp bir şeyi tuttuğunu sanmak gibi bir şey bu ama çekip alıyor.

Keşke ellerim serbest olsaydı. Arkamı döner ve ona tırmanırdım, böylece istediğimi yapardım.

Bunun yerine, yavaş ve istikrarlı temposuyla bana işkence ediyor, ta ki ben gerildiğimi ve içimdeki her şeyin patlamak üzere olduğunu hissedene kadar.

"İşte böyle bebeğim, sikimi aınla yala."

Durduramıyorum. Giderek artıyor, ta ki ağzımdaki tıkaçla bile çığlık atmaya başlayıncaya kadar, vücudum daha fazla dayanamayıp kendini kapatıncaya kadar. River kıcımlı tokatlıyor ve ben nefes alıyorum.

Vay anasını. Vay anasını. Neler oluyor?

Tam tekrar boşalamayacağımı düşündüğümde, hızını artırıyor ve içimde başka bir şey oluşmaya devam ediyor, yavaşlamıyor. İkimiz de boşalana kadar beni beceriyor. Amım onu sağarken içimde sarsılıyor ve bu yüksekliğin hiç bitmesini istemiyorum. Bu adamın beni sonsuza dek fırlatmasını istiyorum.

onun kaprisi etrafında. Beni hiç bilmediğim şehvetli bir mutluluğa yavaş yavaş sürüklüyor.

Sikişmek var. Bir de
bu var... River Bently.

İşi bittiğinde benden ayrılıyor ve yanıma uzanıyor. Gülümseyerek, "Seninle çok yakında evleneceğim Red, çünkü sen benim için yaratılmışsın" demeden önce yüzüme düşen saçlarımı geriye doğru tararken gözlerimi zar zor açık tutabiliyorum.

Kalp atışlarım hızlanıyor ve eğer az önce sikilip teslim olmamış olsaydım, onun boğazını kesebilirdim.

BÖLÜM 33

Nehir

I Gözlerindeki ateş sönene kadar onu öyle bırakacaktım. Onunla evlenmeyi planladığımı söylediğimde öfkeden deliye döneceğini biliyordum. O böyle biri. Muhteşem. Şu anda onun için kullanabileceğim tek kelime bu.

Çünkü sikim şimdiden sertleşmeye başladı, ikinci raunda geçebileceğini düşünüyorum.

Bir ses çıkardı ve ben de yataktan kalkıp ellerini çözdüm ve ağzındaki tıkacı çıkardım. Anında ayağa kalktı ve bana döndü, yumrukları havada uçuşuyordu. Çeneme vuruyor, ama ikinci bir vuruş yapamadan bileklerini yakalıyorum. Ardından bacaklarının, içine doğru kaymak isteyen uzantıma tekme atmasını engelliyorum.

"Anya."

"Beni serbest bıraktırdın, River." Kelimelerinden zehir damlıyor. Ona bakarken gülümsüyorum, bunun onu yine kızdıracağını biliyorum. Kibirli gülümsememi sevdiğini itiraf etmekten nefret ediyor.

"Ama seni tekrar becermek niyetindeyim tatlım," diye mırıldanıyorum, bu da onu daha da kızdırıyor.

Dişlerini göstererek öne eğiliyor ve beni ısırmaaya çalışıyor. Başımı geri çekiyorum ama tekrar yaptığında olduğum yerde kalıyorum, dişleri dudaklarıma inerken onu yerimde tutuyorum. Kendi kanımın tadını alana kadar beni ısırmasına izin veriyorum ve yine de onu bırakmıyorum.

"Tatlı, tıpkı senin gibi," diye mırıldanıyorum onu öpmeden önce dudaklarına karşı. İlk başta o da beni öpmüyor ama dilimi ağzına soktuğumda

Yapıyor. Dili benimkiyle buluşuyor ve ben onun tatlı amcığıyla kendi kanımın karışımını tadıyorum.

Geri çekiliyor ve kendini kurtarmaya çalışıyor ama ben buna izin vermiyorum. Bana tekrar hazır olduğunu söyleyebilirim, çünkü beni öptüğünde vücudu benimkine sürtünüyor.

Ve onun tatlı, tatlı amcığı sırılsıklam.

Benim için yaratılmış.

Ben bir adım öne çıkıp bacakları yatağa değene kadar onu arkaya doğru hareket ettirirken o da benim elimde debeleniyor. Yatağa geri düşüyor, beni üstüne çekiyor ve o eğilip beni tekrar öperken ben de kendi isteğimle gidiyorum. Kollarını iki yanına sıkıştıran sıkı tutuşumu bırakıyorum ve bunu yaptığım anda beni sırt üstü çevirip üzerime tırmanıyor. Sonra yüzüme sert bir tokat attı. Vahşi kızıl saçları mükemmel göğüslerinin üzerinden aşağı dökülüyor ve bulunduğum konumdan karnını saran mürekkebi engelsiz bir şekilde görebiliyorum.

Mükemmellik. Bu da onu tanımlamak için başka bir kelime.

"Şimdi beni ele geçirdiğini mi sanıyorsun?" Gülüyor ve bu şeytani bir gülüş. Eli boğazıma gidiyor ve kalçalarını geriye doğru oynatarak sikimin üzerine çıkıyor. Ben onun içinde değilim; o şaft boyunca ileri geri kayıyor. "Ne yani, beni becermene izin verdiğim için, beni sana süründürdüğün için, bunun herhangi bir parçasına sahip olabileceğini mi düşünüyorsun?" Bana sürtündüğü yere bakıyor, sonra kalçalarını kaldırıyor ve sikim doğrudan içine kayıyor.

Enfes.

"Sana bir sır vereceğim, River." Eğildi, keskin tırnakları göğsümde geziniyor, ilerlerken kan çiziyor. "Beni becermene izin vermek hoşuma gidiyor, ama bir an bile bunun bundan daha fazlası olduğunu düşünme." Kalçaları ileri geri sallanmaya başladı.

Sikeyim.

Büyüleyici. İşte bu o. Beni büyülüyor.

"Benim olduğunu bilmene ihtiyacım yok. En azından henüz değil," diyorum ona, eğilerek, ama göğsüme saplanan ve beni işaretleyen eliyle beni geri itiyor.

"Asla senin olmayacağım, River." Sikime binmeye devam ederken bana sırtıyor. "Çünkü ben *benim*." Siktir, bu çok ateşli.

Kalçalarını kavrayarak onu daha hızlı sallıyorum. Elleri saçlarına gidiyor ve güzel saç tellerini çekiyor, göğüsleri sikime binerken dokunulmak için yalvarıyor.

Takıntılı. Ben de öyle oldum.

Dünyamı başıma yıkabilecek bu kızıl saçlı dişi şeytana kafayı takmış durumdayım ve yine de orada durup ona benden hoşlanıp hoşlanmadığını sorabilirim. Bana siktirip gitmemi söyleyeceğini bile bile. Ama sonra kalbim daha hızlı pıt pıt atacak ve istediği her kimse ya da her neyse onu yakıp kül edecektim.

Beni şimdiden nasıl bu kadar bağladı?

Sadece onun tatlı amcığı olamaz. Yani, içine gömülmeyi en çok sevdiğim şey. Başka hiçbir kadın onunla kıyaslanamaz ve artık hayatımın mahvolduğunu hissediyorum.

Beni mahvetti ve bunu umursamadı bile.

Hayır, eminim ki ikimizden biri, sikilecek olan benim.

Benim soğuk kalpli buz prensesim taştan yapılmış.

Şansına, kırmamam gereken şeyleri kırmayı seviyorum.

Ve beni içeri alana kadar onun çekirdeğine kadar inmeyi planlıyorum.

Yalvarmak zorunda kalsam bile.

Onu bu kadar çok istiyorum.

Adamlarım bana deli diyor. Kahretsin, bu süreçte beni öldürebilir bile.

Annem büyük ihtimalle onu onaylamayacaktır. *Çok soğuk* olduğunu söyleyecektir.

Onun gibi bir kadın sana ne verebilir ki?

Onunla. Ondan tek istediğim bu. Başka bir şey değil ve gerekirse bunu parça parça alacağım.

Anya Ivanov benim olacak. Sadece uyanması ve onsuz ben olmayacağımı anlaması için gülleri koklaması gerekiyor.

Kontrolü yeniden ele aldığını hissetmek için beni becermesine izin vereceğim. Bu arada, kendimi bu dişi şeytana nasıl kanıtlayabileceğimi düşünmeye çalışacağım ve ona benim ona ihtiyacım olduğu kadar onun da bana ihtiyacı olduğunu göstereceğim.

BÖLÜM 34

Anya

T Geldiğim an, üstünden iniyorum.

Adımı söylüyor ama ben çoktan elbisemi geri çekiyorum.

"Sana bonus turlu bir sikiş verdim. Şanslısın," diyorum topuklu ayakkabılarımdan birini giyerken.

Onun evinden siktir olup gitmem gerek. Gitmezsem sonsuza kadar burada kalacağım. Dış dünyadan ve olan biten tüm saçmalıklardan uzakta kendi küçük vahası gibi hissetmeye başladı. Bunun için ona güvenemem.

River yatakta kendi tarafına dönerek, "Korunmadım," diyor.

"Hamile kalmayacağım, yani bir hastalığın yoksa..."

"Hayır. Aylardır kimseyle yatmadım ve korundum. Ondan önce kontrol edilmiştim." Diğer topuğumu giyiyorum. "Neden hamile kalmıyorsun?" diye soruyor.

"Bu durumu yıllar önce düzelttim," diye cevap veriyorum.

Gitmek için dönüyorum ama bileğimi tutuyor. Bakışlarından kaçarak kendimi kurtarmaya çalışıyorum. "Artık işimiz bitti, değil mi? Şantajın işe yaramadı. Şehirden gitmeni istiyorum."

"Bana bak," diyor ve çenemi ona doğru yönlendirmeye çalışıyor ama ben geri çekiliyorum. "Bana bak," diyor tekrar ve bana ona doğru sürünmemi söylerken kullandığı ses tonuyla aynı. Ve o zaman yaptığım gibi, dinliyorum.

"Biraz da kendin için yaşa. Seninle evlenmek istediğimi söylediğim için korkuyorsun. Bu kadar mı? Kudretli Anya Ivanov'u parçalamak için gereken tek şey bu mu?"

"Beni tanıyormuş gibi davranma," diye tükürdüm.

"Senin hakkında bir şeyler öğreniyorum ve seni korkutan da bu. İstedğin kadar kaç ama ben seni her zaman bulacağım. Birbirimiz için neden bu kadar iyi olduğumuzu sana tekrar tekrar kanıtlayacağım."

"Böylece işimden ve paramdan bir dilim alabilecek misin? Tek istediğin bu değil miydi?" Öfkelendim ve bunların artık benim düşüncelerim ya da sözlerim olmadığını fark ettim. Bunlar Meredith'in.

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Buraya sadece iş için geldiğimi mi sanıyorsunuz? Sizi temin ederim ki tek istediğim bu olsaydı, buraya geldiğim anda onu sizden çalmış olurdum."

Kendimi kurtarıırken alay ediyorum. "Borcumuz ödendi."

Odasından hışımla çıkarken arkamdan "Hiç de bile Red," diye sesleniyor. "İş konuşmamız gerektiğini söylememiş miydin? Yoksa her şey biraz fazla gerçekçi olmaya başlar başlamaz yine kaçıp gidecek misin?"

"Siktir git." Merdivenlerden inerken orta parmağımı ona doğru salladım. Son basamağa geldiğimde Barry ve Stan kuyruklarını sallayarak bana doğru koşuyorlar. Omzumun üzerinden bakıyorum ve River'ın beni takip etmediğini görüyorum.

Şükürler olsun. Şimdi anlıyorum ki, ben öfkeyle dışarı çıktığımda, o bana yer açıyor.

Diğer zamanlarda, tamamen zorba.

Çömeliyorum ve köpekleri hızla okşuyorum. "Sevimli olduğunuz için şanslısınız," diyorum sessizce çünkü kendime engel olamıyorum. Kürkçü babalarına kızmış olabilirim ama onlara değil.

"Anya." Merdivenlerden seslendiğini duyuyorum ama o yetişmeden aceleyle garaj kapısından çıkıyorum ve yolda arabasının anahtarlarını alıyorum. Doğruca arabasına gidip çalıştırıyorum.

O kapıya ulaşana kadar ben garajdan geri geri çıkıyorum. Orada öylece duruyor, çıplak ve gülümsüyor, kollarını göğsünde kavuşturmuş, inançsızlıkla başını sallıyor. Ona tekrar orta parmağımı gösteriyorum.

"Beni rahat bırak, yoksa bu arabayı bir dahaki sefere atış talimi için kullanırım!"

Garajdan çıkıp ana caddeye çıkıyorum ve bir sonraki araba yoluna giriyorum.

Ben mi? Evli mi? River aklını mı kaçırdı? Evlilik

hiçbir zaman planımın bir parçası olmadı.

Bunu düşünmek bile beynimi patlatıyor.

Bir şeyin peşinde. Öyle olmak zorunda. Onun gibi adamlar sadece almak ister.

Son birkaç aydır ona neden daha fazla verdiğim konusunda kafam karıştı.

Artık ondan nefret ettiğimi bile söyleyemem çünkü doğal olarak ona geri dönüyorum.

Eve vardığımda Vance ve Clay'i beni beklerken buluyorum.

"Hanımefendi, beklediğimizden daha uzun süre yoktunuz," diyor Vance.

Clay'e anahtarları atarken, "River'daydım ve iyiydim," diyorum. "Bana biraz çay yap. Ondan sonra uyumayı ve tüm gün boyunca uyanmamayı planlıyorum." Doğruca odama gidip soyunuyorum.

River'ı terk etmeme rağmen, onu aklımdan çıkaramıyorum. Hamile misin? Alay ediyorum.

Bu asla gerçekleşemezdi. Yirmi bir yaşımdayken, asla çocuk sahibi olamamam için özel bir doktora çok para ödeyerek bunu düzelttirdim. İyi harcanmış bir paraydı. Dünyama asla bir çocuk getirmek istemem. Benim için zaten yeterince berbat ve tehlikeli ve ben silah kullanmayı bilen tam bir yetişkinim.

Hiçbir şey giymeden soyunuyorum ve duşa giriyorum. Aynada kendime bakarken sıcak su banyonun yarısını buharlaştırana kadar bekliyorum.

River'a neden kardeşimi ve Meredith'i araştırdığını bile sormadım. Kelimenin tam anlamıyla oraya gittim ve beynimi dağıttırdım. *Ona doğru süründüm*. Hatırladıkça tüylerim diken diken oluyor ve içim bir kez daha gümbür gümbür atıyor. Ama lanet olsun, iyi hissettirdi. Her parçası. Ve o.

Duşa girdiğimde ellerimi saçlarımda gezdirirken, ona kendimden bu kadar çok şey verdiğim için öfkeliyim. O bunu hak etmiyordu. Ve bunu geri almaya çalıştığımda, sadece güldü ve onun yerine beni boşaltmaya karar verdi.

Ve kahretsin, çok iyiydi. Çok iyiydi.

Bu gece uyuduğumda tüm rüyalarımın onun üzerinde yoğunlaşacağından eminim ve bu beni anlatamayacağım kadar çok rahatsız ediyor.

Ellerimi vücudumda gezdirirken, bileklerimi arkadan nasıl bağladığını, ağzımı tıkayarak konuşmamı nasıl engellediğini hatırlıyorum.

Her şey bir şekilde mükemmeldi.

Kendinden çok emin görünüyor, ondan seksten başka bir şey istediğimi varsayacak kadar kibirli. Ama daha aylar önce bana dokunmasına asla izin vermeyeceğimi söylemiştim, değil mi? Şimdi tek arzum bu ve ona kızgın kalmak giderek zorlaşıyor.

Bir gün benimle evlenmek mi istiyor? Ben evlilik istemiyorum; bu hayatta isteyeceğim en son Şey bu. Neden bir erkeğin beni kontrol etmesini ya da üzerimde herhangi bir etkisi olmasını isteyeyim ki? Ben kendi kendimin kadını ve patronuyum.

Yine de yatak odasında kontrolümü engellediğinde, ilk kez kendimi  zg r hissediyorum.

Meredith'in sözlerini düşünürken kafam allak bullak oldu. Beni kullanıyor mu? Ama hayatım boyunca o da aynısını yapmadı mı?

Yoksa bir Şekilde kalbime girmesine izin verdiğim bir adam için bahane mi üretiyorum?

Sikeyim. Gerçekten sı tım batırdım.

Telefonum çaldı ve görmezden geldim. Genelde, Alek olduğunu umarak ona koŐardım. Ama bu gece, bilmek istemiyorum.

Dışarıdan gelen sesleri ya da başkalarının hayatımı nasıl yaşamam gerektiğine dair fikirlerini duymak istemiyorum. Daha birkaç ay öncesine kadar her Şey mükemmeldi, ama Şimdi ne Şekilde yönlendirmeye çalıŐırsam çalıŐayım sanki dađılıyormuŐ gibi geliyor.

Tüm zenginliğim, imparatorluğum ve gücümün yanı sıra, hayatta daha fazla bir Şey istiyor muyum?

Bunu daha önce hiç düşünmemiştim. Ama Şimdi düşünüyorum.

BÖLÜM 35

Nehir

T Beni New York'a bağlayan tek şey Anya. Ve ondan vazgeçmeyi reddediyorum.

Benden kaçıyor, biliyorum ama sonsuza kadar kaçamaz. Artık onun tüm küçük giriş çıkışlarını biliyorum. Çalıştığı geceleri, alışverişe gittiği günleri biliyorum. Ve evden çıkmadığı günleri de.

Onu son gördüğümde bu yana sadece bir gün geçmiş olabilir, ama bu ileri geri kaçma saçmalığından bıktım. Geçen sefer yaptığım gibi bir hafta beklemeyeceğim. Yavaş yavaş onu yıpratacağım. Ateşinin sönmesini istediğim için değil, benim için yaratıldığını kabul etmesini istediğim için. Sadece onun gücünü ya da imparatorluğunu elinden almak istemediğimi anlamasını sağlamalıyım. Sadece onun dünyasında olmak istiyorum.

Bazıları buna takipçilik diyebilir, ama ben buna verimli olmak diyorum.

Onunla olan her fırsatımı en üst düzeye çıkarmak istiyorum, işte tam da bu yüzden en sevdiği kuyumcu olan Cartier'ye tekrar gidiyorum.

İçeri girdiğimde Clay ve Vance dükkânın arka tarafında metanetle duruyorlardı. Kesinlikle burada.

Satış görevlisi bana bakıyor, belli ki beni buraya son gelişimden tanıyor.

"Randevunuz var mı, efendim?" diye soruyor ve omzumun üzerinden görünen Michael'a işaret edercesine bakıyor.

"Evet, müstakbel eşim burada biriyle görüşüyor," diyorum.

Gözleri parlıyor. "Nişanlınız kim?" "Anya Ivanov."

"Bayan Anya nişanlı olduğunu bize hiç söylemedi. Ona katılmak ister misiniz?" diye soruyor, davetsiz misafirliğimizden çok daha az korkmuş bir şekilde, ki bu da benim dişi şeytanımı bu kadar çok düşünüp düşünmediğini merak ediyor. Yine de muhtemelen buranın en sık müşterilerinden biri.

"Otur. Kal. Şampanya iç ve kimseyi korkutma," diye talimat veriyorum Michael'a. Anya aramızdaki işin bittiğini düşünebilir ama bitmedi.

Ve arabam hala onda.

Satıcı kadın beni arka odaya götürüyor, Anya'nın bir çift bekçi köpeği beni görünce pek etkilenmiyor. Hislerimiz karşılıklı. Anya sandalyesinde iki büküm oluyor ve ona elmasları gösteren kuyumcu şaşkınlıkla başını kaldırıncı gözleri kısılıyor.

"Anya, tatlım, beni beklememişsin." İçeri giriyorum ve eğilip yanağından öpüyorum. Öptüğümde geri çekilmiyor ve ben de gereğinden bir saniye daha uzun süre oyalanıyorum.

"Lütfen oturun," diyor kuyumcu, Anya'nın bırakın bir erkeği, herhangi bir arkadaşı olmasına bile şaşırmış görünüyor. Anya'nın yanındaki sandalyeye oturuyorum. Elini tutmayı düşünerek ona bakıyorum, ama sanki düşüncelerimi okuyormuş gibi elini geri çekiyor. Kendimi kıkırdamaya zorluyorum.

"Daha fazla elmas mı?" Şu anda gözünü diktiği tenis bileziğine bakmak için eğilip soruyorum, ancak ona gönderdiğim son hediyeı taktığını görüyorum.

"Evet, daha fazla elmas," diyor dişlerini sıkarak, belli ki burada olduğum için mutlu değil.

"Bayan Ivanov yeni koleksiyonumuzdan hangisini beğendiğine karar veriyor, ben de seçenekleri sıralıyorum."

Daha iyi görebilmek için öne doğru eğildim. Tenis bileziğinin yanında, üzerinde pırlantadan yapılmış bir çiçek bulunan bir yüzük var.

"İkisini de alacağız," diyorum, önden gelen kadın içeri girip bana bir kadeh şampanya ikram ederken gülümseyerek. Anya'nın önünde el değmemiş bir bardak su duruyor. Bardağı dudaklarıma götürüp bir yudum alıyorum, güzel gözleri bana dikiliyor. "Evet, tatlım?"

"Bu harika. Bu ikisini sizin için paketleyeceğim. Bana biraz izin verirsiniz," diyor kuyumcu ve gitmek için ayağa kalkıyor. Kapıdan çıkar çıkmaz Anya tamamen bana döndü.

"Sen," diye tükürüyor. "Neden buradasın? Dün gece yeterince açık değil miydim? İşimiz bitti."

"Arabam hâlâ sende," diye belirttim. "Ben de kardeşin ve Meredith ile ilgili tartışmamızı bitirebileceğimizi umuyordum. Ayrıca, şantajı bir kenara bırakırsak, bir tekrarı umuyordum." Şampanyanın geri kalanını içmeden önce ona göz kırpıyorum.

"Tekrar mı? Yani bana mücevher alarak, zaten tamamlanmış olan anlaşmamızın dışında sevişeceğini mi düşünüyorsun?" Sesindeki kahkahayı duyabiliyorum.

"İnsan umut edebilir, değil mi?" Ben de öyle diyorum. Sandalyesini bana bakacak şekilde çeviriyorum. "Anya, beni içeri alman için ne yapmam gerekiyor? Her şeyin sadece seks olduğunu söyleyebilirsin. Eğer arkadaşların olsaydı, onlara her şeyin bundan ibaret olduğunu söylemene aldırmazdım. Ama ikimiz de bu işin bundan daha derin olduğunu biliyoruz."

"Kendini çok büyük görüyorsun," diye alay ediyor.

"Neden bu kadar iyi anlaştığımızı düşünüyorsun?" Ben de karşılık veriyorum. "Dünü anlamama yardım et. İş konuşmak istediğin için restoranıma silahlarını ateşleyerek geldin. Kardeşini ve Meredith'i takip etmeyi bırakmamı istedin, ki bu arada *sana* yardım etmesi için kardeşini bulmaya çalışıyorum. Sonra seks yaptık ve ayrıldınız."

"Sadece kardeşimin nerede olduğunu bilmek istiyorsun, böylece onun yerine onunla uğraşabilirsin," diye feveran ediyor.

"Senden başka kimseyle iş yapmak istemiyorum Anya. Müzayedelerde ve bölgede yer almak istememdeki hırsım için özür dilemeyeceğim. Kişisel duygular bir yana, birlikte çalışırsak ikimiz de kazançlı çıkarız. Ama ben *senin* için buradayım Anya. Dün bana ne söylemek istiyordun?"

Arkasını döndü ve ben bekledim. Ve bekledim. Bekliyorum. Bu dişi şeytanı konuşturmak tam bir kabus. Ama sessizlik onun için çok büyük hale geldiğinde, yılan saatine bakıyor ve kırılmış bir tonda şöyle diyor, "Kardeşim sonunda beni aradı. Geri çekilmen gerek. Her ne yapıyorsan, kes şunu. Gerekirse seni öldürür. Aynı şey Meredith için de geçerli."

"Yani bana güvenliğimi önemsediğini mi söylemeye çalışıyorsun?" Sırtarak soruyorum.

"Hayır," diye tersledi, bu imadan utanmıştı.

Kıkırdıyorum, elimi onunkinin üzerine koymak istiyorum ama şu anda o huysuz kaltağa dokunmamam gerektiğini biliyorum. Anya kendi zamanında bana tekrar gelecek. Ve eğer bir hafta içinde gelmezse, o zaman bunu gerçekleştirmek için lanet olası evine gireceğim.

Bir fahişe gibi becerilmekten hoşlanıyorsa, şövalyeliğin canı cehennem. "Alek'in bulunmasını istiyorsun, değil mi?"

"İstemiyorum. Şimdi, bırak onu."

"Ortadan kaybolduğundan beri tek istediğin bu, Red. Beni tehdit etmiş olması umurumda değil. Eğer seni mutlu edecek şey kardeşini bulmaksa, o zaman bunu gerçekleştireceğim."

Konuşmaya gitti ama kuyumcu içeri girdi. Ona kredi kartımı uzatıyorum ve ben imzalamadan önce hiç sorun çıkarmadan kartımı okutuyor. Çantaya uzanıyorum, ayağa kalkarken onu tutuyorum. Anya ona bakıyor ama biz çıkarken bir şey söylemiyor.

"Öğle yemeğine ne dersin?" Ben sorarım.

"Ben zaten yedim," diyor, hala elimdeki çantaya uzanmıyor. "Akşam yemeğine ne dersin?"

"Eminim planlarım vardır," diye karşılık veriyor.

Ve tam da olabileceği savunmasız kadının ışıltısı belirdiğinde, dışı şeytan geri geliyor.

"Bu mücevher için sana ne yaptırabilirim?" Ulaşamayacağı bir yerde tutarak soruyorum.

"Sende kalabilir. Eminim üzerinde harika duracaktır." Arkasını dönüyor ve yürüyor. Gidişini izliyorum, bugün farklı bir kırmızı elbise giymiş, saçlarını her zamanki gibi topuz yapmış ve bir dahaki sefere onu becerdiğimde adımı haykırması için ne yapmam gerektiğini merak ediyorum.

Çünkü bir dahaki sefere olacak.

Hiç şüphem yok.

Sadece o sert dış görünüşünün altında saklı olduğunu gördüğüm Anya'yı daha fazla ortaya çıkarmam gerekiyor.

Burada durup kışının ileri geri sallanışını izlerken tek düşünebildiğim... Ben ne zaman bu kadar kırbaçlandım?

BÖLÜM 36

Anya

I Aklı başında her kadın bir ikilemle karşılaştığında ne yaparsa onu yaparım. Alışverişe giderim. River beni cidden kızdırdı. Sadece beni takip etmekle kalmadı, aynı zamanda

Onunla takı takmak.

Clay ve Vance ellerinde çok sayıda alışveriş torbasıyla arkamdan yürüyor. Uzun zamandır ilk kez, randevu almak yerine rahatça gezinmek istedim.

En sevdiğim mağazalardan birini gördüğümde gözlerim parlıyor. "Vance, sen çantaları arabaya götür. Clay, sen benimle kal." Topuklarımın kaldırırma vuruşunu keyifle dinlerken talimat veriyorum.

Amanza dükkândan çıkıp içerideki güzellikleri görmemi engellediğinde sevincim kursağında kalıyor.

"Anya mı?" diyor şaşırarak. Bu sürtük neden sürekli ortaya çıkıyordu? Kardeşinin buradaki işini bitirip onu şehirden götürmesi gerekmiyor mu? New York'u terk etmesini sağlamanın başka yolları da var ama onlar biraz karışık olacak ve bir ceset torbası gerektirecek.

Yanağımın içini ısıırıyorum. Bunu yaparsam River'ı fena halde kızdırırım. Sonra tekrar, cezalandırılabilirim. Sevdiğim türden.

Hayır, River'ı düşünmeyi bırak, içimden kendimi azarlıyorum.

"Amanda, bu ne sürpriz." Adını bilerek yanlış söyledim ve bunun onu hemen kızdırdığını söyleyebilirim.

Bana dönüp bakmadan önce Vance'in yanından geçip gittiği aşırı sayıdaki çantayı değerlendiriyor. Ne söylememi istediğinden emin değilim; buraya biraz alışveriş terapisi için geldim ve genellikle kimse beni tanımıyor. Aslında kimsenin gelip benimle konuşacak cesareti olmadığını söylemeliyim. Ama bu küçük sarışın nedense bunu yapıyor.

"Alışveriş yapıyorsun; normal şeyler yapıyorsun." Çantalarımı işaret ederken gülüyor. Yine hiçbir şey söylemiyorum. "Yine de sana rastladığıma sevindim. Bak, sen ve River..." İşte, konuşmak istemesinin gerçek nedeni. "Aranızdaki çekimi anlıyorum. Hatta onun da sana olan ilgisini anlıyorum. Çarpıcı ve güçlüsünüz ama ikiniz de delisiniz. Ve iki deli insan bir araya gelmez. Sakin birine ihtiyacı var, anlıyor musun? Eve döndüğünde güvenli bir yer olması için."

"Hayır, bilmiyorum." Ve bilmiyorum. Sadece bu senaryoda haklı olduğunu düşündüğü için değil, aynı zamanda bana ne yapacağımı söyleyebileceğini düşündüğü için.

Beni becermeyi planlamadığınız sürece emir almıyorum ve bu bile bir istisnaydı ve sadece River içindi.

"Onun buranın dışında bir hayatı var. Sizin gibi birini onaylamayacak, çok değer verdiği bir annesi var."

Kaşlarım havaya kalktı ve bu kadar cesur olması beni gerçekten şaşırttı. Belki de onu hafife almıştım ya da o beni yanlışlıkla başka biriyle karıştırmıştı. Tasarım güneş gözlüklerimi kaldırıp gözlerinin içine bakarak şöyle diyorum: "Üzgünüm, senin amın erkeğin ihtiyaçlarını karşılayamadı. Yani, ben annenin oğluna bağlı değilim, ama belli ki sen bağlısın ve o yine de seni reddetti. Acı verici olmalı."

Bakışları öfkeyle dolduğunda eve döndüm.

"Ama sana karşı ilgisizliği tam olarak belli olmadığına göre, onu arayalım, olur mu, böylece yanlış yorumlamaya yer kalmaz? İletişim ve sorun çözme becerilerimle sık sık övülürüm, biliyorsun," diyorum, çünkü bu gerçekten gülme isteği uyandırıyor bende.

Eğer bu kadının benim kim olduğuma dair en ufak bir fikri ya da duygusu olsaydı, diğer tarafa kaçardı.

"İhtiyacın yok-"

Sözünü kestim. "Hayır, ısrar ediyorum." Numarasını tuşluyorum. Bir kez çaldı ve cevap verdi. Hoparlöre alıyorum, ne söylediğini umursamıyorum bile.

"Uzun sürmeyeceğini biliyordum. O tatlı amcığının tekrar ağzına kadar dolmasına hazır mısınız? Ne zaman geleyim tatlım?"

Amanza'nın gözleri şok içinde büyür.

Konuşmasını bitirdiğinde, "Arkadaşınla birlikteyim ve sen de hoparlördesin," diyorum.

"Bende bunlardan pek yok, o yüzden daha spesifik olun" diyor.

"Az önce beni senden uzak durmam konusunda uyaran ve mükemmel bir eş olmadığımız konusunda ısrar eden Amanza," diyorum ona. "Sadece arayıp bu konuda senin fikrini almak istedim. Bilirsin, dün gece taşaklarına kadar içime girdiğin için. O zaman her şey mükemmel bir şekilde uyuyor gibiydi."

Amanza kesinlikle dehşete düştü ve bunun bana bir daha yaklaşacağı son sefer olduğundan eminim.

"O orada mı?" River sorar.

"Evet, seni duyabiliyor." Ona gülümsüyorum ve o da insanlar geçerken etrafına bakıyor ama umurumda değil. Sanki onun üzerinde bir hakkı varmış gibi beni kenara çeken oydu. İsterse ona sahip olsun, umurumda değil. Ama birinin bana neye sahip olup olmamam gerektiğini söylemesi hoşuma gitmiyor.

Sanırım Meredith'in River Bently hakkındaki uyarıları için de aynı şey geçerli.

"Amanza," diyor dikkatle.

"Evet, buradayım," diye cevap veriyor saçının bir tutamını geriye iterken ve ben de herkesin içinde ona gözlerimi devirmemek için kendimi zor tutuyorum.

"Kardeşinin nefes almaya devam etmesini istiyorsan Anya'yla bir daha konuşmamı tavsiye ederim." Bu tehdit karşısında gözleri fal taşı gibi açılıyor ve bu beni alışkın olmadığım bir kendini beğenmişlikle dolduruyor.

"Ama-"

"Ama hiçbir şey. Seviştik ve eğleneliydi."

"Pardon, ne dedin? Eğlenceli miydi?" Alay ediyorum. Amanza onun sözleri yüzünden gözyaşlarının eşiğine gelmiş gibi görünüyor, oysa ben onu boğmak istiyorum.

"Beni hoparlörden çıkar, Anya," diye rica ediyor, bana eğilmemi ve istediğini yapmamı emrederken kullandığı ses tonuyla.

"Eğlenceli," diyorum, nedense sinirlenmiş bir halde başımı sallayarak. Bu küçük tıfılın nesi eğlenceli olabilirdi ki? Gözyaşlarına boğulmak üzereymiş gibi görünüyor ve tek başına bu bile beni tatmin etmeli. Peki neden vermiyor?

"Anya, dün geceyi konuşmamız gerek," diye söze başlar.

"Hayır, teşekkür ederim. Anlaşmamız *sona* erdi. Git ve biraz daha *eğlen*. başka biriyle." Telefonu kapattım.

Hemen geri arıyor.

Cevap vermedim.

Elimi saçlarımın üzerinde gezdirerek hâlâ mükemmel olduklarından emin oluyorum. Amanza dünyası başına yıkılmış gibi görünüyor ve onu tehdit etmeme bile gerek yok, bu büyük bir hayal kırıklığı. River'ın gerçekten benim kadar deli olduğunu düşünüyorsa onun için neredeyse üzülüyorum. Etrafından dolanıyorum ve tek kelime etmeden dükkâna giriyorum.

BÖLÜM 37

Any

I Çok kızgınım ve nedenini bilmiyorum. Ama sanırım River'ın Amanza'yı becerirken ne kadar "eğlendiğini" söylemesiyle bir ilgisi var. O çekik gözlü kaltak mı? Hangi yüzyılda? Bir şişme bebekle sikişmek kadar iyi olurdu.

Oyuncak bebek.

"Sana söylüyorum, lanet olası bir şişme bebek!" Bir bıçak fırlatıp hedefimi tam on ikiden vururken söylüyorum. "Alışveriş yapmak kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor, peki neden daha sinirliyim?" Bir sonraki bıçağı fırlatıyorum ve tam ortasından vuruyorum. Çığlık atıyorum, kendi kendimi patlatıyorum.

Atış talimi yapmak için malikânemin arka tarafına gitmeyeli epey zaman oldu, ama düzeltmek için elimden gelenin en iyisini yapmam gereken ölümcül bir kenar var. Aksi takdirde, muhtemelen gözlü kaltağın peşinden gideceğim. Ve daha önce kendini hiç belli etmemiş bir parçam bunun mantıksız olacağını düşünüyor.

"Lanet olsun," diye homurdanıyorum ve bakımlı arka bahçeye bakarken çayımı elime alıyorum. Vance uzakta, kenarda duruyor ve ben dudaklarımı yalıyorum. Dün canıma okunmuşken neden içimde bu kadar bastırılmış öfke var?

Alışkanlıktan telefonumu elime alıyorum. Bu sefer River en son aranan kişi. Kaşlarımı çatıyorum. Alek her zaman listenin başında olmuştur.

Alek'in numarasını aradım.

Telefon çalıyor ve sesli mesajı bekliyorum, artık cevap vereceğinden bile umutlu değilim.

Kaydı duyduğumda iç çekiyorum, sonra konuşmaya başlıyorum. "Çocukken bıçak atmaya başladığımız zamanı hatırlıyor musun?" Yaşlı kaltağın bize tam ortadan vurmayı öğrettiği anıyı yeniden yaşayarak soruyorum. Elimdeki bıçağı boş boş çeviriyorum.

Hayatlarımız hiçbir zaman kolay olmadı ama en azından birbirimize sahiptik. Ya da ben öyle sanıyordum. Bıçağı fırlatıyorum ve bu beni tatmin ediyor. "Hafızam beni yanıltmıyorsa, başlangıçta ben daha iyi nişancıydım." Bu ifadenin Alek'i ne kadar kızdıracağını biliyorum. Onu arasam da, mesafe ve zaman onun sesini duyma ihtiyacımı ortadan kaldırdı. En azından hayatta olduğunu biliyorum.

River'ı düşünüyorum ve benim iyiliğim için Alek'i aradığını söylerken dürüst olup olmadığını merak ediyorum. "Her neyse, River'a seni takip etmeyi bırakmasını söyledim. Bu konuda bana neden kızdığını anlamıyorum, çünkü onu bana bırakan aslında sendin. Bilgin olsun, hâlâ delirdiğimi düşünüyorum. Sanırım ondan hoşlanıyor olabilirim ama parlak ve ışıltılı bir şekilde değil. Başka birinin aletini içimde istemeyeceğim şekilde. Yani, şu anda ondan nefret ediyorum... ama bunu hiç yaşamamıştım. Dansçına karşı böyle mi hissediyorsun?" Kahretsin, artık ne dediğimi bilmiyorum.

"Lütfen geri dön. Yaşlı sürtük her şeyi geri alabileceğini düşünerek kendini de aşıyor. Sana ihtiyacım var."

Telefonu kapatıyorum ve gereğinden uzun süre telefona bakıyorum. Gerçekten az önce kardeşime birinden hoşlandığımı mı söylemişim? Başkasını becermenin "eğlenceli" olduğunu düşündüğü için bıçak fırlatmayı hayal ettiğim aynı kişiden mi?

Tanrım, kendi göğsümü tırmalamak istiyorum. Kıskançlık böyle bir şey mi?

"Teslimat, bayan." Clay elinde bir poşetle dışarı çıktı ve ne olduğunu hemen anladım, çünkü hepsini ben seçmişim. Parasını o ödemiş olsa bile. Bunlar benim. Bu herif bana kendi mücevherlerimi göndererek telefondaki saçmalığı telafi edeceğini sanıyor.

River'ı bugün öldürürsem kendimi daha iyi mi yoksa daha kötü mü hissedeceğimi düşünerek bıçağı havaya fırlatıyorum. Aletine veda ettiğim için üzgün olacağım ama en azından bir metre altında olursa bu rahatsız edici, kontrol edilemez öfkeyle uğraşmak zorunda kalmayacağım.

Clay, "Bayan," diyerek beni düşüncelerimden uyandırdı. Başımı kaldırıp ona baktım. "Bay Bently ile anlaşmanız bittiğine göre, tekrar ekstra hizmetlerimize ihtiyaç duyacak mısınız?"

"Hayır," diyorum otomatik olarak. Yapmayacağım. River'a olan ihtiyacımın hâlâ çok taze olmasının yanı sıra, şu anda başka bir erkeğin ellerinin üzerimde olmasını da istemiyorum.

O kadar çabuk ortaya çıkıyor ki hepimiz biraz aşıyoruz. Yıllardır stres seviyemi düşürmek için bu ikisine bel bağlamıştım. Ve şimdi sadece River'ı istiyorum, çünkü ne? O mu öyle diyor?

"Yanlış bir şey mi yaptık?" diye soruyor ve ses tonundaki kırılgnlık beni aşırtıyor.

"Hayır," diye cevap veriyorum.

"Tamam, hanımefendi," diyor ve sonra tekrar eve giriyor, Vance'i geride bırakıp metanetle duruyor.

River Bently şehre gelir gelmez her şey boka sardı. River'ın numarasını ararken bıçağı havada kestim.

İlk zil sesinde cevap verir. "Tatlım. Bir günde iki arama; sıçrama yapıyoruz."

"Sık suratlı," diye karşılık verdim ona.

"Oh, çok baharatlı," diyor birisi. Sanırım Michael. "Arabada hoparlördesin."

"Bu senin aptallıına benziyor, benim değıl."

Birine "Kenara ek," diye emrediyor.

"Efendim, otoyoldayız," diyor Michael. Michael'ın araba kullanması alışılmadık bir durum.

"Lanet olsun," diye homurdanıyor River.

"Bana daha fazla mücevher göndermenin beni gerçekten iyi bir ruh haline sokacağıını veya bana tekrar dokunmana izin vereceğini mi düşünüyorsun?"

"Kenara çekeceğim," diyor Michael.

"Evet, bence bu harika bir fikir olurdu," diye homurdanıyor River, ben korna sesi duymadan önce ve sonra onun soğuk, ipeksi sesi bana doğru yöneliyor.

"Tatlım, böyle konuşulur mu?" diye homurdanıyor ve ben telefonumu fırlatmak istiyorum. "Hayır, sana sevişmek için göndermedim ama teklif ediyorsan hayır demem. Ayrıca Amanza konusunda ne kadar mantıksız davrandığını söylemek istiyorum, iki ay önce seviştiğın iki korumanla dolaştığını düşünürsek."

Damarlarımda öfke ateşleniyor. Mantıklı olmamı mı istiyor? Oh, bu bok uçmayacak.

"Sen elmasları seviyorsun, ben de seni. Bu basit bir çözüm," diyor ve arka plandan gelen gürültüyü duyabiliyorum, arabalar geçiyor.

"Senden hoşlanmıyorum," diyorum ona.

"Evet, öyle olduğunu düşünüyorum. Çünkü bunu kanıtlayacak çizik izlerim var." Duraksıyor. "Oh, merak ediyorsan söyleyeyim, dudağım tamamen iyileşti,

senin tatlı amını tekrar tatmaya hazırım. Bunu ne zaman ayarlamak istersin?"

"Çok ukalasın," diyorum. "Şu anda ne yaptığımı biliyor musun, River? Atış talimi için bıçak çeviriyorum ve senin lanet yüzünü hedef tahtasında hayal ediyorum."

"Bu kadar çok sevdiğin için sikime nişan alacağını tahmin edemezdim. Benim ukalalığım sikimin senin içine gömülmesini gerektiriyor, Anya. Tercihen er ya da geç."

"Peki ya anlaşmamız?" Tekrar ediyorum.

"Bunun arkasına daha ne kadar saklanacaksın? İkimiz de bunun sana şantaj yapmamla hiçbir ilgisi olmadığını biliyoruz."

"Senden nefret ediyorum. Beni bir daha arama." "Beni sen aradın Red," diyor.

"Siktir git, Lake."

Telefonu yüzüne kapatıp bıçağı fırlattığımda kıkırdıyor ve tam ortasına isabet ettiriyor.

Kahretsin, haklı olmasından nefret ediyorum. Sesini duyabilmek için onu kavgaya çıkarmak için aramaktan nefret ediyorum.

Aklımı kaybediyorum.

BÖLÜM 38

Nehir

F İşte tam da ihtiyacım olan şey bu; arayı düzeltmeye çalıştıktan hemen sonra bana kızması. Yatak odasında hoşuma gidiyor olabilir ama ona dokunamadığım zaman değil.

Michael sürücü koltuğunda gülerek, "Onları nasıl seçeceğini gerçekten biliyorsun," diyor.

"Evet, öyle görünüyor," diyorum başımı sallayarak. Ve her an, bugün teslim edilmek üzere parasını ödediğim iç çamaşırı takımlarını da almak üzere olduğundan şüpheleniyorum. Ama en kötü ne olabilir ki? Mücevher ve iç çamaşırı... kesinlikle,

bunlar onun moralini düzeltir.

Araba havaalanının önünde durdu ve annemi hemen fark ettim. Küçük, açık sarı bukleli başı sadece çeneme kadar geliyor. Bizi fark ettiğinde nazik bir gülümsemeyle el sallıyor. Michael ve ben arabadan iniyoruz, ben de ona sarılmak için etrafından dolaşıyorum. Kollarını belime doluyor ve beni kendine çekiyor. Michael onun çantalarını alıp bagaja koyuyor.

"Oğlum. Tanrım, seni özlemişim," diyor bana şöyle bir bakarken. Her zaman ona rahmetli babamı hatırlattığımı söyler. Hiç evlenmedi ve bildiğim kadarıyla uzun süredir kimseyle çıkmıyor. Bu da demek oluyor ki ben onun dünyasıyım, bu yüzden onu kendime bağlamak için elimden geleni yapıyorum. Bana durmamı söylese de ona para gönderiyorum. İlk gerçek paramı kazandığımda ona bir ev aldım ve ona ne yaptığımı açıkça söylemesem de

Her şeyin yasal olmadığını biliyor. Hiçbir yatırımcı bu kadar çok para kazanamaz, tabii işin içinde bir pislik yoksa.

"Seni görmek güzel anne." Geri çekiliyor, göğsüme dokunuyor ve bana gülümsüyor. "Bir dahaki sefere biraz daha önceden haber verirsen hazırlanmam için zamanım olur."

"Bir annenin çocuğunu ziyaret etmek için haber vermesine ya da iyi bir bahaneye ihtiyacı yoktur. Ayrıca, köpekleri özledim" diyor ve benim kişisel asistanım olduğunu düşündüğü Michael'ı değerlendiriyor.

Ona sıcak bir sarılma vermek için uzanıyor, o da isteksizce kabul ediyor.

Onu arabaya yerleştirirken, "Bir iş toplantısını yeni bitirdik," diye açıklıyorum. Michael direksiyonun arkasına oturdu, ben de anneme arkada eşlik ettim. Neredeyse her zaman arabayı ben kullanmayı tercih ederim ama annemi en son gördüğümde bu yana aylar geçmişti.

Hemen beni sorgulamaya başladı. "Peki, neden burada kalıyorsun? Büyük bir iş girişimi mi?" diye soruyor. "Burada bir mülk satın aldığını söylediğinde şaşırmıştım. New York'u sevdiğini sanmıyordum."

Michael dikiz aynasından bakıyor ve muhtemelen şu anda içten içe güldüğünü hissedebiliyorum. Annene, bir uyuşturucu bağımlısının kokaine bağımlı olduğu gibi bir kadına bağımlı olduğunu nasıl söylersin?

"Biriyle tanıştım," diyorum basitçe. "Ama evet, aynı zamanda bir iş girişimi."

Çenesi düştü. "Kız arkadaşım bana biriyle tanışmış olabileceğini söyledi ama ona inanmadım. Çok tatlı bir kız olmalı. Bana ondan bahset."

Onun tatlı bir şey olduğu varsayımıyla boğulmamaya çalışıyorum. Tabii ikramlarınızı zehre batırılmış olarak sevmiyorsanız.

"Alışması biraz zaman alıyor ve inatçı bir inadı var." Anya'yı ve az önce telefonda beni nasıl azarladığını düşünerek gülümsüyorum. Tüm bunları büyüleyici bulmaktan kendimi alamıyorum.

"Peki onunla ne zaman tanışacağım?" Elini çantasına attı ve bir paket kurabiye çıkardı. Beni her gördüğünde benim için yapar. Bu bizim küçük ritüelimiz gibi. Teklif ettiği kurabiyeyi kabul ediyorum.

"Bu onun çalışma programına bağlı," diye çitliyorum. Annemin Anya'yla tanışmasını istiyorum ama şu anki ruh haliyle...

Telefonum çalmaya başlıyor ve otomatik olarak araç sisteminden geçiyor. Dişi şeytandan bahsedersen arar.

Michael dikiz aynasından bana bakıyor.

"Bu o mu?" diye soruyor annem. Ekranda "Dişi Şeytan" yazıyor ve Michael ile annemin ekran koruyucum olarak kullandığım Anya'nın fotoğrafını göremediklerine şükrediyorum.

"Öyle görünüyor. Sence paketimi almış mıdır?" Michael'a kibirli bir gülümsemeyle söylüyorum. Çünkü Anya büyük olasılıkla şu anda patlamak üzere.

"Efendim?" Michael sorar.

"Cevap ver. Cevap vermediğimde bunu pek hoş karşılamıyor," diyorum, birazdan gerçekleşecek patlamayla çoktan eğlenmişim.

"Seni bok parçası. Ne cüretle bana iç çamaşırı ve elmas tasma gönderirsin? Onu becermekten hoşlandığını söyleyerek yaptığın kötü davranışı telafi edeceğini mi sanıyorsun? Sırf sen öyle dedin diye senin için dizlerimin üzerine çökeceğimi mi sanıyorsun?!" O bağırırken ben gülümsüyorum. Annem ise gözlerini kocaman açmış, aklımı kaçırmışım gibi bana bakıyor.

"Tatlım," diyorum gülümseyerek, yüzündeki öfkeli ifadeyi hayal ederek. "Bana tatlılık taslama. Ben de en az senin kadar para kazanıyorum, pislik herif. I

kendi mücevherlerimi alabilirim. Ben değişiklik olsun diye kıcına bir şey sokarken sen de bu tasmayı takmaya ne dersin?"

Annemin nefesi kesildi. "Oh, onun dili." Bir duraklama oldu.

"Yanında başka bir kadın mı var? Benimle dalga mı geçiyorsun?!"

"Kıskançlık sana yakışıyor, tatlım."

"Ben kıskanç falan değilim! Siktir git! Arabana benzin döküp yakacağım. Bu arabayla işim bitince, senin evine gidip diğerlerini de yakacağım. Sonra da-"

Annemin hatırı için, Anya beynime bir kurşun sıkacağını söylemeden önce telefonu kapatıyorum.

Annem tam anlamıyla şok oldu. "O muydu?" diye soruyor neredeyse nefes nefese.

Gülümsüyorum. "Bugün onu biraz üzmüş olabilirim. Biraz kıskanç bir tiptir."

"Biraz mı?" Annem yutkunuyor.

"Michael, Ivanov malikanesine git lütfen. Yolda lütfen annemi de bırak."

Annem elini kalbinin üzerine koyarak, "Gerçekten arabayı ateşe vermeyecek, değil mi?" diye soruyor.

Rahatça omuz silkiyorum. "Zor bir gün geçirdik. Şu anda birkaç güven sorununuz var."

Ama en azından onu bir günde beni üç kez arayacak kadar nasıl kışkırtacağımı biliyorum.

Annem korkudan donakalmış görünüyor ama sahte bir gülümsemeye çalışıyor. Lanet olsun.

* * *

Michael annemi bıraktıktan sonra beni Anya'nın araba yoluna götürüyor. Korumaları dışarıda ama ondan bir iz göremiyorum. Evinin önüne park ettiğimizde içlerinden biri beni selamlıyor.

Ön bahçede, en sevdiğim arabalardan biri alev almış gibi görünen bir duman yükseliyor.

"Ona hemen buradan çıkmasını söyle," diyorum.

"Özür dilerim efendim. İçeri girmemenizi rica etti," diyor adamlarından biri. Hangisi olduğunu bilmiyorum ya da umursamıyorum.

"Bacaklarını kırmadan önce buraya gel Anya!" Bağırıyorum.

Ön kapı açılır ve işte oradadır, her zamanki gibi kırmızı giyinmiştir. Saçları her zaman olduğu gibi topuz yapılmış ve yüzü makyajsız. Hâlâ mükemmel görünüyor... ve çok kızgın. Kötü kötü gülümsüyor ve arabamın anahtarlarını bana doğru fırlatıyor. Havadan kaptım.

Arabam umurumda bile değil.

"Her ne kadar böyle öfkeli olmanı sevsem ve gözlerinde ateş yanarken seni becermek istesem de, şu anda bir psikopat gibi davranıyorsun."

Şu anda annemi buraya getirmemenin iyi bir karar olduğunu biliyordum. Çünkü gerçek şu ki, Anya'nın içindeki psikopatı seviyorum.

"Artık onları yaşlı mı seviyorsun?" Anya alay ediyor. Gülümsememi saklamaya çalışıyorum çünkü Anya'nın kıskançlığının bu kadar zıvanadan çıkabileceğine milyon yıl geçse de inanmazdım.

"Arabada duyduğun kadın benim annem." Anya etkilenmiş görünmüyor. Sadece bana bakıyor.

"Onunla tanışmanı istiyorum."

Alay ediyor. "Annenle tanışmayı kabul etmedim. Şimdi defol git mülkümünden." Arkasını dönüp içeri giriyor ve korumaları önüne geçip ona giden yolu kapatarak kapıyı çarpıyor. Dudaklarımı yaladım. Belli ki benim küçük dişi şeytanımın başka yollarla kırılması gerekecek. Ben gidiyorum.

onu becermek zorunda kalacağım. Ve bunu yapmak için bu gece onun evine girmeye niyetliyim. Tercihen annem uyuduktan sonra.

BÖLÜM 39

Any

I Alışılmadık seslerle uyanıyorum, evdeki herkesin uyuyor olması gerektiği düşünüldüğünde bu garip. Yatakta doğrulduğumda yatak odamın kapısının açık olduğunu fark ediyorum ve adamlarım kapıyı çalmadan içeri girmemeleri gerektiğini biliyorlar.

Yatağımın başucundaki çekmeceyi açıp orada sakladığım silaha uzanıyorum ama daha dokunamadan bir el benimkini kapatıp çekiyor.

"Evine gelen bir misafire böyle davranılmaz." River'ın sesi Odamda yankılanıyor ve daha iyi düşünmeden kendimi ona doğru fırlatıyorum ve Tanrı'dan onu vurmaya umuyorum. Odam neredeyse tamamen karanlık; karartma perdeleri dışarıdan gelen ışığı engelliyor ve tek aydınlatma, koridorun sonunda kapı aralığından içeri sızan loş bir ışıktan geliyor.

"Bu gece çok alıngansın," diyor. Ona vurmaya çalışıyorum ama o sadece kıkırdıyor ve bir şekilde yataktan yuvarlanıyoruz. Düşerken bizi çeviriyor, böylece düşüşün en kötü kısmını o alıyor ve altımda sırt üstü yatıyor.

Elleri çıplak bedenimde aşağı yukarı kayarken, "Görüyorum ki beni bekliyormuşsun," diye homurdanıyor. Göğsüne vuruyorum ama umurunda değil gibi görünüyor. Sonra onu ısırarak için öne doğru eğiliyorum ve ışıklar aniden yanıyor.

"Bayan," diyor Clay ve River beni çevirerek vücuduyla üzerimi örtüyor ve başım yere çarpıyor.

River, "Siktir git," diye homurdanıyor ve onun bu cüretkârlığı karşısında gülmekten kendimi alamıyorum; sanki benim evimde birine ne yapacağını söylemeye hakkı varmış gibi. Bakışları tekrar bana döndüğünde eğiliyor. "Adamlarına *hemen* gitmelerini söyle."

Ona cevap verirken gülümsememi sabit tutuyorum. "Hayır."

Bir şeye uzanıyor ve ben silah sesi duyana kadar fark etmiyorum. "Az önce adamlarıma ateş mi ettin?" Onun üzerinden görmeye çalışarak soruyorum.

Omuz.

"Bir dahaki sefere kaçırmayacağım. Şimdi onlara gitmelerini söyle." "Bırakın beni."

"Hayır, çıplaksın." Bunu söylerken, diğer eli aramıza ve amıma kayıyor. "Tekrar ateş etmeden önce söyle onlara." Gözleri benim üzerimde ama silahı adamlarıma doğrultulmuş. "Bugün senden bir velet sikmem gerektiğini anladım. Seni nasıl idare edeceğimden hoşlanmayacaklarını hissediyorum."

"Gidin" dedim onlara.

"Emin misiniz hanımefendi?" Vance soruyor, sesini endişe kaplıyor.

"O emin. Çılgılık attığını duyarsan sakın geri gelme." "Biraz ukalasın, değil mi?" Alay ediyorum.

Eğilip alt dudağımı ısıırıyor ve ağzına alıp emiyor. Kapı kapandığında, elinde tuttuğu silah düşüyor ve dudağımı bırakıp çekiliyor, ben yerde yatarken vücudu benimkinden ayrılıyor, o da artık üstümde.

"Annem üzerinde kalıcı bir etki bırakmışsın, hem de iyi anlamda değil," diyor bakışları vücudumda gezinirken. Bu ilgi karşısında meme uçlarımın sertleştiğini hissedebiliyorum. "Bu senin için çok ama çok kötüydü." Kemerini pantolonundan çekip çıkarıyor ve diğer eliyle beni yüzüstü çeviriyor. Ve ben daha bir şey söyleyemeden kemeri sertçe kıcıma iniyor.

İçimden bir homurtu çıkıyor ama çılgılık atmıyorum. Ve içimden bir ses bağırmamı umduğunu söylüyor.

Mantıksız davransam bile ona hâlâ çok kızgıyım, ama kıcım kalkıyor ve daha fazlası için yalvarıyorum.

"Onu da beni becerdiğin gibi mi beceriyorsun?" Tıslıyorum, sessizce kıcımdaki kemer için tekrar yalvarıyorum.

"Kim?"

"Bana 'kim' deme." Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama kıcımdaki botuyla beni tutuyor ve tekrar yere bastırıyor.

"Kim, tatlım?" "Bana öyle demeyi kes."

"Neden?"

Tekrar hareket etmeye çalışıyorum ama beni geri itiyor.

"Çünkü ben tatlıdan başka bir şey değilim." Biraz eğiliyor.

"Benim için en tatlı *sensin* çünkü en tatlı tadı sen veriyorsun."

"Eminim sen de ona aynısını söylemişsindir."

"Kıskançlık duyuyorum tatlım, ama sorun değil. Sana neden hayalini kurduğum tek kişi olduğunu gösterebilirim." Botu kıcımdan kayboluyor ve ben daha hareket etmeyi düşünemediğim için bana elini uzatıyor. Gözlerimi ona diktiğim pantolonunun çözülmesi olduğunu, aletin sertleşmiş ve hazır olduğunu, gömleğinin ise boğuşmamızdan dolayı yarıya kadar açılmış olduğunu fark ediyorum.

"Nasıl istersin? Götünden mi yoksa tatlı amından mı?" Elini tokatlayarak uzaklaştırdım ve kendi başıma ayağa kalktım. Bana sırtıyor. O gözler bana bakarken parıldıyor, yaramazlık dolu.

"Kıçımda hoş karşılanmıyorsun."

"Olacağı, bu sadece bir zaman meselesi. Ama şimdilik, vereceğin her şeyi almaktan mutluluk duyarım." Bana yaklaşıyor, kemer hala elinde ve dudaklarında uğursuz bir gülümseme var ve ben bir adım geri çekiliyorum. "Neden, tatlım, korkmuş görünüyorsun?" Başını yana eğiyor. "Sana asla zarar vermem. Hoşuna gitmeyecek bir şekilde değil."

Göz kırıyor ve bir eliyle beni geriye itiyor, ben de yatağa düşüyorum. Pantolonunu ve ardından gömleğini çıkarıyor, geçen sefer üzerinde bıraktığım çizik izlerini ortaya çıkarıyor. Onlara şöyle bir baktı. "Savaş yaraları. Seninle her zaman seve seve savaşa giderim."

"Ne kadar romantik," diye alaycı bir şekilde cevap veriyorum.

Vücudum onu arzuluyor ve tüm öfke ve hiddetimi onun üzerine boşaltmak, unutulana kadar becermek istiyorum.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Hediyelerimi beğenmedin mi?" diye soruyor üstümde sürünürken. Bacaklarımı kendi bacaklarıyla ayırıyor ve yaklaşıyor. Kemerini bırakıyor ve aramıza uzanıyor, eli karnımdan aşağıya ve klitorisime doğru kayıyor. "Bunları sadece senin için seçtim." Bana gülümsüyor.

"Yaptın mı?" Kalçalarımı kaldırıyorum ve eli klitorisimden ayrılırken yavaşça içime doğru itiyor.

"Aldım. Kendi mücevherlerimi ister misin?" diye sorar sırtarak. "Senin mücevherlerin mi?" Sözleri karşısında burnumu kıvırıyorum.

"Taşaklarım. Aile mücevherleri. Hepsi senin."

Gözlerimi deviriyorum. "Sende kalabilir," diyorum ellerim boynuna dolarken ve onu beni öpmeye zorlarken. River Bently'yi öpmeyi çok

seviyorum.

Onan nefret ettiğim gibi. Çok iyi öpüşüyor ve bunu biliyor. Onunla ne kadar savaşırsam savaşıyım, her zaman pes edeceğimi biliyor.

Onu istemekten nefret
ediyorum. Ve ondan
nefret etmek
istiyorum.

Bu benim kazanamadığım bir çekişme.

Küçük bir hamle yapıyor ve içimdeki tüm mücadele tamamen eriyip gidiyor. Teslim oluyorum. Çünkü bana tüm kötü şeyleri unutturmasını istiyorum. Bana sadece onun verebileceğini bildiğim o saf mutluluğu bulmak istiyorum.

"İşte orada," diyor kollarım sırtına dolanırken ve beni yavaş ve istikrarlı bir şekilde sikerken ona tutunuyorum.

Bunu bilerek yapıyor. Beni sanki ciddiymiş gibi beceriyor. Üzerimde nasıl bir gücü olduğunu bilmemi istiyor. Ve ben onunla bu konuda savaşılamayacak kadar yorgunum.

Telefonum çalışıyor ve ellerim onun sırtını keşfetmeye ara veriyor. Kardeşimin zil sesi.

"Aldırma," diyor ve ben de istiyorum, gerçekten istiyorum. Neredeyse oradayım, zihnimin karardığı ve düşünebildiğim tek şeyin saf mutluluk olduğu yere.

Ama o tekil zil sesi göğsünü itmeme neden oluyor ve bana şaşkınlıkla bakıyor, ama tekrar ittiğimde geri çekiliyor ve üzerimden yuvarlanıyor. Telefonuma ulaşmak için üzerine sürünüyorum.

"Alek," diyorum telefona, ama cevap vermiyor. Telefonu kulağımdan çekince aramayı kaçırdığımı görüyorum. Tekrar aramaya basıp hemen geri arıyorum ama cevap vermiyor.

Lanet olsun. Ne zaman River'ı ilk sıraya koymaya başladım? River'ın arkamdan geldiğini hissettiğimde başımı yataktan sarkıtıyorum. Bir eliyle omurgamı okşuyor ve sonra beni kendine çekiyor.

Her şey karmakarışık. River'ı söylediğimden daha çok istiyorum ve onunla savaşmayı bırakmak istiyorum. Onu içime almak istiyorum.

Ama sanki son gücümü de veriyormuşum gibi geliyor. Gümüş bir tepside ona teslim ediyormuşum gibi.

"Artık gidebilirsin," diyorum
ona. Eli kığımın üzerinde
duraklıyor. "Kalacağım," diye
karşı çıkıyor.

"Hayır, gidebilirsin." Yataktan kalkmaya çalışıyorum ama o bana daha sıkı sarılıyor.

Ben.

"Git uyu, sabaha kadar seni bir daha
sikmeyeceğim." "Yatağımı paylaşmayı
sevmiyorum," diyorum ona.

"Güzel, paylaşmıyoruz. Ben seni tekrar becerene ve kardeşinin çağrısını kaçırmama neden olduğum için benden nefret ettiğin için öfken yatışana kadar uyuyacağız. Bugünlük ateşkes yapalım, Red. Benimle sürekli kavga etmekten bıkmadın mı?"

Hiç de değil, ama aynı zamanda evet. Bu adam hakkında hissettiklerimle savaştıktan yoruldum. Şu anda kelimelerle ifade edemiyorum. Onun yerine beni yatağa çekmesine izin veriyorum, çıplak bedenlerimiz birbirine değerken telefonumu elimde tutuyorum, bırakmıyorum. Alek geri ararsa diye bırakmaya cesaret edemiyorum.

İkisi arasında seçim yapmak zorundaymışım gibi hissediyorum.

Alek değer verdiğim tek insan. Döndüğünde ne olacak?

Yaşlı kaltak gibi River'ı da onaylamayacak mı?

"Bu sarılma saçmalığından nefret ediyorum." Yalan söylüyorum çünkü gerçek şu ki... güzel hissettiriyor. Uyuyabileceğimi sanmadığım kadar sıra dışı. Ama güzel. River yanımdayken, üst çekmecemde bir silahla uyumak zorunda kalmayacağımı hissediyorum. Ne olursa olsun, güvendeyim. Ve bu başlı başına tehlikeli bir düşünce.

"İyi geceler, tatlım." River omzumu öpüyor ve ben daha da içime kıvrılıyorum. Aşık bir kız gibi davranıyorum. Ve belki de küçük bir parçam River'a aşık.

Ve bu korkutucu.

BÖLÜM 40

Nehir

SO şimdiye kadar karşılaştığım en huzurlu uyuyan kişi. Sanki ölmüş gibi. Göğsü yükselmese öldüğünü düşünenecektim. Elindeki telefonu bir kez bile düşürmedi. Saçlarını tarıyorum.

yüzünde, yastığın üzerine özgürce dökülen saçlarının uzunluğundan memnun.

"Bana bakıyor olman biraz ürkütücü," diyor, hâlâ gözlerini açmadan.

"Bana sen ve kardeşin hakkında bir şeyler anlat."

Yüzünü bana dönüyor, dudaklarımız o kadar yakın ki tatmak için çok fazla eğilmeme gerek kalmıyor.

"Neden bir şey bilmek istiyorsun ki? Sadece beni sikmek için buradasın." "Ki bunu yapamadım. O yüzden eğlendir beni," diyorum, elimle okşayarak

parlayan kızıl saçlarının arasından.

"Hmm." Beni düşünüyor. "Altı yaşındayken, ilk üvey babamız bana dokunmaya çalıştı," diyor, tepkimi görmek için gözleri yüzüme kilitlenmiş. Saçlarını okşamaya devam ediyorum. "O zamana kadar Alek dokunulmaktan hoşlanmıyordu ama koruyucu babamızın yatağına girmeye çalıştığını görünce... Alek o zaman değişti diyelim.

"Ona doğru koştu. Çok küçük olduğumuz için adam bir şey düşünmedi ama Alek koştu ve yeterince yaklaştığında adam elini uzattı. Alek adamın bacaklarının arasına bir tekme attı ve eli adamın sikini kavramak için yere düştü. Sonra Alek daha da yaklaştı ve parmaklarını adamın göz çukurlarına soktu." Bu anıyı hatırlayınca gülümsüyor.

"Ondan bir dakika büyüğüm ama bir şekilde ben kendim yapana kadar beni hep korudu. Ergenlik çağına geldiğimde adamın evine döndük ve altı yaşındaki halimin yapamadığını ben bitirdim."

Elim vuruşun ortasında duraklıyor, o zamanlar onu korumak için yanında olmadığım için öfkeliyim. Kardeşinin şu anda ona yaşattığı cehennemden nefret etsem de, bu noktaya kadar onunla ilgilendiği için minnettarım. Haklı olarak kollarıma düşene kadar.

"İkinizin arasında çok özel bir bağ varmış gibi görünüyor," diyorum. Sözlerim üzerine kendini geri çekiyor. "*Vardı* değil. Hâlâ öyle."

"Ben..." demek istemedim. Başını sallar ve tekrar uzaklaşmaya başlar.

"Gitmelisin. Bu" -aramızda el sallıyor- "harika seksten başka bir şey değil. Hediyeler için teşekkürler. Eve git ve anneni gör."

İç çekiyorum, duygularına bu kadar sıkı sıkıya sarılması beni çileden çıkarıyor. Bana karşı dürüst olmak onun için çok zor çünkü yıllarca kendini korumaya alışmış. Bazen bunu sevimli buluyorum. Diğer zamanlarda ise çok sinir bozucu.

"Gelip onunla tanışacak mısın?"

"Bu bir hayır. Neden annenle tanışmak isteyeyim ki? Bu çok garip." Burnu kıvrılıyor ve ben kimsenin göremediği bu ifadeleri çok sevimli buluyorum.

"Bu garip değil," diye itiraz ediyorum. "Normal bir ilişkide böyle olur."

"Bir, biz bir ilişki içinde değiliz. Ve ikincisi, nasıl bir izlenim verdim herhangi bir şekilde normal olduğumu düşündün mü?" Dudaklarını öpmek için eğildim. Geri çekilmiyor ve ben de onu öperken gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Çok tuhafsın," diyor, gülümsememi hissediyor ve şimdi geri çekiliyor.

"Geri gel de seni sikip teslim alayım." Banyoya doğru yürürken gülüyor. Elinde bir bardakla çıkıp bana fırlatmadan önce suyun aktığını duyuyorum. Dondurucu soğuk su göğsüme sıçradı. "Ne oluyor lan?"

"Yatağımdan kalk ve giyin. Bugün bir açık artırma için hazırlanmam gerekiyor."

"Her zaman bir açık artırman var," diye homurdanıyorum, lanet olası doymuş çarşafı üzerimden atarak. Ayağa kalktığımda gözleri sertleşmiş sikime takılıyor, suyu silmek için ellerimi göğsümde gezdiriyorum ve başımı kaldırdığımda gözlerini göğsümde görüyorum.

"Çalışmayı seviyorum. Aklımı başımda tutuyor." Omuz silkiyor.

"Dikkatini dağıtacak başka bir şeyim var." Sikimi avuçluyorum, o da dudaklarını yalıyor. *Yakaladım onu.* Tam ona doğru adım atarken, banyoya geri dönüyor, bardağı dolduruyor ve tekrar dışarı çıkıyor.

"Eğer onu bana fırlatırsan, seni domaltırım ve çok sert sikerek sırtını patlatırım. Beni anlıyor musun, tatlım?" Son kelimenin ağzımdan çıkmasına izin verdiğim anda, onu doğrudan yüzüme fırlattı. Saçlarından tutarak ona doğru uzandım. Bağırıyor ama onu kendime çekiyorum, sırtını önüme yaslıyorum ve diğer elimi amını avuçlayana kadar önünden geçiriyorum.

"Seni uyarmıştım," diye homurdanıyorum, ıslak olduğundan emin olmak için bir parmağımı kıvrımlarından geçiriyorum. Elimi çekerek onu öne doğru itiyorum ve eğiyorum. İçine kaymadan önce onu tam doğru noktaya yerleştirirken saçlarını tutuşumu gevşetmiyorum.

İnliyor ve çok iyi hissediyor. Cennet gibi. Amcığı benim için mükemmel yapılmış.

"İşte bu," diye nefes alıyorum, onu arkadan becerirken diğer elimi klitorisine geri kaydırıyorum. İnliyor ve ben de klitorisine daha fazla baskı uyguluyorum. Eli benimkini kaplıyor ve benimle birlikte hareket ediyor. Elimi yönlendiriyor, bana neyi sevdiğini gösteriyor. Onun rehberliğini takip ediyorum çünkü onun da bunu benim kadar istemesini istiyorum. Onun da benim kadar sert boşalmasını istiyorum.

"Bana sana kimin sahip olduğunu söyle," diyorum kulağını ısırmadan önce. Onun sıkılaştığını, duvarlarının sikimi sağdığını hissedebiliyorum.

Ne iyi bir kız.

"Anya," diye
homurdandım.

"İstiyorum," diye pantolonunu indiriyor ve dudaklarıma değen sırtıtaşa engel olamıyorum. Geliyor ve ben de hemen arkasındayım.

Sikeyim.

Bu lanet kadın.

Doğrulup sikimi bıraktıktan sonra banyosuna doğru yürürken birlikte nefes alıp veriyoruz.

"Annem şehirdeyken onunla buluşacağına söz ver," diyorum.

Yüzünde hastalıklı bir gülümsemeyle dışarı çıkıyor ve bir bardak suyu daha suratıma fırlatıyor.

"Şimdi, git."

BÖLÜM 41

Anya

I Bu gece burada tam bir sik festivali var. En azından müzayedeye sadece erkekler katıldığında Alek böyle söylerdi. Bu beni zerre kadar rahatsız etmedi. Beni rahatsız eden şey, Alek'in dün gece beni hiç aramamış olması.

Keşke arasaydı. Cevap veremeyecek kadar dalgın olduğum için kızgınım. Ara. Alek, uğruna ödün vereceğim biri değil.

Hiç.

Yine de River'ın giderek daha fazla içeri sızmasına izin veriyorum.

River'dan Alek'i aramayı bırakmasını istemek bencillik mi bilmiyorum. Alek'in iyiliği için mi yoksa benim için mi? Onsuz bu iş yükünün ve yaşam tarzının daha uzun süre devam edebileceğine dair alışılmış bir uyuşukluğa mı düştüm?

Alek'le ayrılmayı düşüneneğim günün geleceğini hiç düşünmemiştim.

"Bu gece salon tıklım tıklım dolu ve kalabalık satın almaya hevesli," diye rapor veriyor Vance, ben bir anlığına özel ofise geçtikten sonra. Müzayedeci açık artırmanın ilk yarısı için son kadını sunarken sahneyi yandan izliyorum.

Müzayedelerimizin hiçbirinden daha azını beklemezdim. Sadece erkeklerin satın aldığı geceler hep tuhaf geliyor. Sanki umurumda. Sonuçta para paradır, kimin elinden çıktığı önemli değil.

"Anya, her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun." Döndüğümde Rick Cansis'in bana yaklaştığını görüyorum. Beni masasından fark etmiş olmalı. Benden çok büyük değil, belki kırklı yaşlarının başında ve seks işinde bir kral.

İnsan ticareti. Uzun süredir sadık bir müşteri olmasına rağmen bu etkinliklere şahsen geldiğini görmek nadirdir. Kadınları satın almak için burada olsa da, birçok kez reddedilmesine rağmen şansını hep benimle deniyor.

Yüzümde hiçbir gülümseme olmadan ona bakmak için dönüyorum, çünkü bunun bir istisna olmayacağını hissediyorum.

"Anya, gülümseyebilirsin. Bu güzelliği bozmaz." Göz kırıyor ama yine de bir şey söylemiyorum. "Ne kadara mal olacak?" diye soruyor, benimle aynı duvara yaslanarak.

"Affedersiniz?"

"Seni satın almak için," diyor kesin bir ifadeyle.

Neredeyse deja vu yaşıyorum. Küçük bir nefes çekiyorum.

"Fiyatını söyle. Param olduğunu biliyorsun." Biraz daha yaklaştı.

"Bana paran yetmez Rick. Şimdi müzayedeye dönsen iyi olur." Sahneye doğru bir el salladım.

Rick sanki bu bizim küçük sırrımızmış gibi eğilerek, "Biliyor musun, dedikodulara göre yuva kurmak istiyormuşsun," diyor. "Bu yüzden önce sana gelmeyi düşündüm. Bu ortalama gelirli adamlardan hiçbirini istemezsin."

Şakağımın nabızı atıyor. Müşterilerimizin hiçbiri "ortalama gelirli" değil, ama bu benim herhangi bir şey aradığımla ilgili cesur bir ifade.

"Pardon, ne dedin?" Vance'ten bana bıçağımı getirmesini isteyerek alay ediyorum. "Meredith ve ben birkaç gün önce öğle yemeği yedik. Senin hazır olduğunu söyledi. sakinleş."

Ne oluyor lan?

"Peki ne kadar?" diye tekrarlıyor.

Telefonum çaldı ve ona baktım. *Ödeme alındı.*

"Bu kadar yeter, değil mi?" River'ın sesine doğru dönüyorum.

"Az önce bana yirmi milyon dolar gönderdin. Bu ne için yeterli?" Meredith'in bir seks kaçakçılığı kralına bir şey aradığımı ima etmesiyle ilgili düşüncelerimi toparlamaya çalışarak söylüyorum.

River gülümsüyor, tamamen siyah bir takım elbise giymiş, bakışları bir bıçak kadar keskin.

"Bir randevu," diye cevap verdi ve sonra Rick'e baktı. "Ben silahımı çekmeden ya da Anya bıçaklarını almadan gitmelisin. İnsanların gözlerini oymak gibi kötü bir huyu var."

"Bilgin olsun, bu sadece bir kez oldu ve artık penis kesmeyi daha çok tercih ediyorum."

Rick River'ı süzüyor ama bakışları bana yöneldiğinde omuzları hafifçe çöküyor. "Yanılıyor olmalıyım. Bu kadar çabuk birini bulduğunu bilmiyordum."

Hemen uzaklaşıp müzayedeye geri dönüyor.

O yaşlı sürtük şimdi de ortalığı karıştırmaya çalışıyor ama neden? İlişkiler hakkında ne düşündüğünü göz önünde bulundurursak, neden Rick gibi şerefsizleri bana bulaştırmaya çalışıyor?

River'a, "Yardıma ihtiyacım yoktu," diye homurdandım.

"Sana yardım etmiyordum. Yüzük takmayı reddettiğine göre, sahipliğimi belli etmem gerekiyor."

Nefesim kesildi. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Maço tavırlarını bırak."

Gülümsemeye başladı. "İlk kez benim olduğumu açıkça inkâr etmedin."

Gözlerimi deviriyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Bu sabah beni o kadar iyi becerdiği için şanslı ki keyfim yerinde. "İstenmediğin halde ortaya çıkmak gibi bir huyun var," diyorum ona ve son kadın da çıkarken sahneye dönüyorum.

"Onu görüyor musun?" Onu gösterdim. "Paran sana bunu kazandıracak, git ve teklif ver."

"Ve arabalarımın birine daha benzin mi attın? Hayır, teşekkür ederim. Aslında şu anda bana gaz veriyor olabilirsin," diye kaşlarını kaldırarak öneride bulunuyor.

Gülümsememi gizlemeye çalışıyorum, çünkü arabasını ateşe vermek çok eğlenceliydi. "Yirmi milyonluk cömert katkınız için teşekkür ederim. Ben alacağım ödemenizi gelecekteki fırsatlar için iyi niyet olarak kabul ediyorum."

"Hayır, bu ödemeyi bir randevu için alacaksın. Şimdi, gel." Elime uzandı ve beni arkasına çekti.

Vance bu değiş tokuşa neredeyse alışmış görünüyor, çünkü müdahale etme zahmetine bile girmiyor.

İç çekiyorum. Teknik olarak burada olmama gerek yok. Bu iş için eğitilmiş yeterince insanım var ve kolayca ayrılabilirim. Ama asıl soru, *gitmeli miyim?*

"Sanırım kime patronluk taslamaya çalıştığını unuttun." Geri çekiliyorum. "Siktir et." Beni tutup kaldırıyor ve omzunun üzerinden atıyor.

"Akşam yemeği. Benimle birlikte. Şimdi," diye bağılıyor ve beni kapıdan çıkarıp, artık River'ın istediği zaman gelip beni almasına alışmış olan Clay'in yanından geçiriyor. Henüz vurulmamış olmasına şaşıyorum. Belki de bunu düzeltecek kişi ben olmalıyım.

"Çok talepkârsın. Diğer kadınlara karşı da bu kadar talepkâr mısın?" Beni henüz görmediğim yeni bir arabaya götürürken soruyorum. Beni yere yatırıyor, elbisemin yukarı kalkmamasına dikkat ediyor.

"Bu kıskançlıktı, tatlım. Bazılarının aksine bunu kabul edebilirim," diyor siyah elbisemdeki bir şeyi silerken. "Buna ne dersin?" diye mırıldanıyor, parmakları şimdi dudaklarımda. "Elbiseni yukarı kaldıracağım, o tatlı amcığın tadına bakacağım ve sen de bir fotoğraf çekebilirsin. Ve eğer tekrar kıskanma ihtiyacı hissedersen, ona bakabilirsin. Hatta kıskanman gerektiğini düşündüğün kişiye bile gönderebilirsin." Göz kırıyor.

"Sadece arabaya bin," diyorum ona, yolcu kapısını kendim için açarak. Ben içeri girene kadar sırtıyor, sonra kapıyı benim için kapatıyor ve yanıma oturmak için etrafımda dolaşıyor.

"Fikrimi beğenmediniz. Bence oldukça zekiceydi." Arabayı çalıştırırken gülümsüyor.

"Sadece bana tekrar oral seks yapmak istiyorsun."

"Lanet olası gerçek," diyor, gaza basıyor ve araba yolundan ana yola doğru hızla ilerliyor. Arkamızdan biri bip sesi çıkarıyor ama o hiç etkilenmiş görünmüyor.

"Çıkma teklif etmenin doğru yolu bu değil," diye azarlıyorum onu tırnaklarıma bakarken.

"Bu yarım bir randevu," diye düzeltti beni.

"Yarım randevu da ne demek?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. River Bently hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da benim kadar öngörülemez olduğudur.

"Annemin de bize katılacağı yer burası."

"Lanet olsun, River." Ellerimi havaya kaldırdım. "Aileler benden hoşlanmıyor. Bu sadece canavarın doğası. Benden nefret ediyorlar ve neden annenle garip bir şekilde oturmak isteyeyim ki?"

"Çünkü siz ikiniz hayatımdaki en önemli insanlarsınız. Senin onu sevmeni, onun da seni sevmesini istiyorum."

Dürüstlüğü beni hazırlıksız yakaladı. Onun için gerçekten bu kadar önemli miyim?

Genelde kayıtsızca "*neden umursayayım ki*" diye düşünürdüm, ama bu düşünce çirkin kafasını kaldırmıyor.

Kulağa hoş geliyor ama bu ebeveynlerle iyi geçinemediğim gerçeğini değiştirmiyor. Hiç denediğimden değil. Ama Meredith'le aramızın bozuk olduğunu düşünürsek, ilk izlenim konusunda pek iyi değilim.

"Ya benden hoşlanmazsa?" diye sordum. "Çünkü bu yüksek bir olasılık. Anneler benden nefret eder."

"Seni tanıdıktan sonra tanımayacak," diyor amansız bir güvenle. "Bu sefer sadece kısa bir süreliğine burada ve ben zaten zamanımın çoğunu seninle geçirdim."

"Evime zorla girdiğini de ekleyebilirim." "Evet." Sırıttıyor.

"Dün gece korumalarımı nasıl atlattın?" Şaşkınlıkla sordum. Bunu deneyen herkes -ki daha önce sadece iki deneme olmuştu- bir pencere ya da kapıyı bile geçemedi vurularak öldürülmüştü.

"Benim de kendi yöntemlerim var." Göz kırıyor. "Bu ve tüm güvenlik kameralarınızı hackledim ve ön kapınız için bir anahtar yaptırđım."

Çenem düştü. "İçeri girmek için anahtar mı kullandın?"

"Evet, Anya. Eskiden insanlar böyle yapardı. Bir gün sen de denemelisin," diyor kendini beğenmiş bir tavırla. "Yine de korumalarını kovmana karşı değilim."

"Senden onlardan önce kurtulacağım," diyorum meydan okurcasına.

"Ben de köpeklerim için aynı şeyi hissediyorum," diyor kibirli bir gülümsemeyle. "Annem Meksika yemeklerine bayılır. Umarım senin için sorun olmaz?"

İç çekiyorum. Bunu gerçekten yapmak aklımı başımdan aldı. Ama normal bir annenin yetişkin çocuğıyla nasıl etkileşime girdiğini izlemek ilginç bir dikkat dağıtıcı olabilir, çünkü benimki şu anda Alek etrafta olmadığı için her fırsatta beni becermeye çalışıyor.

"Fötr şapkamı getireceğimden eminim," diyorum bıkkınlıkla.

Elimi tutup başparmağını üzerinde gezdirirken kıkırdıyor.

Bakıyorum, bakıyorum ve bakıyorum.

Gerçekten delirdim.

BÖLÜM 42

Anya

"I Anneni o iğrenç restoranına gitmeye zorlamaman tuhaf görünüyor," diyorum popüler bir Meksika restoranının önüne geldiğimizde. Bilemezdim çünkü seçkin Meksika restoranları arasında

Birkaçını zaten sevdiğimi biliyorum.

"Farklı şeyler denemekten zarar gelmez, Anya. Ayrıca dün gece orada yemek yedik," diyor kendini beğenmiş bir tavırla. "Hoşuna gidecektir."

"Şanslıyım, çünkü margaritayı ne kadar sevdiğimi hepimiz biliyoruz." Arabadan inerken gözlerimi deviriyorum. Arabayı kilitliyor ve vale anahtarlarını almaya geldiğinde elini belime koyuyor.

River, "Saçlarını serbest bırak," diye emrediyor. Yürümeyi bırakıyorum ve ona bakıyorum.

"Bana ne yapacağımı söylersen bu iş yürümez."

"Saçının açık halini seviyorum ama sen hep topluyorsun. İndir onu."

"Bu hale getirmek için çok çaba sarf etmek gerekiyor," diyorum topuzu göstererek. Arkaya doğru kayganlaştırılmış ve içinde çok fazla ürün var.

"Ve güzel olsa da, aşağı doğru tercih ederim," diye homurdanıyor ve bu tatlı, tatlı bir zevk vaat eden bir ses tonu. Alt dudakımı ısırıyorum.

"Bana öyle bakma Red," diyor, sesi çakıllı. "En azından önce anneme bir merhaba diyebiliriz."

"Peki ya sonra?" Saçımı açmaya başlarken masumca soruyorum. Beni dikkatle izliyor. O gözlerden nefret ediyorum, içime bakmalarından, beni

Kim olduğumu unutup bana her istediğini yaptırabilir. Bu benim hoşuma gitmeyecek kadar büyük bir güç.

"Ondan sonra evine gireceğim ve o küçük tatlı amını dolduracağım. Her bir uzvunu bir yatak direğine bağlayacağım ve sana unutulana kadar işkence edeceğim" diyor. Bu görüntü karşısında amım zonkluyor ve taşıyor. "Madem bu kadar uslu bir kız gibi davranıyorsun."

Saçlarını serbest kaldığında, iki elini başının arkasına koyuyor ve beni bir öpücük için kendine çekiyor. Yürüyüş yolunun ortasında duruyoruz, etrafımızdaki her şeyden habersiz iki insan. Dili ağzıma kayıyor ve kontrolü ele alıyor. Ağzının içinde inliyorum ve o da beni daha yakına çekiyor. Pantolonunun üzerinden sertliğini hissedebiliyorum, beni ne kadar çok istediğinin kanıtı.

Ben de onu çok istiyorum.

"River." Adını duyunca geri çekiliyor, sonra bana bakıyor ve dudaklarını siliyor.

"Hemen geliyorum anne," diyor ve bana en çekici gülümsemesini takınıyor. "Güzel dudaklarını lekeledim." Düzeltmeye çalışmasına izin veriyorum ama annesinin bakışlarını başının arkasında hissedebiliyorum. "Mükemmel," diye fısıldıyor, sonra geri çekiliyor ve sanki kaçacağını düşünüyormuş gibi elimi tutuyor.

Kaçabilirim.

Sadece henüz nereye gideceğime karar vermedim.

"Anne, Anya'yı telefon görüşmesinden hatırlıyor musun?" Ufak tefek ve sarışın olan annesi bana bakıyor.

"Evet, öyle." Kadın başını sallıyor ve River eğilip annesinin yanağını öperken elimi tutuyor.

"Bugün beklediğimden daha uzun sürdü. Sadece ben ve köpekler vardık. Nerelerdeydin? Ziyarete geliyorum ve sen bana zaman bile ayırmıyorsun" diye suçluyor ve bunun benim yüzümden olduğunu biliyorum.

"İşim vardı."

"Eminim öyledir," diyor, bakışları tekrar bana dönüyor.

Küçük, nazik ve benim tam tersim gibi görünüyor. Ses tonunda ya da bakışlarında yargılama yok ama ben yine de bunu hissediyorum.

"Yemek yiyelim mi? Açlıktan ölüyorum," diyor River.

Restorana girerken yine sessiz kalıyorum. Hostes hemen bize bir masaya kadar eşlik ediyor. River yanıma oturduğundan emin oluyor ve masanın altından bacağımı kavırıyor. Annesi menüye bakarken o çıplak kalçama masaj yapmaya başlıyor ve ben tüm bunların ne kadar tehlikeli

olduğunu düşünmeden edemiyorum.

Sadece kâr için seks sattığımı bilseydi, benimle yemek yemeye bu kadar istekli olur muydu?

River annesinin ne iş yaptığını bilmediğini söylemişti. Ben insanları satıyorum, o da onları öldürmeye yarayan aletleri satıyor. Bu onun dünyasını sarsmaz mıydı?

"Anya, öyle miydi?" diye soruyor ve dalmış olduğumu fark ediyorum. Başımı salladım. "Şarap için bir tercihin var mı?"

"Anya içki içmez," diye araya giriyor River. "Ama kırmızı sipariş et. Bu gece canım kırmızı çekti." Bunu söylerken kalçamı sıkıyor.

"Oh, özür dilerim. Bilmiyordum. Nedenini sorabilir miyim?" diyor tatlı tatlı. Küçük bir konuşma. Harika. Benim güçlü yanım değil.

"Üvey babalarımın biri ayyaşın tekiydi. O adam, birden fazla yönden, geldikleri kadar kötü biriydi. Bana ne zaman kötü bir şey yapmaya kalkışsa sarhoş olurdu," diyorum, ses tonumda duygu yok. "Ben de bunun başıma gelmesine izin vermeyeceğime karar verdim. Düşüncelerimi engelleyecek ya da muhakeme yeteneğimi zayıflatacak hiçbir şey yok."

Annesi benim sözlerim karşısında sessizleşiyor ve ağzı hafifçe açık bir şekilde bana bakıyor.

Çene çalmak. Hâlâ uzmanlık alanım değil.

"Anya çok güçlü bir kadın," diyor River ve eğilip yanağıma bir öpücük konduruyor.

Annesi, "Anlıyorum," diye yanıtlıyor ve ardından servis görevlisini çağırıyor. "Sadece su alalım lütfen." Bir şey söylemiyorum, ama bunu bir şekilde beni kazanmak için yaptığını düşünüyorum. Ama bunun tam tersi olması gerekmiyor muydu? Ne zamandan beri insanların ne düşündüğünü önemsemeye başladım?

Servis görevlisi masanın ucunda durur, kalemi ve defteri hazırdır ve yemek siparişini beklemektedir.

"Ne istediğini biliyor musun Anya?" diye sorar annesi. "Sen gelmeden on dakika önce buradaydım, bu yüzden çoktan karar vermiş olabilirim ve River'ın paket servis için burayı sık sık ziyaret ettiğini biliyorum."

Kaşlarım şaşkınlıkla kalkıyor. Bu durumun normalliği o kadar tuhaf ki neredeyse gülmek istiyorum. Alek şu anda beni görseydi, o da gülerdi.

"Çok aç değilim," diye itiraf ediyorum. "Seninkilerden deneyebilir miyim?" River'a soruyorum, eğer bir şey sipariş etmezsem beni yine de yemeye zorlayacağını biliyorum. "Genelde çok iştahlı değilimdir," derken buluyorum kendimi. *Neden hâlâ konuşuyorum ki?*

River ve annesi siparişlerini veriyor ve River bana gülümsüyor. "Peki Anya, bana ne iş yaptığını söyler misin? Çok iyi toparlanmış ve güçlü görünüyorsun."

River hemen, "Anya egzotik mücevherler satıyor," diyor. Sırıtişımı gizliyorum.

"Kadınlar adına konuşmayı alışkanlık haline getirdiğini fark etmemiştim," diye azarlıyor annesi.

Oooh, onu sevdim.

"River'ın dediği gibi. Egzotik mücevherler falan satıyorum. Kardeşim ve ben aile işini üvey annemden devraldık."

"Bu çok etkileyici. Kardeşin ve üvey annenle iyi geçiniyor musun? Alkolik beyefendinin yaşadığı evle aynı ev mi?" diyor.

"Hayır, şu anda kesinlikle mezarda. Kardeşim ve ben çok yakınız, aslında ikiziz. Üvey annemle çok farklı bir ilişkimiz var ama beni yetiştirdiği için ona minnettarım."

"Vay canına, sizin ailenizde de mi ikiz var? River'ın ikiz kuzenleri var. Eğer ikinizin çocuğu olursa, bu sizin için de bir olasılık olabilir," diyor heyecanla.

River'ın eli hala bacağımda. Ben konuşmadan o konuşuyor. "Anya ve benim çocuk sahibi olmak gibi bir niyetimiz yok. Öyle değil mi tatlım?" diye soruyor bana bakarak.

Ona biraz daha fazla aşık oldum. Ona ameliyatımdan özellikle bahsetmedim ama bu dünyaya asla bir çocuk getirmeyeceğimi söyledim. "Evet."

"Oh." Hayal kırıklığına uğramış görünüyor ama suyundan bir yudum alıyor. "Yeğenin beni genç tuttuğu için şanslısın," diyor gülerek. River'ın gerçekten de onun her şeyi olduğunu şimdi anlıyorum. Çoğu kadının çocuklarının ebeveyn olmasını isteyeceğini sanırdım. Beni bir kenara koymak istemesinin bir başka nedeni de bu olurdu ama onun yerine beni onun için kabul ediyor.

Servis görevlisi gelip masaya yemek dolu tabaklar koydu. River hiç konuşmadan pirinç yemeğinin bir kısmını benim için küçük bir tabağa itti.

"Bu enchiladaları denemek için ölüyordum." Annesi heyecanla çığlık atıyor. "Peki siz ikiniz nasıl tanıştınız?"

Ilık sudan bir yudum alıyorum. "Tasadüfe bakın ki River yanımdaki evi satın aldı ve biz de hemen kaynaştık, değil mi?" Eğlenerek söylüyorum.

Annesi, "Demek bu yüzden dün arabasını almaya gittiğinde fazla kalmadı," diyor. "Üzgünüm, telefon görüşmeniz

konusmacı. Gerçekten arabasını yaktığın için gergindim." Gülüyor.

Ağzım bir sırtışa dönüşüyor ve River kalçamı tekrar sıkıyor.

"Demek evini gördün. Çok güzel, değil mi?" diyor gururla.

"Enfes," diye cevap veriyorum, sonra yemekten bir çatal alıyorum. Lezzetini beğendiğime şaşırdım.

"Onu gülümseten köpekler, bu yüzden aynı tepkiyi gösterene kadar onu geri getirmekten kaçınıyorum."

"Köpekler iyi bir karakter yargıcıdır," diyor annesi dikkatle.

Telefonum çalıyor ve Clay'in adını görmek için aşağı bakıyorum. Nerede olduğumu biliyor ve sadece acil bir durumda arayabilir. "Affedersiniz." Kabinden kayarak çıkıyorum ve restoranın önüne doğru yürüyorum.

"Müzayedede bir şey mi oldu?" Hemen sordum. "Hayır, hanımefendi. Meredith burada," diyor.

"Müzayede evinde mi?" Yılan saatime bakıyorum. "Bitti ve patronlar şimdi gitmiş olmalıydı. O neden orada?"

"Seni görmeye geldiğini ve görene kadar da gitmeyeceğini söyledi."

Küfür ettim. *Bu yaşlı sürtük neyin peşinde?* "Yola çıkıyorum."

"Vance seni almak için yola çıktı bile."

Telefonu kapattım ve restorana geri döndüm.

River ve annesi gülüyorlar ve sağlıklı bir an gibi görünen bu anı mahvetmek rahatsız edici geliyor. Ben büyürken hiç böyle bir şey yaşamadım. Ben de hiç özlem duymadım. Sadece izlemesi ilginç.

"İşte bir işim çıktı," diyorum. "Gitmek zorunda mısın?" diye soruyor annesi.

"Evet."

River ağzını silerek, "Seni ben götüreceğim," diyor.

"Vance beni almak için yola çıktı bile. Her an burada olabilir." River kabinden kayarak çıkarken, "O zaman seni geçireyim," diyor.

"Sizinle tanışmak çok güzeldi. Eğer vaktiniz olursa, ben ziyaretteyken River'lara gelebilerseniz çok sevinirim," diyor annesi içtenlikle.

Şaşırmış bir şekilde veda etmek için başımı sallıyorum. "Her şey yolunda mı?" diye soruyor.

"Ben Meredith. Müzayede evinde. Görünüşe göre onunla sınırlar hakkında konuşmamız gerekiyor."

"Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Soru beni hazırlıksız yakaladı. "Ne zaman birinden bir şey isteyeceğim ki?"

Bana sert bir bakış attı, ben de iç çektim.

"Eğer istersen bana haber ver. Bu arada annem senden hoşlanıyor," diyerek beni şaşırttı.

"Hayır, öyle değil. Eğer buna inanıyorsanız, o zaman kötü muhakeme kalıtsaldır, öyle görünüyor."

Eğildi ve yanağımdan öptü. "Senden hoşlanıyor, ben de öyle."

Arabam yanaştı ve sürücü koltuğunda Vance'i gördüm.

"Ona gerçekte ne yaptığımı öğrendiğinde benden hâlâ hoşlanıp hoşlanmadığını sor," diyorum kibirli bir kahkahayla.

"Yatak odasında bana nasıl süründüğünü kardeşine anlatayım mı tatlım? Bazı sırların aramızda kalması gerektiği konusunda anlaşalım," diyerek kendini beğenmiş bir ifadeyle alay ediyor. Beni tekrar yakalamaya çalışıyor ama ben çoktan arabaya tırmanmış ve saçlarımı topuz yapmıştım.

"Sonra görüşürüz, River. Bu gece geç kalma. Penceremi açık bile bırakabilirim," diye takılıyorum.

BÖLÜM 43

Any

I Tekrar buradayım. Neden mi? Çünkü o aradı.

Ve o çağırdığında, geliyorum. Ne kadar istemesem de.

Aile için bunu yaparsın. Ya da ben buna inandırıldım.

Ancak son zamanlarda, yaşlı kaltak burnunu eklemenden çıkarıyor ve bazı acı gerçekleri duymak üzere.

Açık artırmanın bir saat önce bittiği malikâneye vardığımda sadece birkaç ışık yanıyordu. Ofisin kapısı açık ve o benim sandalyemde rahatça oturuyor.

"Çok rahat görünüyorsun," diyorum içeri girerken.

Vance ve Clay kapının dışında kaldılar. Kimsenin bu konuşmaya kulak misafiri olmasından endişe etmeme gerek yok.

"Hâlâ onunla görüşüyorsun," diyor tiksintiyle.

"Sen öyle dedin diye biriyle görüşmeyi bırakacağımı mı sanıyorsun gerçekten?"

"Kardeşin her zaman senden daha iyi dinlerdi," diye alay ediyor.

"Evet, bana hep öyle söylüyorsun. Ama her zaman aradığın kişi kim?"

"Çünkü kardeşin asla cevap vermiyor," diye tersliyor.

"Aramalarımın kaçıyor, o küçük pislik."

"Tüm aramalardan kaçıyor," diye hatırlatıyorum. "Sadece seninkileri değil."

"Sana River'dan uzak durmanı söylemişim çünkü o kötü haber."

"Evet, hatırlıyorum, ama neyi bilmek istiyorsun?" Duraksarken kaşlarımı kaldırıyorum. "Ben daha kötüyüm." Başını sallıyor ve bana bakıyor.

"Ondan uzak durun. Kurduğumuz işin alevler içinde kalmasını mı istiyorsun? Çünkü olacak olan bu. Onun gibi adamlar kontrolü elinde tutmayı sever. Senin ondan daha güçlü kalmana izin vereceğini mi sanıyorsun?" diye alay ediyor. "Güçlü ve açgözlü erkekler kadınların yönetmesine izin vermekten hoşlanmazlar."

"Alek bana izin veriyor,"

diye hatırlatıyorum ona.

"Kardeşin farklı."

"Neden? Daha bir hafta önce bana onun öldüğünü ilan etmemi söylüyordunuz."

Ellerini masaya vuruyor. "Çünkü öyle. Onu ben büyüttüm," diyor Meredith, sanki bu yeterince açıkmiş gibi.

"Bizi en başından beri sen yetiştirmedin Meredith. Bunu unutma."

"Eğer seçme şansım olsaydı, yapardım."

"Ne demek istiyorsun?" Yaklaşarak soruyorum. Bardağını kaldırıyor ve sandalyede arkasına yaslanıyor.

"Ben de aynen öyle dedim. Seçme şansım olsaydı, ikiniz de yürüyebildiğiniz için benimle birlikte olurdunuz. O zaman bu kanunsuzlukla uğraşmak zorunda kalmazdım." Başını sallıyor ve mırıldanıyor, "Kahrolası koruyucu aile sistemi."

Gülüyorum. Kanunsuz mu? O bizi bu dünyaya sürükleyen kişiydi.

"İsimlerini bile biliyor musun?" Ben soruyorum. "Ailelerimiz. İsimlerini biliyor musunuz?" Alek ve ben ailemizi sadece bir kez araştırdık. Ivanov gibi sıradan bir soyadıyla fazla ileri gidemedik. Ama bunun nedeni Meredith'in öğrendiği anda şiddetli bir fırtınaya dönüşmesi ve kendi etki alanı ve kuralları dışında herhangi bir şeye odaklanmamızı yasaklamasıydı.

"Hayır, neden yapayım ki?" Ofluyor ama bunu söyleme şekli dürüstlüğünü sorgulamama neden oluyor. Bir sigara çıkarıyor ve altın ejderha işlemeli çakmağıyla yakıyor. "Siz ikiniz son birkaç aydır yarattığım her şeyin içine ettiniz."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Şak diye söyledim.

"Benimle konuşurken ses tonuna dikkat et!" Gözleri kısıldı.

"Yoksa ne olur, Meredith? Beni vuracak mısın?"

"İstisna olduğunu düşünme kızım," diyor tehditkâr bir tonda ve bu benim kendi ölümcül sınırimi kışkırtıyor.

"Bunamaya başladığını unutma, seni yaşlı kaltak. Bunların hiçbiri senin değil." Parmağımı havada gezdiriyorum. "Bunu Alek ve ben yarattık. Zamanında yaptığınız müzayedelerde birkaç kez ayakta alkışlandınız ama

Biz olmasaydık burayı bugünkü haline asla getiremezsiniz. Bu hiçbirinizin değil, hepimizin eseri."

Alay ediyor. "Bensiz bir hiç olursun, seni nankör velet."

Tekrar güldüm. "Rick'i bana bu yüzden mi gönderdin, beni kontrol etmeye çalışmak için mi? Gerçekten aklını mı kaçırdın? Biriyle görüşüyorum diye bunun inşa ettiğim her şeyi yok edeceğini mi sanıyorsun? Bir erkeğin varlığıyla bu kadar kolay sarsılıyorsan ne kadar zayıflamışsın."

Elini masaya vuruyor. "Seni ben yarattım ve bana itaat etmezsen aynı hızla seni bu dünyadan götüreceğim!"

Bir kahkaha atıyorum ve boşluğu sessizlik dolduruyor. Şok olmamalıydım ama oldum.

"Markalı bir fahişe gibi onun mücevherlerini takıyorsun," diye suçluyor. "Kardeşine olan sadakatine ne oldu Anya? Adamlarını onun peşine taktığından beri kısa ömürlü gibi görünüyor. Ailene olan sadakatin nerede?"

Ona Alek'in günler önce beni arayarak onu aramaktan vazgeçtiğini söylememe gerek yok. İstemedim ama bunu seçtim. Onun için. "Daha birkaç gün önce Alek'in öldüğünü duyurmamı istedin, şimdi de onu bana karşı kullanıyorsun ve bana sadık olmadığımı söylüyorsun." Hınzırca bir sırıtış attım. "Manipülasyonun gittikçe paslanıyor, seni yaşlı sürtük."

Dişleri gıcırıyor.

"Gitmenizi öneririm," diyorum masama yaklaşp ona bakarken. Her zaman taşıdığı altın çakmağı alıp alevini yakıyorum. "Sen içindeyken bu malikaneyi ateşe vermeden önce."

"Buna cesaret edemezsin. Açık artırmaları çok seviyorsun."

Sırıttıyorum. "Başka müzayede evlerim de var. Ve istediğim zaman istediğim malikaneyi yeniden inşa edebilirim. Bu imparatorluğu büyötmeye devam edeceğim. Ya gölgede durursunuz ya da küçük bir parçasıyla parçalanırsınız."

"Çok yakında aklın başına gelecek, kızım. Merhametim için yalvaracaksın," diye hırılıyor ayağa kalkarken. "Bensiz bir hiçsin."

"Yapacağımı sanmıyorum. Şimdi defol git."

Çakmağı düşürüyorum ve o da çenesini kaldırarak çakmağı kapıyor, giderken Clay ve Vance'e bakma zahmetine bile girmiyor.

"Gitmesine izin vermenin sorun olmayacağından emin misin?" Clay soruyor.

İçimde bir ağırlık kayıyor ve nedense kendimi daha güçlü hissediyorum. Daha güçlü. "Evet. Sanırım her şey yolunda. Burası artık benim imparatorluğum. Tamamen."

"Alek geri gelirse?" Vance sorar.

"Sürünüyor," diyorum, tartışmaya yer bırakmadan. Bunu kardeşim olmadan yapmak istemiyorum ama yapabileceğime de eminim. "O zaman onu tekrar içeri almadan önce hangi bacağını kıracağıma bakacağım."

Kalpsiz olabilirim ama ailem diyebildiğim iki insanı bir gecede kaybetmek istemiyorum.

BÖLÜM 44

Nehir

I gecenin geri kalanını annemle geçirdim. Oturma odasındaki kanepede otururken iki yanında birer köpek, başları kucağında. Onları hep şımartır. Tekrar benimle yaşamaya geleceğinden eminim. onlar için tam bir baş belasıydı.

"Görüyorum ki evin kurallarını çiğniyorsun." Dönüyor ve gülümsüyor. Köpekler kıpırdama zahmetine bile girmiyor. Sözde, köpeklerin kanepede yatmasına izin verilmiyor, ama bu kuralın gerçekten uygulandığını henüz görmedim.

Bir kitap okuyor ve çayını bırakıyor. "Bu çaya bayılıyorum, River. Eve dönmeden önce biraz almam gerekecek," diyor konuyu değiştirmek için.

"Anya'nın favorisi," diyorum karşısındaki kanepeye otururken.

"Anya ilginç bir seçim," diyor dikkatle. Telefonumu cebimden çıkarırken ona sert bir bakış atıyorum.

"Ondan hoşlanıyorsun, değil mi?" Ben soruyorum. Annem onaylasa da onaylamasa da Anya olmadan ben yokum.

Annem başını sallıyor ve bu beni gururlandırıyor. "Tanışacağım ilk kadının sen olacağını pek düşünmemiştim. Kesinlikle sinirli biri ama eminim onunla başa çıkabilirsin."

"Başka kadınlarla da tanıştın," diye hatırlatıyorum ona ve Anya'nın öfkeli olduğunu söylemesi hafif kalıyor.

Bacaklarını uzatırken, "Ellerini üzerinden çekemediğin ya da aşık olduğun bir şey yok," diye belirtiyor. Köpekler sanki sadece

Odada olduğumu yeni fark ettim.

"Telefonumun kilidini açtığımda ekranımda Anya'nın ekran koruyucusu ve güzel piercingli göğüsleri beliriyor. Bu gece evine girip onu da içeri almak için sabırsızlanıyorum.

"Hayır, bence sen aşıksın," diyor annem ayağa kalkarken. Ne onaylıyorum ne de reddediyorum. "Sadece ona karşı dikkatli ol. Büyürken kendi payına düşen zorlukları yaşamış gibi görünüyor. Daha önce hiç sevilmemiş olabilir ve eminim ki onu kendinden uzaklaştırmak ya da sabote etmek için elinden gelen her şeyi yapacaktır."

"Çok ısrarcıyım," diye gülümseyerek cevap veriyorum.

Annem sadece gülüyor ve başını sallıyor. "Bilmez miyim. Şimdi yatmaya gidiyorum. Akşamın tadını çıkar River ve çok geç kalma," diyor arkasından köpekleri çağırırken.

"Ne demek istiyorsun?" Masumca soruyorum ve o da bana bilmiş bir bakış atıyor. Artık Anya'yla komşu olduğumuzu bildiğine göre, bu gece nereye gideceğimi de çok iyi biliyor.

Telefonum çalıyor ve Will'den bir mesaj var. Gelen bilgi karşısında gözlerim fal taşı gibi açıldı. Onu Alek Ivanov'dan şimdilik vazgeçirmiş olsam da, bu Meredith Fork'a olan merakımı ortadan kaldırmadı.

İyi bir sebepten dolayı. *Lanet olsun*. İçgüdülerim her zaman doğrudur ve gönderdiği bilgileri okuduğumda, bir kez daha haklı olduklarını kanıtladılar.

Anya'nın bunu bilmesine imkan yok.

Mülkümün çevre alarmında bir uyarı devreye giriyor ve telefonum aracılığıyla beni bilgilendiriyor.

"Ne oluyor lan?" Ekranı kapatıp güvenlik kameralarıma bakarken söylendim. Ekranda hiçbir şey yok ama dün gece Anya'nın evinde de aynı taktiği kullandığımı düşünürsek bundan daha iyisini yapabileceğimi biliyorum.

Mülkümden biri var ve büyük ihtimalle olmaması gereken biri. Eğer Anya olsaydı, gizlice girmezdi. Özür dilemeden ön kapıyı tekmelerdi.

Ayağa kalkıp oturma odasından dışarı bakıyorum ve merdivenlerden yukarı çıkıyorum. Annem şu anda yatak odasında ve köpekler de onunla birlikte. Eğer biri içeri girmeye çalışıyorsa, ilk tercihi büyük ihtimalle garajdır. Çünkü benim gireceğim ilk yer orasıdır.

Michael da izinsiz girişten haberdar olacaktı ve birkaç dakika içinde orada olacaktı.

Oturma odamdaki ahşap dolabı açıyorum ve kitaplardan üçünü kaydırıyorum. Orada saklı olan tabancayı alıyorum. Yanındaki kitapta da susturucu var ve ikisini birleştiriyorum. İkinci sensörüm telefonum aracılığıyla beni uyarıyor, artık eve daha yakınım. Kameralar bana bu ayrıntıyı aktarmıyor, ama beklendiği gibi garaja doğru gidiyorlar, ben de aynısını yapıyorum.

Kimde beni kendi evimde hedef alacak kadar taşak var? Özellikle de annem üst katta uyumaya çalışırken. Karanlıkta arabalarımın birinin arkasına çömeliyorum, sonra kapının kilidini açmak için güvenlik sistemimi bilerek geçersiz kılıyorum. Tam da girmelerini istediğim yer burasıyken neden işlerini zorlaştırıyorum?

Küçük bir ses dikkatimi çekiyor ve lazer odağıyla bakışlarımı tamamen siyah giyinen üç kişiye dikiyorum. Üç kişi mi? Gönderilenlerin hepsi bu mu? Ne büyük bir hakaret.

İçeri girerken silahlarını kaldırmışlar, yüzlerini siyah maskelerle kapatmışlar. Evin kapısını arıyorlar ve o yöne doğru gidiyorlar. Daha kapıya varmadan ikisini kafalarının arkasından vurdum. Sonuncusunu dizinin arkasından ve silahı tutan elinden vurdum.

Çığlık atıyor, ben arkasından yaklaşıp çığlıklarını bastırmak için elimi ağzına bastırırken çile arasında duyulan tek ses bu.

"Bana cevap vermen için sana tek bir şans veriyorum yoksa sevdiğin herkesi öldürürüm ve seni de izlemeye zorlarım. Seni kim gönderdi?" Sakince söylüyorum, öldürdüklerimden dolayı içimde adrenalin salgılanırken altımda vahşi bir fırtına kopuyor.

Havlama sesleri duyduğumda davetsiz misafir kan içindeydi. Hay *sikeyim*. Annem büyük ihtimalle sesleri duymuştur. Davetsiz misafirle kapı arasına bakıyorum. Eğer buraya gelirse, şaşırtıcı bir gerçeklik kontrolüne maruz kalacak.

"Rick Cansis," diye ciyaklar.

Seks taciri mi? Onu uzaklaştırdım, silahı kafasına dayadım ve beynini uçurdum.

Kapıya doğru koşuyorum, garaj kapısını arkamdan kapatıyorum ve annem merdivenlerden seslenirken karanlıkta kalıyorum.

"River, her şey yolunda mı? Çığlık sesleri duydum" diyor. Köpeklerim bana doğru koşarken havlıyorlar. Kapıda hırlıyorlar ve ben de ona dönmeleri için işaret ediyorum.

"Her şey yolunda. Yine ayak parmağımı sehpaye çarptım," diye sesleniyorum ona.

Farlar ön camlardan geçiyor. "Michael bir şeyler içmeye geliyor. Sessiz olacağız. Uyumaya devam et anne," diyorum. "Kapını kapatmak isteyebilirsin. Birkaç kadeh içkiden sonra ne kadar sakar olabileceğini biliyorsun. Yine tökezleyerek yatağına girmesini istemezsin, değil mi?"

Kapısı çarparken "Yüce Tanrım," diye mırıldanıyor.

Ben ışığı açarken Michael garaja giriyor. Arkasında iki adam daha var, içeri girerken silahlarını kaldırmışlar.

"Ne oldu lan?" Michael sorar.

Parmağımı dudaklarıma götürüyorum. "Annem üst katta ve buradaki üç cesedi görmemesini istiyorum. Hemen bir temizlik ayarlayın."

"Seni kim vurdu lan?" Michael, diğer ikisinin burayı yeniden yepyeni bir yer haline getirmekle meşgul olmaları için parmaklarını şıklatarak soruyor.

"Bana Rick Cansis'in adresini bulun" dediğimde cesetleri sürükleyerek çıkarmaya başladılar.

Michael'ın kaşları havaya kalktı. "Seks kaçakçılığı kralının peşinden mi gitmek istiyorsun?"

Çılgınca bir yarım gülümseme sunuyorum, kanım heyecanla pompalanıyor. "Önce o benim peşimden geldi. Ayrıca saçını ayırma şeklini de beğenmedim. Ayrıca kadınıma da asıldı."

BÖLÜM 45

Any

I Çok kızgıyım. River dün gece beni tutmadığı sözlerle ektiği yetmiyormuş gibi şimdi de restoranına çağırdı. Hayır, çağırmadı. Beni aradığında bunu talep etti.

hemen görmem gereken bir şey.

Buraya gelme fikrini reddettim çünkü onun emrine amade değilim ama yine de bir şekilde Vance'in beni buraya getirmesini sağladım. Bir ilişki içinde olmak isteyeceğimi hiç düşünmemiştim ve şimdi bile hiçbir şeye etiket koymak istediğimi sanmıyorum. Ama başka biriyle yatsa ne hissederdim diye soracak olursanız.

Öldürücü diyebilirim.

Kıbarca söylüyorum.

Peşinde olduğum şey tek eşlilik mi bilmiyorum ama bu dün gece beni ortada bırakıp gittiği için kızgın olamayacağım anlamına gelmiyor.

Restoranı bu kez açık değil ama Michael kapıda durmuş beni bekliyor. Gözlerinin altında koyu halkalar var. "Zor bir gece miydi?" Cevabı pek de umursamadan soruyorum. Michael'ın benden hoşlanmadığını biliyorum ve bu his tamamen karşılıklı.

"İnanamayacağın kadar. İçeride seni bekliyor," diyor. Restoran hâlâ aydınlık ama masalar her zamanki gibi tamamen dolu olmadığı için tuhaf bir şekilde ferah görünüyor. Vance arabada beklerken Clay arkamdan içeri giriyor.

Merdivenlerden çıktığımda River'ı masanın ucunda otururken görüyorum, düşünceli ve yakışıklı.

"Bana dün gece seviştiğin kadının adını versen iyi olur çünkü onu ziyaret etmek istiyorum," diyorum. Parmak eklemleri bembeyaz olurken gülümsemiyor.

"Otur," diye talimat verdi. "Bugün oyun oynayacak vaktimiz yok Red." Alay ettim. "Benden bu yüzden hoşlandığını sanıyordum."

Ben karşısına oturuyorum, o da ayağa kalkıp bana doğru yürüyor. Genelde itişip kakıştığımız için alışılmadık bir durum, sonunda ben ona gidiyorum, tercihen emekleyerek. Önümdeki masaya bir dosya bırakıyor. Sonra siyah gömleğinin altında, bileklerinin etrafındaki bandajın bir kısmını fark ediyorum.

"Yaralandın mı?" diye sordum.

Burnunu oynatıyor. "Sığ bir bıçak yarası. İyileşecektir."

Sandalyemden fırladım. "Ne oluyor lan? Kimden? Seni sadece ben bıçaklayabilirim."

"Otur," diye emrediyor.

Omzumun üzerinden temkinli bir şekilde Clay'e bakıyorum. River'ın ses tonu ölümcül ve eğer korumalarımın birine onu vurmasını söylemem gerekirse, bunu yapacaklarını biliyorum. Gerçi tetiği kendim çekmem daha olası.

Dediğini yapıyorum.

"Dün gece üç adam evime zorla girdi. Belli ki artık ölümler. Rick Cansis tarafından gönderilmişler."

"Rick mi?" İnanamayarak soruyorum. Genelde kendi iç kavgalarına sadık kalır. "Neden?"

River dosyaya sert bir bakış attı. "Rick'in artık müzayedelerinize katılmayacağını söyleyelim."

"Dün gece Rick Cansis'i mi indirdin?" Şok oldum. Dürüst olmak gerekirse, adamı ya da ticaretini hiç sevmedim - müzayedelerimde istekli katılımcılardan hoşlanıyorum. Bu başka işlerle uğraşmadığım anlamına gelmiyor ama tam zamanlı bir gelir olarak hoşuma gitmedi. Ama bu işteki sahtekârları kesinlikle yargılamayacaktım. "Bunu kıskandığın için mi yaptın?" Nefes veriyorum.

Karanlık, unutulmaz bir kahkaha atıyor. "*Benim* kıskançlığım değil, Red." Benim için dosyayı açtı. Benim ve Alek'in çocukluk görüntüleri ortaya çıkıyor. Arkamızda oturan iki kişiye bakınca gözlerim büyüyor. Kadın benimle aynı kızıl saçlara ve porselen tene sahip. Çok güzel. Adam ise Alek'in daha ince bir versiyonuna benziyor.

Kim olduklarını sormadan bile biliyorum. "Bu fotoğrafları nasıl buldun?" İsimlerini görüyorum. Doğum tarihlerini. Doğum yerlerini. Her şeyi.

"Meredith'in senin ve kardeşin Anya'nın yanına gelmesi tesadüf değil. Aileni tanıyordu. İyi tanıyordu."

Meredith'in gençlik yıllarını, annem ve babamla otururkenki soğukkanlı halini gösteren resimlere göz gezdiriyorum. Gözüm altın ejderha işlemeli çakmağa takılıyor. Meredith'in her zaman taşıdığı çakmak.

"Ailen burada sadece bir yıl kaldı ve Meredith Fork'un komşularıydı. Bilinmeyen bir nedenle, daha evlerini satmadan önce, Rusya'ya dönmek için dört bilet almışlar. Ama asla uçamadılar."

Ona inanamayarak bakıyorum. "Meredith'in onların kaybolmasıyla bir ilgisi olduğunu mu söylüyorsun?"

Omuz silkiyor. "O fotoğraflardan çocuklarını terk etmek isteyen iki ebeveyn gibi görünüp görünmediklerini sen söyle. Aşkını anlamıyor olabilirsin Anya, ama öyle görünüyor."

Midem bulanıyor. Bu bilgiyi kafamda oturtmaya çalışırken göğsümde bir acı hissediyorum. "Yalan söylüyorsun," diye fısıldıyorum.

"Öyle miyim?" diyor pişmanlık duymadan. "O zaman Meredith neden dün gece bir seks tacirine beni öldürttü? Aynı gün sana hamle yapmasını mı istedi?"

Kaşlarım çatıldı. "Meredith pek çok şeyde iyidir, bunlardan biri de erkekleri manipüle etmek ve onları parmağında oynatmaktır. Ama bu biraz abartılı."

"Rick'in cesedini henüz evinden çıkarmadım. Meredith'e haber vermek istemedim. Bu yüzden sana nezaketen söylüyorum. Ya sen Meredith'le ilgilenirsin ya da ben ilgilenirim."

"Öylece-"

"Annem evdeydi, Anya!" diye tersledi. "Neyi ve kimi sevdiğimi tehdit edenleri affetmem. Ve buna sen de dahilsin. Ya sen bununla ilgilenirsin ya da ben ilgilenirim."

Uyuşmuş hissediyorum ama karnımdan vahşi, amansız bir acı uzanıyor. Bunca yıl bana sevilmediğimizi söyledi. Terk edildiğimizi. Bir baş belası. Ancak yalan söylemeyi, cinayet işlemeyi ve bir imparatorluk kurmayı öğrenirsek önemli olabilirmişiz.

Biz de öyle yaptık.

Bunca zamandır çok körmüşüm. Ama bu bir çeşit sevgi değil miydi? Sana en yakın olan insanların seni korumasını beklersin.

sana zarar vermek yerine.

Masanın ucunda duruyorum ve dosyayı alıyorum. River'a "Beni arama," diyorum.

"Anya," diyor arkamdan, ama uyuşukluk bacaklarımdan yavaşça çekilirken ve gücümü yeniden bulurken Clay'in aramızda durmasını sağlıyorum.

Dün gece o altın ejderha çakmağını tutuyordum. Bunca zamandır.

Bunca yıl.

Ve bu sadece benim omuzlarımda çünkü Alek hala burada değil.

BÖLÜM 46

Any

V sessizce fotoğraflara göz atarken beni Meredith'in evine götürüyor. Ben ergenlik çağındayken ailemin kayboluşunu ilk araştırdığımda Meredith bunu hemen öğrendi ve kuruntuyu bastırdı onları aramaktan. Aradığımda bile -onun arkasından- bulduğum tek şey çıkmaz sokaktı.

Yanındaki ev yanmıştı ve biz onun evine getirildiğimizde satın aldığı çorak bir araziden başka bir şey değildi.

Tüm bu zaman boyunca her şey oradaydı ve Alek ile benim beynimiz bunu fark edemeyecek kadar yıkanmış durumdaydı. Anlamak için çok gençtik. Ama artık değil.

Telefonumu çıkardım ve Alek'in numarasını aradım. Kendimi sakın bir öfke içinde hissediyorum, alışık olmadığım bir şey.

Çalıyor.

Ve

yüzükler.

Ve

yüzükler.

Ta ki sesli mesajı açılana kadar.

"Hey, Alek, oldukça aptalca bir şey yapmak üzereyim," diyorum ve dudaklarımı yalıyorum. "Bu konuda ne diyeceğini bilmiyorum, bu yüzden devam etmeden önce seni sevdiğimi bilmeni istiyorum. Şu anda kararımdan nefret etsen bile. Elimde kalan tek şey sensin. River'ı ben de seviyorum. Pisliğin teki olduğu için bu oldukça şaşırtıcı. Bu konuda ikiniz de aynısınız, bu yüzden birbirinizden nefret edeceğinizi biliyorum."

Başımı salladım. "Konuyu dağıtıyorum. Alek, lütfen bana kızma. Beni bu kararla baş başa bıraktığın için sana kızgın değilim, ama görünüşe göre bizim için temizlemem gereken bir yarım kalmış işim daha var."

Telefonu kapattım. Vance dikiz aynasından bana bakıyor.

"Bundan emin misiniz, bayan?" diye soruyor.

"Arabada kalabilirsin, Vance. Ortalık karışacak. Aile tartışmaları her zaman öyledir, değil mi?"

Clay yolcu koltuğundan, "Hayır hanımefendi, biz de sizinle geleceğiz," diyor. "Ne olursa olsun sizi korumak için buradayız."

Derin bir nefes aldım. "İkinize de minnettarım. Ama bunu kendi başıma yapmak zorundayım."

Meredith'in evinin kapısı göründü ve kapının açık olduğunu görünce şaşırmadım. Sanki gelip yalvarmamı ve özür dilememi bekliyormuş gibi. Ama büyük olasılıkla tamamen farklı bir nedenden dolayı.

"İkinizin onun korumalarıyla ilgilenmenizi istiyorum. Meredith'i bana bırakın," diyorum ve annemle babamın resimlerine bir kez daha bakarken içimdeki öfke kabarıyor.

Arabadan inerken topuklarım kaldırıma çarpıyor. Eve yeni bir ışıkla bakıyorum. Bu lanet evden hep nefret etmişimdir. Sola dönüyorum, bir zamanlar orada daha küçük bir ev olduğunu biliyorum. Rusya'dan gelen göçmen bir ailenin yaşadığı ve yandaki kadının onları bir gecede yok edebilecek kadar güçlü olduğu ev.

Hizmetçilerden biri gülümseyerek kapıyı açıyor, karnı hamilelikten şişmiş. Ona bakıyorum ve kulağına sessizce fısıldıyorum, "Yerinde olsam, ortalıkta görünmezdim."

Ses tonum ölümcül. Solgunlaşıyor ve başını sallıyor. "Mutfakta."

Mutfağa doğru yürürken sırtıyorum, topuklarımın ahşap zeminde çıkardığı tıkırtının tadını çıkarıyorum.

"Sana kaç kere ayakkabılarını çıkarmanı söyledim?" diye bağılıyor yaşlı kaltağın sesi.

"Beni bekliyordun, değil mi?" Köşeden dönerken sordum. Ağzından bir sigara sarkıyor, bir yandan da muhtemelen kek hamuru olması gereken zehirli bir karışımı karıştırıyor.

Damarlarımda soğuk, kanlı bir öfke dolaşıyor. Ama ben sakinim. Toparlandım. Takip ediyorum. Para için öldürdüm. Güç için öldürdüm. Ama hiç şimdi alacağım tatmin için öldürmedim.

Mezarlarında kendilerini savunamayanlar için. Kendilerini şekillendiren ve biçimlendiren canavarın, asla dokunamayacakları ve anlayamayacakları bir neşe hırsızı olduğunu bilmeyen iki çocuk için.

"Özür dilemeye mi geldin?" diyor. "Para ve mal varlığı konusunda olsa iyi olur. Artık müzayedelerin yarısıyla ben ilgileneceğim."

Sırıtiyorum. Beni şüpheyle izliyor. İkimiz de tezgahın üzerindeki bıçak çeşitlerine bakıyoruz. Yanlarında babamın bir zamanlar sahip olduğu çakmak duruyor. Bu onun için bir ödüldü ve ben o kadar kör olmuştum ki bunca zamandır burnumun dibinde olduğunu fark etmemiştim.

"Özür dilemesi gereken ben değilim." Ses benimkine benzemiyor bile.

Farkına varıyor ve havadaki gerginlik çatırdıyor. Bıçağa doğru hamle yaptı ama ben zaten onun üstündeydim, bu yüzden geriye uzandı ve ceketinin altından silahı kaptı. Silahı tutan elini itiyorum, vurulmaktan kıl payı kurtuluyorum, o sırada cebinden çıkardığı döner bıçağını karnıma doğru itiyor. Bıçağı savuşturup bileğini tezgâhın kenarına çarpıyorum ve çıkan sestem memnun oluyorum.

Diğer bıçaklardan birini kapıp karnına sapladığımda çığlık atıyor. Şoka girdi, yüzüme doğru hamle yapmaya çalışırken üzerime doğru eğildi. Silah için onunla mücadele ederken arkama yaslanıyorum ve onu geri itiyorum.

Şimdi karnını tutuyor ve bana bakıyor.

Önce silaha sonra da ona baktım. "Merak etmeyin, hemen kanayacak bir yerinizi delmedim. Ne de olsa bize iyi öğrettin."

"Seni nankör küçük orospu!" diyor sığ nefeslerle. Bıçak setini onun ulaşamayacağı bir yere sürüklüyorum ve silahı yanıma yerleştiriyorum.

Bıçaklardan birini alıp havada çeviriyorum. "Sadece bir açıklama için geldim."

"O şerefsizi kendi ailene tercih mi ediyorsun?" diye feveran ediyor.

Kaşlarım havaya kalktı. "Hayır, aslında ben ailemi seçiyorum. Benim *gerçek* ailemi benden aldın."

Biraz daha solgunlaşır gibi oluyor ve sonra o küçümseyici, çarpık ifade belirliyor. "Bana baktığını fark ettiğim anda o pisliği öldürmem gerektiğini biliyordum."

Bacağına bir bıçak daha saplıyorum ve bir dizinin üstüne düşerken çığlık atıyor. Bıçağı çıkarıp bana geri fırlatıyor. Kaçıyorum ve arkamdaki duvara saplanıyor.

Ve ikimiz de biliyoruz ki eğer karnındakini çıkarırsa kan kaybından ölecek.

"Görünüşe göre yaşlılıktan bunamışsınız.
Ailemizi neden öldürdün Meredith?"

Bana bakıyor, dudaklarında bir gülümseme belirliyor ve sonra gülmeye çalışıyor. Acı içinde öksürürken kısa sürdü. "İkiniz de her zaman çok zeki olduğunuzu düşünürdünüz. Ama siz sadece anne babanızın yüzünü bile hatırlayamayan, travma geçirmiş iki küçük çocuktunuz.

"Size bunun sadece kasabadaki İtalyanlarla iş yapabilmek için olduğunu söylediğimde yalan söylemedim. Daha derin bir anlamı yok. Ailen sadece yanlış eve taşındı ve dikkatimi çekti, ben de onlarla arkadaş oldum. Onları öldürdüm. Siz iki nankör pisliği yanıma aldım. Müzayedeleri size devretmemin tek nedeni, kendimi bazı çekişmelerin içinde bulmamdı, bu da beni istifa etmeye zorladı. Ben de düşündüm ki, neden siz ikiniz benim yerimi alıp bana bir servet kazandırmıyorsunuz?" Alay ediyor. "Umduğun kadar gizemli değil miydi?" Kıkırdıyor ve dudaklarının arasından kan sızıyor.

İçimde bir çalkantı midemi bulandırıyor ama artık harekete geçme ya da sorgulama noktasını geçtim. Eminim çoğu kişi için bunu duymak acı verici, bilmek dayanılmaz. Ama ben çok uzun zamandır boşum. Yetim kalmak bunu değiştirmeyecek.

Meredith bir avcı.

Ne yazık ki eğittiği yavrular onu çoktan geride bıraktı. "Sanırım bu şimdiye kadarki en dürüst olduğun an," diyorum bir diğerini çevirirken ve sonra gülümsedi. "Her çılgınlığa nasıl sarılacağım, seni yaşlı kaltak. Günlerimin geri kalanında bana musallat olmak ve sahip olabileceğim her türlü mutluluğu engellemek için elinden geleni yap, tıpkı şu anda sahip olduğun gibi."

Babamın çakmağını cebime koyarak yaklaşıyorum. Çünkü bu yaşlı kaltakla işim bittiğinde, burası alevler içinde kalacak.

Hayatımda ilk kez yüz ifadesinden korkunun geçtiğini görüyorum ve bu beni tatmin ediyor.

"Görünüşe göre, Meredith, dokunuşunu kaybetmişsin."

BÖLÜM 47

Nehir

I güvenlik kameralarından Anya'nın arabasının garaj yoluna girişini izliyorum. Araba durduğunda ve Anya dışarı çıktığında, Michael'ın annemi akşam yemeği için yiyecek almaya götürmüş olmasına şükrediyorum.

Merdivenlerden inip kapıyı açıyorum ki kan ve is içinde önümde duruyor. Cehennemden çıkmış gibi görünüyordu ama onu tanıdığım kadarıyla, kargaşaya neden olan oydu.

Ama bana geri döndü. Neredeyse boş görünüyor, saatler önceki o ölümcül kararlılık buharlaşmış. Böyle kanlı bir şekilde ortaya çıkması kalbimi dolduruyor çünkü buraya ilk o geldi.

"Meredith?" Kapı aralığında dururken sordum. Çünkü kim bilir, belki de daha sonra beynime bir kurşun sıkmak için burada olabilir.

"Kim?" diyor, ses tonundaki o küçük ısırıkla.

"Yaralanmadın mı?" Soruyorum ve sorduğum için kendimi aptal gibi hissediyorum. Sanki biri bu dişi şeytanı incitebilirmiş gibi. Bandajı saklayan koluma bakarken yüzü buruşuyor.

"Bazılarının aksine ben bıçak kullanmayı biliyorum" diyor. Hâlâ o. Donmuş halimden kurtulup dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum.

Gerçeği ona açıklamak bir kumardı. Bana sırtını dönmüş olabilirdi, ama zaman zaman kendi çıkarları için çarpıtmayı sevse de gerçeği arayan biri değildi.

Kolları boynuma dolanıyor ve bacaklarını belime dolayabilmek için elbisesini yukarı kaldırıyor. Öpüşü çaresiz ve ruh emici.

bir arada.

Çıplak kışını tutuyorum, adamları izliyordur diye kapıyı arkamızdan çarpıyorum. Umutsuzca kemerimi kavrarken oturma odasındaki kanepeye düşüyoruz. Elbisesini çıkarıyorum, burnum onun o güzel lanet vücuduna bakarak parlıyor. Kollarında ve bacaklarında hâlâ kan var ama boğazımı kavrayıp beni öyle derinden öpüyor ki gücünden etkilendim.

Söz verdiğim gibi onu ters çevirip sıkmek istiyorum ama bu benim dışı şeytanımla nazık bir dans. Buna ihtiyacı var, bu yüzden sikimi unutulana kadar sürmesine izin vermekten mutluyum.

Rahatlamış bir şekilde iç çekip zıplamaya başladığında tatlı amcığı şaftımın üzerinde kayıyor.

Bir havlama sesi bizi böldü ama onun hızını kesmedi. Gözlerini kocaman açmış bize bakan Barry ve Stan'e parmaklarımı şıklatıyorum.

"Siktir git," diyorum öpücükler arasında. Ağzımın içine doğru inerken beni sağıyor, saf mutluluğa biniyor.

"Benim için dayandın mı, tatlım?" Soruyorum, çünkü öldürdükten sonra kafayı bulmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum.

"Kapa çeneni Lake," diye nefes alıyor ve elim uyarmak için boğazına gidiyor çünkü adımı bilerek yanlış söylediğini biliyorum.

"Daha sert zıpla Tanya," diye emrediyorum ve amcığı sikimin etrafında kenetleniyor. Hay *sikeyim*. Bu kadın. Zıplarken saçlarını çözüyor ve pis ve kanla kaplı bir şekilde bana binerken büyüleyici oluyor.

Bu kadın sadece benim için yaratılmış.

"Benim olduğunu söyle," diye emrediyorum yanaklarını birbirine bastırırken. "Bırak da ineyim," diye cevap veriyor.

"Anya," diye homurdanıyorum. Doruğa ulaşmaya yakın olduğunu söyleyebilirim ve onu izlerken hayatım için tutunmuyorsam lanet olsun bana.

"Evet," diye nefes alıyor zevki arttıkça. "Belki. Siktir!" diye çığlık atıyor ve kendini kaybediyor. Amcığı sikimin etrafında kasılırken içine üflüyorum.

Saçlarını avuçluyorum ve başını geriye doğru çekiyorum. "Benim olduğunu söyle," diye hırlıyorum.

Delici yeşil gözleri kalın kirpiklerinin arasından bana çarptı. "Önce beni yukarı çıkarıp yıkamaya ne dersin?"

"İyi bir kız gibi şu merdivenleri çıkmaya ne dersin, seni tekrar sertçe becereyim ve sonra annem eve gelip kadınının neden her tarafının kan içinde olduğunu merak etmeden önce seni yıkamayı düşüneyim."

Gülüyor -gerçekten gülüyor- ve bu hayatımda gördüğüm en güzel şey.
"Sürünerek başlayalım, olur mu?"

BÖLÜM 48

Any

I River'ın göğsünün üzerine uzanmış, kollarındaki dövmlerin izini sürüyorum. Annesi alt katta, büyük ihtimalle yine yemek yapıyor, çünkü görünüşe göre yapmayı sevdiği şey bu. İki gün önce geldiğimden beri River'ın evinden ayrılmadım. Toplantıları geri ittim ve telefonumu kapattım, dürüst olmak gerekirse sadece dünyadan uzaklaşmaya ihtiyaç duyuyor.

Elini saçlarımın arasından geçirirken, "Gömleğimin içinde çok güzel görünüyorsun," diyor.

"Her şeyin içinde iyi görünüyorum," diyorum dirseğimin üzerinde yükselip ona bakarken.

"Bu kadar iyi davranman garip geliyor, Tanya."

"Siktir git. Başkalarının önünde bunu bekleme," diyorum ve o da kıkırdıyor. Bana karşı titreşmesini seviyorum.

Uzun zamandır ilk kez kendimi özgür hissediyorum.

"Sana başka ne yakışır biliyor musun?" River yataktan kalkarken soruyor. Manzarayı takdir ediyorum.

"Yemin ederim, biz yataktayken bana silah satmaya çalışırsan, seni bununla vururum."

"O değil." Tekrar kıkırdıyor.

Kırmızı bir kutu çıkardı. Heyecanlanıyorum ve hediyeye ellerimi çırpıyorum. Cartier. Benim favorim.

"Sana aldığım sete uyuyor," diyor.

"Hangisi?" Açarken soruyorum ve kalbim duruyor. Bana verdiği küpe ve kolye setindeki Paraiba turmalini ama bu bir yüzük. Kapağını kapattım.

"Ne oluyor lan?" Diye bağırdım.

"Sakin ol," diyor ve o lanet kapıdan kaçmamak için tüm içgüdülerimle savaşıyorum. "Senden süslü bir tören ya da evlilik cüzdanı falan istemiyorum. Sadece bu lanet gezegendeki herkesin senin benim olduğunu bilmesini ve eğer biri sana asılırsa, onu kafasından vurmakta özgür olduğumu bilmesini istiyorum."

Nefes alışım düzensiz.

"Burada kıskanan tek kişi ben değilim, Anya. Dünyanın senin benim olduğunu bilmesine ihtiyacım var."

Ses tonundaki ciddiyet yüzünden onunla kutu arasına bakıyorum. "Peki ben ne alacağım?"

Kaşları kalkıyor. "Pahalı, parlak bir yüzük dışında mı?"

"Bende onlardan zaten çok var. Seninle bir anlaşma yapacağım. Alnına adımı dövme yaptırırsan bu lanet yüzüğü takarım."

Yanıma uzanırken kıkırdıyor. "Bu büyük bir hayır."

"O zaman olmaz," diyorum ama kendimi kutuyu tekrar açarken ve yüzüğü incelerken buluyorum çünkü çok güzel.

"Bunu bir kolyeye geçersen ve sen bu fikri kabul edene kadar boynuna tasma olarak taksan nasıl olur?" diyor ensemde tutup yüzümü kendine çekerken.

Sesi üzerimde titreşiyor ve karışık vaatleriyle içimi ürpertiyor. "Gerçekten güzel bir kolye olsa iyi olur."

"Sana aldığım setten henüz takmadığın güzel bir kolye yok mu?" Meydan okuyor.

"Bir tane daha istiyorum." Sırıtişımı gizlemeye çalışarak söylüyorum.

Gülümserken dudakları dudaklarımı eziyor. "Kraliçem için her şeyi yaparım."

BÖLÜM 49

Any

I Meredith Forks'un cenazesine katılanların azlığı beni şaşırtmadı. Bu sadece bir seremoni - görüntüleme ya da tabut yok - çünkü o evden çıkarabildikleri tek şeyin onun kemikleri olduğunu biliyorum. Böyle bir Dekorunun yarısının kağıt duvar olması trajediydi. Raporlara göre birkaç dakika içinde alevler içinde kalmış.

Birileri saygılarını sunup ayrılırken uzaktan izliyorum. Fotoğrafına doğru ilerlemeye başladığımda River'ın eli belimde. Mezarının başında durduğumda, üzerine tükürdüm.

River'ın kaşları çatılır. "Bunca yolu birinin mezarına tükürmek için mi geldin?"

"Tıpkı evlenmediğimiz halde boynuma nişan yüzüğü taktırdığın gibi. Hepimiz başkalarının gereksiz görebileceği şeyleri yaparız."

Ben mezara bir süre daha bakarken o gülüyor. Bu kadından nefret ediyorum ama yine de beni bir imparatorluğu ve bir orduyu yönetebilecek biri haline getiren kişi oydu.

Karışık duygular içindeyim ve bu duygulara girmek istemiyorum.

Bir dalın şaklaması beni sersemliğimden uyandırıyor ve ceketimin içine gizlediğim silahı çıkarmaya hazır bir şekilde arkamı dönüyorum. River çoktan silahını doğrultmuş, önümde duruyor ve beni koruyor.

Gözlerim şaşkınlıktan kocaman oldu. "Alek?"

Onu son gördüğümünden beri kızıl saçlarını kazıtmış ve biraz kilo almış gibi görünüyor. Silahını yavaşça indiren River'a bakarken eldivenlerini düzeltiyor.

Ona doğru yürüdüm ve çoğu kişinin kucaklaşma ve neşeli bir kavuşma beklediği yerde yüzüne bir yumruk attım. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Altı aylığına gittin ve sonra hiçbir şey değişmemiş gibi geri döndün."

Çenesini gıcırdatırken yüzü kızarıyor. "Gönderdiğin son sesli mesaj intihara meyilli gibiydi."

Gözlerim inançsızlıkla irileşiyor. "Kendi canıma kıyacağımı düşünüyorsan delirmişsin demektir. Telafi etmen gereken çok şey var."

Bakışları boğazımdaki halkaya takılıyor ama hiçbir şey söylemiyor. Her zaman az konuşan bir adam olmuştur.

River yanıma yaklaştı. "Sonunda seninle tanıştığımıza memnun oldum demek isterdim ama bu yalan olur. Eğer onu bir daha böyle incitirsen, seni kendi ellerimle vururum."

Alek'in kibirli gülümsemesi tehditle birlikte çiçek açıyor. Bazı şeyler değişmedi ama o farklı görünüyor. Hatta farklı.

Alek ve River'ın büyük olasılıkla telefonda konuştuklarını ama hiç yüz yüze görüşmediklerini biliyorum.

"Bu River Bently, Alek. Bizimle ortaklığa geliyor," diye açıklıyorum.

Alek etrafımda dolanıp Meredith'in fotoğrafına bakarken, "Ve kız kardeşimi beceriyormuş, öyle duydum," diyor. Eğiliyor ve mezarına tükürüyor.

"Orada seninle olmalıydım," diyor sessizce.

"Evet, yapmalıydın," diye cevap veriyorum ellerimi kalçalarımaya koyarken. "Peki beni bırakıp gittiğin şu dansçı nerede?"

Alek yanımdan geçip River'a bir kez daha bakarken çenesi gıcırıyor. "Onun kıskançlığıyla mücadelede iyi şanslar," diyor ve ellerini ceplerine sokuyor. "Dansçı için endişelenme. Artık döndüm. İstedğin buydu, değil mi?"

Onu daha fazla sıkıştırmak istiyorum ama bir şey beni engelliyor. Alek her ne kadar muhteşem görünse de, onda bir tuhafılık var ve bunun ne olduğunu anlayamıyorum.

Onun ikizi olabilirim, ama şimdi farkına vardığım, belki de hiç anlamadığım, hatta değinmediğim bir yanımda var.

Altı aylık cehennemden sonra bana söyleyeceği tek şey bu mu?

"İyi şans getirmesi için mezarına birlikte tükürelim mi Tanya?" River dikkatimi kardeşimden uzaklaştırarak, "Hadi ama, kardeşin döndü. "Hadi ama, kardeşin artık döndü. Eve döndüğünde ona tüm sorularını sorabilirsin. Ama bu... bu tek seferlik bir fırsat," diyor silahıyla mezarı işaret ederken. "Ve itiraf etmeliyim ki tükürmeni izlemek hoşuma gidiyor. Tercihen sikime."

Cenazede bile olsa, onun kabalığına gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Görünüşe göre ikimiz de cehenneme gidiyoruz, Lake," diyorum bütün hafta açık bıraktığım saçlarımı geriye doğru iterken.

Elimi tutarken, "Eğer sen oradaysan, ben de orada olacağım," diyor. Kardeşimi mi takip etsem yoksa kalbimde boş olduğunu hiç fark etmediğim bir alanı dolduran bu adamla mı kalsam diye ikilemde kalıyorum. "Sanırım senden biraz hoşlanabilirim Lake," diyorum başparmağımı

onun.

Kıkırdıyor. "Sana kesinlikle aşık olduğumu biliyorum, Red."

Gülümsememi saklamaya çalışıyorum.

O zaman

cehenneme

gidiyoruz.

Birlikte.

BÖLÜM 50

Any

"P "Yüzüğü tak, kırmızı." dedi bana. Adliyeden çıkarken yüzüğe bakıyorum. Daha yeni evlenmiştik.

Boy n. Sonunda onunla evlenmeyi kabul ettim, ama yüzük hala boynumda asılı duruyor.

Buraya gelmem bir aydan fazla sürdü ama işte buradayım. Sade siyah bir elbise ve kırmızı topuklu ayakkabılarımı giydim. Saçımı açık bıraktım çünkü River böyle seviyor.

Sıradan bir düğün kıyafeti değil ama adliyede kaçtık ve kimseye söylemedik. Kardeşime bile söylemedim ve ona her şeyi anlattım.

Ona çok fazla güvendiğimi fark ettim ama büyüyünce ve güvenebileceğin tek bir kişi olunca bu doğal olarak oluyor. Onu varlığımın her zerresiyle seviyorum ama karşımdaki bu adamı daha çok seviyorum.

Bunlar farklı türde aşklardır.

Ve bu benim favorim olmaya doğru gidiyor.

Bazen ailemin de bu tür bir sevgiye sahip olup olmadığını merak ediyorum. Ama sonra bu düşüncüyü çabucak kovuyorum.

Eline baktığımda parmağındaki yüzüğü görüyorum.

"Sen benim karımsın," diyor ve ben de sırtımla savaşıyorum. "Red, tak şu lanet yüzüğü, hemen." Nişan yüzüğüne ve elime uzanıp onu parmağıma kendisi taktığında gülümsemem kırılıyor.

Ona izin verdim. O benim kocam ve ben bunu kabul ettim.

O yüzük onun için benden daha önemli olsa bile.

"Yanından geçtiğin herkes benim olduğunu bilecek."

"Öyle mi?" Dudaklarımdaki sırtıyla savaşıyor soruyorum. Şoförümüz yanaştığında öne doğru bir adım atıyor ve parmağında yüzüğüm olan eliyle çenemi kaldırıyor. Evet, onu ben seçmişim ve içinde elmas olduğundan emin olmuşum. İlk başta bana elmas takmayacağını söylemesini bekledim ama tek yaptığı beni anlamsızca öpmek ve yüzüğü ona gösterdiğim gece çılgılık atana kadar beni becermek oldu.

Ona göre, yüzüğü almam her şeyi kabul ettiğimi gösteriyordu. Eminim parlak pembe de olabilirdi ve o yine de mutlu olurdu. Ne de olsa istediği her şeye sahip oluyor ve sanırım bir şekilde ben de öyleyim, istediğimin bu olduğunu fark etmemiş olsam da.

Aşkın beyin kimyanızı değiştirmek için yapabilecekleri inanılmaz.

"Sakın çıkarma. Yüzüğüm lanet parmağında kalacak. Ölsen bile. Parmağında bu yüzükle gömüleceksin. Beni anladın mı?"

Gülmek istiyorum ama nedense bunun çok romantik olduğunu da düşünüyorum. Bir elmanın iki yarısı gibiyiz ve ikimizin de kafası biraz karışık -birimiz diğerinden daha çok- ama bence bizi bu kadar iyi çalıştıran da bu.

"Sen öyle diyorsan, kocacığım." Ona koca dememle gözleri çılgına dönüyor ve ben daha başka bir şey söyleyemeden beni kollarının arasına alıp ellerini belime doluyor ve beni kendine çekip dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor.

Beni "Evet" dediğim zamankinden daha tutkulu öpüyor ve inanın bana, bu adam nasıl öpüşüleceğini biliyor. Eli dolaşmaya başlıyor ve şoförümüz arkasından öksürüyor. Geri çekilmek istiyorum ama o beni tekrar kendine çekiyor. Kendini bana doğru bastırırken ne kadar sert olduğunu hissediyorum. Bu da bir an önce eve gidip sevişmek istememe neden oluyor.

"Bunu bu gece seni yatak odasında bağladığımda tekrar söyleyebilirsin karıcığım." Sadece başımı sallıyorum çünkü beni bağlamasına bayılıyorum. Bana her şeyi yapmasına bayılıyorum.

Evlenmemizin şartlarından biri olarak ona bir evlilik sözleşmesi imzalatmışım. Bir tane olmadan onunla evlenmemin imkanı yoktu.

Sence ben aptal mıyım? Ha! Tabii ki hayır.

Servet açısından bana rakip olabilir ama benim param aynı zamanda Alek'in parası ve o benim tek ailem olduğu için bunu korumak için her şeyi yapacağım.

Ona ismimi koruyacağımı da söyledim. İlk başta memnun görünmedi ve eminim bir gün beni değiştirmeye ikna etmeye çalışacak, ama zorlamadı.

Ama Şimdi, kocamdan silah aldığımda, indirim için onun sikini yalamam gerekiyor. İkimizin de işine yarıyor.

"Dört gözle bekliyorum kocacığım," diye mırıldanıyorum, beni tekrar yakalayamasın diye geri çekiliyorum ve arabaya tırmanıyorum.

Benim

kocam.

River Bently.

Arabaya yerleştikten sonra Alek'e mesaj attım. Ona evli olduğumu söylemek için. Cevap vermedi. Hayır, hala o lanet dansçayı bulmaya çalışıyor.

Keşke onu bulup kendim öldürebilseydim ama en azından artık eve döndü.

DAHA FAZLASINI MI İSTİYORSUNUZ? [BURAYA TIKLAYARAK](#) BONUS SAHNEYİ ALIN.

Hikayelerimizi sevdiğiniz için çok teşekkür ederiz, hepinizi çok takdir ediyoruz. Umarım bu Bonus Sahneyi beğenmişsinizdir. Daha fazla sohbet etmek istiyorsanız, gelin ve okuyucu gruplarımıza katılın veya aşağıdaki simgelerden herhangi birinden bizi takip edin.

T.L.'nin Okuyucu Grubu -

[Buraya tıklayın](#) Kia'nın

Okuyucu Grubu - [Buraya](#)

[tıklayın.](#)

ALEK HİKAYESİNİ [BURADAN](#) ALIN

Also by T.L. Smith

[Siyah \(Siyah #1\).](#)

[Kırmızı \(Siyah](#)

[#2\) Beyaz \(Siyah](#)

[#3\) Yeşil \(Siyah](#)

[#4\) Kandiland](#)

[Saf Ceza \(Tek Başına\) Düşmanlaştır](#)

[Beni \(Tek Başına\) Alçal \(Kusurlu](#)

[#1\)](#)

[Çarpık \(Kusurlu #2\) .](#)

[Güvensizlik \(Smirnov Bratva #1\)](#)

[ÜCRETSİZ](#)

[Disbelief \(Smirnov Bratva #2\).](#)

[Defiance \(Smirnov Bratva #3\).](#)

[Dismissed \(Smirnov Bratva #4\).](#)

[Lovesick \(Standalone\).](#)

[Lotus \(Bağımsız\) .](#)

[Vahşi Çarpışma \(Vahşi Aşk Düeti 1. Kitap\) Vahşi](#)

[Hesaplaşma \(Vahşi Aşk Düeti 2. Kitap\) Yalanlara .](#)

[Gömülü](#)

[Çarpık Aşk \(Dark Intentions Duet 1\) Uğursuz](#)

[Aşk \(Dark Intentions Duet 2\) Cavalier](#)

[\(Crimson Elite #1\)](#)

[Istıraplı \(Kızıl Elit #2\) Kibirli](#)

[\(Kızıl Elit #3\) Küstah \(Kızıl](#)

[Elit #4\)](#)

[Playette](#)

[Love Drunk](#)

[Hate Sober](#)

[Kalp Kıran Ben \(Düet #1\)](#)

[Kalp Kıran Sen \(Düet #2\).](#)

[Benim Güzel Zehrim](#)

[Benim Kötü](#)
[Kalbim Benim](#)
[Zalim Sevgilim](#)
[Zincirli Eller](#)
[Kilitli Kalpler](#)
[Günahkâr Eller](#)
Prangalı Kalpler
[Pervasız Eller](#)
[Düzenlenmiş](#)
[Kalpler](#)
Beklenmedik
[Kraliçe Bir](#)
K ö t ü n ü n
[Öpücüğü Bir](#)
[Kötünün](#)
[Yalanları](#)
[Kötülük Anları Çılgınlık](#)
[Anları Kargaşa Anları](#)

T.L Smith ile tllsmithauthor.com adresinden bağlantı kurun

Also by Kia Carrington Russell

Sinsi Saplantı

Bu Gece Benim, New York Geceleri Kitap 1

Bu Gece Bizim, New York Geceleri Kitap 2

Stranded for the Night, New York Nights Kitap 3

Token Huntress, Token Huntress Kitap 1

Token Vampire, Token Huntress Kitap 2

Token Wolf, Token Huntress Kitap 3

Token Phantom, Token Huntress Kitap 4

Token Darkness, Token Huntress Kitap 5

Token Kingdom, Token Huntress Kitap 6

The Shadow Minds Journal

T.L. Smith

USA Today En Çok Satan Yazar T.L. Smith, karakterlerini o kadar güzel ve karanlık kusurlarla yazmayı seviyor ki, geri dönemiyorsunuz. Kitapları birçok dile çevrilmiştir. Eğer onu memleketi Avustralya'nın Queensland eyaletinde bulamazsanız, genellikle Bali'de bir plajda otururken, San Francisco'da Alcatraz'ı keşfederken ya da New York sokaklarında yürürken dünyayı gezerken bulabilirsiniz.

Benimle bağlantı kurun tlsmithauthor.com

Kia Carrington-Russell

Avustralyalı Yazar Kia Carrington-Russell, Fantezi, Karanlık ve Çağdaş Romantizm dahil olmak üzere birçok türde tanınmış tarzı olan tekme atma kahramanları, hızlı tempolu aksiyon, düşmanlardan aşıklara ve aydınlıktan karanlığa dans eden romantizmiyle tanınır.

Kahve, yemek ve seyahatle ilgili her şeye takıntılı olan Kia, her zaman bir sonraki uluslararası macerasını arıyor. Şimdi ülkesi Avustralya'ya döndüğünde, Cavoodle cinsi köpeği Sia'yı alıp güzel sahil şeridindeki plajlarda sabah yürüyüşleri yapıyor, deniz meltemlerinde dünyalar inşa ediyor ve bir sonraki yazacağı lezzetli ve unutulmaz hikâyeyi düşünüyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.